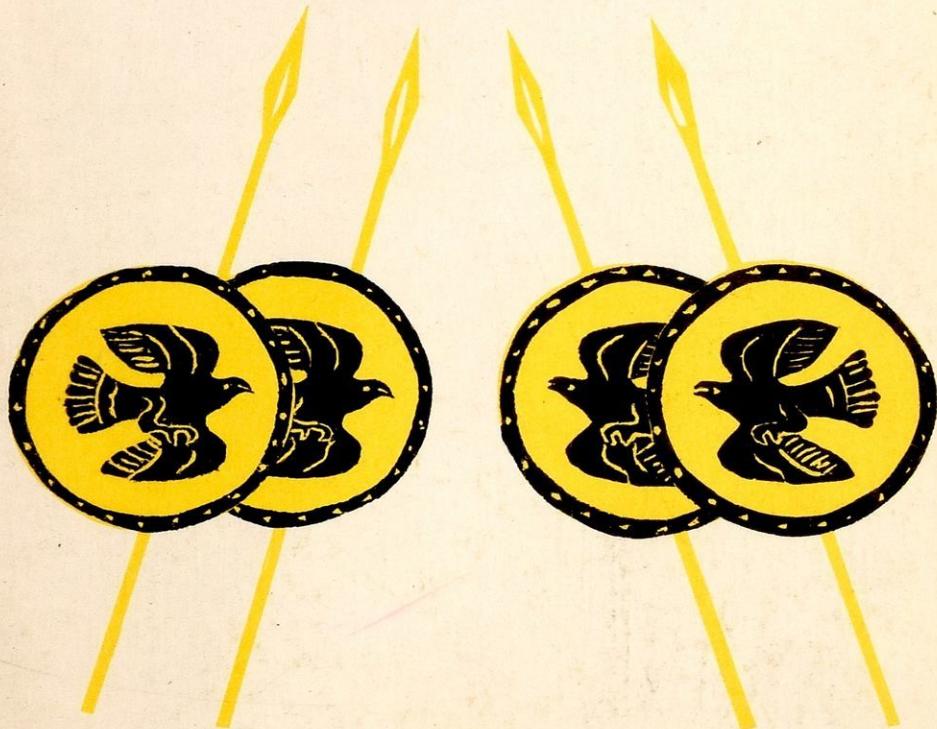

ΧΡΙΣΤΟΥ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΕΥΓΓΡΑΦΗ

ΕΚΛΟΓΑΙ

Δ', Ε' καὶ ΣΤ' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΑΘΗΝΑΙ 1975

Ψηφιοποήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

19960

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗ (ΕΚΛΟΓΑΙ)

ΔΩΡΕΑΝ

Τό παρόν βιβλίον δέον νὰ διαφυλαχθῇ καὶ διὰ τὰς
Εἴ καὶ ΣΤάξεις εἰς τὰς ὁποίας ἐπίσης θὰ χρησιμοποιηθῇ.

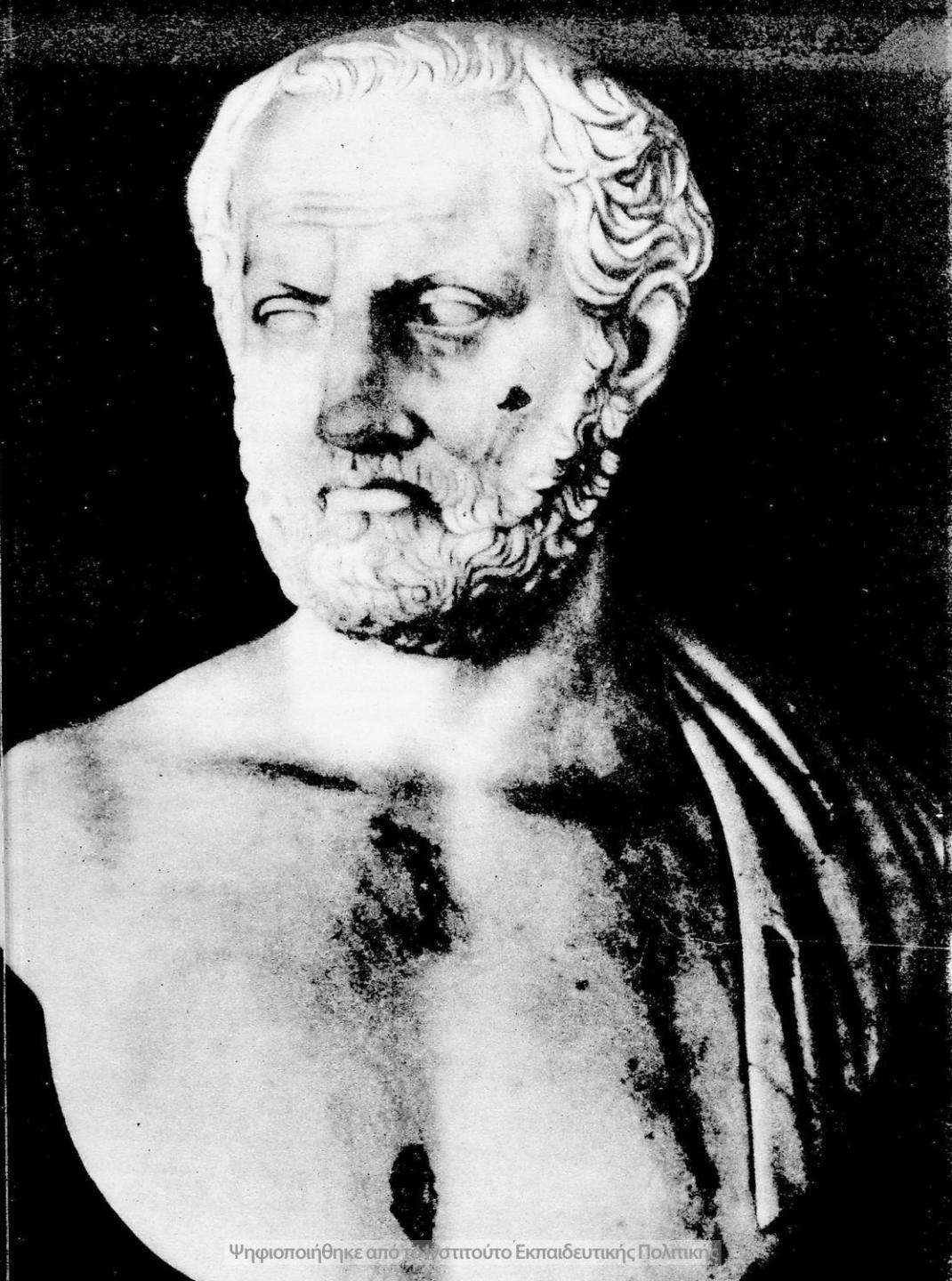
ΧΡΙΣΤΟΥ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗ
(ΕΚΛΟΓΑΙ)

Δ', Ε', και ΣΤ' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

**ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ 1975**

Θ Ο Γ K Y Δ I Δ H Σ

Ψηφιοποιήθηκε από την οπίτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

I. Ο ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ

1. Βίος. Ο Θουκυδίδης ἐγεννήθη ἐν τῷ Δῆμῳ Ἀλιμοῦντι (παρὰ τὸν σημερινὸν "Αλιμόν, πέραν τοῦ Π. Φαλήρου) τῆς Ἀττικῆς μεταξὺ τοῦ 460 - 455 π.Χ.. Ο πατέρας του "Ολόρος ἦτο ἀπόγονος ἄλλου 'Ολόρου, βασιλέως τῶν Θρακῶν, συγγενῆς τοῦ μαραθωνομάχου Μιλτιάδου καὶ τῶν Πεισιστρατιδῶν. Εἰς τὴν καταγωγὴν του δὲ αὐτὴν ὥφειλε τὴν μεγάλην του περιουσίαν καὶ τὰ ἐν Σκαπτῇ ὅλῃ, θρακικῷ χωρίῳ, μεταλλεῖα τοῦ χρυσοῦ.

Ο Θουκυδίδης, ὡς καταγόμενος ἐξ εὐπόρου καὶ εὐγενοῦς οἰκογενείας, ἔτυχεν ἐπιμελοῦς καὶ τελείας ἀγωγῆς καὶ παιδείας. Εσχε διδασκάλους τὸν φιλόσοφον Ἀναξαγόραν καὶ τὸν ῥήτορα Ἀντιφῶντα, οἵτινες καὶ αὐτοί, ὡς καὶ οἱ σύγχρονοι σοφισταὶ Πρωταγόρας, Πρόδικος, Γοργίας καὶ ἄλλοι, συρρέοντες εἰς τὰς Ἀθήνας, τὸ κέντρον τότε τοῦ πνευματικοῦ κόσμου καὶ τὴν παίδευσιν τῆς ὅλης Ἑλλάδος, μεγάλως ἐπέδρασαν ἐπὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ.

Κατὰ τὸν συμβάντα ἐν Ἀθήναις λοιμὸν τὸ δεύτερον ἔτος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, δὲτε ἀπέθανεν ὁ Περικλῆς, προσβληθεὶς καὶ ὁ Θουκυδίδης ὑπὸ τῆς νόσου διεσώθη, τῷ δὲ 424 γενόμενος στρατηγὸς καὶ ναύαρχος τῶν Ἀθηναίων μετέβη εἰς τὰ παράλια τῆς Θράκης. Ἐκεῖ εὑρισκόμενος διετάχθη νὰ βοηθήσῃ τὴν ἀπειλουμένην ὑπὸ τοῦ Λακεδαιμονίου στρατηγοῦ Βρασίδου Ἀμφίπολιν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐβράδυνε, δὲν κατέρθωσεν ν' ἀποτρέψῃ τὴν κατάληψιν αὐτῆς. Ενεκα τούτου κατεδικάσθη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐπὶ προδοσίᾳ εἰς θάνατον, καὶ, ἵνα ἀποφύγῃ τὴν τιμωρίαν, ὑπεβλήθη εἰς ἔκουσίαν φυγὴν ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη, κατὰ τὰ ὄποια διέμενε κυρίως εἰς τὰ ἐν Σκαπτῇ ὅλῃ κτήματά του.

Κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα ἐπεδόθη εἰς τὴν μελέτην τῶν γεγονότων τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου μεταβαίνων πολλάκις εἰς τοὺς τόπους, εἰς τοὺς δόποίους διεδραματίσθησαν ταῦτα καὶ συλλέγων μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ ἀκριβείας τὴν ὅλην τῆς ἱστορίας του.

Μετά τὴν κατάλυσιν τῶν τριάκοντα τυράννων τῷ 403 ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα του διὰ ψήφισματος τοῦ δήμου, ἀλλὰ ταχέως κατέλιπεν αὐτήν, ἵσως διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τότε γενικὴν κατάπτωσιν. Τῷ 396 εὑρισκόμενος ἐν Σκαπτῇ Ὂλῃ ἀπέθανεν αἱρενίδιας, ὡς μαρτυρεῖ τὸ ἀποτόμως λῆγον ἔργον αὐτοῦ. 'Ἐν Ἀθήναις ὑπῆρχε τὸ μνῆμά του παρὰ τὰ Κιμώνεια μνήματα μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «Θουκυδίδης Ὁλόρου Ἀλιμούσιος».

2. Εργον. 'Ο Θουκυδίδης συνέγραψε τὴν ἱστορίαν τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, ἀλλὰ δὲν συνεπλήρωσε τὴν συγγραφὴν αὐτοῦ, λόγῳ τοῦ αἱρενίδιου θανάτου του. 'Η ἱστορία του λήγει τῷ 411 π.Χ., τὴν συνεχίζει δὲ ὁ Ξενοφῶν εἰς τὰ 'Ἐλληνικά του.

'Η ὅλη συγγραφὴ διηρέθη ὑπὸ τῶν Ἀλεξανδρινῶν εἰς δικτὸ βιβλία. 'Ἐν τῷ πρώτῳ, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει καὶ ὡς προοίμιον (κεφ. 1 - 23), συγκρίνων τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον πρὸς τοὺς προηγουμένους, προσπαθεῖ ν' ἀποδείξῃ ὅτι οὗτος εἶναι ἀξιολογώτατος πάντων, καὶ αὐτοῦ ἔτι τοῦ Τρωικοῦ καὶ Περσικοῦ, εἰς δὲ τὸ ὑπόλοιπον μέρος τοῦ πρώτου βιβλίου διεξέρχεται τὰ φανερὰ καὶ ἀφανῆ αἴτια τοῦ πολέμου.

'Απὸ τοῦ δευτέρου βιβλίου ἄρχεται ἡ ἔξιστόρησις τῶν γεγονότων περιλαμβάνουσα μέχρι τοῦ 20οῦ κεφαλαίου τοῦ πέμπτου βιβλίου τὸ πρῶτον δεκαετὲς τμῆμα, τὸν Ἀρχιδάμειον πόλεμον (431 - 421). Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ πέμπτου βιβλίου περιλαμβάνει τὴν διήγησιν τῶν συμβάντων κατὰ τὴν ὑποπτὸν Νικίειον εἰρήνην μέχρι τῆς εἰς Σικελίαν ἐκστρατείας. Τὸ ἔκτον καὶ ἔβδομον τὴν εἰς Σικελίαν ἐκστρατείαν καὶ τὴν πανωλεθρίαν τῶν Ἀθηναίων (415 - 412). Τὸ δὲ ὅγδοον περιλαμβάνει μέρος μόνον τοῦ Δεκελεικοῦ πολέμου μέχρι τοῦ 411 π.Χ.

'Ἐν τῇ συγγραφῇ του διακρίνονται : 1) τὰ καθαρῶς ἴστορικὰ μέρη, εἰς τὴν διήγησιν τῶν ὁποίων προβαίνει κατ' αὐστηρὰν χρονολογικὴν διαίρεσιν εἰς θέρη, καθ' ἀγίνονται αἱ στρατεῖαι καὶ αἱ μάχαι, καὶ εἰς χειμῶνας, καθ' οὓς γίνονται αἱ παρασκευαὶ καὶ αἱ διαπραγματεύσεις. 2) αἱ δημηγορίαι, αἴτινες εἶναι ἀγορεύσεις πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν ἀνδρῶν ἀπαγγελθεῖσαι εἰς διαφόρους συναθροίσεις· ἔξι αὐτῶν δὲ μετεδόθησαν μόνον αἱ ἀναγκαῖαι πρὸς διασάφησιν τῶν ὑπαύτου ἴστορουμένων γεγονότων.

'Ἐν αὐταῖς δὲ συγγραφεύς μὲ θαυμαστὴν δεξιότητα ζωγραφεῖ συν-

τομώτατα τὰς εἰκόνας ἐπιφανῶν ἀνδρῶν, τοῦ Θεμιστοκλέους, Περιχλέους, Νικίου κλπ., προσαρμόζων ἀρμονικώτατα πάσας τῶν προσώπων τὰς πράξεις καὶ τοὺς στοχασμούς πρὸς τὸν χαρακτῆρα αὐτῶν. Ἐπιτυγχάνει δὲ τοῦτο τόσον ἀκριβῶς καὶ μετὰ τοσαύτης πειστικότητος αἰτιολογεῖ τὰς διαθέσεις καὶ τὰς γνώμας τῶν ῥητόρων, ὡστε πιστεύει ὁ ἀναγιγνώσκων ὅτι αὐτὰ τὰ ἀγορεύοντα πρόσωπα ἦτο ἀδύνατον ἐπιτυχέστερον νὰ συνηγορήσουν ὑπὲρ τῶν ἴδιων ἀπόψεων.

Σημειωτέον δὲ ὅτι αἱ δημηγορίαι δὲν εἶναι οἱ λόγοι τῶν ἀγορευσάν-
των ιδίαις λέξεσιν, ἀλλὰ διεπλάσθησαν ὑπὸ τοῦ ιστορικοῦ ὅσον τὸ δυνα-
τὸν ἐγγύτατα πρὸς τὰ ὑπ' αὐτῶν λεχθέντα.

3. Λεκτικόν. Ὁ Θουκυδίδης συνέγραψε τὴν ἴστορίαν του εἰς ἀρχαίν τὰτικήν διάλεκτον, ἡ δποία εἶχε διαμορφωθῆ λογοτεχνικῶς ὑπὸ τῶν ποιητῶν Αἰσχύλου καὶ Σοφοκλέους διὰ τὴν ποίησιν, ὅχι δὲ καὶ διὰ τὸν ἥδη δημιουργούμενον πεζὸν λόγον. Πρῶτος δὲ αὐτὸς μετὰ πολλῆς δεξιότητος καὶ δυνάμεως διέπλασε τὴν ἀρχοντον γλωσσικὴν ὑλὴν τῆς ἀττικῆς διαλέκτου. "Οθεν μεταχειρίζεται ὅχι μόνον πλείστας ποιητικὰς λέξεις, ὡς **κλέος**, **ἀχθηδών**, **θάμβος**, **ἀκραιφνής** κλπ., ἀλλὰ καὶ δημιουργεῖ τοιαῦτας, ὡς αἱ **ἀποδημητής**, **κινδυνευτής**, **αύτοβοεί**, **ξένισις**, **ἐπιβόημα**, κλπ., ἄλλων δὲ αὐτὸς κυρίως ποιεῖται χρῆσιν, ὡς αἱ **ξύν**. **ἔτοιμος**, **ὅμοιος**, **αἰεί**, **τροπαῖον**, ἀντὶ τῶν **σύν**, **ἔτοιμος**, **ὅμοιος**, **αἰεί**, **τρόπαιον**." Εκτὸς τούτων καὶ ἡ ὑπ' αὐτοῦ πολλαπλῇ χρῆσις καὶ παραγωγὴ νέων δημάτων ἐξ ὀνομάτων, ἡ συχνὴ χρῆσις γενικῆς τοῦ ἀπαρεμφάτου εἰς δήλωσιν αἰτίας, ἡ χρῆσις τῶν οὐδετέρων τῶν ἐπιθέτων καὶ μετοχῶν μετὰ τοῦ ἄρθρου, ὡς τὸ **δεδιός**, τὸ θαρσοῦν, τὸ **σῶφρον**, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀντὶ τῶν οὐσιαστικῶν, ὁ φόβος τὸ **θάρσος**, ἡ **σωφροσύνη**, ἀποτελοῦν χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τοῦ ἀκατεργάστου ἔτι τῆς ἀρχαίας ἀττικῆς διαλέκτου, τὴν δημοίαν χρησιμοποιεῖ. Ἔντευθεν ὁ λόγος του εἶναι ἐν πολλοῖς τραχύς, ἀνώμαλος καὶ δυσνόητος. Εἰς τοῦτο συντέλεσε καὶ ἡ σύνταξις τοῦ Θουκυδίδου, ἡ δποία ἀποκλίνει μᾶλλον εἰς τὴν ποίησιν, ίσταμένη, οὕτως εἰπεῖν, ἐν τῷ μέσῳ τῆς χαλαρωτέρας συντάξεως τῶν Ἰώνων καὶ τῆς ἐντέχνου συντάξεως τῶν νεωτέρων ἀττικῶν συγγραφέων, Πλάτωνος καὶ Εσενοφῶντος.

II. Η ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Εύθυς μετά τὸ ἔνδοξον τέλος τῶν μεγάλων καὶ φοβερῶν ἀγώνων κατὰ τῶν Περσῶν οἱ "Ἐλληνες ἥρχισαν νὰ διχονοοῦν· τὰ πρῶτα δὲ ἐπικίνδυνα συμπτώματα τῆς διχονοίας ἀνεφάνησαν μεταξὺ 'Αθηναίων καὶ Σπαρτιατῶν.

Οἱ 'Αθηναῖοι μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην, ἐπανελθόντες εἰς τὰ ἔδια, ἀνώκοδόμησαν τὴν πόλιν των, ἡ δόποια εἶχε μεταβληθῆ εἰς ἐρείπια καὶ, κατὰ συμβουλὴν τοῦ Θεμιστοκλέους, ἥρχισαν νὰ περιβάλλουν αὐτὴν μὲ δύχυρὸν τεῖχος. Οἱ Σπαρτιᾶται ἔβλεπον μὲ ὑποπτὸν βλέμμα τὴν τοιαύτην τῶν 'Αθηνῶν ἐνίσχυσιν, ἐρεθιζόμενοι δὲ ὑπὸ τῶν Κορινθίων καὶ τῶν Αἰγαίων, οἱ δόποιοι μετὰ φόβου καὶ φθόνου παρηκολούθουν τὴν κατὰ θάλασσαν μεγάλην αὔτῶν αὔξησιν, ἐζήτησαν νὰ ἀποτρέψουν τοὺς 'Αθηναίους ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σγεδίου των, προφασιζόμενοι δτὶ ἡ δύχυρωσις τῶν 'Αθηνῶν ἡδύνατο νὰ ἀποβῇ ὅλεθρία ἐν περιπτώσει νέας ἐπιδρομῆς τῶν Περσῶν.

Ἡ ἐπέμβασις δύμας τῶν Σπαρτιατῶν ἐματαιώθη διὰ τῆς διπλωματικῆς ἴκκανότητος τοῦ Θεμιστοκλέους, τοῦ μεγαλεπηβόλου τούτου ἀνδρός, δ ὁ δόποιος διηγήθυνε τότε τὰς τύχας τῆς πόλεως. Κατὰ συμβουλὴν αὐτοῦ ἀνέλαβον οἱ 'Αθηναῖοι ἀμέσως καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῶν δύχυρωμάτων τοῦ Πειραιῶς, δ ὁ δόποιος ἔμελλε νὰ καταστῇ ἀκρόπολις τῆς ναυτικῆς αὔτῶν δυνάμεως. Ἡ Σπάρτη ἡγαγκάσθη νὰ δεχθῇ τὸ τετελεσμένον γεγονός καὶ νὰ κρύψῃ τὴν δργήν της. Ἐνῷ δὲ αἱ 'Αθηναὶ τοιουτοτρόπως ἀνελάμβανον πλήρη ἀνεξαρτησίαν ἀπέναντι τῆς μέχρι τότε δεσποτίουσης ἐν 'Ελλάδι Σπαρτιατικῆς δυνάμεως, ἐπηκολούθησαν καὶ ἄλλα γεγονότα, τὰ δόποια ἀνύψωσαν αὐτὴν εἰς τὴν πρώτην μεταξὺ τῶν ἑλληνικῶν πολιτειῶν θέσιν.

'Επ' αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ πεδίου τῆς ἐν Πλαταιαῖς μάχης οἱ συναγωνισθέντες κατὰ τῶν βαρβάρων "Ἐλληνες ἀπεφάσισαν νὰ ἐξακολουθήσουν τὸν κατ' αὐτῶν ἀγῶνα. Εἰς ἐκτέλεσιν δὲ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐσχηματίσθη συμμαχικὸς στόλος ἐξ 100 πλοίων μὲ τὸν σκοπὸν νὰ ἐκδιώξῃ τοὺς βαρβάρους ἀπὸ τὰς ἑλληνικὰς θαλάσσας καὶ ἐλευθερώσῃ τοὺς νησιώτας καὶ μικρασιάτας "Ἐλληνας. Οὕτω δὲ αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου καὶ αἱ ἑλληνικαὶ πόλεις τῆς Μ. 'Ασίας ἀπελευθερούμεναι προσετίθεντο εἰς

τὴν συμμαχίαν ταύτην καὶ ἐνίσχυον τὸν κοινὸν ἔθνικὸν ἀγῶνα, παρέχουσαι ναῦς, πληρώματα καὶ χρήματα.

Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Σπαρτιάτου Παυσανίου οἱ σύμμαχοι ἔξεδιωξαν τοὺς Πέρσας ἐκ τῆς Κύπρου καὶ ἔπειτα κατέλαβον τὸ Βυζάντιον. "Οτε δὲ βραδύτερον ὁ Παυσανίας, κατηγορηθεὶς ἐπὶ προδοσίᾳ, ἀνεκλήθη, οἱ σύμμαχοι ἀνεγνώρισαν ὡς ἡγεμόνας τοὺς Ἀθηναίους. Οἱ Πελοποννήσιοι τότε ἀπεσύρθησαν τοῦ ἀγῶνος, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐμπορικοὶ πληθυσμοὶ τῶν νήσων καὶ τῶν παραλίων μετὰ τὰς πρώτας νίκας «ἀποκνοῦντες τὰς συνεχεῖς στρατείας» συνεφώνησαν μὲ τοὺς Ἀθηναίους νὰ παρέχουν κατ' ἔτος χρήματα, τὸν δὲ ἀγῶνα ν' ἀναλάβουν μόνον οἱ Ἀθηναῖοι. Τὸ ἀναλογοῦν εἰς ἔκαστον τῶν συμμάχων ποσὸν καθώρισεν ὁ Ἀριστείδης τόσον ἐντίμως καὶ δικαίως, ὥστε ἀγοργύστως οἱ σύμμαχοι ὑπεβλήθησαν εἰς τὸν φόρον. Τὸ κοινὸν ταμεῖον ἐτέθη ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Δήλῳ, διεχειρίζοντο δὲ αὐτὸν οἱ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐκλεγόμενοι ταμίαι, καλούμενοι 'Ε λ. η γ' ο ταμία.

'Ἐφεξῆς ὁ ἐπιθετικὸς πόλεμος διεξάγεται κυρίως ὑπὸ τῶν ἀθηναϊκῶν δυνάμεων, ἡ δὲ δόξα τῶν μεγάλων νικῶν ἀνήκει εἰς τοὺς Ἀθηναίους καὶ τὸν στρατηγὸν αὐτῶν Κίμωνα, τὸν υἱὸν τοῦ μαραθωνομάχου Μιλιτιάδου.

'Ο Κίμων κατ' ἀρχὰς μὲν μετὰ τοῦ Ἀριστείδου, ἔπειτα δὲ μόνος, κατέλαβε διὰ συντόμου δράσεως τὴν παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Στρυμόνος Ἡιόνα, κατέστρεψε τὸ ἐν Σκύρῳ κρησφύγετον τῶν πειρατῶν Δολόπων, ἀπὸ τοὺς ὄποιους ἀπήλλαξε τὸ Αἴγαῖον, καὶ κατεναυμάχησε τῷ 465 π.Χ. παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Εὔρυμέδοντος τῆς Παμφυλίας τὸν Περσικὸν στόλον, ἐξασφαλίσας ἐντελῶς τὴν κατὰ θάλασσαν ἀρχὴν τῶν Ἀθηναίων.

'Η διαρκῆς ὅμως ἐμπόλεμος κατάστασις καὶ ἡ αὐστηρὰ ἀπαίτησις τῶν Ἀθηναίων νὰ ἐκπληροῦνται οἱ δροὶ καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῆς συμμαχίας, ἤρχισαν μετὰ τινα χρόνον νὰ δημιουργοῦν δυσαρεσκείας καὶ προστριβᾶς τῶν συμμάχων πρὸς αὐτούς, συνεπείᾳ τῶν ὅποιων αἱ συμμαχικαὶ πόλεις, ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην, κατεβιβάσθησαν εἰς τὴν τάξιν ὑποτελῶν. Τὴν θαυμαστὴν αὕησην τῆς Ἀθηναϊκῆς δυνάμεως ὑπέβλεπεν ἡ Σπάρτη, ἀλλὰ περιστάσεις ἴδιαιτεραι καὶ ἡ ἀδρανῆς πολιτικῆς ἡμπόδιζον αὐτὴν νὰ ἐπέμβῃ ἐγκαίρως. Τὰς ὑπόπτους σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο πολιτειῶν παρώξυνε ἔτι μᾶλλον ἡ ὑπὸ τῶν Σπαρτιατῶν

ἀποπομπὴ τῆς ἐκ μέρους τῶν Ἀθηναίων ἀποσταλείσης πρὸς ἐκπόρθησιν τῆς Ἰθώμης δυνάμεως.

Καὶ συνήφθη μὲν τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Κίμωνος τῷ 449 π.Χ. πενταετῆς ἀνακαχὴ πρὸς τοὺς Σπαρτιάτας, ἀλλὰ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ οἱ Ἀθηναῖοι διὰ τῆς προκλητικῆς των στάσεως συνετέλεσαν εἰς ταχεῖαν ὁρᾶν. Ἐνῷ δὲ οὕτοι ήττήθησαν ὑπὸ τῶν ἡνωμένων Βοιωτῶν ἐν Κορωνείᾳ, διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῆς Σπάρτης ἀπεστάτησαν τὰ Μέγαρα καὶ ἡ Εὔβοια, στρατὸς δὲ Πελοποννησίων ἔφθασεν εἰς Ἐλευσῖνα. Ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος ἐπέκειτο πλέον, διετελέσας τὸν Περικλέους, συνωμολογήθησαν τριακονταετεῖς σπονδαὶ τῷ 445 π.Χ. μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Εὔβοιας, καθ' ᾧ οἱ Ἀθηναῖοι κατέλιπον τὰς ἐν Πελοποννήσῳ κτήσεις των καὶ συνήνεσαν, ἵνα οἱ Μεγαρεῖς προσέλθουν εἰς τὴν συμμαχίαν τῆς Σπάρτης.

Αἱ τριακονταετεῖς σπονδαὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ διαρκέσουν ἐπὶ πολὺ. Οἱ Σπαρτιάται ἔβλεπον μὲ φθόνον καὶ ζηλοτυπίαν τὴν αὔξησιν τῆς δυνάμεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐφοβοῦντο περὶ τῆς ἀκεραιότητος τοῦ ιδίου των χράτους. Ἐξήτουν λοιπὸν κατάληπλον στιγμὴν νὰ περιορίσουν αὐτήν. Ἐξ ἄλλου ἡ συμμαχία τῶν Ἀθηναίων εἶχε μεταβληθῆ εἰς αὐθικίρετον δεσποτεῖαν· ὡς ἐκ τούτου δὲ πολλὰ παράπονα ἤκουοντο κατ' αὐτῶν. Ἐνῷ δὲ τοιαύτῃ ἦτο ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων, μικρὰ ἀφορμὴ ἔχρειάζετο διὰ νὰ ἀνάψῃ τὴν φλόγα τοῦ πολέμου. Ταύτην ἔδωκεν ἡ ἀνάμειξις τῶν Ἀθηναίων εἰς τὸν πόλεμον μεταξὺ Κορινθίων καὶ Κερκυραίων ἔνεκα τῆς Ἐπιδάμνου καὶ ἡ ὑπ' αὐτῶν πολιορκία τῆς ἀποστάσης Ποτειδαίας. Οὕτως ἥρχισεν ὁ μέγας Πελοποννησιακὸς πόλεμος, ὁ δόπιος διήρεσε τὴν Ἑλλάδα εἰς δύο ἀντιμαχόμενα στρατόπεδα καί, ἀφοῦ τὴν ἔξηντλησεν ὑλικῶς καὶ ἡθικῶς, τὴν ὀδήγησεν εἰς τὴν καταστροφὴν καὶ τὸν ὅλεθρον.

Δύο ἐπεισόδια τοῦ πολέμου τούτου, τὰ κατὰ Πλάταιαν καὶ Λέσβον, παρατίθενται κατωτέρω ὡς ταῦτα ἴστορεῖ αὐτὸς ὁ συγγραφεὺς. Ἐπίσης παρατίθενται καὶ αἱ συναφεῖς πρὸς ταῦτα δημηγορίαι Πλαταιέων, Θηβαίων, Κλέωνος καὶ Διοδότου, ὡς καὶ ὁ Ἐπιτάφιος τοῦ Περικλέους.

ΜΕΡΟΣ Α'
ΚΕΙΜΕΝΟΝ

ΠΛΑΤΑΪΚΑ

ΕΙΣΒΟΛΗ ΤΩΝ ΘΗΒΑΙΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΛΑΤΑΙΑΣ

(B, 1 - 6)

1. "Αρχεται δὲ ὁ πόλεμος ἐνθένδε ἥδη Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων καὶ τῶν ἑκατέροις ξυμμάχων, ἐνῷ οὔτε ἐπεμείγνυντο ἔτι ἀκηρυκτὶ παρ' ἄλλήλους καταστάντες τε ξυνεχῶς ἐπολέμουν· γέγραπται δὲ ἔξῆς ὡς ἔκαστα ἐγίγνετο κατὰ θέρος καὶ χειμῶνα.

2. Τέσσαρα καὶ δέκα μὲν ἔτη ἐνέμειναν αἱ τριακοντούτεις σπουδαί, αἱ ἐγένοντο μετ' Εύβοίας ἄλωσιν· τῷ δὲ πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ ἔτει, ἐπὶ Χρυσίδος ἐν "Αργει τότε πεντήκοντα δυοῖν δέοντα ἔτη ιερωμένης καὶ Αἰνησίου ἐφόρου ἐν Σπάρτῃ καὶ Πυθοδώρου ἔτι τέσσαρας μῆνας ἀρχοντος Ἀθηναίοις, μετὰ τὴν ἐν Ποτιδαίᾳ μάχην μηνὶ ἔκτῳ καὶ δεκάτῳ, ἅμα ἥρι ἀρχομένῳ Θηβαίων ἄνδρες ὀλίγῳ πλείους τριακοσίων — ἥγοῦντο δὲ αὐτῶν βοιωταρχοῦντες Πυθάγγελός τε ὁ Φυλείδου καὶ Διέμπορος ὁ Ὄνητορίδου — ἐσῆλθον περὶ πρῶτον ὅπον ξὺν ὅπλοις ἐς Πλάταιαν τῆς Βοιωτίας, οὕσαν Ἀθηναίων ξυμμαχίδα. ἐπηγάγοντο δὲ καὶ ἀνέῳξαν τὰς πύλας Πλαταιῶν ἄνδρες, Ναυκλείδης τε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, βουλόμενοι ἴδιας ἐνεκα δυνάμεως ἄνδρας τε τῶν πολιτῶν τοὺς σφίσιν ὑπεναντίους διαφθεῖραι καὶ τὴν πόλιν Θηβαίοις προσποιῆσαι· ἐπράξαν δὲ ταῦτα δι' Εύρυμάχου τοῦ Λεοντιάδου, ἀνδρὸς Θηβαίων δυνατωτάτου· προϊδόντες γάρ οἱ Θηβαῖοι ὅτι ἔσοιτο ὁ πόλεμος, ἐβούλοντο τὴν Πλάταιαν αἱεὶ σφίσι διάφορον οὕσαν ἔτι ἐν εἰρήνῃ τε καὶ τοῦ πολέμου μήπω φανεροῦ καθεστῶτος προκαταλαβεῖν. ἢ καὶ ῥᾶσιν ἔλαθον ἐσελθόντες, φυλακῆς

οὐ προκαθεστηκύιας. Θέμενοι δὲ ἐς τὴν ἀγορὰν τὰ ὅπλα τοῖς μὲν ἐπαγαγομένοις οὐκ ἐπείθοντο, ὥστε εὐθὺς ἔργου ἔχεσθαι καὶ ιέναι ἐπὶ τὰς οἰκίας τῶν ἐχθρῶν, γνώμην δ' ἐποιοῦντο κηρύγμασί τε χρήσασθαι ἐπιτηδείοις καὶ ἐς ξύμβασιν μᾶλλον καὶ φιλίαν τὴν πόλιν ἀγαγεῖν — καὶ ἀνεῖπεν ὁ κήρυξ, εἴ τις βούλεται κατὰ τὰ πάτρια τῶν πάντων Βοιωτῶν ξυμμαχεῖν, τίθεσθαι παρ' αὐτοὺς τὰ ὅπλα — νομίζοντες σφίσι ράδίως τούτῳ τῷ τρόπῳ προσχωρήσειν τὴν πόλιν.

3. Οἱ δὲ Πλαταιῆς, ὡς ἤσθοντο ἔνδον τε ὄντας τοὺς Θηβαίους καὶ ἔξαπιναίως κατειλημένην τὴν πόλιν, καταδείσαντες καὶ νομίσαντες πολλῷ πλείους ἐσελήλυθέναι — οὐ γάρ ἐώρων ἐν τῇ νυκτὶ — πρὸς ξύμβασιν ἐχώρησαν καὶ τοὺς λόγους δεξάμενοι ήσύχαζον, ἀλλως τε καὶ ἐπειδὴ ἐς οὐδένα οὐδὲν ἐνεωτέριζον. πράσσοντες δέ πως ταῦτα κατενόησαν οὐ πολλοὺς τοὺς Θηβαίους ὄντας καὶ ἐνόμισαν ἐπιθέμενοι ράδίως κρατήσειν· τῷ γάρ πλήθει τῶν Πλαταιῶν οὐ βουλομένῳ ἦν τῶν Ἀθηναίων ἀφίστασθαι. ἐδόκει οὖν ἐπιχειρητέα εἶναι καὶ ξυνελέγοντο διορύσσοντες τοὺς κοινοὺς τοίχους παρ' ἀλλήλους, ὅπως μὴ διὰ τῶν ὁδῶν φανεροὶ ὕσιν ιόντες, ἀμάξις τε ἀνευ τῶν ὑποζυγίων ἐς τὰς ὁδοὺς καθίστασαν, ἵνα ἀντὶ τείχους ἦ, καὶ τᾶλλα ἔξηρτυν, ἦ ἔκαστον ἐφαίνετο πρὸς τὰ παρόντα ξύμφορον ἔσεσθαι. ἐπεὶ δὲ ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν ἐτοῦμα ἦν, φυλάξαντες ἔτι νύκτα καὶ αὐτὸ τὸ περίορθρον ἐχώρουν ἐκ τῶν οἰκιῶν ἐπ' αὐτούς, ὅπως μὴ κατὰ φῶς θαρσαλεωτέροις οὕσι προσφέροιντο καὶ σφίσιν ἐκ τοῦ ἴσου γίγνωνται, ἀλλ' ἐν νυκτὶ φοβερώτεροι ὄντες ἥσσους ὕσι τῆς σφετέρας ἐμπειρίας τῆς κατὰ τὴν πόλιν, προσέβαλόν τε εὐθὺς καὶ ἐς χεῖρας ἥσαν κατὰ τάχος.

4. Οἱ δ' ὡς ἔγνωσαν ἔξηπατημένοι, ξυνεστρέφοντό τε ἐν

σφίσιν αὐτοῖς καὶ τὰς προσβολάς, ἢ προσπίπτοιεν, ἀπεωθοῦντο. καὶ δις μὲν ἡ τρὶς ἀπεκρούσαντο, ἔπειτα πολλῷ θορύβῳ αὐτῶν τε προσβαλόντων καὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν οἰκετῶν ὅμα ἀπὸ τῶν οἰκιῶν κραυγῇ τε καὶ δλολυγῇ χρωμένων λίθοις τε καὶ κεράμῳ βαλλόντων, καὶ ὑετοῦ ὅμα διὰ νυκτὸς πολλοῦ ἐπιγενομένου, ἐφοβήθησαν καὶ τραπόμενοι ἔφευγον διὰ τῆς πόλεως, ἀπειροι μὲν ὄντες οἱ πλείους ἐν σκότῳ καὶ πηλῷ τῶν διόδων, ἢ χρὴ σωθῆναι — καὶ γάρ τελευτῶντος τοῦ μηνὸς τὰ γιγνόμενα ἦν —, ἐμπείρους δὲ ἔχοντες τοὺς διώκοντας τοῦ μὴ ἐκφεύγειν, ὥστε διεφθείροντο πολλοί. τῶν δὲ Πλαταιῶν τις τὰς πύλας, ἢ ἐσῆλθον καὶ αἴπερ ἦσαν μόναι ἀνεῳγμέναι, ἐκλησε στυρακίῳ ἀκοντίου ἀντὶ βαλάνου χρησάμενος ἐς τὸν μοχλόν, ὥστε μηδὲ ταύτῃ ἔξοδον ἔτι εἶναι. διωκόμενοι δὲ κατὰ τὴν πόλιν οἱ μέν τινες αὐτῶν ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀναβάντες ἕρριψαν ἐς τὸ ἔξω σφᾶς αὐτοὺς καὶ διεφθάρησαν οἱ πλείους, οἱ δὲ κατὰ πύλας ἐρήμους, γυναικὸς δούσης πέλεκυν, λαθόντες καὶ διακόψαντες τὸν μοχλὸν ἐξῆλθον οὐ πολλοὶ — αἴσθησις γάρ ταχεῖα ἐπεγένετο —, ἄλλοι δὲ ἄλλῃ τῆς πόλεως σποράδες ἀπώλλυντο. τὸ δὲ πλεῖστον καὶ ὅσον μάλιστα ἦν ξυνεστραμμένον ἐσπίπτουσιν ἐς οἰκημα μέγα, ὃ ἦν τοῦ τείχους καὶ αἱ πλησίον θύραι ἀνεῳγμέναι ἔτυχον αὐτοῦ, οἱόμενοι πύλας τὰς θύρας τοῦ οἰκήματος εἶναι καὶ ἀντικρούς δίοδον ἐς τὸ ἔξω. ὁρῶντες δὲ αὐτοὺς οἱ Πλαταιῆς ἀπειλημμένους ἐβουλεύοντο εἴτε κατακαύσωσιν, ὥσπερ ἔχουσιν, ἐμπρήσαντες τὸ οἰκημα, εἴτε τι ἄλλο χρήσωνται. τέλος δὲ οὗτοί τε καὶ ὅσοι ἄλλοι τῶν Θηβαίων περιῆσαν κατὰ τὴν πόλιν πλανώμενοι, ξυνέβησαν τοῖς Πλαταιεῦσι παραδοῦναι σφᾶς τε αὐτοὺς καὶ τὰ ὅπλα χρήσασθαι, ὃ τι ἀν βούλωνται. οἱ μὲν δὴ ἐν τῇ Πλαταιᾷ οὕτως ἐπεπράγεσαν.

5. Οἱ δὲ ἄλλοι Θηβαῖοι, οὓς ἔδει ἔτι τῆς νυκτὸς παραγενέ-

σθαι πανστρατιφ, εἴ τι ἄρα μὴ προχωροίη τοῖς ἐσεληλυθόσι, τῆς ἀγγελίας ὅμα καθ' ὁδὸν αὐτοῖς ῥήθείσης περὶ τῶν γεγενημένων ἐπεβοήθουν. ἀπέχει δὲ ή Πλάταια τῶν Θηβῶν σταδίους ἔβδομήκοντα, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ γενόμενον τῆς νυκτὸς ἐποίησε βραδύτερον αὐτοὺς ἐλθεῖν· ὁ γάρ Ἀσωπὸς ποταμὸς ἐρρύῃ μέγας καὶ οὐ ράδίως διαβατὸς ἦν. πορευόμενοί τε ἐν ὑετῷ καὶ τὸν ποταμὸν μόλις διαβάντες ὕστερον παρεγένοντο, ἥδη τῶν ἀνδρῶν τῶν μὲν διεφθαρμένων, τῶν δὲ ζώντων ἔχομένων. ὡς δ' ἂσθιοντο οἱ Θηβαῖοι τὸ γεγενημένον, ἐπεβούλευον τοῖς ἔξω τῆς πόλεως τῶν Πλαταιῶν — ἥσαν γάρ καὶ ἀνθρωποι κατὰ τοὺς ἀγροὺς καὶ κατασκευή, οἷα ἀπροσδοκήτου τοῦ κακοῦ ἐν εἰρήνῃ γενομένου — ἔβούλοντο γάρ σφίσιν, εἴ τινα λάβοιεν, ὑπάρχειν ἀντὶ τῶν ἔνδον, ἦν ἄρα τύχωσί τινες ἔζωγρημένοι. καὶ οἱ μὲν ταῦτα διενοοῦντο· οἱ δὲ Πλαταιῆς ἔτι διαβουλευομένων αὐτῶν ὑποτοπήσαντες τοιοῦτόν τι ἔσεσθαι καὶ δείσαντες περὶ τοῖς ἔξω κήρυκα ἔξεπεμψαν παρὰ τοὺς Θηβαίους, λέγοντες ὅτι οὕτε τὰ πεποιημένα ὅσια δράσειαν ἐν σπονδαῖς σφῶν πειραθέντες καταλαβεῖν τὴν πόλιν, τὰ τε ἔξω ἔλεγον αὐτοῖς μὴ ἀδικεῖν· εἰ δὲ μή, καὶ αὐτοὶ ἔφασαν αὐτῶν τοὺς ἀνδρας ἀποκτενεῖν, οὓς ἔχουσι ζῶντας· ἀναχωρησάντων δὲ πάλιν ἐκ τῆς γῆς ἀποδώσειν αὐτοῖς τοὺς ἀνδρας.

6. Θηβαῖοι μὲν ταῦτα λέγουσι καὶ ἐπομόσαι φασὶν αὐτούς· Πλαταιῆς δ' οὐχ ὅμολογοῦσι τοὺς ἀνδρας εὐθὺς ὑποσχέσθαι ἀποδώσειν, ἀλλὰ λόγων πρῶτον γενομένων, ἦν τις ξυμβαίνωσι καὶ ἐπομόσαι οὕ φασιν. ἐκ δ' οὗν τῆς γῆς ἀνεχώρησαν οἱ Θηβαῖοι οὐδὲν ἀδικήσαντες· οἱ δὲ Πλαταιῆς, ἐπειδὴ τὰ ἐκ τῆς χώρας κατὰ τάχος ἐσεκομίσαντο, ἀπέκτειναν τοὺς ἀνδρας εὐθύντες. ἥσαν δὲ ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν οἱ ληφθέντες, καὶ Εὔρυμαχος εἶς αὐτῶν ἦν, πρὸς δὲ ἐπραξαν οἱ προδιδόντες. τοῦτο δὲ

ποιήσαντες ἔς τε τὰς Ἀθήνας ἄγγελον ἐπεμπον καὶ τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπέδοσαν τοῖς Θηβαίοις, τά τε ἐν τῇ πόλει καθίσταντο πρὸς τὰ παρόντα, ἥ ἐδόκει αὐτοῖς. τοῖς δ' Ἀθηναίοις ἡγγέλθη εὐθὺς τὰ περὶ τῶν Πλαταιῶν γεγενημένα, καὶ Βοιωτῶν τε παραχρῆμα ξυνέλαβον δσοι ἦσαν ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ ἔς τὴν Πλάταιαν ἐπεμψαν κήρυκα, κελεύοντες εἰπεῖν μηδὲν νεώτερον ποιεῖν περὶ τῶν ἀνδρῶν, οὓς ἔχουσι Θηβαίων, πρὶν ἂν τι καὶ αὐτοὶ βουλεύσωσι περὶ αὐτῶν· οὐ γάρ ἡγγέλθη αὐτοῖς ὅτι τεθνηκότες εἰεν· ἀμα γάρ τῇ ἐσόδῳ γιγνομένῃ τῶν Θηβαίων ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐξήσει, ὁ δὲ δεύτερος ἀρτι νενικημένων τε καὶ ξυνειλημμένων, καὶ τῶν ὕστερον οὐδὲν ἤδεσαν. οὕτω δὴ οὐκ εἰδότες οἱ Ἀθηναῖοι ἐπέστελλον· ὁ δὲ κήρυξ ἀφικόμενος ηὔρε τοὺς ἄνδρας διεφθαρμένους. καὶ μετὰ ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι στρατεύσαντες ἔς Πλάταιαν σῦτόν τε ἐσήγαγον καὶ φρουροὺς ἐγκατέλιπον, τῶν τε ἀνθρώπων τοὺς ἀχρειοτάτους ξὺν γυναιξὶ καὶ παισὶν ἐξεκόμισαν.

[Μετὰ τὰ συμβάντα ἐν Πλαταιαῖς καὶ τὴν φανερὰν πλέον λύσιν τῶν συνθηκῶν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐτοιμάζονται πρὸς τὸν πόλεμον. Ἀφοῦ δὲ παρεσκευάσθησαν καὶ ἐβολιδοσκόπησαν ἐκάτεροι τὰς διαθέσεις τῶν συμμάχων των, οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι εἰσβάλλοντες τὸ θέρος τοῦ πρώτου ἔτους τοῦ πολέμου (431) εἰς τὴν Ἀττικήν, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, οἱ δποῖοι ἐν τῷ μεταξὺ εἰχον συναθροισθῆ εἰς τὴν πόλιν, ἐγκαταλιπόντες τὴν ὑπαίθρον, δὲν ἀντεπεξῆλθον τῇ προτροπῇ τοῦ Περικλέους. "Ενεκα τούτου οἱ Πελοποννήσιοι ἀφοῦ ἐλεηλάτησαν δήμους τινὰς τῆς Ἀττικῆς, ἐπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια.

Τὸ ἐπόμενον ἔτος (430) οἱ Πελοποννήσιοι εἰσβάλλοντες διὰ δευτέρων τοράν, ἀλλ' ἀναγκάζονται νά ἀποχωρήσουν ταχέως λόγῳ τοῦ ἐνσκήψαντος εἰς τὰς Ἀθήνας καταστρεπτικοῦ λοιμοῦ.

"Ἐκ τοῦ φόβου δὲ τούτου τῆς νόσου τὸ τρίτον ἔτος τοῦ πολέμου (429) δὲν εἰσβάλλοντες πλέον εἰς τὴν Ἀττικήν, ἀλλ' ἔρχονται κατὰ τῶν συμμάχων τῶν Ἀθηναίων Πλαταιέων].

ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ

(B, 71 - 78)

71. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους οἱ Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἔς μὲν τὴν Ἀττικὴν οὐκ ἐσέβαλον, ἐστράτευσαν δὲ ἐπὶ Πλαταιαῖν· ἥγειτο δὲ Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς· καὶ καθίσας τὸν στρατὸν ἔμελλε δηρώσειν τὴν γῆν· οἱ δὲ Πλαταιῆς εὐθὺς πρέσβεις πέμψαντες πρὸς αὐτὸν ἔλεγον τοιάδε· «Ἀρχίδαμε καὶ Λακεδαιμόνιοι, οὐ δίκαια ποιεῖτε οὐδ' ἄξια οὔτε ὑμῶν οὔτε πατέρων, ὃν ἔστε, ἐς γῆν τὴν Πλαταιῶν στρατεύοντες. Παυσανίας γὰρ ὁ Κλεομβρότου, Λακεδαιμόνιος, ἐλευθερώσας τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῶν Μήδων μετὰ Ἑλλήνων τῶν ἐθελησάντων ξυνάρασθαι τὸν κίνδυνον τῆς μάχης, ἡ παρ' ἡμῖν ἐγένετο, θύσας ἐν τῇ Πλαταιῶν ἀγορᾷ ἵερᾳ Διὶ ἐλευθερίᾳ καὶ ξυγκαλέσας πάντας τοὺς ξυμμάχους ἀπεδίδου Πλαταιεῦσι γῆν καὶ πόλιν τὴν σφετέραν ἔχοντας αὐτονόμους οἰκεῖν, στρατεῦσαί τε μηδένα ποτὲ ἀδίκως ἐπ' αὐτοὺς μηδ' ἐπὶ δουλείᾳ· εἰ δὲ μή, ἀμύνειν τοὺς παρόντας ξυμμάχους κατὰ δύναμιν. τάδε μὲν ἡμῖν πατέρες οἱ ὑμέτεροι ἔδοσαν ἀρετῆς ἔνεκα καὶ προθυμίας τῆς· ἐν ἐκείνοις τοῖς κινδύνοις γενομένης, ὑμεῖς δὲ τάγαντια δρᾶτε· μετὰ γὰρ Θηβαίων τῶν ἡμῖν ἐχθίστων ἐπὶ δουλείᾳ τῇ ἡμετέρᾳ ἥκετε· μάρτυρας δὲ θεοὺς τοὺς τε δρκίους τότε γενομένους ποιούμενοι καὶ τοὺς ὑμετέρους πατρώους καὶ ἡμετέρους ἐγγωρίους, λέγομεν ὑμῖν γῆν τὴν Πλαταιίδα μὴ ἀδικεῖν μηδὲ παραβαίνειν τοὺς ὅρκους, ἐξ δὲ οἰκεῖν αὐτονόμους καθάπερ Παυσανίας ἐδικαίωσεν».

72. Τοσαῦτα εἰπόντων τῶν Πλαταιῶν Ἀρχίδαμος ὑπολαβὼν εἶπε· «Δίκαια λέγετε, ὃ ἄνδρες Πλαταιῆς, ἣν ποιῆτε ὅμοια τοῖς λόγοις. καθάπερ γὰρ Παυσανίας ὑμῖν παρέδωκεν, αὐτοί τε αὐτονομεῖσθε καὶ τοὺς ἄλλους ξυνελευθεροῦτε, ὅσοι

μετασχόντες τῶν τότε κινδύνων ὑμῖν τε ξυνώμοσαν καὶ εἰσὶ νῦν ὑπ' Ἀθηναίοις, παρασκευὴ δὲ τοσήδε καὶ πόλεμος γεγένηται αὐτῶν ἔνεκα καὶ τῶν ἄλλων ἐλευθερώσεως· ἡς μάλιστα μὲν μετασχόντες καὶ αὐτοὶ ἐμμείνατε τοῖς ὅρκοις· εἰ δὲ μή, ἀπέρ καὶ πρότερον ἥδη προυκαλεσάμεθα, ἡσυχίαν ἄγετε νεμόμενοι τὰ ὑμέτερα αὐτῶν, καὶ ἔστε μηδὲ μεθ' ἑτέρων, δέχεσθε δὲ ἀμφοτέρους φίλους, ἐπὶ πολέμῳ δὲ μηδετέρους· καὶ τάδε ἡμῖν ἀρκέσει». ὁ μὲν Ἀρχίδαμος τοσαῦτα εἶπεν· οἱ δὲ Πλαταιῶν πρέσβεις ἀκούσαντες ταῦτα ἐσῆλθον ἐς τὴν πόλιν καὶ τῷ πλήθει τὰ ρηθέντα κοινώσαντες ἀπεκρίναντο αὐτῷ ὅτι ἀδύνατα σφίσιν εἴη ποιεῖν, ἀ προκαλεῖται, ἀνευ Ἀθηναίων·—παῖδες γάρ σφῶν καὶ γυναῖκες παρ' ἐκείνοις εἰεν·—δεδιέναι δὲ καὶ περὶ τῇ πάσῃ πόλει μὴ ἔκείνων ἀποχωρησάντων Ἀθηναῖοι ἐλθόντες σφίσιν οὐκ ἐπιτρέπωσιν, ἢ Θηβαῖοι, ὡς ἔνορκοι ὄντες κατὰ τὸ ἀμφοτέρους δέχεσθαι, αὗθις σφῶν τὴν πόλιν πειράσωσι καταλαβεῖν· ὁ δὲ θαρσύνων αὐτοὺς πρὸς ταῦτα ἔφη· «Ὦ μεῖς δὲ πόλιν μὲν καὶ οἰκίας ἡμῖν παράδοτε τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ γῆς ὄρους ἀποδείξατε καὶ δένδρα ἀριθμῷ τὰ ὑμέτερα καὶ ἄλλο, εἴ τι δυνατὸν ἐς ἀριθμὸν ἐλθεῖν· αὐτοὶ δὲ μεταχωρήσατε ὅποι βούλεσθε, ἔως ἂν ὁ πόλεμος ἥ· ἐπειδὴν δὲ παρέλθῃ, ἀποδώσομεν ὑμῖν, ἀ ἂν παραλάβωμεν. μέχρι δὲ τοῦδε ἔξομεν παρακαταθήκην, ἐργαζόμενοι καὶ φορὰν φέροντες, ἢ ἂν ὑμῖν μέλλῃ ἵκανὴ ἔσεσθαι».

73. Οἱ δ' ἀκούσαντες ἐσῆλθον αὗθις ἐς τὴν πόλιν καὶ βουλευσάμενοι μετὰ τοῦ πλήθους ἔλεξαν ὅτι βούλονται, ἀ προκαλεῖται, Ἀθηναίοις κοινῶσαι πρῶτον καί, ἦν πείθωσιν αὐτούς, ποιεῖν ταῦτα. μέχρι δὲ τούτου σπείσασθαι σφίσιν ἐκέλευν καὶ τὴν γῆν μὴ δησοῦν· ὁ δὲ ἡμέρας τε ἐσπείσατο, ἐν αἷς εἰκός ἦν κομισθῆναι, καὶ τὴν γῆν οὐκ ἔτεμνεν· ἐλθόντες δὲ οἱ Πλαταιῆς πρέσβεις ὡς τοὺς Ἀθηναίους καὶ βουλευσάμενοι

μετ' αὐτῶν πάλιν ἡλθον ἀπαγγέλλοντες τοῖς ἐν τῇ πόλει τοι-
άδε· «Οὗτ' ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ, ὃ ἀνδρες Πλαταιῆς, ἀφ' οὗ
ξύμμαχοι ἐγενόμεθα, Ἀθηναῖοι φασιν ἐν οὐδενὶ ὑμᾶς προέ-
σθαι ἀδικουμένους οὔτε νῦν περιόψεσθαι, βοηθήσειν δὲ κατὰ
δύναμιν ἐπισκήπτουσίν τε ὑμῖν πρὸς τῶν ὄρκων, οὓς οἱ πατέ-
ρες ὤμοσαν, μηδὲν νεωτερίζειν περὶ τὴν ξυμμαχίαν».

74. Τοιαῦτα τῶν πρέσβεων ἀπαγγειλάντων οἱ Πλαταιῆς
ἔβουλεύσαντο Ἀθηναίους μὴ προδιδόναι, ἀλλ' ἀνέχεσθαι καὶ
γῆν τεμνομένην, εἰ δεῖ, δρῶντας καὶ ἄλλο πάσχοντας, ὅ τι ἂν
ξυμβαίνῃ· ἔξελθεῖν τε μηδένα ἔτι, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τείχους ἀπο-
κρίνασθαι ὅτι ἀδύνατα σφίσι ποιεῖν ἐστιν, ἢ Λακεδαιμόνιοι
προκαλοῦνται. ὡς δὲ ἀπεκρίναντο, ἐντεῦθεν δὴ πρῶτον μὲν
ἐς ἐπιμαρτυρίαν καὶ θεῶν καὶ ἥρώων τῶν ἐγχωρίων Ἀρχίδα-
μος δὲ βασιλεὺς κατέστη λέγων ἄδε· «Θεοὶ ὅσοι γῆν τὴν Πλα-
ταιάδα ἔχετε καὶ ἥρωες, ξυνίστορές ἐστε ὅτι οὔτε τὴν ἀρχὴν
ἀδίκως, ἐκλιπόντων δὲ τῶνδε προτέρων τὸ ξυνώμοτον, ἐπὶ
γῆν τὴνδε ἡλθομεν, ἐν ἦν οἱ πατέρες ἡμῶν εὐξάμενοι ὑμῖν Μή-
δων ἐκράτησαν καὶ παρέσχετε αὐτὴν εὐμενῇ ἐναγωνίσασθαι
τοῖς Ἐλλησιν, οὔτε νῦν, ἦν τι ποιῶμεν, ἀδικήσομεν· προκα-
λεσάμενοι γάρ πολλὰ καὶ εἰκότα οὐ τυγχάνομεν· ξυγγράμμονες
δὲ ἔστε τῆς μὲν ἀδικίας κολάζεσθαι τοῖς ὑπάρχουσι προτέ-
ροις, τῆς δὲ τιμωρίας τυγχάνειν τοῖς ἐπιφέρουσι νομίμως».

75. Τοσαῦτα ἐπιθειάσας καθίστη ἐς πόλεμον τὸν στρα-
τόν. καὶ πρῶτον μὲν περιεσταύρωσαν αὐτοὺς τοῖς δένδρεσιν,
ἄλλοψαν, τοῦ μηδένα ἐπεξιέναι, ἔπειτα χῶμα ἔχουν πρὸς τὴν
πόλιν, ἐλπίζοντες ταχίστην τὴν αἴρεσιν ἔσεσθαι αὐτῶν στρα-
τεύματος τοσούτου ἔργα κομένου. Ξύλα μὲν οὖν τέμνοντες ἐκ
τοῦ Κιθαιρῶνος παρῳκοδόμουν ἐκατέρωθεν, φορμηδὸν ἀγτὶ
τοίγιων τιθέντες, ὅπως μὴ διαχέοιτο ἐπὶ πολὺ τὸ χῶμα. ἐφό-

ρουν δὲ ὅλην ἐς αὐτὸν καὶ λίθους καὶ γῆν καὶ εἴ τι ἄλλο ἀνύτειν μέλλοι ἐπιβαλλόμενον. ἡμέρας δὲ ἔχουν ἑβδομήκοντα καὶ νῦκτας ξυνεχῶς, διηρημένοι κατ' ἀναπαύλας, ὥστε τοὺς μὲν φέρειν, τοὺς δὲ ὅπνον τε καὶ σῖτον αἱρεῖσθαι· Λακεδαιμονίων τε οἱ ξεναγοὶ ἐκάστης πόλεως ξυνεφεστῶτες ἡνάγκαζον ἐς τὸ ἔργον. οἱ δὲ Πλαταιῆς ὁρῶντες τὸ χῶμα αἰρόμενον, ξύλινον τεῖχος ξυνθέντες καὶ ἐπιστήσαντες τῷ ἑαυτῶν τείχει, ἢ προσεχοῦτο, ἐσωκοδόμουν ἐς αὐτὸν πλίνθους ἐκ τῶν ἐγγύς οίκιῶν καθαιροῦντες. ξύνδεσμος δ' ἦν αὐτοῖς τὰ ξύλα, τοῦ μὴ ὑψηλὸν γιγνόμενον ἀσθενὲς εἶναι τὸ οίκοδόμημα, καὶ προκαλύμματα εἶχε δέρρεις καὶ διφθέρας, ὥστε τοὺς ἐργαζομένους καὶ τὰ ξύλα μήτε πυρφόροις οἰστοῖς βάλλεσθαι ἐν ἀσφαλείᾳ τε εἶναι. ἦρετο δὲ τὸ ὄψος τοῦ τείχους μέγα καὶ τὸ χῶμα οὐ σχολαίτερον ἀντανήνει αὐτῷ. καὶ οἱ Πλαταιῆς τοιόνδε τι ἐπινοοῦσι· διελόντες τοῦ τείχους, ἢ προσέπιπτε τὸ χῶμα, ἐσεφόρουν τὴν γῆν.

76. Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι αἰσθόμενοι ἐν ταρσοῖς καλάμου πηλὸν ἐνείλλοντες ἐσέβαλλον ἐς τὸ διηρημένον, ὅπως μὴ διαχεύσειν, ὥσπερ ἡ γῆ, φοροῖτο. οἱ δὲ ταύτη ἀποκληγόμενοι τοῦτο μὲν ἐπέσγυον, ὑπόνομον δὲ ἐκ τῆς πόλεως ὁρύξαντες καὶ ξυντεκμηράμενοι ὑπὸ τὸ χῶμα ὑφεῖλκον αὖθις παρὰ σφᾶς τὸν χοῦν· καὶ ἐλάνθανον ἐπὶ πολὺ τοὺς ἔξω, ὥστε ἐπιβάλλοντας ἥσσον ἀνύτειν ὑπαγομένου αὐτοῖς κάτωθεν τοῦ χώματος καὶ ιζάνοντος αἰεὶ ἐπὶ τὸ κενούμενον. δεδιότες δὲ μὴ οὔδ' οὕτω δίνωνται ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς ἀντέχειν, προσεπεξηῆρον τόδε· τὸ μὲν μέγα οίκοδόμημα ἐπαύσαντο ἐργαζόμενοι τὸ κατὰ τὸ χῶμα, ἔνθεν δὲ καὶ ἔνθεν αὐτοῦ ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ βραχέος τείχους ἐκ τοῦ ἐντὸς μηνοειδὲς ἐς τὴν πόλιν ἐσωκοδόμουν, ὅπως, εἰ τὸ μέγα τεῖχος ἀλίσκοιτο, τοῦτ' ἀντέχοι, καὶ δέοι τοὺς ἐναντίους αὖθις πρὸς αὐτὸν χοῦν, καὶ προχωροῦντας ἔσω

διπλάσιόν τε πόνον ἔχειν καὶ ἐν ἀμφιβόλῳ μᾶλλον γίγνεσθαι. ἂμα δὲ τῇ χώσει καὶ μηχανᾷς προσῆγον οἱ Πελοποννήσιοι τῇ πόλει, μίαν μέν, ἡ τοῦ μεγάλου οἰκοδομήματος κατὰ τὸ χῶμα προσαχθεῖσα ἐπὶ μέγα τε κατέσεισε καὶ τοὺς Πλαταιᾶς ἐφόβησεν, ἄλλας δὲ ἄλλη τοῦ τείχους, ἃς βρόχους τε περιβάλλοντες ἀνέκλων οἱ Πλαταιῆς, καὶ δοκοὺς μεγάλας ἀρτήσαντες ἀλύσεσι μακραῖς σιδηραῖς ἀπὸ τῆς τομῆς ἑκατέρωθεν ἀπὸ κεραῖῶν δύο ἐπικεκλιμένων καὶ ὑπερτεινουσῶν ὑπὲρ τοῦ τείχους ἀνελκύσαντες ἐγκαρσίας, δόποτε προσπεσεῖσθαι πη μέλλοι ἡ μηχανή, ἀφίεσαν τὴν δοκὸν χαλαραῖς ταῖς ἀλύσεσι καὶ οὐ διὰ χειρὸς ἔχοντες, ἡ δὲ ῥύμη ἐμπίπτουσα ἀπεκαύλιζε τὸ προῦχον τῆς ἐμβολῆς.

77. Μετὰ δὲ τοῦτο οἱ Πελοποννήσιοι, ὡς αἱ τε μηχαναὶ οὐδὲν ὠφέλουν καὶ τῷ χώματι τὸ ἀντιτείχισμα ἐγίγνετο, νομίσαντες ἄπορον εἶναι ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν ἐλεῖν τὴν πόλιν πρὸς τὴν περιτείχισιν παρεσκευάζοντο. πρότερον δὲ πυρὶ ἔδοξεν αὐτοῖς πειρᾶσαι, εἰ δύναιντο, πνεύματος γενομένου ἐπιφλέξαι τὴν πόλιν οὕσαν οὐ μεγάλην· πᾶσαν γάρ δὴ ἴδεαν ἐπενόουν, εἴ πως σφίσιν ἀνευ δαπάνης καὶ πολιορκίας προσαχθείη. φοροῦντες δὲ ὕλης φακέλους παρέβαλλον ἀπὸ τοῦ χώματος εἰς τὸ μεταξὺ πρῶτον τοῦ τείχους καὶ τῆς προσχώσεως, ταχὺ δὲ πλήρους γενομένου διὰ πολυχειρίαν ἐπιπαρένησαν καὶ τῆς ἄλλης πόλεως, δσον ἐδύναντο ἀπὸ τοῦ μετεώρου πλεῖστον ἐπισχεῖν, ἐμβαλόντες δὲ πῦρ ξὺν θείᾳ καὶ πίσσῃ ἤψαν τὴν ὕλην. καὶ ἐγένετο φλὸξ τοσαύτη, δσην οὐδεὶς πω ἔς γε ἐκεῖνον τὸν χρόνον χειροποίητον εἰδεν· ἥδη γάρ ἐν ὅρεσιν ὕλη τριφθεῖσα ὑπ' ἀνέμων πρὸς αὐτὴν ἀπὸ ταύτομάτου πῦρ καὶ φλόγα ἀπ' αὐτοῦ ἀνῆκε. τοῦτο δὲ μέγα τε ἦν καὶ τοὺς Πλαταιᾶς τὰλλα διαφυγόντας ἐλαχίστου ἐδέησε διαφθεῖραι· ἐντὸς γάρ πολλοῦ χωρίου τῆς πόλεως οὐκ ἦν πελάσαι, πνεῦ-

μά τε εἰ ἐπεγένετο αὐτῇ ἐπίφορον, ὅπερ καὶ ἥλπιζον οἱ ἐναντίοι, οὐκ ἀν διέφυγον. νῦν δὲ καὶ τόδε λεγεται ξυμβῆναι, ὕδωρ ἔξ ούρανοῦ πολὺ καὶ βροντὰς γενομένας σβέσαι τὴν φλόγα καὶ οὕτω παυθῆναι τὸν κίνδυνον.

78. Οἱ δὲ Πελοποννήσοι ἐπειδὴ καὶ τούτου διήμαρτον, μέρος μὲν τὶ καταλιπόντες τοῦ στρατοῦ, τὸ δὲ πλέον ἀφέντες περιετείχιζον τὴν πόλιν κύκλῳ διελόμενοι κατὰ πόλεις τὸ χωρίον· τάφρος δὲ ἐντός τε ἦν καὶ ἔξωθεν, ἔξ οὗ ἐπλινθεύσαντο. καὶ ἐπειδὴ πᾶν ἔξειργαστο περὶ ἀρκτούρου ἐπιτολάς, καταλιπόντες φυλακὰς τοῦ ἡμίσεος τείχους — τὸ δὲ ἡμισυ Βοιωτοὶ ἐφύλασσον — ἀνεχώρησαν τῷ στρατῷ καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις. Πλαταιῆς δὲ παῖδας μὲν καὶ γυναικας καὶ τοὺς πρεσβυτάτους τε καὶ πλῆθος τὸ ἀχρεῖον τῶν ἀνθρώπων πρότερον ἐκκεκομισμένοι ἦσαν ἐς τὰς Ἀθήνας, αὐτοὶ δὲ ἐποιορκοῦντο ἐγκαταλελειμμένοι τετρακόσιοι, Ἀθηναίων δὲ ὅγδοήκοντα, γυναικες δὲ δέκα καὶ ἑκατὸν σιτοποιοί. τοσοῦτοι ἦσαν οἱ ξύμπαντες, ὅτε ἐς τὴν πολιορκίαν καθίσταντο, καὶ ἄλλος οὐδεὶς ἦν ἐν τῷ τείχει οὔτε δοῦλος οὔτ' ἐλεύθερος. τοιαύτη μὲν ἦ Πλαταιῶν πολιορκία κατεσκευάσθη.

ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ ΕΞΟΔΟΣ

(Γ, 20 - 24)

20. Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος οἱ Πλαταιῆς — ἔτι γάρ ἐποιορκοῦντο ὑπὸ τῶν Πελοποννησίων καὶ Βοιωτῶν — ἐπειδὴ τῷ τε σίτῳ ἐπιλείποντι ἐπιέζοντο καὶ ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν οὐδεμίᾳ ἐλπίς ἦν τιμωρίας οὐδὲ ἄλλη σωτηρία ἐφαίνετο, ἐπιβουλεύουσιν αὐτοί τε καὶ Ἀθηναίων οἱ ξυμπολιορκούμενοι πρῶτον μὲν πάντες ἐξελθεῖν καὶ ὑπερβῆναι τὰ τείχη τῶν πολεμίων, ἦν δύνωνται βιάσασθαι, ἐσηγγησαμένων τὴν πεῖραν

αύτοῖς Θεαινέτου τε τοῦ Τολμίδου, ἀνδρὸς μάντεως, καὶ Εὐ-
πομπίδου τοῦ Δαιμάχου, ὃς καὶ ἐστρατήγει· ἔπειτα οἱ μὲν
ἡμίσεις ἀπώκνησάν πως τὸν κίνδυνον μέγαν ἡγησάμενοι, ἐς
δὲ ἄνδρας διακοσίους καὶ εἴκοσι μάλιστα ἐνέμειναν τῇ ἐξόδῳ
ἐθελονταὶ τρόπω τοιῷδε. κλίμακας ἐποιήσαντο ἵσας τῷ τείχει
τῶν πολεμίων· ξυνεμετρήσαντο δὲ ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πλίν-
θων, ἢ ἔτυχε πρὸς σφᾶς οὐκ ἐξαληλιμμένον τὸ τεῖχος αὐτῶν.
ἡριθμοῦντο δὲ πολλοὶ ἄμα τὰς ἐπιβολὰς καὶ ἔμελλον οἱ μὲν
τινες ἀμαρτήσεσθαι, οἱ δὲ πλείους τεύξεσθαι τοῦ ἀληθοῦς λο-
γισμοῦ, ἄλλως τε καὶ πολλάκις ἀριθμοῦντες καὶ ἄμα οὐ
πολὺ ἀπέχοντες, ἀλλὰ ῥᾳδίως καθορωμένου ἐς ὃ ἐβούλοντο
τοῦ τείχους. τὴν μὲν οὖν ξυμμέτρησιν τῶν κλιμάκων οὕτως
ἔλαβον ἐκ τοῦ πάχους τῆς πλίνθου εἰκάσαντες τὸ μέτρον.
νεμημένα ὥκοδόμητο, καὶ ἦν ξυνεχῆ ὥστε ἐν φαίνεσθαι τεῖ-

21. Τὸ δὲ τεῖχος ἦν τῶν Πελοποννησίων τοιόνδε τῇ οἰ-
κοδομήσει· εἶχε μὲν δύο τοὺς περιβόλους, πρός τε Πλαταιῶν
καὶ εἰς τις ἔξωθεν ἀπ' Ἀθηνῶν ἐπίοι, διεῖχον δὲ οἱ περί-
βολοι ἑκαίδεκα πόδας μάλιστα ἀπ' ἀλλήλων. τὸ οὖν μετα-
ξὺ τοῦτο, οἱ ἑκαίδεκα πόδες, τοῖς φύλαξιν οἰκήματα διανε-
νεμημένα ὥκοδόμητο, καὶ ἦν ξυνεχῆ ὥστε ἐν φαίνεσθαι τεῖ-
χος παχὺ ἐπάλξεις ἔχον ἀμφοτέρωθεν. διὰ δέκα δὲ ἐπάλξεων
πύργοι ἦσαν μεγάλοι καὶ ἴσοπλατεῖς τῷ τείχει, διήκοντες ἐς
τὸ ἔσω μέτωπον αὐτοῦ καὶ οἱ αὐτοὶ καὶ τὸ ἔξω, ὥστε πά-
ροδον μὴ εἶναι παρὰ πύργον, ἀλλὰ δι' αὐτῶν μέσων διῆσαν.
τὰς οὖν νύκτας, ὅπότε χειμῶν εἴη νοτερός, τὰς μὲν ἐπάλξεις
ἀπέλειπον, ἐκ δὲ τῶν πύργων, δύντων δι' ὀλίγους καὶ ἄνωθεν
στεγανῶν, τὴν φυλακὴν ἐποιοῦντο. τὸ μὲν οὖν τεῖχος, ὃ πε-
ριεφρουροῦντο οἱ Πλαταιῆς, τοιοῦτον ἦν.

22. Οἱ δέ, ἐπειδὴ παρεσκεύαστο αύτοῖς, τηρήσαντες νύ-
κτα χειμέριον ὕδατι καὶ ἀνέμῳ καὶ ἄμ' ἀσέληνον ἐξῆσαν. ἦ-

γοῦντο δὲ οἵπερ καὶ τῆς πείρας αἴτιοι ἦσαν. καὶ πρῶτον μὲν τὴν τάφρον διέβησαν, ἣ περιεῖχεν αὐτούς, ἔπειτα προσέμειξαν τῷ τείχει τῶν πολεμίων λαθόντες τοὺς φύλακας, ἀνὰ τὸ σκοτεινὸν μὲν οὐ προϊδόντων αὐτῶν, ψόφῳ δὲ τῷ ἐκ τοῦ προσιέναι αὐτούς ἀντιπαταγοῦντος τοῦ ἀνέμου οὐ κατακουσάντων· ἂμα δὲ καὶ διέχοντες πολὺ ἦσαν, ὅπως τὰ ὄπλα μὴ κρουόμενα πρὸς ἄλληλα αἰσθησιν παρέχοι. ἦσαν δὲ εὔσταλεῖς τε τῇ διπλίσει καὶ τὸν ἀριστερὸν μόνον πόδα ὑποδεδεμένοι ἀσφαλείας ἔνεκα τῆς πρὸς τὸν πηλόν. κατὰ οὖν μεταπύργιον προσέμισγον πρὸς τὰς ἐπάλξεις, εἰδότες δτὶ ἐρῆμοι εἰσι, πρῶτον μὲν οἱ τὰς κλίμακας φέροντες καὶ προσέθεσαν· ἔπειτα ψιλοὶ δώδεκα ξὺν ξιφιδίῳ καὶ θώρακι ἀνέβαινον, ὃν ἤγειτο Ἀμυμέας ὁ Κοροίβου καὶ πρῶτος ἀνέβη, μετὰ δὲ αὐτὸν οἱ ἐπόμενοι, ἐξ ἐφ' ἐκάτερον τῶν πύργων, ἀνέβαινον· ἔπειτα ψιλοὶ ἄλλοι μετὰ τούτους ξὺν δορατίοις ἔχώρουν, οἵς ἔτεροι κατόπιν τὰς ἀσπίδας ἔφερον, ὅπως ἐκεῖνοι ῥάφον προσβαίνοιεν, καὶ ἔμελλον δώσειν, ὅπότε πρὸς τοῖς πολεμίοις εἶεν. ὡς δὲ ἀνω πλείους ἐγένοντο, ἥσθοντο οἱ ἐκ τῶν πύργων φύλακες· κατέβαλε γάρ τις τῶν Πλαταιῶν ἀντιλαμβανόμενος ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων κεραμίδα, ἷ πεσοῦσα δοῦπον ἐποίησε, καὶ αὐτίκα βοή ἦν, τὸ δὲ συγτόπεδον ἐπὶ τὸ τεῖχος ὥρμησεν· οὐ γάρ ἦδει ὃ τι ἦν τὸ δεινὸν σκοτεινῆς νυκτὸς καὶ χειμῶνος ὅντος καὶ ἂμα οἱ ἐν τῇ πόλει τῶν Πλαταιῶν ὑπολελειμμένοι ἐξελθόντες προσέβαλλον τῷ τείχει τῶν Πελοποννησίων ἐκ τούμπαλιν ἷ οἱ ἄνδρες αὐτῶν ὑπερέβαινον, ὅπως ἥκιστα πρὸς αὐτούς τὸν νοῦν ἔχοιεν. ἐθορυβοῦντο μὲν οὖν κατὰ χώραν μένοντες, βοηθεῖν δὲ οὐδεὶς ἐτόλμα ἐκ τῆς ἑαυτῶν φυλακῆς, ἀλλ' ἐν ἀπόρῳ ἦσαν εἰκάσαι τὸ γιγνόμενον. καὶ οἱ τριακόσιοι αὐτῶν, οἵς ἐτέτακτο παραβοηθεῖν, εἴ τι δέοι, ἔχώρουν ἐξω τοῦ τείχους πρὸς τὴν βοην. φρυκτοί τε ἤροντο ἐς τὰς Θηβας πολέμιοι. παρανῆσχον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως Πλαταιῆς ἀπὸ τοῦ τεί-

χους φρυκτούς πολλούς πρότερον παρεσκευασμένους ἐξ αὐτοῦ τοῦτο, ὅπως ἀσφῆ τὰ σημεῖα τῆς φρυκτωρίας τοῖς πολεμίοις ἦ καὶ μὴ βοηθοῦεν, ἄλλο τι νομίσαντες τὸ γιγνόμενον εἶναι ἢ τὸ ὄν, πρὶν σφῶν οἱ ἄνδρες οἱ ἔξιόντες διαφύγοιεν καὶ τοῦ ἀσφαλοῦς ἀντιλάβοιντο.

23. Οἱ δ' ὑπερβαίνοντες τῶν Πλαταιῶν ἐν τούτῳ, ὡς οἱ πρῶτοι αὐτῶν ἀνεβεβήκεσαν καὶ τοῦ πύργου ἐκατέρου τοὺς φύλακας διαφθείραντες ἐκεκρατήκεσαν, τάς τε διόδους τῶν πύργων ἐνστάντες αὐτοὶ ἐφύλασσον μηδένα δι' αὐτῶν ἐπιβοηθεῖν, καὶ κλίμακας προσθέντες ἀπὸ τοῦ τείχους τοῖς πύργοις καὶ ἐπαναβιβάσαντες ἄνδρας πλείους, οἱ μὲν ἀπὸ τῶν πύργων τοὺς ἐπιβοηθοῦντας καὶ κάτωθεν καὶ ἀνωθεν εἰργον βάλλοντες, οἱ δ' ἐν τούτῳ οἱ πλείους πολλὰς προσθέντες κλίμακας ἄμμα καὶ τὰς ἐπάλξεις ἀπώσαντες διὰ τοῦ μεταπυργίου ὑπερέβαινον. ὁ δὲ διακομιζόμενος αἰεὶ ἵστατο ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς τάφρου καὶ ἐντεῦθεν ἐτόξευόν τε καὶ ἤκόντιζον, εἴ τις παραβοηθῶν παρὰ τὸ χεῖλος κωλυτῆς γίγνοιτο τῆς διαβάσεως. ἐπεὶ δὲ πάντες διεπεπεραίωντο, οἱ ἀπὸ τῶν πύργων χαλεπῶς οἱ τελευταῖοι καταβαίνοντες ἔχώρουν ἐπὶ τὴν τάφρον, καὶ ἐν τούτῳ οἱ τριακόσιοι αὐτοῖς ἐπεφέροντο λαμπάδας ἔχοντες. οἱ μὲν οὖν Πλαταιῆς ἐκείνους ἑώρων μᾶλλον ἐκ τοῦ σκότους ἐστῶτες ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς τάφρου, καὶ ἐτόξευόν τε καὶ ἐσηκόντιζον ἐς τὰ γυμνά, αὐτοὶ δὲ ἐν τῷ ἀφανεῖ ὄντες ἥσσον διὰ τὰς λαμπάδας καθεωρῶντο, ὥστε φθάνουσι τῶν Πλαταιῶν καὶ οἱ ὄστατοι διαβάντες τὴν τάφρον, χαλεπῶς δὲ καὶ βιαίως· κρύσταλλός τε γάρ ἐπεπήγει οὐ βέβαιος ἐν αὐτῇ ὥστ' ἐπελθεῖν, ἀλλ' οἶος ἀπηλιώτου ἢ βορέου ὑδατώδης μᾶλλον καὶ ἡ νὺξ τοιούτῳ ἀνέμῳ ὑπονιφορμένη πολὺ τὸ ὕδωρ ἐν αὐτῇ ἐπεποιήκει, ὁ μόλις ὑπερέχοντες ἐπεραιώθησαν. ἐγένετο δὲ καὶ ἡ διάφευξις αὐτοῖς μᾶλλον διὰ τοῦ χειμῶνος τὸ μέγεθος.

24. Όρμήσαντες δὲ ἀπὸ τῆς τάφρου οἱ Πλαταιῆς ἔχώρουν ἀθρόοι τὴν ἐς Θήβας φέρουσαν ὁδὸν ἐν δεξιᾷ ἔχοντες τὸ τοῦ Ἀνδροκράτους ἡρῷον, νομίζοντες ἥκιστ' ἀν σφᾶς ταύτην αὐτοὺς ὑποτοπῆσαι τραπέσθαι τὴν ἐς τοὺς πολεμίους. καὶ ἅμα ἔώρων τοὺς Πελοποννήσους τὴν πρὸς Κιθαιρῶνα καὶ Δρυὸς κεφαλὰς τὴν ἐπ' Ἀθηνῶν φέρουσαν μετὰ λαμπάδων διώκοντας. καὶ ἐπὶ μὲν ἔξη ἦ ἐπτὰ σταδίους οἱ Πλαταιῆς τὴν ἐπὶ τῶν Θηβῶν ἔχώρησαν, ἔπειθ' ὑποστρέψαντες ἥσαν τὴν πρὸς τὸ ὄρος φέρουσαν ὁδὸν ἐς Ἐρύθρας καὶ Τσιάς, καὶ λαβόμενοι τῶν ὄρῶν διαφεύγουσιν ἐς τὰς Ἀθήνας, ἀνδρες δώδεκα καὶ διακόσιοι ἀπὸ πλειόνων. εἰσὶ γάρ τινες αὐτῶν, οἵ ἀπετράποντο ἐς τὴν πόλιν πρὶν ὑπερβαίνειν, εἰς δ' ἐπὶ τῇ ἔξω τάφρῳ τοξότης ἐλήφθη. οἱ μὲν οὖν Πελοποννήσιοι κατὰ χώραν ἐγένοντο τῆς Βοηθείας παυσάμενοι· οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως Πλαταιῆς τῶν μὲν γεγενημένων εἰδότες οὐδέν, τῶν δὲ ἀποτραπομένων σφίσιν ἀπαγγειλάντων ὡς οὐδεὶς περίεστι, κήρυκα ἐκπέμψαντες, ἔπειτι ἡμέρᾳ ἐγένετο, ἐσπένδοντο ἀναίρεσιν τοῖς νεκροῖς, μαθόντες δὲ τὸ ἀληθὲς ἐπαύσαντο. οἱ μὲν δὴ τῶν Πλαταιῶν ἀνδρες οὔτως ὑπερβάντες ἐσώθησαν.

ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ

(Γ, 52)

52. Υπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ θέρους τούτου καὶ οἱ Πλαταιῆς οὐκέτι ἔχοντες σῖτον οὐδὲ δυνάμενοι πολιορκεῖσθαι ξυνέβησαν τοῖς Πελοποννήσιοις τοιῷδε τρόπῳ. προσέβαλον αὐτῶν τῷ τείχει, οἱ δὲ οὐκ ἐδύναντο ἀμύνεσθαι. γνοὺς δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος ἄρχων τὴν ἀσθένειαν αὐτῶν βίᾳ μὲν οὐκ ἐβούλετο ἐλεῖν — εἰρημένον γὰρ ἦν αὐτῷ ἐκ Λακεδαιμονος, ὅπως, εἰ σπονδαὶ γίγνοιντό ποτε πρὸς Ἀθηναίους καὶ ξυγχωροῖεν ὅσα πολέμῳ χωρία ἔχουσιν ἐκάτεροι ἀποδίδοσθαι, μὴ

ἀνάδοτος εἴη ἡ Πλάταια ώς αὐτῶν ἔκόντων προσχωρησάντων — προσπέμπει δὲ αὐτοῖς κήρυκα λέγοντα, εἰ βούλονται παραδοῦναι τὴν πόλιν ἔκόντες τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ δικασταῖς ἔκείνοις χρήσασθαι, τοὺς τε ἀδίκους κολάσειν, παρὰ δίκην δὲ οὐδένα. τοσαῦτα μὲν ὁ κήρυξ εἶπεν· οἱ δὲ — ἥσαν γὰρ ἥδη ἐν τῷ ἀσθενεστάτῳ — παρέδοσαν τὴν πόλιν· καὶ τοὺς Πλαταιαῖς ἔτρεφον οἱ Πελοποννήσιοι ἡμέρας τινάς, ἐν ὅσῳ οἱ ἐκ τῆς Λακεδαιμονίου δικασταί, πέντε ἄνδρες, ἀφίκοντο. ἐλθόντων δὲ αὐτῶν κατηγορίᾳ μὲν οὐδεμίᾳ προυτέθη, ἡρώτων δὲ αὐτοὺς ἐπικαλεσάμενοι τοσοῦτον μόνον, εἴ τι Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐν τῷ πολέμῳ τῷ καθεστῶτι ἀγαθὸν εἰργασμένοι εἰσίν· οἱ δ' ἔλεγον αἰτησάμενοι μακρότερα εἰπεῖν καὶ προτάξαντες σφῶν αὐτῶν Ἀστύμαχόν τε τὸν Ἀσωπολάου καὶ Λάκωνα τὸν Ἀειμνήστου, πρόξενον ὅντα Λακεδαιμονίων· καὶ ἐπελθόντες ἔλεγον τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ

(Γ, 53 - 59)

53. «Τὴν μὲν παράδοσιν τῆς πόλεως, ὡς Λακεδαιμόνιοι, πιστεύσαντες ὑμῖν ἐποιησάμεθα, οὐ τοιάνδε δίκην οἰόμενοι ὑφέξειν, νομιμωτέραν δέ τινα ἔσεσθαι, καὶ ἐν δικασταῖς οὐκ ἐν ἄλλοις δεξάμενοι, ὥσπερ καὶ ἐσμέν, γενέσθαι ἡ ὑμῖν, ἡγούμενοι τὸ ἵσον μάλιστ' ἀν φέρεσθαι. νῦν δὲ φοβούμεθα, μὴ ἀμφοτέρων ἀμα ἡμαρτήκαμεν. τόν τε γὰρ ἀγῶνα περὶ τῶν δεινοτάτων εἶναι εἰκότως ὑποπτεύομεν καὶ ὑμᾶς μὴ οὐ κοινοὶ ἀποβῆτε, τεκμαιρόμενοι προκατηγορίας τε ἡμῶν οὐ προγεγενημένης, ἡ χρὴ ἀντειπεῖν, ἀλλ' αὐτοὶ λόγον ἡτησάμεθα, τό τε ἐπερώτημα βραχὺ ὅν, φ τὰ μὲν ἀληθῆ ἀποκρίνασθαι ἐναντία γίγνεται, τὰ δὲ ψευδῆ ἔλεγχον ἔχει. πανταχόθεν δὲ ἀπόροι καθεστῶτες ἀναγκαζόμεθα καὶ ἀσφαλέστερον δοκεῖ εἶναι

εἰπόντας τι κινδυνεύειν· καὶ γὰρ ὁ μὴ ρήθεις λόγος τοῖς ὡδὶς ἔχουσιν αἴτιαν ἀν παράσχοι ὡς, εἰ ἐλέχθη, σωτῆριος ἀν ἦν. γαλεπῶς δὲ ἔχει ἡμῖν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ἡ πειθώ. ἀγνῶτες μὲν γὰρ ὅντες ἀλλήλων ἐπεσενεγκάμενοι μαρτύρισ ὃν ἀπειροὶ ἦτε, ὡφελούμεθ' ἀν. νῦν δὲ πρὸς εἰδότας πάντα λελέξεται, καὶ δέδιμεν οὐχὶ μὴ προκαταγνόντες ἡμῶν τας ἀρετὰς ἥσσους εἶναι τῶν ὑμετέρων ἔγκλημα αὐτὸ ποιῆτε, ἀλλὰ μὴ ἄλλοις χάριν φέροντες ἐπὶ διεγνωσμένην κρίσιν καθιστώμεθα».

54. «Παρεχόμενοι δὲ ὅμως ἀ ἔχομεν δίκαια πρός τε τὰ Θηβαίων διάφορα καὶ ἐς ὑμᾶς καὶ τοὺς ἄλλους "Ελληνας, τῶν εὗ δεδραμένων ὑπόμνησιν ποιησόμεθα καὶ πείθειν πειρασόμεθα. φαμὲν γὰρ πρὸς τὸ ἐρώτημα τὸ βραχύ, εἰ τι Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐν τῷ πολέμῳ τῷδε ἀγαθὸν πεποιήκαμεν, εἰ μὲν ὡς πολεμίους ἐρωτᾶτε, οὐκ ἀδικεῖσθαι ὑμᾶς μὴ εὗ παθόντας, φίλους δὲ νομίζοντας αὐτοὺς ἀμαρτάνειν μᾶλλον τοὺς ἡμῖν ἐπιστρατεύσαντας. τὰ δ' ἐν τῇ εἰρήνῃ καὶ πρὸς τὸν Μῆδον ἀγαθοὶ γεγενήμεθα, τὴν μὲν οὐ λύσαντες νῦν πρότεροι, τῷ δὲ ξυνεπιθέμενοι τότε ἐς ἐλευθερίαν τῆς 'Ελλάδος μόνοι Βοιωτῶν· καὶ γὰρ ἡπειρῶταί τε ὅντες ἐναυμαχήσαμεν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, μάχη τε τῇ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ γῇ γενομένῃ παρεγενόμεθα ὑμῖν τε καὶ Παυσανίᾳ· εἰ τέ τι ἄλλο κατ' ἔκεινον τὸν χρόνον ἐγένετο ἐπικίνδυνον τοῖς "Ελλησι, πάντων παρὰ δύναμιν μετέσχομεν. καὶ ὑμῖν, ὡ Λακεδαιμόνιοι, ίδια, ὅτεπερ δὴ μέγιστος φόβος περιέστη τὴν Σπάρτην μετὰ τὸν σεισμὸν τῶν ἐς 'Ιθώμην Εἰλώτων ἀποστάντων, τὸ τρίτον μέρος ἡμῶν αὐτῶν ἐξεπέμψαμεν ἐς ἐπικουρίαν· ὃν οὐκ εἰκὸς ἀμνημονεῖν».

55. «Καὶ τὰ μὲν παλαιὰ καὶ μέγιστα τοιοῦτοι ἤξιώσαμεν εἶναι, πολέμιοι δὲ ἐγενόμεθα ὕστερον· ὑμεῖς δὲ αἴτιοι· δεομένων γὰρ ξυμμαχίας, ὅτε Θηβαῖοι ἡμᾶς ἐβιάσαντο, ὑμεῖς ἀπε-

ώσασθε καὶ πρὸς Ἀθηναίους ἐκελεύετε τραπέσθαι, ὡς ἔγγυς
ὄντας, ὑμῶν δὲ μακρὰν ἀποικούντων. ἐν μέντοι τῷ πολέμῳ οὐ-
δὲν ἐκπρεπέστερον ὑπὸ ἡμῶν οὔτε ἐπάθετε οὔτε ἐμελλήσατε.
εἰ δὲ ἀποστῆναι Ἀθηναίων οὐκ ἡθελήσαμεν ὑμῶν κελευσάν-
των, οὐκ ἡδικοῦμεν· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἐβοήθουν ἡμῖν ἐναντίᾳ
Θηβαίοις, ὅτε ὑμεῖς ἀπωνεῖτε, καὶ προδοῦναι αὐτοὺς οὐκέτι
ἥν καλόν, ἄλλως τε καὶ οὓς εὖ παθών τις καὶ αὐτὸς δεόμενος
προσηγάγετο ξυμμάχους καὶ πολιτείας μετέλαβεν, ιέναι δὲ ἐς
τὰ παραγγελλόμενα εἰκὸς ἥν προθύμως. ἀ δὲ ἐκάτεροι ἐξη-
γεῖσθε τοῖς ξυμμάχοις, οὐχ οἱ ἐπόμενοι αἴτιοι, εἰ τι μὴ κα-
λῶς ἐδρᾶτο, ἀλλ' οἱ ἄγοντες ἐπὶ τὰ μὴ δρθῶς ἔχοντα».

56. «Θηβαῖοι δὲ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἡμᾶς ἡδίκησαν, τὸ
δὲ τελευταῖον αὐτοὶ ξύνιστε, δι' ὅπερ καὶ τάδε πάσχομεν· πό-
λιν γὰρ αὐτοὺς τὴν ἡμετέραν καταλαμβάνοντας ἐν σπονδαῖς
καὶ προσέτι ιερομηνίᾳ δρθῶς τε ἐτιμωρησάμεθα κατὰ τὸν
πᾶσι νόμον καθεστῶτα, τὸν ἐπιόντα πολέμιον ὅσιον εἶναι ἀ-
μύνεσθαι, καὶ νῦν οὐκ ἀν εἰκότως δι' αὐτοὺς βλαπτούμεθα. εἰ
γὰρ τῷ αὐτίκα χρησίμῳ ὑμῶν τε καὶ ἐκείνων πολεμίῳ τὸ
δίκαιον λήψεσθε, τοῦ μὲν δρθοῦ φανεῖσθε οὐκ ἀληθεῖς κριταὶ
ὄντες, τὸ δὲ ξυμφέρον μᾶλλον θεραπεύοντες. καίτοι, εἰ νῦν ὑ-
μῖν ὠφέλιμοι δοκοῦσιν εἶναι, πολὺ καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι "Ἐλ-
ληνες μᾶλλον τότε, ὅτε ἐν μείζονι κινδύνῳ ἦτε. νῦν μὲν γὰρ
ἐτέροις ὑμεῖς ἐπέρχεσθε δεινοί, ἐν ἐκείνῳ δὲ τῷ καιρῷ, ὅτε
πᾶσι δουλείαιν ἐπέφερεν ὁ βάρβαρος, οἵδε μετ' αὐτοῦ ἦσαν.
καὶ δίκαιον ἡμῶν τῆς νῦν ἀμαρτίας, εἰ ἄρα ἡμάρτηται τι, ἀν-
τιθεῖναι τὴν τότε προθυμίαν, καὶ μείζω τε πρὸς ἐλάσσω εύ-
ρήσετε καὶ ἐν καιροῖς, οἷς σπάνιον ἥν τῶν Ἐλλήνων τινὰ
ἀρετὴν τῇ Ξέρξου δυνάμει ἀντιτάξασθαι, ἐπηγοῦντό τε μᾶλ-
λον οἱ μὴ τὰ ξύμφορα πρὸς τὴν ἔφοδον αὐτοῖς ἀσφαλείᾳ πράσ-
σοντες, ἐθέλοντες δὲ τολμᾶν μετὰ κινδύνων τὰ βέλτιστα. ὅν

ήμεν γενόμενοι καὶ τιμηθέντες ἐς τὰ πρῶτα νῦν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς δέδιμεν μὴ διαφθαρῶμεν, Ἀθηναίους ἔλόμενοι δικαίως μᾶλλον ἢ ὑμᾶς κερδαλέως. καίτοι χρὴ ταύτα περὶ τῶν αὐτῶν δμοίως φαίνεσθαι γιγνώσκοντας καὶ τὸ ξυμφέρον μὴ ἄλλο τι νομίσαι, ἢ τῶν ξυμμάχων τοῖς ἀγαθοῖς ὅταν αἰεὶ βέβαιον τὴν χάριν τῆς ἀρετῆς ἔχωσι καὶ τὸ παραυτίκα που ὑμῖν ὠφέλιμον καθιστῆται».

57. «Προσσκέψασθε τε ὅτι νῦν μὲν παράδειγμα τοῖς πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων ἀνδραγαθίας νομίζεσθε· εἰ δὲ περὶ ἡμῶν γνώσεσθε μὴ τὰ εἰκότα — οὐ γάρ ἀφανῆ κρινεῖτε τὴν δίκην τήνδε, ἐπαινούμενοι δὲ περὶ οὐδὲ ἡμῶν μεμπτῶν —, ὁρᾶτε, ὅπως μὴ οὐκ ἀποδέξωνται ἀνδρῶν ἀγαθῶν πέρι αὐτοὺς ἀμείνους ὅντας ἀπρεπές τι ἐπιγνῶνται, οὐδὲ πρὸς ιεροῖς τοῖς κοινοῖς σκῦλα ἀπὸ ἡμῶν τῶν εὐεργετῶν τῆς Ἑλλάδος ἀνατεθῆναι. δεινὸν δὲ δόξει εἶναι Πλάταιαν Λακεδαιμονίους πορθῆσαι καὶ τοὺς μὲν πατέρας ἀναγράψαι ἐς τὸν τρίποδα τὸν ἐν Δελφοῖς δι' ἀρετὴν τὴν πόλιν, ὑμᾶς δὲ καὶ ἐκ παντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ πανοικησίᾳ διὰ Θηβαίους ἔξαλεῖψαι. ἐς τοῦτο γάρ δὴ ξυμφορᾶς προκεχωρήκαμεν, οἵτινες Μήδων τε κρατησάντων ἀπωλόμεθα καὶ νῦν ἐν ὑμῖν τοῖς πρὸν φιλτάτοις Θηβαίων ἡσσώμεθα καὶ δύο ἀγῶνας τοὺς μεγίστους ὑπέστημεν, τότε μέν, τὴν πόλιν εἰ μὴ παρέδομεν, λιμῷ διαφθαρῆναι, νῦν δὲ θανάτου δίκη κρίνεσθαι. καὶ περιεώσμεθα ἐκ πάντων Πλαταιῆς, οἱ παρὰ δύναμιν πρόθυμοι ἐς τοὺς "Ἑλληνας, ἐρῆμοι καὶ ἀτιμώρητοι· καὶ οὕτε τῶν τότε ξυμμάχων ὠφελεῖ οὐδεὶς, ὑμεῖς τε, ὦ Λακεδαιμόνιοι, ἡ μόνη ἐλπίς, δέδιμεν, μὴ οὐ βέβαιοις ἥτε».

58. «Καίτοι ἀξιοῦμεν γε καὶ θεῶν ἔνεκα τῶν ξυμμαχικῶν ποτε γενομένων καὶ τῆς ἀρετῆς τῆς ἐς τοὺς "Ἑλληνας καμ-

φθῆναι ὑμᾶς καὶ μεταγνῶναι, εἴ τι ὑπὸ Θηβαίων ἐπείσθητε, τὴν τε δωρεὰν ἀνταπαιτῆσαι αὐτοὺς μὴ κτείνειν, οὓς μὴ ὑμῖν πρέπει, σώφρονά τε ἀντὶ αἰσχρᾶς κομίσασθαι χάριν, καὶ μὴ ἥδονὴν δόντας ἄλλοις κακίαν αὐτοὺς ἀντιλαβεῖν· βραχὺ γάρ τὸ τὰ ἡμέτερα σώματα διαφθεῖραι, ἐπίπονον δὲ τὴν δύσκλειαν αὐτοῦ ἀφανίσαι. οὐκ ἔχθροὺς γάρ ἡμᾶς εἰκότως τιμωρήσεσθε, ἀλλ' εὔνους, κατ' ἀνάγκην πολεμήσαντας. ὥστε καὶ τῶν σωμάτων ἄδειαν ποιοῦντες ὅσια ἀν δικάζοιτε καὶ προνοοῦντες ὅτι ἔκόντας τε ἐλάβετε καὶ χεῖρας προϊσχομένους — δὲ νόμος τοῖς "Ἐλλησι μὴ κτείνειν τούτους—, ἔτι δὲ καὶ εὐεργέτας γεγενημένους διὰ παντός. ἀποβλέψατε γάρ ἐς πατέρων τῶν ὑμετέρων θήκας, οὓς ἀποθανόντας ὑπὸ Μήδων καὶ ταφέντας ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐτιμῶμεν κατὰ ἔτος ἔκαστον δημοσίᾳ ἐσθήμασί τε καὶ τοῖς ἄλλοις νομίμοις, ὅσα τε ἡ γῆ ἡμῶν ἀνεδίδου ὡραῖα, πάντων ἀπαρχὰς ἐπιφέροντες, εὗνοι μὲν ἐκ φιλίας χώρας, ξύμμαχοι δὲ ὄμαίχμοις ποτὲ γενομένοις. ὃν ὑμεῖς τούτωντίον ἀν δράσαιτε μὴ δρθῶς γνόντες. σκέψασθέ τε· Παυσανίας μὲν γάρ ἔθαπτεν αὐτοὺς νομίζων ἐν γῇ τε φιλίᾳ τιθέναι καὶ παρ' ἀνδράσι τοιούτοις· ὑμεῖς δὲ εἰ κτενεῖτε ἡμᾶς καὶ χώραν τὴν Πλαταιίδα Θηβαΐδα ποιήσετε, τί ἄλλο ἢ ἐν πολεμίᾳ τε καὶ παρὰ τοῖς αὐθένταις πατέρας τοὺς ὑμετέρους καὶ ξυγγενεῖς ἀτίμους γερῶν, ὃν νῦν ἵσχουσι, καταλείψετε; πρὸς δὲ καὶ γῆν, ἐν ᾧ ἡ λευθερώθησαν οἱ "Ἐλληνες, δουλώσετε, ιερά τε θεῶν, οἵς εὐξάμενοι Μήδων ἐκράτησαν, ἐρημοῦτε καὶ θυσίας τὰς πατρίους τῶν ἐσαμένων καὶ κτισάντων ἀφαιρήσεσθε".

59. «Οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης, ὡς Λακεδαιμόνιοι, τάδε οὔτε ἐς τὰ κοινὰ τῶν Ἑλλήνων νόμιμα καὶ ἐς τοὺς προγόνους ἀμαρτάνειν οὔτε ἡμᾶς τοὺς εὐεργέτας ἄλλοτρίας ἔνεκα ἔχθρας μὴ αὐτοὺς ἀδικηθέντας διαφθεῖραι, φείσασθαι δὲ καὶ

ἐπικλασθῆναι τῇ γνώμῃ οἴκτῳ σώφρονι λαβόντας, μὴ ὅν πει-
σόμεθα μόνον δεινότητα καταγοοῦντας, ἀλλ' οἷοί τε ἀνὸντες
πάθοιμεν καὶ ὡς ἀστάθμητον τὸ τῆς ξυμφορᾶς, ὥτινί ποτ'
ἀν καὶ ἀναξίω ξυμπέσοι. ἡμεῖς τε, ὡς πρέπον ἡμῖν καὶ ὡς ἡ
χρεία προάγει, αἰτούμεθα ὑμᾶς, θεοὺς τοὺς ὄμοιούς τους καὶ
κοινοὺς τῶν Ἑλλήνων ἐπιβοώμενοι, πεῖσαι τάδε, προφερό-
μενοί θ' ὄρκους, οὓς οἱ πατέρες ὑμῶν ὕμοσαν, μὴ ἀμνημονεῖν
ἰκέται γιγνόμεθα ὑμῶν τῶν πατρών τάφων, καὶ ἐπικαλού-
μεθα τοὺς κεκμηκότας μὴ γενέσθαι ὑπὸ Θηβαίοις μηδὲ τοῖς
ἐχθίστοις φίλτατοι ὄντες παραδοθῆναι, ἡμέρας τε ἀναμημνή-
σκομεν ἔκείνης, ἦ τὰ λαμπρότατα μετ' αὐτῶν πράξαντες,
νῦν ἐν τῇδε τὰ δεινότατα κινδυνεύομεν παθεῖν· ὅπερ δὲ ἀναγ-
καῖόν τε καὶ χαλεπώτατον τοῖς ὕδε ἔχουσι, λόγου τελευτᾶν,
διότι καὶ τοῦ βίου ὁ κίνδυνος ἐγγὺς μετ' αὐτοῦ, παυόμενοι
λέγομεν ἡδη ὅτι οὐ Θηβαίοις παρέδομεν τὴν πόλιν — εἰλόμε-
θα γάρ ἀν πρό γε τούτου τῷ αἰσχίστῳ ὀλέθρῳ, λιμῷ τελευ-
τῆσαι —, ὑμῖν δὲ πιστεύσαντες προσήλθομεν — καὶ δίκαιον, εἰ
μὴ πείθομεν, ἐς τὰ αὐτὰ καταστήσαντας τὸν ξυντυχόντα κίν-
δυνον ἔᾶσαι ἡμᾶς αὐτοὺς ἐλέσθαι —, ἐπισκήπτομέν τε ἄμα
μὴ, Πλαταιῆς ὄντες, οἱ προθυμότατοι περὶ τοὺς Ἑλληνας
γενόμενοι, Θηβαίοις τοῖς ἡμῖν ἐχθίστοις ἐκ τῶν ὑμετέρων
χειρῶν καὶ τῆς ὑμετέρας πίστεως, ικέται ὄντες, ὡς Λακεδαι-
μόνιοι, παραδοθῆναι, γενέσθαι δὲ σωτῆρας ἡμῶν καὶ μὴ
τοὺς ἄλλους Ἑλληνας ἐλευθεροῦντας ἡμᾶς διολέσαι».

60. Τοιαῦτα μὲν οἱ Πλαταιῆς εἶπον· οἱ δὲ Θηβαῖοι δεί-
σαντες πρὸς τὸν λόγον αὐτῶν μὴ οἱ Λακεδαιμόνιοί τι ἐνδῶ-
σι, προσελθόντες ἔφασαν καὶ αὐτοὶ βούλεσθαι εἰπεῖν, ἐπειδὴ
καὶ ἔκείνοις παρὰ γνώμην τὴν αὐτῶν μακρότερος λόγος ἐδό-
θη τῆς πρὸς τὸ ἐρώτημα ἀποκρίσεως. ὡς δ' ἐκέλευσαν, ἔ-
λεγον τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΘΗΒΑΙΩΝ

(Γ, 61 - 67)

61. «Τοὺς μὲν λόγους οὐκ ἀν ἡτησάμεθα εἰπεῖν, εὶ καὶ οὗτοι βραχέως τὸ ἐρωτηθὲν ἀπεκρίναντο καὶ μὴ ἐπὶ ἡμᾶς τραπόμενοι κατηγορίαν ἐποιήσαντο καὶ περὶ αὐτῶν ἔξω τῶν προκειμένων καὶ ἄμα οὐδὲ ἡτιαμένων πολλὴν τὴν ἀπολογίαν καὶ ἔπαινον, ὃν οὐδεὶς ἐμέμψατο. νῦν δὲ πρὸς μὲν τὰ ἀντειπεῖν δεῖ, τῶν δὲ ἔλεγχον ποιήσασθαι, ἵνα μήτε ἡ ἡμετέρα αὐτούς κακία ὡφελῇ μήτε ἡ τούτων δόξα, τὸ δ' ἀληθὲς περὶ ἀμφοτέρων ἀκούσαντες κρίνητε.

‘Ημεῖς δὲ αὐτοῖς διάφοροι ἐγενόμεθα τὸ πρῶτον, ὅτι ἡ- μῶν κτισάντων Πλάταιαν ὕστερον τῆς ἄλλης Βοιωτίας καὶ ἄλλα χωρία μετ' αὐτῆς, ἀ κατηγορίαν τῆς ἀλλήλων Βοιωτῶν παραβαίνοντες τὰ πάτρια, ἐπειδὴ προσηγνάκτοντο, προσεχώρησαν πρὸς Ἀθηναίους καὶ μετ' αὐτῶν πολλὰ ἡμᾶς ἔβλαπτον ἀνθ' ὅν καὶ ἀντέπασχον».

62. «Ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ βάρβαρος ἥλθεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, φασὶ μόνοι Βοιωτῶν οὐ μηδίσαι, καὶ τούτῳ μάλιστα αὐτοὶ τε ἀγάλλονται καὶ ἡμᾶς λοιδοροῦσιν. ἡμεῖς δὲ μηδίσαι μὲν αὐτούς οὐ φαμέν, διότι οὐδ' Ἀθηναίους, τῇ μέντοι αὐτῇ ἰδέᾳ ὕστερον ιόντων Ἀθηναίων ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας μόνους αὖ Βοιωτῶν ἀπτικίσαι. καίτοι σκέψασθε ἐν οἷς εἴδει ἑκάτεροι ἡμῶν τοῦτο ἐπραξαν. ἡμῖν μὲν γὰρ ἡ πόλις τότε ἐτύγχανεν οὕτε κατ' ὀλιγαρχίαν ισόνομον πολιτεύουσα οὕτε κατὰ δημοκρατίαν. ὅπερ δέ ἐστι νόμοις μὲν καὶ τῷ σωφρονεστάτῳ ἐναντιώτατον, ἐγγυτάτῳ δὲ τυράννου, δυναστείᾳ ὀλίγων ἀνδρῶν εἴγε

τὰ πράγματα. καὶ οὗτοι ιδίας δυνάμεις ἐλπίσαντες ἔτι μᾶλλον σχήσειν, εἰ τὰ τοῦ Μήδου κρατήσειε, κατέχοντες ἵσχυί τὸ πλῆθος ἐπηγάγοντο αὐτόν· καὶ ἡ ξύμπασα πόλις οὐκ αὐτοκράτωρ οὕσα ἑαυτῆς τοῦτ' ἐπραξεν, οὐδ' ἀξιον αὐτῇ ὄνειδίσαι, ὃν μὴ μετὰ νόμων ήμαρτεν· ἐπειδὴ γοῦν ὃ τε Μῆδος ἀπῆλθε καὶ τοὺς νόμους ἔλαβε, σκέψασθαι χρή, 'Αθηναίων ὕστερον ἐπιόντων τὴν τε ἄλλην 'Ελλάδα καὶ τὴν ἡμετέραν χώραν πειρωμένων ὑφ' αὐτοῖς ποιεῖσθαι καὶ κατὰ στάσιν ἥδη ἔχόντων αὐτῆς τὰ πολλά, εἰ μαχόμενοι ἐν Κορωνείᾳ καὶ νικήσαντες αὐτοὺς ἡλευθερώσαμεν τὴν Βοιωτίαν καὶ τοὺς ἄλλους νῦν προθύμως ξυνελευθεροῦμεν, ἵππους τε παρέχοντες καὶ παρασκευήν, ὅσην οὐκ ἄλλοι τῶν ξυμμάχων. καὶ τὰ μὲν ἐξ τὸν μηδισμὸν τοσαῦτα ἀπολογούμεθα».

63. «Ως δὲ ὑμεῖς μᾶλλόν τε ἡδικήκατε τοὺς "Ελληνας καὶ ἀξιώτεροί ἐστε πάσης ζημίας, πειρασόμεθα ἀποφαίνειν· ἐγένεσθε ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ τιμωρίᾳ, ὡς φατέ, 'Αθηναίων ξύμμαχοι καὶ πολιῖται. οὔκοῦν χρῆν τὰ πρὸς ἡμᾶς μόνον ὑμᾶς ἐπάγεσθαι αὐτοὺς καὶ μὴ ξυνεπιέναι μετ' αὐτῶν ἄλλοις, ὑπάρχον γε ὑμῖν, εἰ τι καὶ ἀκοντες προσήγεσθε ὑπ' 'Αθηναίων, τῆς τῶν Λακεδαιμονίων τῶνδε ἥδη ἐπὶ τῷ Μήδῳ ξυμμαχίας γεγενημένης, ἦν αὐτοὶ μάλιστα προβάλλεσθε· ίκανὴ γάρ ἦν ἡμᾶς τε ὑμῶν ἀποτρέπειν καί, τὸ μέγιστον, ἀδεῶς παρέχειν βουλεύεσθαι. ἀλλ' ἔκόντες καὶ οὐ βιαζόμενοι ἔτι εἴλεσθε μᾶλλον τὰ 'Αθηναίων, καὶ λέγετε ὡς αἰσχρὸν ἦν προδοῦναι τοὺς εὐεργέτας· πολὺ δέ γε αἴσχιον καὶ ἀδικώτερον τοὺς πάντας "Ελληνας καταπροδοῦναι, οἵτις ξυνωμόσατε, ἢ 'Αθηναίους μόνους, τοὺς μὲν καταδουλουμένους τὴν 'Ελλάδα, τοὺς δὲ ἐλευθεροῦντας. καὶ οὐκ ἵσην αὐτοῖς τὴν χάριν ἀνταπέδοτε οὐδὲ αἰσχύνης ἀπηλλαγμένην· ὑμεῖς μὲν γάρ ἀδικούμενοι αὐτοὺς, ὡς φατέ, ἐπηγάγεσθε, τοῖς δὲ ἀδικοῦσιν ἄλλους ξυνεργοὶ κα-

τέστητε. καίτοι τὰς ὁμοίας χάριτας μὴ ἀντιδιδόναι αἰσχρὸν μᾶλλον ἢ τὰς μετὰ δικαιοσύνης μὲν ὀφειληθείσας, ἐς ἀδικίαν δὲ ἀποδιδομένας ».

64. «Δῆλόν τε ἐποιήσατε οὐδὲ τότε τῶν Ἑλλήνων ἔνεκκα μόνοι οὐ μηδίσαντες, ἀλλ' ὅτι οὐδ' Ἀθηναῖοι, ὑμεῖς δὲ τοῖς μὲν ταῦτα βουλόμενοι ποιεῖν, τοῖς δὲ τάναντία. καὶ νῦν ἀξιοῦτε, ἀφ' ὧν δι' ἔτέρους ἐγένεσθε ἀγαθοί, ἀπὸ τούτων ὡφελεῖσθαι. ἀλλ' οὐκ εἰκός ὥσπερ δε 'Ἀθηναίους εἴλεσθε, τούτοις ξυναγωνίζεσθε, καὶ μὴ προφέρετε τὴν τότε γενομένην ξυνωμοσίαν ὡς χρὴ ἀπ' αὐτῆς νῦν σφόζεσθαι. ἀπελίπετε γάρ αὐτὴν καὶ παραβάντες ξυγκατεδουλοῦσθε μᾶλλον Αἰγινήτας καὶ ἄλλους τινὰς τῶν ξυνομοσάντων ἢ διεκωλύετε, καὶ ταῦτα οὕτε ἀκοντές τε τοὺς νόμους, οὗπερ μέχρι τοῦ δευτροῦ, καὶ οὐδενὸς ὑμᾶς βιασαμένου, ὥσπερ ἡμᾶς. τὴν τελευταίαν τε πρὸν περιτειχίζεσθαι πρόκλησιν ἐς ἡσυχίαν ἡμῶν, ὥστε μηδετέροις ἀμύνειν, οὐκ ἐδέχεσθε. τίνες ἀν οὖν ὑμῶν δικαιότερον πᾶσι τοῖς "Ἐλλησι μισοῦντο, οἵτινες ἐπὶ τῷ ἐκείνων κακῷ ἀνδραγαθίαν προούθεσθε; καὶ ἂ μέν ποτε χρηστοὶ ἐγένεσθε, ὡς φατέ, οὐ προσήκοντα νῦν ἐπεδείξατε, ἂ δὲ ἡ φυσις αἱεὶ ἐβούλετο, ἐξηλέγχθη ἐς τὸ ἀληθές· μετὰ γάρ Ἀθηναίων ἀδικον ὄδὸν ιόντων ἔχωρήσατε. τὰ μὲν οὖν ἐς τὸν ἡμέτερον τε ἀκούσιον μηδισμὸν καὶ τὸν ὑμέτερον ἐκούσιον ἀττικισμὸν τοιαῦτα ἀποφαίνομεν ».

65. «Α δὲ τελευταῖά φατε ἀδικηθῆναι — παρανόμως γάρ ἐλθεῖν ἡμᾶς ἐν σπονδαῖς καὶ ιερομηνίᾳ ἐπὶ τὴν ὑμετέραν πόλιν—, οὐ νομίζομεν οὐδ' ἐν τούτοις ὑμῶν μᾶλλον ἀμαρτεῖν. εἰ μὲν γάρ ἡμεῖς αὐτοὶ πρός τε τὴν πόλιν ἐλθόντες ἐμαχόμεθα καὶ τὴν γῆν ἐδηοῦμεν ὡς πολέμιοι, ἀδικοῦμεν. εἰ δὲ ἀνδρες

ύμῶν οἱ πρῶτοι καὶ χρήμασι καὶ γένει, βουλόμενοι τῆς μὲν ἔξω ξυμμαχίας ὑμᾶς παῦσαι, ἐς δὲ τὰ κοινὰ τῶν πάντων Βοιωτῶν πάτρια καταστῆσαι, ἐπεκαλέσαντο ἕκόντες, τί ἀδικοῦμεν; οἱ γὰρ ἄγοντες παρανομοῦσι μᾶλλον τῶν ἐπομένων. ἀλλ' οὔτ' ἔκεινοι, ὡς ἡμεῖς κρίνομεν, οὔτε ἡμεῖς· πολῖται δὲ ὄντες ὥσπερ ὑμεῖς καὶ πλείω παραβαλλόμενοι, τὸ ἔαυτῶν τεῖχος ἀνοίξαντες καὶ ἐς τὴν αὐτῶν πόλιν φιλίως, οὐ πολεμίως κομίσαντες ἐβούλοντο τούς τε ὑμῶν χείρους μηκέτι μᾶλλον γενέσθαι, τούς τε ἀμείνους τὰ ἄξια ἔχειν, σωφρονισταὶ δύντες τῆς γνώμης καὶ τῶν σωμάτων τὴν πόλιν οὐκ ἀλλοτριοῦντες, ἀλλ' ἐς τὴν ξυγγένειαν οἰκειοῦντες, ἐχθροὺς οὐδενὶ καθιστάντες, ἀπασι δ' ὅμοιως ἐνσπόνδους».

66. «Τεκμήριον δὲ ὡς οὐ πολεμίως ἐπράσσομεν· οὔτε γὰρ ἡδικήσαμεν οὐδένα, προείπομέν τε τὸν βουλόμενον κατὰ τὰ τῶν πάντων Βοιωτῶν πάτρια πολιτεύειν ἵέναι πρὸς ἡμᾶς. καὶ ὑμεῖς ἀσμενοὶ χωρήσαντες καὶ ξύμβασιν ποιησάμενοι τὸ μὲν πρῶτον ἡσυχάζετε, ὕστερον δὲ κατανοήσαντες ἡμᾶς ὀλίγους δύντας, εἰ ἄρα καὶ ἐδοκοῦμέν τι ἀνεπιεικέστερον πρᾶξαι οὐ μετὰ τοῦ πλήθους ὑμῶν ἐσελθόντες, τὰ μὲν ὅμοια οὐκ ἀνταπέδοτε ἡμῖν, μήτε νεωτερίσαι εὕργῳ λόγοις τε πείθειν ὥστε ἐξελθεῖν, ἐπιθέμενοι δὲ παρὰ τὴν ξύμβασιν, οὓς μὲν ἐν χερσίν ἀπεκτείνατε οὐχ ὅμοιως ἀλγοῦμεν — κατὰ νόμον γὰρ δή τινα ἐπασχον —, οὓς δὲ χεῖρας προϊσχομένους καὶ ζωγρήσαντες ὑποσχόμενοί τε ἡμῖν μὴ κτενεῖν ὕστερον παρανόμως διεφθείρατε, πῶς οὐ δεινὰ εἴργασθε; καὶ ταῦτα τρεῖς ἀδικίας ἐν ἀλίγῳ πράξαντες, τὴν τε λυθεῖσαν ὅμολογίαν καὶ τῶν ἀνδρῶν τὸν ὕστερον θάνατον καὶ τὴν περὶ αὐτῶν ἡμῖν μὴ κτενεῖν ψευσθεῖσαν ὑπόσχεσιν, ἷν τὰ ἐν τοῖς ἀγροῖς ὑμῖν μὴ ἀδικῶμεν, ὅμως φατὲ ἡμᾶς παρανομῆσαι καὶ αὐτοὶ ἀξιοῦτε μὴ

ἀντιδοῦναι δίκην. οὔκ, ἡν γε οὗτοι τὰ δρθά γιγνώσκωσι· πάντων δὲ αὐτῶν ἔνεκα κολασθήσεσθε».

67. «Καὶ ταῦτα, ὡς Λακεδαιμόνιοι, τούτου ἔνεκα ἐπεξήλθομεν καὶ ὑπέρ ὑμῶν καὶ ἡμῶν, ἵνα ὑμεῖς μὲν εἰδῆτε δικαίως αὐτῶν καταγνωσόμενοι, ἡμεῖς δὲ ἔτι ὁσιώτερον τετιμωρημένοι. καὶ μὴ παλαιὰς ἀρετὰς, εἴ τις ἄρα καὶ ἐγένετο, ἀκούοντες ἐπικλασθῆτε, ἃς χρὴ τοῖς μὲν ἀδικουμένοις ἐπικούρους εἶναι, τοῖς δὲ αἰσχρόν τι δρῶσι διπλασίας ζημίας, ὅτι οὐκ ἐκ προσηκόντων ἀμαρτάνουσι, μηδὲ ὀλοφυρμῷ καὶ οἴκτῳ ὠφελείσθων, πατέρων τε τάφους τῶν ὑμετέρων ἐπιβοάμενοι καὶ τὴν σφετέραν ἐρημίαν. καὶ γάρ ἡμεῖς ἀνταποφαίνομεν πολλῷ δεινότερα παθοῦσαν τὴν ὑπὸ τούτων ἡλικίαν ἡμῶν διεφθαρμένην, ὥν πατέρες οἱ μὲν πρὸς ὑμᾶς τὴν Βοιωτίαν ἄγοντες ἀπέθανον ἐν Κορωνείᾳ, οἱ δὲ πρεσβύται λελειμμένοι κατ' οἰκίας ἐρῆμοι πολλῷ δικαιοτέραν ὑμῶν ἴκετείαν ποιοῦνται τούσδε τιμωρήσασθαι. οἴκτου τε ἀξιώτεροι τυγχάνειν οἱ ἀπρεπές τι πάσχοντες τῶν ἀνθρώπων, οἱ δὲ δικαιώμενοι, ὡσπερ οἴδε, τὰ ἐναντία ἐπίχαρτοι εἶναι. καὶ τὴν νῦν ἐρημίαν δι' ἔχυτούς ἔχουσι· τοὺς γάρ ἀμείνους ξυμμάχους ἔκόντες ἀπεώσαντο. παρενόμησάν τε οὐ προπαθόντες ὑφ' ἡμῶν, μίσει δὲ πλέον ἡ δίκη κρίναντες καὶ οὐκ ἀνταποδόντες νῦν τὴν ἵσην τιμωρίαν· ἔννομα γάρ πείσονται καὶ οὐχὶ ἐκ μάχης χειρας προϊσχόμενοι, ὡσπερ φασίν, ἀλλ' ἀπὸ ξυμβάσεως ἐς δίκην σφᾶς αὐτοὺς παραδόντες· ἀμύνατε οὖν, ὡς Λακεδαιμόνιοι, καὶ τῷ τῶν Ἐλλήνων νόμῳ ὑπὸ τῶνδε παραβαθέντι καὶ ἡμῖν ἔννομα παθοῦσιν, ἀνταπόδοτε χάριν δικαιίαν, ὥν πρόθυμοι γεγενήμεθα, καὶ μὴ τοῖς τῶνδε λόγοις περιωσθῶμεν ἐν ὑμῖν, ποιήσατε δὲ τοῖς "Ἐλλησι παράδειγμα οὐ λόγων τοὺς ἀγῶνας προθήσοντες ἀλλ' ἔργων, ὥν ἀγαθῶν μὲν ὅντων βραχεῖα ἡ ἀπαγγελία

ἀρχεῖ, ἀμαρτανομένων δὲ λόγοι ἔπεσι κοσμηθέντες προκαλύμματα γίγνονται. ἀλλ' ἦν οἱ ἡγεμόνες, ὥσπερ νῦν ὑμεῖς, κεφαλαιώσαντες πρὸς τοὺς ξύμπαντας διαγνώμας ποιήσησθε, ἥσσον τις ἐπ' ἀδίκοις ἔργοις λόγους καλοὺς ζητήσει».

ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ ΚΑΤΑΔΙΚΗ

(Γ, 68)

68. Τοιαῦτα δὲ οἱ Θηβαῖοι εἶπον. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι δικασταὶ νομίζοντες τὸ ἐπερώτημα σφίσιν ὅρθῶς ἔξειν, εἴ τι ἐν τῷ πολέμῳ ὑπ' αὐτῶν ἀγαθὸν πεπόνθασι, διότι τόν τε ἄλλον χρόνον ἥξιουν δῆθεν αὐτοὺς κατὰ τὰς παλαιὰς Παυσανίου μετὰ τὸν Μῆδον σπονδὰς ἡσυχάζειν καὶ ὅτε ὕστερον ἢ πρὸ τοῦ περιτειχίζεσθαι προείχοντο αὐτοῖς, κοινοὺς εἶναι κατ' ἔκείνας, οὐκ ἐδέξαντο, ἡγούμενοι τῇ ἑαυτῶν δικαίᾳ βουλήσει ἔχσπονδοι ήδη ὑπ' αὐτῶν κακῶς πεπονθέναι, αὖθις τὸ αὐτὸν ἔνα ἔκαστον παραγαγόντες καὶ ἐρωτῶντες, εἴ τι Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἀγαθὸν ἐν τῷ πολέμῳ δεδραχότες εἰσίν, δπότε μὴ φαῖεν, ἀπάγοντες ἀπέκτεινον καὶ ἔξαίρετον ἐποιήσαντο οὐδένα. διέφθειραν δὲ Πλαταιῶν μὲν αὐτῶν οὐκ ἐλάσσους διακοσίων, Ἀθηναίων δὲ πέντε καὶ εἴκοσιν, οἱ ξυνεπολιορκοῦντο· γυναῖκας δὲ ἡγραπόδισαν. τὴν δὲ πόλιν ἐνικυτόν μέν τινα Θηβαῖοι Μεγαρέων ἀνδράσι κατὰ στάσιν ἐκπεπτωκόσι καὶ ὅσοι τὰ σφέτερα φρονοῦντες Πλαταιῶν περιῆσαν ἔδοσαν ἐνοικεῖν· ὕστερον δὲ καθελόντες αὐτὴν ἐς ἔδαφος πᾶσαν ἐκ τῶν θεμελίων ϕοιδόμησαν πρὸς τῷ Ἡραίω καταγώγιον διακοσίων ποδῶν, πανταχῇ κύκλῳ οἰκήματα ἔχον κάτωθεν καὶ ἀνωθεν, καὶ ὄροφαῖς καὶ θυρώμασι τοῖς τῶν Πλαταιῶν ἔχρήσαντο, καὶ τοῖς ἄλλοις, ἢ ἦν ἐν τῷ τείχει ἐπιπλα, χαλκὸς καὶ σίδηρος, κλίνας κατασκευάσαντες ἀνέθεσαν τῇ "Η-

ρα καὶ νεών ἑκατόμπεδον λίθινον ὡκοδόμησαν αὐτῇ. τὴν δὲ γῆν δημοσιώσαντες ἀπεμίσθωσαν ἐπὶ δέκα ἔτη, καὶ ἐνέμοντο Θηβαῖοι. σχεδὸν δέ τι καὶ τὸ ξύμπαν περὶ Πλάταιῶν οἱ Λακεδαιμόνιοι οὕτως ἀποτετραμμένοι ἐγένοντο Θηβαίων ἔνεκα, νομίζοντες ἐξ τὸν πόλεμον αὐτοὺς ἄρτι τότε καθιστάμενον ὡφελίμους εἶναι. καὶ τὰ μὲν κατὰ Πλάταιαν ἔτει τρίτῳ καὶ ἐνενήκοστῷ, ἐπειδὴ Ἀθηναίων ξύμμαχοι ἐγένοντο, οὕτως ἐτελεύτησεν.

ΛΕΣΒΙΑΚΑ

ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ

(Γ, 1—18)

1. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἀμά τῷ σίτῳ ἀκμάζοντι ἐστράτευσαν ἐς τὴν Ἀττικὴν — ἥγειτο δὲ αὐτῶν Ἀρχίδαμος δὲ Ζευξιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς —, καὶ ἐγκαθεζόμενοι ἐδήσουν τὴν γῆν καὶ προσβολάι, ὡσπερ εἰώθεσαν, ἐγίγνοντο τῶν Ἀθηναίων ἵππεων, ὅπῃ παρείκοι, καὶ τὸν πλεῖστον ὄμιλον τῶν ψιλῶν εἵργον τὸ μὴ προεξιόντας τῶν ὅπλων τὰ ἐγγὺς τῆς πόλεως κακουργεῖν. ἐμμείναντες δὲ χρόνον, οὗ εἶχον τὰ σιτία, ἀνεγχώρησαν καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις.

2. Μετὰ δὲ τὴν ἐσβολὴν τῶν Πελοποννησίων εὐθὺς Λέσβος πλὴν Μηθύμνης ἀπέστη ἀπὸ Ἀθηναίων, βουληθέντες μὲν καὶ πρὸ τοῦ πολέμου — ἀλλ' οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐ προσέδεξαντο —, ἀναγκασθέντες δὲ καὶ ταύτην τὴν ἀπόστασιν πρότερον ἦ διενοοῦντο ποιήσασθαι. τῶν τε γὰρ λιμένων τὴν χῶσιν καὶ τειχῶν οἰκοδόμησιν καὶ νεῶν ποιήσιν ἐπέμενον τελεσθῆναι, καὶ ὅσα ἔχ τοῦ Πόντου ἔδει ἀφικέσθαι, τοξότας τε καὶ σῖτον, καὶ ἀ μεταπεμπόμενοι ἦσαν. Τενέδιοι γὰρ ὄντες αὐτοῖς διάφοροι καὶ Μηθύμναῖοι καὶ αὐτῶν Μυτιληναίων ἴδια ἄνδρες κατὰ στάσιν, πρόξενοι Ἀθηναίων, μηνυταὶ γίγνονται τοῖς Ἀθηναίοις δτι ξυνοικίζουσί τε τὴν Λέσβον ἐς τὴν Μυτιλήνην βίᾳ καὶ τὴν παρασκευὴν ἀπασαν μετὰ Λακεδαιμονίων καὶ Βοιωτῶν ξυγγενῶν ὄντων ἐπὶ ἀπόστάσει ἐπείγονται· καὶ εἰ μή τις προκαταλήψεται ἥδη, στερήσεσθαι αὐτοὺς Λέσβου.

3. Οι δ' Ἀθηναῖοι — οἵσαν γάρ τεταλαιπωρημένοι ὑπό τῆς νόσου καὶ τοῦ πολέμου ἄρτι καθιστάμενοι καὶ ἀκμάζοντος — μέγα μὲν ἔργον ἥγοῦντο εἶναι Λέσβον προσπολεμώσασθαι, ναυτικὸν ἔχουσαν καὶ δύναμιν ἀκέραιον, καὶ οὐκ ἀπεδέχοντο τὸ πρῶτον τὰς κατηγορίας, μεῖζον μέρος νέμοντες τῷ μὴ βούλεσθαι ἀληθῆ εἶναι· ἐπειδὴ μέντοι καὶ πέμψαντες πρόσβεις οὐκ ἔπειθον τοὺς Μυτιληναίους τὴν τε ξυνοίκισιν καὶ τὴν παρασκευὴν διαλύειν, δείσαντες προκαταλαβεῖν ἐβούλοντο. καὶ πέμπουσιν ἔξαπιναίως τεσσαράκοντα ναῦς, αἱ ἔτυχον περὶ Πελοπόννησον παρεσκευασμέναι πλεῦν. Κλείππιδης δὲ ὁ Δεινίου τρίτος αὐτὸς ἐστρατήγει· ἐσηγγέλθη γάρ αὐτοῖς ὡς εἴη Ἀπόλλωνος Μαλόεντος ἔξω τῆς πόλεως ἕορτή, ἐν ἣ πανδημεὶ Μυτιληναῖοι ἕορτάζουσι, καὶ ἐλπίδα εἶναι ἐπειχθέντας ἐπιπεσεῖν ἄφνω· καὶ ἦν μὲν ξυμβῆ ἢ πεῖρα, εἰ δὲ μὴ, Μυτιληναίοις εἰπεῖν ναῦς τε παραδοῦναι καὶ τείχη καθελεῖν, μὴ πειθομένων δὲ πολεμεῖν. καὶ αἱ μὲν νῆσες ὡχοντο· τὰς δὲ τῶν Μυτιληναίων δέκα τριήρεις, αἱ ἔτυχον βοηθοὶ παρὰ σφᾶς κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν παροῦσαι, κατέσχον οἱ Ἀθηναῖοι καὶ τοὺς ἄνδρας ἔξ αὐτῶν ἐς φυλακὴν ἐποιήσαντο. τοῖς δὲ Μυτιληναίοις ἀνήρ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν διαβάς ἐς Εὔβοιαν καὶ πεζῇ ἐπὶ Γεραιστὸν ἐλθών, ὀλκάδος ἀναγομένης ἐπιτυχών, πλῷ χρησάμενος καὶ τριταῖος ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἐς Μυτιλήνην ἀφικόμενος ἀγγέλλει τὸν ἐπίπλουν. οἱ δὲ οὗτε ἐς τὸν Μαλόεντα ἐξῆλθον τά τε ἄλλα τῶν τειχῶν καὶ λιμένων περὶ τὰ ἡμιτέλεστα φράξάμενοι ἐφύλασσον.

4. Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι οὐ πολὺ ὕστερον καταπλεύσαντες ὡς ἔώρων, ἀπήγγειλαν μὲν οἱ στρατηγοὶ τὰ ἐπεσταλμένα, οὐκ ἐσακουόντων δὲ τῶν Μυτιληναίων ἐς πόλεμον καθίσταντο. ἀπαράσκευοι δὲ οἱ Μυτιληναῖοι καὶ ἔξαίφνης ἀναγκασθέντες πολεμεῖν ἔκπλουν μέν τινα ἐποιήσαντο τῶν νεῶν ὡς ἐπὶ ναυ-

μαχίαν δλίγον πρὸ τοῦ λιμένος, ἔπειτα καταδιωχθέντες ὑπὸ τῶν ἀττικῶν νεῶν λόγους ἥδη προσέφερον τοῖς στρατηγοῖς, βουλόμενοι τὰς ναῦς τὸ παραυτίκα, εἰ δύναιντο, ὅμοιογίᾳ τινὶ ἐπιεικεῖ ἀποπέμψασθαι. καὶ οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων ἀπεδέξαντο, καὶ αὐτοὶ φοβούμενοι μὴ οὐχ ἴκανοὶ ὡσι Λέσβῳ πάσῃ πολεμεῖν. καὶ ἀνακωχὴν ποιησάμενοι πέμπουσιν ἐς τὰς Ἀθήνας οἱ Μυτιληναῖοι τῶν τε διαβαλλόντων ἐνα, ὃ μετέμελεν ἥδη, καὶ ἄλλους, εἴ πως πείσειαν τὰς ναῦς ἀπελθεῖν, ὡς σφῶν οὐδὲν νεωτεριούντων. ἐν τούτῳ δὲ ἀποστέλλουσι καὶ ἐς τὴν Λακεδαίμονα πρέσβεις τριήρει, λαθόντες τὸ τῶν Ἀθηναίων ναυτικόν, οἵ ὥρμουν ἐν τῇ Μαλέᾳ πρὸς βορέαν τῆς πόλεως· οὐ γὰρ ἐπίστευον τοῖς ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων προχωρήσειν. καὶ οἱ μὲν ἐς τὴν Λακεδαίμονα ταλαιπώρως διὰ τοῦ πελάγους κομισθέντες αὐτοῖς ἐπρασσον, δπως τις βοήθεια ἤξει.

5. Οἱ δ' ἐκ τῶν Ἀθηνῶν πρέσβεις ὡς οὐδὲν ἥλθον πράξαντες, ἐς πόλεμον καθίσταντο οἱ Μυτιληναῖοι καὶ ἡ ἄλλη Λέσβος πλὴν Μηθύμνης· οὗτοι δὲ τοῖς Ἀθηναίοις ἐβεβοηθήκεσαν καὶ "Ιμβριοι καὶ Λήμνιοι καὶ τῶν ἄλλων δλίγοι τινὲς ξυμμάχων. καὶ ἔξοδον μέν τινα πανδημεὶ ἐποιήσαντο οἱ Μυτιληναῖοι ἐπὶ τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον, καὶ μάχη ἐγένετο, ἐν ᾧ οὐκ ἔλασσον ἔχοντες οἱ Μυτιληναῖοι οὔτε ἐπηυλίσαντο οὔτε ἐπίστευσαν σφίσιν αὐτοῖς, ἀλλ' ἀνεχώρησαν· ἔπειτα οἱ μὲν ἡσύχαζον, ἐκ Πελοποννήσου καὶ μετ' ἀλλης παρασκευῆς βουλόμενοι, εἰ προσγένοιτο τι, κινδυνεύειν· καὶ γὰρ αὐτοῖς Μελέας Λάκων ἀφικνεῖται καὶ Ἐρμαιώνδας Θηβαῖος, οἵ προαπεστάλησαν μὲν τῆς ἀποστάσεως, φθάσαι δὲ οὐ δυνάμενοι τὸν τῶν Ἀθηναίων ἐπίπλουν κρύφα μετὰ τὴν μάχην ὕστερον ἐσπλέουσι τριήρει, καὶ παρήγουν πέμπειν τριήρη ἄλλην καὶ πρέσβεις μεθ' ἔστων· καὶ ἐκπέμπουσιν.

6. Οι δὲ Ἀθηναῖοι πολὺ ἐπιρρωσθέντες διὰ τὴν τῶν Μυτιληναίων ἡσυχίαν ξυμμάχους τε προσεκάλουν, οἵ πολὺ θᾶστον παρῆσαν ὅρῶντες οὐδὲν ἴσχυρὸν ἀπὸ τῶν Λεσβίων, καὶ περιορισάμενοι τὸ πρὸς νότον τῆς πόλεως ἐτείχισαν στρατόπεδα δύο ἑκατέρῳ θεν τῆς πόλεως καὶ τοὺς ἐφόρμους ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς λιμέσιν ἐποιοῦντο. καὶ τῆς μὲν θαλάσσης εἰργον μὴ χρῆσθαι τοὺς Μυτιληναίους, τῆς δὲ γῆς τῆς μὲν ἄλλης ἔκρατουν οἱ Μυτιληναῖοι καὶ οἱ ἄλλοι Λέσβιοι προσβεβοηθήκοτες ἥδη, τὸ δὲ περὶ τὰ στρατόπεδα οὐ πολὺ κατεῖχον οἱ Ἀθηναῖοι, ναύσταθμον δὲ μᾶλλον ἦν αὐτοῖς πλοίων καὶ ἀγορὰ η Μαλέα. καὶ τὰ μὲν περὶ Μυτιλήνην οὕτως ἐπολεμεῖτο.

8. Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πρώτης νεώς ἐκπεμφθέντες Μυτιληναίων πρέσβεις, ὡς αὐτοῖς οἱ Λακεδαιμόνιοι εἶπον Ὁλυμπίαζε παρεῖναι, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι ξύμμαχοι ἀκούσαντες βουλεύσωνται, ἀφικνοῦνται ἐξ τὴν Ὁλυμπίαν· ἦν δὲ Ὁλυμπιάς ἡ Δωριεὺς Ῥόδιος τὸ δεύτερον ἐνίκα. καὶ ἐπειδὴ μετὰ τὴν εἰρτὴν κατέστησαν ἐξ λόγους, εἶπον τοιάδε.

[Ἡ κρατοῦσα δυσμενὴς γνώμη περὶ τῶν ὑφισταμένων συμμάχων δὲν ἀρμόζει εἰς ἡμᾶς· διότι ή συμμαχικὴ ἡμῶν σχέσις πρὸς τὰς Ἀθηναῖς, ἔχουσα βάσιν τὴν κοινὴν κατὰ τῶν Μήδων ἀμυναν, ἔχασε πλέον τὴν ἴσχύν της, ἀφ' ἣς οἱ Ἀθηναῖοι ὑποτάσσουν καὶ σειρὰν τὰς συμμαχικὰς πόλεις. "Οτι δὲ ή αὐτονομία της διετηρήθη μέχρι σήμερον, διφείλεται εἰς συμφεροντολογικὸν ὑπολογισμὸν ἐκ μέρους των. Ἡ πρόθεσίς των λοιπὸν αὖτη τῆς ὑποταγῆς τῶν συμμάχων κατέστησεν ἀναπόφευκτον τὴν ὁῆξιν καὶ ὑπελείπετο ποῖος πρῶτος θὰ παραβῇ τὴν συμμαχίαν. Τοῦτο ἐπράξαμεν ἡμεῖς ὡς ἀσθενέστεροι.

"Οθεν εἰναι εὐκαιρία τῷρα βοηθοῦντες ἡμᾶς νὰ καταβάλητε τοὺς Ἀθηναίους, οἱ δοῦοι ἔχοντες φθαρῆ ἀρκετὰ ἐκ τῆς νόσου, τῆς χερηματικῆς δαπάνης καὶ τῆς ἀποστασίας τῶν συμμάχων. Ἡ τιμὴ καὶ τὸ συμφέρον σας ἐπιβάλλουν τὴν βοήθειαν αὐτήν].

15. Τοιαῦτα μὲν οἱ Μυτιληναῖοι εἶπον· οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐπειδὴ ἥκουσαν, προσδεξάμενοι τοὺς λόγους ξυμμάχους τε τοὺς Λεσβίους ἐποιήσαντο καὶ τὴν ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσβολὴν τοῖς τε ξυμμάχοις παροῦσι κατὰ τάχος ἐφραζον ἵέναι ἐς τὸν Ἰσθμὸν τοῖς δύο μέρεσιν ὡς ποιησόμενοι, καὶ αὐτοὶ πρῶτοι ἀφίκοντο, καὶ ὀλκοὺς παρεσκεύαζον τῶν νεῶν ἐν τῷ ισθμῷ ὡς ὑπεροίσοντες ἐκ τῆς Κορίνθου ἐς τὴν πρὸς Ἀθήνας θάλασσαν καὶ ναυσὶ καὶ πεζῷ ἅμα ἐπιόντες. καὶ οἱ μὲν προθύμως ταῦτα ἐπρασσον· οἱ δ' ἄλλοι ξύμμαχοι βραδέως τε ξυνελέγοντο καὶ ἐν καρποῦ ξυγκομιδῇ ἦσαν καὶ ἀρρωστίᾳ τοῦ στρατεύειν.

16. Αἰσθόμενοι δὲ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι διὰ κατάγνωσιν ἀσθενείας σφῶν παρασκευαζομένους, δηλῶσαι βουλόμενοι ὅτι οὐκ ὁρθῶς ἐγνώκασιν, ἀλλ' οἵοι τέ εἰσι μὴ κινοῦντες τὸ ἐπὶ Λέσβῳ ναυτικὸν καὶ τὸ ἀπὸ Πελοποννήσου ἐπιὸν ῥᾳδίως ἀμύνεσθαι, ἐπλήρωσαν ναῦς ἔκατὸν ἐσβάντες αὐτοὶ τε πλὴν ἐπιέων καὶ πεντακοσιομεδίμνων καὶ οἱ μέτοικοι, καὶ παρὰ τὸν ισθμὸν ἀναγαγόντες ἐπίδειξίν τε ἐποιοῦντο καὶ ἀποβάσεις τῆς Πελοποννήσου, ἢ δοκοίη αὐτοῖς. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι δρῶντες πολὺν τὸν παράλογον τά τε ὑπὸ τῶν Λεσβίων ῥηθέντα ἥγοῦντο οὐκ ἀληθῆ καὶ ἀπορα νομίζοντες, ὡς αὐτοῖς καὶ οἱ ξύμμαχοι ἅμα οὐ παρῆσαν καὶ ἥγγέλλοντο καὶ αἱ περὶ τὴν Πελοπόννησον τριάκοντα νῆες τῶν Ἀθηναίων τὴν περιοικίδα αὐτῶν πορθοῦσαι, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου. ὕστερον δὲ ναυτικὸν παρεσκεύαζον ὃ τι πέμψουσιν ἐς τὴν Λέσβον καὶ κατὰ πόλεις ἐπῆγγελλον τεσσαράκοντα νεῶν πλῆθος καὶ ναύαρχον προσέταξαν Ἀλκίδαν, δις ἔμελλεν ἐπιπλεύσεσθαι. ἀνεχώρησαν δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ταῖς ἔκατὸν ναυσίν, ἐπειδὴ καὶ ἐκείνους εἶδον.

18. Μυτιληναῖοι δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ὃν οἱ Λακε-

δαιμόνιοι περὶ τὸν ἴσθμὸν ἥσαν, ἐπὶ Μήθυμναν ὡς προδιδο-
μένην ἐστράτευσαν κατὰ γῆν αὐτοί τε καὶ οἱ ἐπίκουροι· καὶ
προσβαλόντες τῇ πόλει, ἐπειδὴ οὐ προύχώρει, ἢ προσεδέχον-
το, ἀπῆλθον ἐπ' Ἀντίσσης καὶ Πύρρας καὶ Ἐρέσου, καὶ κα-
ταστησάμενοι τὰ ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις βεβαιότερα καὶ τεί-
χη κρατύναντες διὰ τάχους ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου. ἐστράτευσαν
δὲ καὶ οἱ Μήθυμναῖοι ἀναχωρησάντων αὐτῶν ἐπ' "Ἀντισσαν-
καὶ ἐκβοηθείας τινὸς γενομένης πληγέντες ὑπό τε τῶν Ἀντισ-
σαίων καὶ τῶν ἐπικούρων ἀπέθανόν τε πολλοὶ καὶ ἀνεχώρη-
σαν οἱ λοιποὶ κατὰ τάχος. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πυνθανόμενοι ταῦ-
τα, τοὺς τε Μυτιληναίους τῆς γῆς κρατοῦντας καὶ τοὺς σφε-
τέρους στρατιώτας οὐχ ἕκανον δόντας εὔργειν, πέμπουσι περὶ
τὸ φθινόπωρον ἥδη ἀρχόμενον Πάχητα τὸν Ἐπικούρου στρα-
τηγὸν καὶ χιλίους δόπλιτας ἔσυτῶν. οἱ δὲ αὐτερέται πλεύσαν-
τες τῶν νεῶν ἀφικνοῦνται καὶ περιτειχίζουσι Μυτιλήνην ἐν
κύκλῳ ἀπλῷ τείχει· φρούρια δ' ἔστιν οὖ ἐπὶ τῶν καρτερῶν
ἐγκατωκοδόμητο· καὶ ἡ μὲν Μυτιλήνη κατὰ κράτος ἥδη
ἀμφοτέρωθεν καὶ ἐκ γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης εὔργετο, καὶ δὲ χει-
μῶν ἥρχετο γίγνεσθαι.

ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ ΒΟΗΘΕΙΑ ΠΡΟΣ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΥΣ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ

(Γ, 25 - 33)

25. Ἐκ δὲ τῆς Λακεδαίμονος τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος τελευ-
τῶντος ἐκπέμπεται Σάλαιθος δὲ Λακεδαίμονιος ἐς Μυτιλήνην
τριήρει. καὶ πλεύσας ἐς Πύρραν καὶ ἐξ αὐτῆς πεζῇ κατὰ χα-
ράδραν τινά, ἢ ὑπερβατὸν ἦν τὸ περιτείχισμα, διαλαθὼν ἐσ-
έρχεται ἐς τὴν Μυτιλήνην, καὶ ἔλεγε τοῖς προέδροις ὅτι ἐσ-
βολὴ τε ἄμα ἐς τὴν Ἀττικὴν ἔσται καὶ αἱ τεσσαράκοντα νῆες
παρέσονται, ἀς ἔδει βοηθῆσαι αὐτοῖς, προαποπεμφθῆναι τε

αύτὸς τούτων ἔνεκα καὶ ἄμα τῶν ἀλλών ἐπιμελησόμενος. καὶ οἱ μὲν Μυτιληναῖοι ἐθάρσουν τε καὶ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἥσσον εἶχον τὴν γνώμην ὥστε ξυμβαίνειν. ὃ τε χειμῶν ἐτελεύτα οὗτος, καὶ τέταρτον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, διν Θουκυδίδης ξυνέγραψε.

26. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους οἱ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ τὰς ἐξ τὴν Μυτιλήνην δύο καὶ τεσσαράκοντα ναῦς ἀπέστειλαν, ἀρχοντα Ἀλκίδαν, ὃς ἦν αὐτοῖς ναύαρχος, προστάξαντες, αὐτοὶ ἐξ τὴν Ἀττικὴν καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐσέβαλον, ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι ἀμφοτέρωθεν θορυβούμενοι ἥσσον ταῖς ναυσὶν ἐξ τὴν Μυτιλήνην καταπλεούσαις ἐπιβοηθήσωσιν. ἡγεῖτο δὲ τῆς ἐσβολῆς ταύτης Κλεομένης ὑπὲρ Παυσανίου τοῦ Πλειστοάνακτος υἱός βασιλέως ὅντος καὶ νεωτέρου ἔτι, πατρὸς δὴ ἀδελφὸς ὧν. ἐδῆτον δὲ τῆς Ἀττικῆς τά τε πρότερον τετμημένα, εἴ τι ἐβεβλαστήκει, καὶ ὅσα ἐν ταῖς πρὶν ἐσβολαῖς παρελέιπτο· καὶ ἡ ἐσβολὴ αὕτη χαλεπωτάτῃ ἐγένετο τοῖς Ἀθηναίοις μετὰ τὴν δευτέραν· ἐπιμένοντες γὰρ αἰεὶ ἀπὸ τῆς Λέσβου τι πεύσεσθαι τῶν νεῶν ἔργον ὡς ἥδη πεπεραιωμένων ἐπεξῆλθον τὰ πολλὰ τέμνοντες. ὡς δ' οὐδὲν ἀπέβαινεν αὐτοῖς, ὡν προσεδέχοντο, καὶ ἐπελελοίπει ὁ σῖτος, ἀνεχώρησαν καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις.

27. Οἱ δὲ Μυτιληναῖοι ἐν τούτῳ, ὡς αἱ τε νῆες αὐτοῖς οὐχ ἦκον ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου, ἀλλὰ ἐνεχρόνιζον, καὶ ὁ σῖτος ἐπελελοίπει, ἀναγκάζονται ξυμβαίνειν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους διὰ τάδε. ὁ Σάλαιθος καὶ αὐτὸς οὐ προσδεχόμενος ἔτι τὰς ναῦς ὄπλιζει τὸν δῆμον πρότερον ψιλὸν ὅντα ὡς ἐπεξιών τοῖς Ἀθηναίοις· οἱ δέ, ἐπειδὴ ἔλαβον ὄπλα, οὔτε ἥκροῶντο ἔτι τῶν ἀρχόντων, κατὰ ξυλλόγους τε γιγνόμενοι ἢ τὸν σῖτον ἐκέλευον τοὺς δυνατοὺς φέρειν ἐξ τὸ φανερὸν καὶ διανέμειν

ἀπασιν, ἢ αὐτοὶ ξυγχωρήσαντες πρὸς Ἀθηναίους ἔφασαν παραδώσειν τὴν πόλιν.

28. Γνόντες δὲ οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν οὕτ' ἀποκωλύειν δυνατοὶ ὄντες, εἰ τ' ἀπομονωθήσονται τῆς ξυμβάσεως, κινδυνεύσοντες, ποιοῦνται κοινῇ ὅμοιογίαν πρός τε Πάχητα καὶ τὸ στρατόπεδον, ὥστε Ἀθηναίοις μὲν ἐξεῖναι βουλεῦσαι περὶ Μυτιληναίων, ὅποῖον ἂν τι βούλωνται, καὶ τὴν στρατιὰν ἐς τὴν πόλιν δέχεσθαι αὐτούς, πρεσβείαν δὲ ἀποστέλλειν ἐς τὰς Ἀθήνας Μυτιληναίους περὶ ἑαυτῶν· ἐν ὅσῳ δ' ἂν πάλιν ἔλθωσι, Πάχητα μήτε δῆσαι Μυτιληναίων μηδένα μήτε ἀνδραποδίσαι μήτε ἀποκτεῖναι. ἢ μὲν ξύμβασις αὕτη ἐγένετο· οἱ δὲ πράξαντες πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους μάλιστα τῶν Μυτιληναίων περιιδεῖς ὄντες, ὡς ἡ στρατιὰ ἐσῆλθεν, οὐκ ἤνεσχοντο, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς βωμούς ὅμως καθίζουσι· Πάχης δ' ἀναστήσας αὐτοὺς ὥστε μὴ ἀδικῆσαι, κατατίθεται ἐς Τένεδον, μέχρι οὗ τοῖς Ἀθηναίοις τι δόξῃ. πέμψας δὲ καὶ εἰς τὴν Ἀντισσαν τριήρεις προσεκτήσατο καὶ τᾶλλα τὰ περὶ τὸ στρατόπεδον καθίστατο, ἢ αὐτῷ ἐδόκει.

29. Οἱ δ' ἐν ταῖς τεσσαράκοντα ναυσὶ Πελοποννήσιοι, οὓς ἔδει ἐν τάχει παραγενέσθαι, πλέοντες περὶ τε αὐτὴν τὴν Πελοπόννησον ἐνδιέτριψαν καὶ κατὰ τὸν ἄλλον πλοῦν σχολαῖοι κομισθέντες τοὺς μὲν ἐκ τῆς πόλεως Ἀθηναίους λανθάνουσι, πρὶν δὴ τῇ Δήλῳ ἔσχον, προσμείξαντες δ' ἀπ' αὐτῆς τῇ Ἰκάρῳ καὶ Μυκόνῳ πυνθάνονται πρῶτον ὅτι ἡ Μυτιλήνη ἐάλωκε· βουλόμενοι δὲ τὸ σαφὲς εἰδέναι κατέπλευσαν ἐς Ἐμβατὸν τῆς Ἐρυθραίας· ἡμέραι δὲ μάλιστα ἦσαν τῇ Μυτιλήνῃ ἐάλωκυίᾳ ἐπτά, ὅτε ἐς τὸ Ἐμβατὸν κατέπλευσαν. πυθόμενοι δὲ τὸ σαφὲς ἐβούλευοντο ἐκ τῶν παρόντων· καὶ ἔλεξεν αὐτοῖς ὁ Τευτίαπλος ἀνὴρ Ἡλεῖος τάδε.

30. «'Αλκίδα καὶ Πελοποννησίων ὅσοι πάρεσμεν ἄρχοντες τῆς στρατιᾶς, ἐμοὶ δοκεῖ πλεῖν ἡμᾶς ἐπὶ Μυτιλήνην πρὸν ἔκπύστους γενέσθαι, ὥσπερ ἔχομεν· κατὰ γάρ τὸ εἰκὸς ἀνδρῶν νεωστὶ πόλιν ἔχόντων πολὺ τὸ ἀφύλακτον εὔρήσομεν, κατὰ μὲν θάλασσαν καὶ πάνυ, ἢ ἐκεῖνοί τε ἀνέλπιστοι ἐπιγενέσθαι ἀν τινα σφίσι πολέμιον καὶ ἡμῶν ἡ ἀλκὴ τυγχάνει μάλιστα οὗσα· εἰκὸς δὲ καὶ τὸ πεζὸν αὐτῶν κατ' οἰκίας ἀμελέστερον ὡς κεκρατηκότων διεσπάρθαι. εἰ οὖν προσπέσοιμεν ἄφνω τε καὶ νυκτός, ἐλπίζω μετὰ τῶν ἔνδον, εἴ τις ἄρα ἡμῖν ἐστιν ὑπόλοιπος εὕνους, καταληφθῆναι ἀν τὰ πράγματα. καὶ μὴ ἀποκνήσωμεν τὸν κίνδυνον, νομίσαντες οὐκ ἄλλο τι εἶναι τὸ κακιὸν τοῦ πολέμου ἢ τὸ τοιοῦτον, δε εἴ τις στρατηγὸς ἐν τε αὐτῷ φυλάσσοιτο καὶ τοῖς πολεμίοις ἐνορῶν ἐπιχειροίη, πλεῖστ' ἀν δρθοῦτο ».

31. 'Ο μὲν τοσαῦτα εἰπὼν οὐκ ἐπειθε τὸν 'Αλκίδαν. ἀλλοι δέ τινες τῶν ἀπ' 'Ιωνίας φυγάδων καὶ οἱ Λέσβιοι οἱ ξυμπλέοντες παρήνουν, ἐπειδὴ τοῦτον τὸν κίνδυνον φοβεῖται, τῶν ἐν 'Ιωνίᾳ πόλεων καταλαβεῖν τινα ἢ Κύμην τὴν Αἰολίδα, ὅπως ἐκ πόλεως δριμώμενοι τὴν 'Ιωνίαν ἀποστήσωσιν— ἐλπίδα δ' εἶναι, οὐδενὶ γάρ ἀκουσίως ἀφῆθαι —, καὶ τὴν πρόσοδον ταύτην μεγίστην οὖσαν 'Αθηναίων ἵν' ύφελωσι καὶ ἄμα, ἢν ἐφορμῶσι σφίσιν, αὐτοῖς δαπάνη γίγνηται· πείσειν τε οἴεσθαι καὶ Πισσούθην ὥστε ξυμπολεμεῖν. δ δὲ οὐδὲ ταῦτα ἐνεδέχετο, ἀλλὰ τὸ πλεῖστον τῆς γνώμης εἶχεν, ἐπειδὴ τῆς Μυτιλήνης ὑστερήκει, ὅτι τάχιστα τῇ Πελοποννήσῳ πάλιν προσμεῖξαι.

32. "Αρας δὲ ἐκ τοῦ 'Εμβάτου παρέπλει, καὶ προσσχῶν Μυονήσῳ τῇ Τηίων τοὺς αἰχμαλώτους, οὓς κατὰ πλοῦν εἰλήφει, ἀπέσφαξε τοὺς πολλούς. καὶ ἐς τὴν "Εφεσον καθορ-

μισαμένου αύτοῦ Σαμίων τῶν ἐξ Ἀναίων ἀφικόμενοι πρέσβεις ἔλεγον οὐ καλῶς τὴν Ἑλλάδα ἐλευθεροῦν αύτόν, εἰ ἄνδρας διέφθειρεν οὕτε χεῖρας ἀνταιρομένους οὕτε πολεμίους, Ἀθηναίων δὲ ὑπὸ ἀνάγκης ξυμμάχους· εἴ τε μὴ παύσεται, ὀλίγους μὲν αὐτὸν τῶν ἔχθρῶν ἐς φιλίαν προσάξεσθαι, πολὺ δὲ πλείους τῶν φίλων πολεμίους ἔξειν. καὶ ὁ μὲν ἐπείσθη τε καὶ Χίων ἄνδρας, δσους εἶχεν ἔτι, ἀφῆκε καὶ τῶν ἄλλων τινάς· ὅρῶντες γὰρ τὰς ναῦς οἱ ἀνθρωποι οὐκ ἔφευγον, ἀλλὰ προσεχώρουν μᾶλλον ὡς Ἀττικαῖς καὶ ἐλπίδα οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην εἶχον μὴ ποτε Ἀθηναίων τῆς θαλάσσης κρατούντων ναῦς Πελοποννησίων ἐς Ἰωνίαν παραβαλεῖν.

33. Ἀπὸ δὲ τῆς Ἐφέσου ὁ Ἀλκίδας ἐπλει κατὰ τάχος καὶ φυγὴν ἐποιεῖτο· ὥφθη γὰρ ὑπὸ τῆς Σαλαμινίας καὶ Παράλου ἔτι περὶ Κλάρον δρυῶν — αἱ δ' ἀπ' Ἀθηνῶν ἔτυχον πλέουσαι, καὶ δεδιώς τὴν δίωξιν ἐπλει διὰ τοῦ πελάγους ὡς γῇ ἔκούσιος οὐ σχήσων ἄλλῃ ἢ Πελοποννήσῳ. τῷ δὲ Πάχητι καὶ τοῖς Ἀθηναίοις ἤλθε μὲν καὶ ἀπὸ τῆς Ἐρυθραίας ἀγγελία, ἀφικνεῖτο δὲ καὶ πανταχόθεν· ἀτειχίστου γὰρ οὔσης τῆς Ἰωνίας μέγα τὸ δέος ἐγένετο μὴ παραπλέοντες οἱ Πελοποννήσιοι, εἰ καὶ ὡς μὴ διενοοῦντο μένειν, πορθῶσιν ἀμα προσπίπτοντες τὰς πόλεις· αὐτάγγελοι δ' αὐτὸν ἴδουσαι ἐν τῇ Κλάρῳ ἢ τε Πάραλος καὶ ἡ Σαλαμινία ἔφρασαν. ὁ δὲ ὑπὸ σπουδῆς ἐποιεῖτο τὴν δίωξιν· καὶ μέχρι μὲν Πάτμου τῆς νήσου ἐπεδίωξεν, ὡς δ' οὐκέτι ἐν καταλήψει ἐφαίνετο, ἐπανεχώρει. κέρδος δὲ ἐνόμισεν, ἐπειδὴ οὐ μετεώροις περιέτυχεν, ὅτι οὐδαμοῦ ἐγκαταληφθεῖσαι ἦναγκάσθησαν στρατόπεδόν τε ποιεῖσθαι καὶ φυλακὴν σφίσι καὶ ἐφόρμησιν παρασχεῖν.

ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ
(Γ, 35 - 50)

35. Ὁ δὲ Πάχης ἀφικόμενος ἐς τὴν Μυτιλήνην τὴν τε Πύρραν καὶ Ἐρεσον παρεστήσατο, καὶ Σάλαιθον λαβὼν ἐν τῇ πόλει τὸν Λακεδαιμόνιον κεκρυμμένον ἀποπέμπει ἐς τὰς Ἀθήνας καὶ τοὺς ἐκ τῆς Τενέδου Μυτιληναίων ἄνδρας ἂμα, οὓς κατέθετο, καὶ εἴ τις ἄλλος αὐτῷ αἴτιος ἐδόκει εἶναι τῆς ἀποστάσεως· ἀποπέμπει δὲ καὶ τῆς στρατιᾶς τὸ πλέον. τοῖς δὲ λοιποῖς ὑπομένων καθίστατο τὰ περὶ τὴν Μυτιλήνην καὶ τὴν ἄλλην Λέσβον, ἢ αὐτῷ ἐδόκει.

36. Ἀφικομένων δὲ τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ Σαλαίθου οἱ Ἀθηναῖοι τὸν μὲν Σάλαιθον εὔθυς ἀπέκτειναν, ἔστιν δὲ παρεχόμενον τὰ τ' ἄλλα καὶ ἀπὸ Πλαταιῶν — ἔτι γάρ ἐπολιορκοῦντο — ἀπάξειν Πελοποννησίους· περὶ δὲ τῶν ἀνδρῶν γνώμας ἐποιοῦντο, καὶ ὑπὸ ὄργῆς ἔδοξεν αὐτοῖς οὐ τοὺς παρόντας μόνον ἀποκτεῖναι, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπαντας Μυτιληναίους, ὅσοι ἥβῶσι, παῖδας δὲ καὶ γυναικας ἀνδραποδίσαι, ἐπικαλοῦντες τὴν τε ἄλλην ἀπόστασιν, ὅτι οὐκ ἀρχόμενοι, ὥσπερ οἱ ἄλλοι, ἐποιήσαντο, καὶ προσέξυνε βάλετο οὐκ ἐλάχιστον τῆς ὁρμῆς αἱ Πελοποννησίων νῆες ἐς Ἰωνίαν ἐκείνοις βοηθοὶ τολμήσασι παρακινδυνεῦσαι· οὐ γάρ ἀπὸ βραχείας διανοίας ἐδόκουν τὴν ἀπόστασιν ποιήσασθαι. πέμπουσιν οὖν τριήρη ὡς Πάχητα ἄγγελον τῶν δεδογμένων, κατὰ τάχος κελεύοντες διαχρήσασθαι Μυτιληναίους· καὶ τῇ ὑστεραίᾳ μετάνοιά τις εὔθυς ἦν αὐτοῖς καὶ ἀναλογισμὸς ὡμὸν τὸ βούλευμα καὶ μέγα ἐγνῶσθαι, πόλιν ὅλην διαφθεῖραι μᾶλλον ἢ οὐ τοὺς αἰτίους. ὡς δ' ἥσθοντο τοῦτο τῶν Μυτιληναίων οἱ παρόντες πρέσβεις καὶ οἱ αὐτοῖς τῶν Ἀθηναίων ξυμπράσσοντες, παρεσκεύασαν τοὺς ἐν τέλει ὥστε αὗθις γνώμας προθεῖναι· καὶ ἐπεισαν ῥῆσον,

διότι καὶ ἐκείνοις ἔνδηλον ἦν βουλόμενον τὸ πλέον τῶν πολιτῶν αὕθις τίνας σφίσιν ἀποδοῦναι βουλεύσασθαι. καταστάσης δ' εὐθὺς ἐκκλησίας ἄλλαι τε γνῶμαι ἀφ' ἐκάστων ἐλέγοντο καὶ Κλέων ὁ Κλεαίνετος, ὅσπερ καὶ τὴν προτέραν ἐνενικήκει ὥστε ἀποκτεῖναι, ὃν καὶ ἐς τὰ ἄλλα βιαιότατος τῶν πολιτῶν τῷ τε δῆμῳ παρὰ πολὺ ἐν τῷ τότε πιθανώτατος, παρελθὼν αὕθις ἔλεγε τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΚΛΕΩΝΟΣ

(Γ, 37 - 40)

37. « Πολλάκις μὲν ἥδη ἔγωγε καὶ ἄλλοτε ἔγνων δημοκρατίαν ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν ἑτέρων ἀρχειν, μάλιστα δ' ἐν τῇ νῦν ὑμετέρᾳ περὶ Μυτιληναίων μεταμελείᾳ. διὰ γὰρ τὸ καθ' ἡμέραν ἀδεεῖς καὶ ἀνεπιβούλευτον πρὸς ἄλλήλους καὶ ἐς τοὺς ξυμμάχους τὸ αὐτὸν ἔχετε, καὶ ὅ τι ἀν ἡ λόγω πεισθέντες ὑπ' αὐτῶν ἀμάρτητε ἢ οἴκτων ἐνδῶτε, οὐκ ἐπικινδύνως ἡγεῖσθε ἐς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἐς τὴν τῶν ξυμμάχων χάριν μαλακίζεσθαι, οὐ σκοποῦντες ὅτι τυραννίδα ἔχετε τὴν ἀρχὴν καὶ πρὸς ἐπιβουλεύοντας αὐτοὺς καὶ ἀκοντας ἀρχομένους, οἱ οὐκ ἔξ ὅν ἀν χαρούσθε βλαπτόμενοι αὐτοὶ ἀκροῶνται ὑμῶν, ἀλλ' ἔξ ὅν ἀν ἴσχυι μᾶλλον ἢ τῇ ἐκείνων εὐνοίᾳ περιγένησθε. πάντων δὲ δεινότατον, εἰ βέβαιον ἡμῖν μηδὲν καθεστήξει, ὃν ἀν δόξῃ πέρι, μηδὲ γνωσόμεθα ὅτι χείροσι νόμοις ἀκινήτοις χρωμένη πόλις κρείσσων ἐστὶν ἢ καλῶς ἔχουσιν ἀκύροις, ἀμαθία τε μετὰ σωφροσύνης ὠφελιμώτερον ἢ δεξιότης μετὰ ἀκολασίας, οἱ τε φαυλότεροι τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοὺς ξυνετωτέρους ὡς ἐπὶ τὸ πλέον ἄμεινον οἰκοῦσι τὰς πόλεις. οἱ μὲν γὰρ τῶν τε νόμων σοφώτεροι βούλονται φαίνεσθαι τῶν τε αἰεὶ λεγομένων ἐς τὸ κοινὸν περιγίγνεσθαι, ὡς ἐν ἄλλοις μείζοσιν οὐκ ἀν δηλώσαντες τὴν γνώμην, καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου τὰ πολλὰ σφάλλουσι τὰς

πόλεις· οἱ δ' ἀπιστοῦντες τῇ ἐξ ἑαυτῶν ξυνέσει ἀμαθέστεροι μὲν τῶν νόμων ἀξιοῦσιν εἶναι, ἀδυνατώτεροι δὲ τὸν τοῦ καλῶς εἰπόντος μέμψασθαι λόγον, κριταὶ δὲ ὅντες ἀπὸ τοῦ ἵσου μᾶλλον ἢ ἀγωνισταὶ δρθιοῦνται τὰ πλείω. ὃς οὖν χρὴ καὶ ἡ μᾶς ποιοῦντας μὴ δεινότητι καὶ ξυνέσεως ἀγῶνι ἐπαιρομένους παρὰ δόξαν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει παραινεῖν».

38. «Ἐγὼ μὲν οὖν ὁ αὐτὸς εἰμι τῇ γνώμῃ καὶ θαυμάζω μὲν τῶν προθέντων αὗθις περὶ Μυτιληναίων λέγειν καὶ χρόνου διατριβὴν ἐμποιησάντων, ὃ ἔστι πρὸς τῶν ἡδικηκότων μᾶλλον — ὁ γὰρ παθὼν τῷ δράσαντι ἀμβλυτέρᾳ τῇ δργῇ ἐπεξέρχεται, ἀμύνεσθαι δὲ τῷ παθεῖν ὅτι ἐγγυτάτῳ κείμενον ἀντίπαλον ὃν μάλιστα τὴν τιμωρίαν ἀν λαμβάνοι —, θαυμάζω δὲ καὶ ὅστις ἔσται ὁ ἀντερῶν καὶ ἀξιώσων ἀποφαίνειν τὰς μὲν Μυτιληναίων ἀδικίας ἡμῖν ὠφελίμους οὔσας, τὰς δ' ἡμετέρας ξυμφορὰς τοῖς ξυμμάχοις βλάβας καθισταμένας. καὶ δῆλον ὅτι ἡ τῷ λέγειν πιστεύσας τὸ πάνυ δοκοῦν ἀνταποφῆναι ώς οὐκ ἔγνωσται ἀγωνίσαιτ' ἄν, ἢ κέρδει ἐπαιρόμενος τὸ εὐπρεπές τοῦ λόγου ἐκπονήσας παράγειν πειράσεται. ἡ δὲ πόλις ἐξ τῶν τοιῶνδε ἀγώνων τὰ μὲν ἀθλα ἐτέροις δίδωσιν, αὐτὴ δὲ τοὺς κινδύνους ἀναφέρει. αἵτιοι δ' ὑμεῖς κακῶς ἀγωνθετοῦντες, οἵτινες εἰώθατε θεαταὶ μὲν τῶν λόγων γίγνεσθαι, ἀκροαταὶ δὲ τῶν ἔργων, τὰ μὲν μέλλοντα ἔργα ἀπὸ τῶν εἰπόντων σκοποῦντες ώς δυνατὰ γίγνεσθαι, τὰ δὲ πεπραγμένα ἥδη, οὐ τὸ δρασθὲν πιστότερον ὅψει λαβόντες ἢ τὸ ἀκούσθεν, ἀπὸ τῶν λόγωφ καλῶς ἐπιτιμησάντων· καὶ μετὰ καινότητος μὲν λόγου ἀπατᾶσθαι ἄριστοι, μετὰ δεδοκιμασμένου δὲ μὴ ξυνέπεσθαι ἐθέλειν, δοῦλοι ὅντες τῶν αἰεὶ ἀτόπων, ὑπερόπται δὲ τῶν εἰωθότων, καὶ μάλιστα μὲν αὐτὸς εἰπεῖν ἐκαστος βουλόμενος δύνασθαι, εἰ δὲ μή, ἀνταγωνιζόμενοι τοῖς τοιαῦτα λέγουσι μὴ ὕστεροι ἀκολουθῆσαι δοκεῖν τῇ γνώμῃ,

δέξεως δέ τι λέγοντος προεπαινέσαι καὶ προαισθέσθαι τε πρόθυμοι τὰ λεγόμενα καὶ προνοῆσαι βραδεῖς τὰ ἐξ αὐτῶν ἀποβησόμενα, ζητοῦντες τε ἄλλο τι, ὡς εἰπεῖν, ἢ ἐν οἷς ζῶμεν, φρονοῦντες δὲ οὐδὲ περὶ τῶν παρόντων ἴκανῶς· ἀπλῶς τε ἀκοῆς ἥδονη ἡσσώμενοι καὶ σοφιστῶν θεαταῖς ἐοικότες καθημένοις μᾶλλον ἢ περὶ πόλεως βουλευομένοις».

39. «Ὥν ἐγὼ πειρώμενος ἀποτρέπειν ὑμᾶς ἀποφαίνω Μυτιληναίους μάλιστα δὴ μίαν πόλιν ἥδικηκότας ὑμᾶς. ἐγὼ γάρ, οἵτινες μὲν μὴ δυνατοὶ φέρειν τὴν ὑμετέραν ἀρχὴν ἢ οἵτινες ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναγκασθέντες ἀπέστησαν, ξυγγνώμην ἔχω· νῆσον δὲ οἵτινες ἔχοντες μετὰ τειχῶν καὶ κατὰ θάλασσαν μόνον φοιβούμενοι τοὺς ἡμετέρους πολεμίους, ἐνῷ καὶ αὐτοὶ τριήρων παρασκευῇ οὐκ ἄφρακτοι ἦσαν πρὸς αὐτούς, αὐτόνομοί τε οἰκοῦντες καὶ τιμώμενοι ἐς τὰ πρῶτα ὑπὸ ἡμῶν τοιαῦτα εἰργάσαντο, τί ἄλλο οὔτοι ἢ ἐπεβούλευσάν τε καὶ ἐπανέστησαν μᾶλλον ἢ ἀπέστησαν—ἀπόστασις μέν γε τῶν βίαιόν τι πασχόντων ἐστὶν—ἐζήτησάν τε μετὰ τῶν πολεμιώτατων ἡμᾶς στάντες διαφθεῖραι; καίτοι δεινότερόν ἐστιν ἢ εἰ καθ' αὐτοὺς δύναμιν κτώμενοι ἀντεπολέμησαν. παράδειγμα δὲ αὐτοῖς οὕτε αἱ τῶν πέλας ξυμφοραὶ ἐγένοντο, ὅσοι ἀποστάντες ἥδη ἡμῶν ἔχειρώθησαν, οὕτε ἡ παροῦσα εὐδαιμονία παρέσχεν ὄκνον μὴ ἐλθεῖν ἐς τὰ δεινά· γενόμενοι δὲ πρὸς τὸ μέλλον θρασεῖς καὶ ἐλπίσαντες μακρότερα μὲν τῆς δυνάμεως, ἐλάσσω δὲ τῆς βουλήσεως, πόλεμον ἤραντο, ἵσχυν ἀξιώσαντες τοῦ δικαίου προθεῖναι· ἐνῷ γάρ ὁρθησαν περιέσεσθαι, ἐπέθεντο ἡμῖν οὐκ ἀδικούμενοι. εἴωθε δὲ τῶν πόλεων, αἷς ἀν μάλιστα ἀπροσδόκητος καὶ δι’ ἐλαχίστου εύπραξία ἐλθη, ἐς ὕβριν τρέπειν· τὰ δὲ πολλὰ κατὰ λόγον τοῖς ἀνθρώποις εὐτυχοῦντα ἀσφαλέστερα ἢ παρὰ δόξαν· καὶ κακοπραγίαν, ὡς εἰπεῖν, ῥᾷσον ἀπωθοῦνται ἢ εὐδαιμονίαν διασώζονται. χρῆν δὲ Μυτιληναίους καὶ πάλαι

μηδὲν διαφερόντως τῶν ἄλλων ὑφ' ἡμῶν τετιμῆσθαι, καὶ οὐκ ἂν ἐς τόδε ἔξύβρισαν· πέφυκε γάρ καὶ ἄλλως ἀνθρωπος τὸ μὲν θεραπεῦον ὑπερφρονεῖν, τὸ δὲ μὴ ὑπεῖκον θαυμάζειν. κολασθέντων δὲ καὶ νῦν ἀξίως τῆς ἀδικίας, καὶ μὴ τοῖς μὲν ὀλίγοις ἡ αἰτία προστεθῆ, τὸν δὲ δῆμον ἀπολύσητε. πάντες γάρ ὑμῖν γε διοίως ἐπέθεντο, οἵτις γ' ἔξην ὡς ἡμᾶς τραπομένοις, νῦν πάλιν ἐν τῇ πόλει εἶναι· ἀλλὰ τὸν μετὰ τῶν ὀλίγων κίνδυνον ἡγησάμενοι βεβαιότερον ξυναπέστησαν. τῶν τε ξυμμάχων σκέψασθε, εἰ τοῖς τε ἀναγκασθεῖσιν ὑπὸ τῶν πολεμίων καὶ τοῖς ἔκουσιν ἀποστᾶσι τὰς αὐτὰς ζημίας προσθήσετε, τίνα οἴεσθε δυντινα οὐ βραχείᾳ προφάσει ἀποστήσεσθαι, δταν ἡ κατορθώσαντι ἐλευθέρωσις ἥτις ἡ σφαλέντι μηδὲν παθεῖν ἀνήκεστον; ἡμῖν δὲ πρὸς Ἑκάστην πόλιν ἀποκεινδυνεύσεται τά τε χρήματα καὶ αἱ ψυχαί. καὶ τυχόντες μὲν πόλιν ἐφθαρμένην παραλαβόντες τῆς ἐπετείας προσόδου, δι' ἣν ἴσχύομεν, τὸ λοιπὸν στερήσεσθε, σφαλέντες δὲ πολεμίους πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν ἔξομεν, καὶ δν χρόνον τοῖς νῦν καθεστηκόσι δεῖ ἐχθροῖς ἀνθίστασθαι, τοῖς οἰκείοις ξυμμάχοις πολεμήσομεν».

40. «Οὔκουν δεῖ προθεῖναι ἐλπίδα οὕτε λόγω πιστὴν οὕτε χρήμασιν ὧνητήν, ὡς ξυγγνώμην ἀμαρτεῖν ἀνθρωπίνως λήψονται. ἄκοντες μὲν γάρ οὐκ ἔβλαψαν, εἰδότες δὲ ἐπεβούλευσαν· ξύγγνωμον δ' ἐστὶ τὸ ἄκούσιον. ἐγώ μὲν οὖν καὶ τότε πρῶτον καὶ νῦν διαμάχομαι μὴ μεταγνῶναι ὑμᾶς τὰ προδεδογμένα, μηδὲ τριστοῖς ἀξυμφορωτάτοις τῇ ἀρχῇ, οἴκτῳ καὶ ἡδονῇ λόγων καὶ ἐπιεικείᾳ, ἀμαρτάνειν· ἔλεός τε γάρ πρὸς τοὺς δικοίους δίκαιοις ἔντιδίδοσθαι καὶ μὴ πρὸς τοὺς οὔτ' ἀντοικτιοῦντας ἔξ ανάγκης τε καθεστῶτας αἱεὶ πολεμίους· οἵ τε τέρποντες λόγω ρήτορες ἔξουσι καὶ ἐν ἀλλοις ἐλάσσοσιν ἀγῶνα, καὶ μὴ ἐνῷ μὲν πόλις βραχέα ἡσθεῖσα μεγάλα ζημιώσεται, αὐτοὶ δὲ

ἐκ τοῦ εὗ εἰπεῖν τὸ παθεῖν εὗ ἀντιλήψονται· καὶ ἡ ἐπιείκεια πρὸς τοὺς μέλλοντας ἐπιτηδείους καὶ τὸ λοιπὸν ἔσεσθαι μᾶλλον δίδοται ἡ πρὸς τοὺς ὅμοιώς τε καὶ οὐδὲν ἥσσον πολεμίους ὑπολειπομένους. ἐν τε ξυνελῶν λέγω· πειθόμενοι μὲν ἐμοὶ τὰ δίκαια ἐς Μυτιληναίους καὶ τὰ ξύμφορα ἄμα ποιήσετε, ἄλλως δὲ γνόντες τοῖς μὲν οὖ χαριεῖσθε, ὑμᾶς δὲ αὐτοὺς μᾶλλον δικαιώσεσθε. εἰ γάρ οὕτοι ὁρθῶς ἀπέστησαν, ὑμεῖς ἂν οὐ χρεῶν ἀρχοίτε. εἰ δὲ δὴ καὶ οὐ προσῆκον, ὅμως ἀξιοῦτε τοῦτο δρᾶν, παρὸ τὸ εἰκός τοι καὶ τούσδε ξυμφόρως δεῖ κολάζεσθαι, ἡ παύεσθαι τῆς ἀρχῆς καὶ ἐκ τοῦ ἀκινδύνου ἀνδραγαθίζεσθαι. τῇ τε αὐτῇ ζημίᾳ ἀξιώσατε ἀμύνασθαι καὶ μὴ ἀναλγητότεροι οἱ διαφυγόντες τῶν ἐπιβουλευσάγτων φανῆναι, ἐνθυμηθέντες ἢ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς ποιῆσαι κρατήσαντας ὑμῶν, ἄλλως τε καὶ προϋπάρξαντας ἀδικίας· μάλιστα δὲ οἱ μὴ ξὺν πρόφασει τινὰ κακῶς ποιοῦντες ἐπεξέρχονται καὶ διόλλυνται, τὸν κίνδυνον ὑφορώμενοι τοῦ ὑπολειπομένου ἔχθροῦ. ὁ γάρ μὴ ξὺν ἀνάγκῃ τι παθῶν χαλεπώτερος διαφυγῶν τοῦ ἀπὸ τῆς ἵσης ἔχθροῦ.

Μὴ οὖν προδόται γένησθε ὑμῶν αὐτῶν, γενόμενοι δ' ὅτι ἐγγύτατα τῇ γνώμῃ τοῦ πάσχειν καὶ ὡς πρὸ παντὸς ἀν ἐπιμήσασθε αὐτοὺς χειρώσασθαι, νῦν ἀνταπόδοτε μὴ μαλακισθέντες πρὸς τὸ παρὸν αὐτίκα μηδὲ τοῦ ἐπικρεμασθέντος ποτὲ δεινοῦ ἀμνημονοῦντες. κολάσατε δὲ ἀξίως τούτους τε καὶ τοῖς ἄλλοις ξυμμάχοις παράδειγμα σαφὲς καταστήσατε, ὃς ἂν ἀφιστῆται, θανάτῳ ζημιωσόμενον. τόδε γάρ ἦν γνῶσιν, ἥσσον τῶν πολεμίων ἀμελήσαντες τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν μαχεῖσθε ξυμμάχοις ».

41. Τοιαῦτα μὲν Κλέων εἶπε. μετὰ δ' αὐτὸν Διόδοτος ὁ Εὔκρατος, ὅσπερ καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ ἐκκλησίᾳ ἀντέλεγε μάλιστα μὴ ἀποκτεῖναι Μυτιληναίους, παρελθῶν καὶ τότε ἔλεγε τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΔΙΟΔΟΤΟΥ

(Γ, 42 - 48)

42. « Οὔτε τοὺς προθέντας τὴν διαγνώμην αὗθις περὶ Μυτιληναίων αἰτιῶμαι οὔτε τοὺς μεμφομένους μὴ πολλάκις περὶ τῶν μεγίστων βουλεύεσθαι ἐπαινῶ, νομίζω δὲ δύο τὰ ἐν-αντιώτατα εὑβουλίᾳ εἶναι, τάχος τε καὶ ὄργην, ὃν τὸ μὲν με-τὰ ἀνοίας φιλεῖ γίγνεσθαι, τὸ δὲ μετὰ ἀπαιδευσίας καὶ βρα-χύτητος γνώμης. τούς τε λόγους ὅστις διαμάχεται μὴ διδα-σκάλους τῶν πραγμάτων γίγνεσθαι, ἢ ἀξύνετός ἐστιν ἢ ἴδια τι αὐτῷ διαφέρει· ἀξύνετος μέν, εἰ ἄλλω τινὶ ἡγεῖται περὶ τοῦ μέλλοντος δυνατὸν εἶναι καὶ μὴ ἐμφανοῦς φράσαι, διαφέρει δ' αὐτῷ, εἰ βουλόμενός τι αἰσχρὸν πεῖσαι εῦ μὲν εἰπεῖν οὐκ ἀν ἡγεῖται περὶ τοῦ μὴ καλοῦ δύνασθαι, εῦ δὲ διαβαλὼν ἐκπλῆ-ξαι ἀν τούς τε ἀντεροῦντας καὶ τοὺς ἀκουσομένους. γαλεπώ-τατοι δὲ καὶ οἱ ἐπὶ χρήμασι προκατηγοροῦντες ἐπίδειξιν τινα. εἰ μὲν γάρ ἀμαθίαν κατητιῶντο, διὰ μὴ πείσας ἀξυνετώτερος ἀν δόξας εἶναι ἢ ἀδικώτερος ἀπεχώρει· ἀδικίας δ' ἐπιφερομένης πείσας τε ὑποπτος γίγνεται καὶ μὴ τυχών μετὰ ἀξυνεσίας καὶ ἀδικος. ἢ τε πόλις οὐκ ὠφελεῖται ἐν τῷ τοιῷδε· φόβῳ γάρ ἀποστερεῖται τῶν ξυμβούλων. καὶ πλεῖστ' ἀν ὄρθοῦτο ἀ-δυνάτους λέγειν ἔχουσα τοὺς τοιούτους τῶν πολιτῶν· ἐλά-χιστα γάρ ἀν πεισθείνη ξυναμαρτάνειν. χρὴ δὲ τὸν μὲν ἀγαθὸν πολίτην μὴ ἐκφοβοῦντα τοὺς ἀντεροῦντας, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἵσου φαίνεσθαι. ἀμεινον λέγοντα, τὴν δὲ σώφρονα πόλιν τῷ τε πλεῖστα εῦ βουλεύοντι μὴ προστιθέναι τιμήν, ἀλλὰ μηδ' ἐλασ-σοῦν τῆς ὑπαρχούσης, καὶ τὸν μὴ τυχόντα γνώμης οὐχ ὅπως ζημιοῦν, ἀλλὰ μηδ' ἀτιμάζειν. οὕτω γάρ ὃ τε κατορθῶν ἥκι-στα ἀν ἐπὶ τῷ ἔτι μειζόνων ἀξιοῦσθαι παρὰ γνώμην τι καὶ πρὸς χάριν λέγοι, ὃ τε μὴ ἐπιτυχών ὀρέγοιτο τῷ αὐτῷ χαρι-ζόμενός τι καὶ αὐτός, προσάγεσθαι τὸ πλῆθος ».

43. «Ὦν ἡμεῖς τάναντία δρῶμεν, καὶ προσέτι, ἦν τις καὶ ὑποπτεύηται κέρδους μὲν ἔνεκα τὰ βέλτιστα δ' ὅμως λέγειν, φθινήσαντες τῆς οὐ βεβαίου δοκήσεως τῶν κερδῶν τὴν φανερὰν ὠφελίαν τῆς πόλεως ἀφαιρούμεθα. καθέστηκε δὲ τὰ γαθὰ ἀπὸ τοῦ εὐθέος λεγόμενα μηδὲν ἀνυποπτότερα εἶναι τῶν κακῶν, ὥστε δεῖν ὁμοίως τόν τε τὰ δεινότατα βουλόμενον πεῖσαι ἀπάτη προσάγεσθαι τὸ πλῆθος καὶ τὸν τὰ ἀμείνω λέγοντα ψευσάμενον πιστὸν γενέσθαι. μόνην τε πόλιν διὰ τὰς περινοίας εὗ ποιῆσαι ἐκ τοῦ προφανοῦς μὴ ἔξαπατήσαντα ἀδύνατον· ὁ γάρ διδοὺς φανερῶς τι ἀγαθὸν ἀνθυποπτεύεται ἀφανῶς πῃ πλέον ἔξειν. χρὴ δὲ πρὸς τὰ μέγιστα καὶ ἐν τῷ τοιῶδε ἀξιοῦν τι ἡμᾶς περαιτέρω προνοοῦντας λέγειν ὑμῶν τῶν δι' ὀλίγου σκοπούντων, ἀλλως τε καὶ ὑπεύθυνον τὴν παραίνεσιν ἔχοντας πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑμετέραν ἀκρόασιν. εἰ γάρ ὁ τε πείσας καὶ ὁ ἐπισπόμενος ὁμοίως ἐβλάπτοντο, σωφρονέστερον ἀν ἐκρίνετε· νῦν δὲ πρὸς ὀργὴν ἥντιν' ἀν τύχητε ἔστιν ὅτε σφαλέντες τὴν τοῦ πείσαντος μίαν γνώμην ζημιοῦτε καὶ οὐ τὰς ὑμετέρας αὐτῶν, αἵ πολλαὶ οὖσαι ξυνεξήμαρτον».

44. «Ἐγὼ δὲ παρῆλθον οὔτε ἀντερῶν περὶ Μυτιληναίων οὔτε κατηγορήσων. οὐ γάρ περὶ τῆς ἐκείνων ἀδικίας ἡμῖν ὁ ἀγών, εἰ σωφρονοῦμεν, ἀλλὰ περὶ τῆς ἡμετέρας εὑβουλίας. ἦν τε γάρ ἀποφήνω πάνυ ἀδικοῦντας αὐτούς, οὐ διὰ τοῦτο καὶ ἀποκτεῖναι κελεύσω, εἰ μὴ ξυμφέρον· ἦν τε καὶ ἔχοντάς τι ξυγγνώμης, ἐᾶν, εἰ τῇ πόλει μὴ ἀγαθὸν φαίνοιτο. νομίζω δὲ περὶ τοῦ μέλλοντος ἡμᾶς μᾶλλον βουλεύεσθαι ἢ τοῦ παρόντος. καὶ τοῦτο, ὁ μάλιστα Κλέων ἴσχυρίζεται, ἐς τὸ λοιπὸν ξυμφέρον ἔσεσθαι πρὸς τὸ ἥσσον ἀφίστασθαι θάνατον ζημίαν προθεῖσι, καὶ αὐτὸς περὶ τοῦ ἐς τὸ μέλλον καλῶς ἔχοντος ἀντισχυριζόμενος τάναντία γιγνώσκω. καὶ οὐκ ἀξιῶ ὑμᾶς τῷ εὐπρεπεῖ τοῦ ἐκείνου λόγου τὸ χρήσιμον τοῦ ἐμοῦ ἀπώσασθαι.

δικαιότερος γάρ ἂν αὐτοῦ ὁ λόγος πρὸς τὴν νῦν ὑμετέραν ὄργην ἐξ Μυτιληναίους τάχ' ἀν ἐπισπάσαιτο· ἡμεῖς δὲ οὐ δικαζόμεθα πρὸς αὐτούς, ὥστε τῶν δικαίων δεῖν, ἀλλὰ βουλευόμεθα περὶ αὐτῶν, ὅπως χρησίμως ἔξουσιν».

45. «Ἐν οὖν ταῖς πόλεσι πολλῶν θανάτου ζημίαι πρόκεινται καὶ οὐκ ἵσων τῷδε, ἀλλ' ἐλασσόνων ἀμαρτημάτων· ὅμως δὲ τῇ ἐλπίδι ἐπαιρόμενοι κινδυνεύουσι, καὶ οὐδεὶς πως καταγνοὺς ἔαυτοῦ μὴ περιέσεσθαι τῷ ἐπιβουλεύματι ἥλθεν ἐξ τὸ δεινόν. πόλις τε ἀφισταμένη τίς πω ἡσσω τῇ δοκήσει ἔχουσα τὴν παρασκευήν, ἢ οἰκείαν ἢ ἀλλων ξυμμαχία, τούτῳ ἐπεχείρησε; πεφύκασί τε ἀπαντες καὶ ἴδιᾳ καὶ δημοσίᾳ ἀμαρτάνειν, καὶ οὐκ ἔστι νόμος, δστις ἀπείρξει τούτου, ἐπεὶ διεξεληλύθασί γε διὰ πασῶν τῶν ζημιῶν οἱ ἀνθρώποι προστιθέντες, εἴ πως ἡσσον ἀδικοῦντο ὑπὸ τῶν κακούργων. καὶ εἰκὸς τὸ πάλαι τῶν μεγίστων ἀδικημάτων μαλακωτέρας κεῖσθαι αὐτάς, παραβαίνομένων δὲ τῷ χρόνῳ ἐξ τὸν θάνατον αἱ πολλαι ἀνήκουσι· καὶ τοῦτο ὅμως παραβαίνεται. ἢ τοίνυν δεινότερόν τι τούτου δέος εὑρετέον ἔστιν ἢ τόδε γε οὐδὲν ἐπίσχει, ἀλλ' ἡ μὲν πενία ἀνάγκη τὴν τόλμαν παρέχουσα, ἡ δὲ ἔξουσία ὕβρει τὴν πλεονεξίαν καὶ φρονήματι, αἱ δὲ ἀλλαι ξυντυχίαι ὀργῆ τῶν ἀνθρώπων, ὡς ἐκάστη τις κατέχεται ὑπὸ ἀνηκέστου τινὸς χρείσσονος, ἔξαγουσιν ἐξ τοὺς κινδύνους. ἢ τε ἐλπίς καὶ ὁ ἔρως ἐπὶ παντί, ὁ μὲν ἡγούμενος, ἡ δὲ ἐφεπομένη. καὶ ὁ μὲν τὴν ἐπιβουλὴν ἐκφροντίζων, ἡ δὲ τὴν εὔπορίαν τῆς τύχης ὑποτιθεῖσα πλεῖστα βλάπτουσι, καὶ ὃντα ἀφανῆ χρείσσω ἔστι τῶν ὅρωμένων δεινῶν. καὶ ἡ τύχη ἐπ' αὐτοῖς οὐδὲν ἔλασσον ξυμβάλλεται ἐξ τὸ ἐπαίρειν ἀδοκήτως γάρ ἔστιν ὅτε παρισταμένη καὶ ἐκ τῶν ὑποδεεστέρων κινδυνεύειν τινὰ προάγει καὶ οὐχ ἡσσον τὰς πόλεις, δστις περὶ τῶν μεγίστων τε, ἐλευθερίας ἢ ἀλλων ἀρχῆς, καὶ μετὰ πάντων ἔ-

καστος ἀλογίστως ἐπὶ πλέον τι αὐτὸν ἐδόξασεν. ἀπλῶς τε ἀδύνατον καὶ πολλῆς εὐηθείας, ὅστις οἰεται, τῆς ἀνθρωπείας φύσεως ὅρμωμένης προθύμως τι πρᾶξαι, ἀποτροπὴν τινα ἔχειν ἢ νόμων ἴσχυς ἢ ἄλλω τῷ δεινῷ.

46. «Οὔκουν χρὴ οὕτε τοῦ θανάτου τῇ ζημίᾳ ως ἔχειγενε πιστεύσαντας χεῖρον βουλεύσασθαι, οὕτε ἀνέλπιστον καταστῆσαι τοῖς ἀποστᾶσιν ως οὐκ ἔσται μεταγνῶναι καὶ ὅτι ἐν βραχυτάτῳ τὴν ἀμαρτίαν καταλῦσαι. σκέψασθε γὰρ ὅτι νῦν μέν, ἣν τις καὶ ἀποστᾶσα πόλις γνῷ μὴ περιεσομένη, ἔλθοι ἀν ἐς ξύμβασιν δυνατὴ οὖσα ἔτι τὴν δαπάνην ἀποδοῦναι καὶ τὸ λοιπὸν ὑποτελεῖν· ἐκείνως δέ τίνα οἴεσθε ἥντινα οὐκ ἄμεινον μὲν ἢ νῦν παρασκευάσεσθαι, πολιορκίᾳ δὲ παρατενεῖσθαι ἐς τούσχατον, εἰ τὸ αὐτὸ δύναται σχολῆ καὶ ταχὺ ξυμβῆναι; ἡμῖν τε πῶς οὐ βλάβῃ δαπανᾶν καθημένοις διὰ τὸ ἀξύμβατον, καὶ ἦν ἔλωμεν πόλιν, ἐφθαρμένην παραλαβεῖν καὶ τῆς προσόδου τὸ λοιπὸν ἀπ' αὐτῆς στέρεσθαι; ίσχύομεν δὲ πρὸς τοὺς πολεμίους τῷδε. ὕστε οὐ δικαστὰς ὄντας δεῖ ἡμᾶς μᾶλλον τῶν ἔξαμαρτανόντων ἀκριβεῖς βλάπτεσθαι ἢ δρᾶν ὅπως ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον μετρίως κολάζοντες ταῖς πόλεσιν ἔξομεν ἐς χρημάτων λόγον ἴσχυούσαις χρῆσθαι, καὶ τὴν φυλακὴν μὴ ἀπὸ τῶν νόμων τῆς δεινότητος ἀξιοῦν ποιεῖσθαι, ἀλλ᾽ ἀπὸ τῶν ἔργων τῆς ἐπιμελείας. οὗ νῦν τούναντίον δρῶντες, ἷν τινα ἐλεύθερον καὶ βίᾳ ἀρχόμενον εἰκότως πρὸς αὐτονομίαν ἀποστάντα χειρωσώμεθα, χαλεπῶς οἰόμεθα χρῆναι τιμωρεῖσθαι. χρὴ δὲ τοὺς ἐλευθέρους οὐκ ἀφισταμένους σφόδρα κολάζειν, ἀλλὰ πρὸς ἀποστῆναι σφόδρα φυλάσσειν καὶ προκαταλαμβάνειν, ὅπως μηδ' ἐς ἐπίγοναν τούτου ἵωσι, κρατήσαντάς τε ὅτι ἐπ' ἐλάχιστον τὴν αἰτίαν ἐπιφέρειν ».

47. «Τούτος δὲ σκέψασθε ὅσον ἀν καὶ τοῦτο ἀμαρτά-

νοιτε Κλέωνι πειθόμενοι. νῦν μὲν γὰρ οὐκ ὁ δῆμος ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν εὔνους ἔστι καὶ ἡ οὐξιναφίσταται τοῖς ὀλίγοις ἦ, ἐὰν βιασθῇ, ὑπάρχει τοῖς ἀποστήσασι πολέμιος εὔθυς, καὶ τῆς ἀντικαθισταμένης πόλεως τὸ πλῆθος ξύμμαχον ἔχοντες ἐς πόλεμον ἐπέρχεσθε. εἰ δὲ διαφθερεῖτε τὸν δῆμον τῶν Μυτιληναίων, ὃς οὕτε μετέσχε τῆς ἀποστάσεως, ἐπειδὴ τε ὅπλων ἐκράτησεν, ἐκὼν παρέδωκε τὴν πόλιν, πρῶτον μὲν ἀδικήσετε τοὺς εὐεργέτας κτείνοντες, ἔπειτα καταστήσετε τοῖς δυνατοῖς τῶν ἀνθρώπων διβούλονται μάλιστα· ἀφιστάντες γὰρ τὰς πόλεις τὸν δῆμον εὐθὺς ξύμμαχον ἔχουσι προδειξάντων οὐκῶν τὴν αὐτὴν ζημίαν τοῖς τε ἀδικοῦσιν δμοίως κεῖσθαι καὶ τοῖς μὴ. δεῖ δέ, καὶ εἰ ἡδίκησαν, μὴ προσποιεῖσθαι, ὅπως, δι μόνον ἡμῖν ἔτι ξύμμαχόν ἔστι, μὴ πολέμιον γένηται. καὶ τοῦτο πολλῷ ξυμφορώτερον ἡγοῦμαι ἐς τὴν κάθεξιν τῆς ἀρχῆς, ἐκόντας ἡμᾶς ἀδικηθῆναι ἢ δικαίως οὓς μὴ δεῖ διαφθεῖραι· καὶ τὸ Κλέωνος τὸ αὐτὸ δίκαιον καὶ ξυμφορον τῆς τιμωρίας οὐχ εὑρίσκεται ἐν αὐτῷ δυνατὸν δι ἄμα γίγνεσθαι».

48. «Γμεῖς δὲ γνόντες ἀμείνω τάδε εἶναι καὶ μήτε οἴκτω πλέον νείμαντες μήτ' ἐπιεικέα, οἵς οὐδὲ ἐγὼ ἐῶ προσάγεσθαι, ἀπ' αὐτῶν δὲ τῶν παραινουμένων πείθεσθέ μοι Μυτιληναίων οὓς μὲν Πάχης ἀπέπεμψεν ὡς ἀδικοῦντας κρῖναι καθ' ἡσυχίαν, τοὺς δ' ἄλλους ἔστιν οἰκεῖν. τάδε γὰρ ἔτι τὸ μέλλον ἀγαθὰ καὶ τοῖς πολεμίοις ἥδη φοβερά· ὅστις γὰρ εὖ βουλεύεται πρὸς τοὺς ἐναντίους κρείσσων ἔστιν ἢ μετ' ἔργων ἰσχύος ἀνοίᾳ ἐπιών».

49. Τοιαῦτα δὲ Διόδοτος εἶπε. ὥνθεισῶν δὲ τῶν γνωμῶν τούτων μάλιστα ἀντιπάλων πρὸς ἀλλήλας οἱ Ἀθηναῖοι ἥλθον μὲν ἐς ἀγῶνα ὅμως τῆς δόξης καὶ ἐγένοντο ἐν τῇ χειροτονίᾳ ἀγχώμαλοι, ἐκράτησε δὲ ἡ τοῦ Διοδότου. καὶ τριήρη εὐθὺς

ἄλλην ἀπέστελλον κατὰ σπουδήν, ὅπως μὴ φθασάσης τῆς προτέρας εὔρωσι διεφθαρμένην τὴν πόλιν. προεῖχε δὲ ἡμέρα καὶ νυκτὶ μάλιστα. παρασκευασάντων δὲ τῶν Μυτιληναίων πρέσβεων τῇ νηὶ οἶνον καὶ ἄλφιτα καὶ μεγάλα ὑποσχομένων, εἰ φθάσειαν, ἐγένετο σπουδὴ τοῦ πλοῦ τοιαύτη, ὥστε ἡσθιόν τε ἄμα ἐλαύνοντες οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἄλφιτα πεφυραμένα, καὶ οἱ μὲν ὕπνον ἤροῦντο κατὰ μέρος, οἱ δὲ ἤλαυνον. κατὰ τύχην δὲ πνεύματος οὐδενὸς ἐναντιωθέντος καὶ τῆς μὲν προτέρας νεώς οὐ σπουδῇ πλεούσης ἐπὶ πρᾶγμα ἀλλόκοτον, ταύτης δὲ τοιούτῳ τρόπῳ ἐπειγομένης, ἡ μὲν ἔφθασε τοσοῦτον ὃσον Πάχητα ἀνεγνωκέναι τὸ ψήφισμα καὶ μέλλειν δράσειν τὰ δεδογμένα, ἡ δ' ὑστέρα αὐτῆς ἐπικατάγεται καὶ διεκώλυσε μὴ διαφθεῖραι. παρὰ τοσοῦτον μὲν ἡ Μυτιλήνη ἦλθε κινδύνου.

50. Τοὺς δ' ἄλλους ἄνδρας, οὓς ὁ Πάχης ἀπέπεμψεν ὡς αἰτιωτάτους ὄντας τῆς ἀποστάσεως, Κλέωνος γνώμῃ διεφθειραν οἱ Ἀθηναῖοι — ἢσαν δὲ δλίγῳ πλείους χιλίων —, καὶ Μυτιληναίων τείχη καθεῖλον καὶ ναῦς παρέλαβον. ὑστερον δὲ φόρον μὲν οὐκ ἔταξαν Λεσβίοις, κλήρους δὲ ποιήσαντες τῆς γῆς πλὴν τῆς Μηθυμναίων τρισχιλίους, τριακοσίους μὲν τοῖς θεοῖς Ἱερούς ἔξεῖλον, ἐπὶ δὲ τοὺς ἄλλους σφῶν αὐτῶν κληρούχους τοὺς λαχόντας ἀπέπεμψαν· οἵς ἀργύριον Λέσβιοι ταξάμενοι τοῦ κλήρου ἐκάστου τοῦ ἐνιαυτοῦ δύο μνᾶς φέρειν αὐτοὶ εἰργάζοντο τὴν γῆν. παρέλαβον δὲ καὶ τὰ ἐν τῇ ἡπείρῳ πολίσματα οἱ Ἀθηναῖοι, ὃσων Μυτιληναῖοι ἐκράτουν, καὶ ὑπήκουον ὑστερον Ἀθηναίων. τὰ μὲν κατὰ Λέσβον οὕτως ἐγένετο.

ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

(B, 34 - 46)

34. 'Εν δὲ τῷ αὐτῷ χειμῶνι Ἀθηναῖοι τῷ πατρίῳ νόμῳ χρώμενοι δημοσίᾳ ταφὰς ἐποιήσαντο τῶν ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ πρώτων ἀποθανόντων τρόπῳ τοιῷδε. τὰ μὲν ὅστα προτίθενται τῶν ἀπογενομένων πρότριτα σκηνὴν ποιήσαντες καὶ ἐπιφέρει τῷ αὐτοῦ ἔκαστος, ἦν τι βούληται. ἐπειδὰν δὲ ἡ ἐκφορὰ ἦ, λάρνακας κυπαρισσίνας ἄγουσιν ἀμαξῖαι φυλῆς ἔκάστης μίαν· ἔνεστι δὲ τὰ ὅστα, ἃς ἔκαστος ἦν φυλῆς. μία δὲ κλίνη κενὴ φέρεται ἐστρωμένη τῶν ἀφανῶν, οἵ ἂν μὴ εὑρεθῶσιν ἐξ ἀναίρεσιν. ξυνεκφέρει δὲ ὁ βουλόμενος καὶ ἀστῶν καὶ ἔνων, καὶ γυναικες πάρεισιν αἱ προσήκουσαι ἐπὶ τὸν τάφον ὀλοφυρόμεναι. τιθέασιν οὖν ἐς τὸ δημόσιον σῆμα, ὃ ἐστιν ἐπὶ τοῦ καλλίστου προαστίου τῆς πόλεως καὶ αἰεὶ ἐν αὐτῷ θάπτουσι τοὺς ἐκ τῶν πολέμων πλήν γε τοὺς ἐν Μαραθῶνι· ἔκεινων δὲ διαπρεπῇ τὴν ἀρετὴν κρίναντες αὐτοῦ καὶ τὸν τάφον ἐποίησαν. ἐπειδὰν δὲ κρύψωσι γῆ, ἀνὴρ ἡρημένος ὑπὸ τῆς πόλεως, δις ἀν γνώμῃ τε δοκῇ μὴ ἀξύνετος εἶναι καὶ ἀξιώσει προήκη, λέγει ἐπ' αὐτοῖς ἐπαινον τὸν πρέποντα· μετὰ δὲ τοῦτο ἀπέρχονται. ὥδε μὲν θάπτουσι· καὶ διὰ παντὸς τοῦ πολέμου, ὅποτε ξυμβαίη, αὐτοῖς, ἐγρῶντο τῷ νόμῳ. ἐπὶ δ' οὓς τοῖς πρώτοις τοῖσδε Περικλῆς ὁ Ξανθίππου ἡρέθη λέγειν. καὶ ἐπειδὴ κατρὸς ἐλάμβανε, προελθὼν ἀπὸ τοῦ σήματος ἐπὶ βῆμα ὑψηλὸν πεποιημένον, ὅπως ἀκούοιτο ὡς ἐπὶ πλεῖστον τοῦ ὄμιλου, ἐλεγεῖ τοιάδε.

35. « Οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ἐνθάδε ἥδη εἰρηκότων ἐπαινοῦσι τὸν προσθέντα τῷ νόμῳ τὸν λόγον τόνδε, ὡς καλὸν ἐπὶ τοῖς

ἐκ τῶν πολέμων θαπτομένοις ἀγορεύεσθαι αὐτόν. ἐμοὶ δὲ ἀρκοῦν ἂν, ἐδόκει εἶναι ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔργω γενομένων ἔργω καὶ δηλοῦσθαι τὰς τιμάς, οἷα καὶ νῦν περὶ τὸν τάφον τόνδε δημοσίᾳ παρασκευασθέντα ὁρᾶτε, καὶ μὴ ἐν ἐνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετᾶς κινδυνεύεσθαι εὗ τε καὶ χεῖρον εἰπόντι πιστευθῆναι. χαλεπὸν γάρ τὸ μετρίως εἰπεῖν ἐνῷ μόλις καὶ ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας βεβαιοῦται. ὅ τε γάρ ξυνειδώς καὶ εὔνους ὀκροατής τάχ' ἀν τι ἐνδεεστέρως πρὸς ἄνδρας τε καὶ ἐπίσταται νομίσεις δηλοῦσθαι, ὅ τε ἀπειρος ἔστιν ἄ καὶ πλεονάζεσθαι;, διὰ φθόνον, εἴ τι ὑπὲρ τὴν αὐτοῦ φύσιν ἀκούοι· μέχρι γάρ τοῦδε ἀνεκτοὶ οἱ ἔπαινοι εἰσὶ περὶ ἑτέρων λεγόμενοι, ἐφ' ὅσον ἀν καὶ αὐτὸς ἔκαστος οἴηται ἵκανὸς εἶναι δρᾶσαι τι ἄν ἤκουσε· τῷ δὲ ὑπερβάλλοντι αὐτῶν φθονοῦντες ἥδη καὶ ἀπιστοῦσιν. ἐπειδὴ δὲ τοῖς πάλαι οὕτως ἐδοκιμάσθη ταῦτα καλῶς ἔχειν, χρὴ καὶ ἐμὲ ἐπόμενον τῷ νόμῳ πειρᾶσθαι ὑμῶν τῆς ἔκάστου βουλήσεώς τε καὶ δόξης τυχεῖν ὡς ἐπὶ πλεῖστον».

36. «Ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν προγόνων πρῶτον· δίκαιον γάρ αὐτοῖς καὶ πρέπον δὲ ἄμα ἐν τῷ τοιῷδε τὴν τιμὴν ταύτην τῆς μνήμης δίδοσθαι. τὴν γάρ χώραν οἱ αὐτοὶ αἰεὶ οἰκοῦντες διαδοχῇ τῶν ἐπιγιγνομένων μέχρι τοῦδε ἐλευθέρων δι' ἀρετὴν παρέδοσαν. καὶ ἐκεῖνοί τε ἀξιοὶ ἔπαινου καὶ ἔτι μᾶλλον οἱ πατέρες ἡμῶν· κτησάμενοι γάρ πρὸς οὓς ἐδέξαντο ὅσην ἔχομεν ἀρχὴν οὐκ ἀπόνως, ἡμῖν τοῖς νῦν προσκατέλιπον. τὰ δὲ πλείω αὐτῆς αὐτοὶ ἡμεῖς οἵδε οἱ νῦν ἔτι ὄντες μάλιστα ἐν τῇ καθεστηκούσῃ ἡλικίᾳ ἐπηγέρσαμεν, καὶ τὴν πόλιν τοῖς πᾶσι παρεσκευάσαμεν καὶ ἐς πόλεμον καὶ ἐς εἰρήνην αὐταρκεστάτην. ὃν ἐγὼ τὰ μὲν κατὰ πολέμους ἔργα, οὓς ἔκαστα ἐκτήθη, ἢ εἴ τι αὐτοὶ ἢ οἱ πατέρες ἡμῶν βάρβαρον ἢ "Ἐλληνα πολέμιον ἐπιόντα προθύμως ἡμυνάμεθα, μακρηγορεῖν ἐν εἰδόσιν οὐ βουλόμενος, ἔάσω. ἀπὸ δὲ οἵας τε ἐπιτηδεύσεως ἥλθομεν ἐπ'

αὐτὰ καὶ μεθ' οἷς πολιτείας καὶ τρόπων ἐξ οῶν μεγάλα ἐγένετο, ταῦτα δηλώσας πρῶτον εἶμι καὶ ἐπὶ τὸν τῶνδε ἔπαινον, νομίζων ἐπί τε τῷ παρόντι οὐκ ἂν ἀπρεπῆ λεχθῆναι αὐτὰ καὶ τὸν πάντα ὄμιλον καὶ ἀστῶν καὶ ξένων ξύμφορον εἶναι ἔπακοῦσαι αὐτῶν ».

37. « Χρώμεθα γάρ πολιτείᾳ οὐ ζηλούσῃ τούς τῶν πέλας νόμους, παράδειγμα δὲ μᾶλλον αὐτοὶ ὅντες τισὶν ἢ μιμούμενοι ἑτέρους. καὶ ὅνομα μὲν διὰ τὸ μὴ ἐς ὀλίγους ἀλλ' ἐς πλείονας οἰκεῖν δημοκρατία κέκληται. μέτεστι δὲ κατὰ μὲν τοὺς νόμους πρὸς τὰ ἴδια διάφορα πᾶσι τὸ ἵσον, κατὰ δὲ τὴν ἀξίωσιν, ὡς ἔκαστος ἐν τῷ εὐδοκιμεῖ, οὐκ ἀπὸ μέρους τὸ πλέον ἐς τὰ κοινὰ ἢ ἀπὸ ἀρετῆς προτιμᾶται, οὐδὲ αὖ κατὰ πενίαν, ἔχων δέ τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν, ἀξιώματος ἀφανείᾳ κεκώλυται. ἐλευθέρως δὲ τά τε πρὸς τὸ κοινὸν πολιτεύομεν καὶ ἐς τὴν πρὸς ἀλλήλους τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων ὑποψίαν, οὐ διὸ ὅργῆς τὸν πέλας, εἰ καθ' ἥδονήν τι δρᾶ, ἔχοντες, οὐδὲ ἀζημίους μέν, λυπηρὰς δὲ τῇ ὅψει ἀχθηδόνας προστιθέμενοι. ἀνεπαγθῶς δὲ τὰ ἴδια προσομιλοῦντες τὰ δημόσια διὰ δέος μάλιστα οὐ παρανομοῦμεν, τῶν τε αἱεὶ ἐν ἀρχῇ ὅντων ἀκροάσει καὶ τῶν νόμων, καὶ μάλιστα αὐτῶν ὅσοι τε ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ἀδικουμένων κείνται καὶ ὅσοι ἔγραφοι ὅντες αἰσχύνην ὄμιλογουμένην φέρουσι ».

38. « Καὶ μὴν καὶ τῶν πόνων πλείστας ἀναπαύλας τῇ γνώμῃ ἐπορισάμεθα, ἀγῶσι μέν γε καὶ θυσίαις διετησίοις νομίζοντες, ἴδιαις δὲ κατασκευαῖς εὐπρεπέσιν, ὃν καθ' ἡμέραν ἡ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει. ἐπεσέρχεται δὲ διὰ τὸ μέγεθος τῆς πόλεως ἐκ πάσης γῆς τὰ πάντα, καὶ ξυμβαίνει ἡμῖν μηδὲν οἰκειοτέρα τῇ ἀπολαύσει τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ γιγνόμενα καρποῦσθαι ἢ καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ».

39. «Διαφέρομεν δὲ καὶ ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις τῶν ἐναντίων τοῦσδε. τήν τε γάρ πόλιν κοινὴν παρέχομεν καὶ οὐκ ἔστιν ὅτε ἔνηλασίαις ἀπείργομέν τινα ἢ μαθήματος ἢ θεάματος, ὃ μὴ κρυφθὲν ἀν τις τῶν πολεμίων ἰδὼν ὠφεληθείη, πιστεύοντες οὐ ταῖς παρασκευαῖς τὸ πλέον καὶ ἀπάταις ἢ τῷ ἀφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐς τὰ ἔργα εὐψύχῳ· καὶ ἐν ταῖς παιδείαις οἱ μὲν ἐπιπόνῳ ἀσκήσει εὐθὺς νέοι ὄντες τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται, ἡμεῖς δὲ ἀνειμένως διαιτώμενοι οὐδὲν ἥσσον ἐπὶ τοὺς κινδύνους ἴσοπαλεῖς χωροῦμεν. τεκμήριον δέ· οὔτε γάρ Λακεδαιμόνιοι καθ' ἑαυτούς, μεθ' ἀπάντων δὲ ἐς τὴν γῆν ἡμῶν στρατεύουσι, τήν τε τῶν πέλας αὐτοὶ ἐπελθόντες οὐ χαλεπῶς ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ τοὺς περὶ τῶν οἰκείων ἀμυνομένους μαχόμενοι τὰ πλείω κρατοῦμεν· ἀθρόᾳ τε τῇ δυνάμει ἡμῶν οὐδείς πω πολέμιος ἐνέτυχε διὰ τὴν τοῦ ναυτικοῦ τε ἄμα ἐπιμέλειαν καὶ τὴν ἐν τῇ γῇ ἐπὶ πολλὰ ἡμῶν αὐτῶν ἐπίπεμψιν· ἦν δέ που μορίω τινὶ προσμείξωσι, κρατήσαντές τέ τινας ἡμῶν πάντας αὐχοῦσιν ἀπεῶσθαι καὶ νικηθέντες ὑφ' ἀπάντων ἥσσοσθαι. καίτοι εὶς ῥάθυμίᾳ μᾶλλον ἢ πόνων μελέτῃ καὶ μὴ μετὰ νόμων τὸ πλέον ἢ τρόπων ἀνδρείας ἐθέλομεν κινδυνεύειν, περιγίγνεται ἡμῖν τοῖς τε μέλλουσιν ἀλγεινοῖς μὴ προκάμνειν, καὶ ἐς αὐτὰ ἐλθοῦσι μὴ ἀτολμοτέρους τῶν αἱεὶ μοχθούντων φαίνεσθαι, καὶ ἐν τε τούτοις τὴν πόλιν ἀξίαν εἶναι θαυμάζεσθαι καὶ ἔτι ἐν ἄλλοις».

40. «Φιλοκαλοῦμέν τε γάρ μετ' εὔτελείας καὶ φιλοσοφοῦμεν ἀνευ μαλακίας· πλούτῳ τε ἔργου μᾶλλον καὶρῷ ἢ λόγου κόμπῳ χρώμεθα, καὶ τὸ πένεσθαι οὐχ ὁμολογεῖν τινα αἰσχρόν, ἀλλὰ μὴ διαφεύγειν ἔργῳ αἰσχιον. ἔνι τε τοῖς αὐτοῖς οἰκείων ἄμα καὶ πολιτικῶν ἐπιμέλεια καὶ ἐτέροις ἔτερα πρὸς ἔργα τετραμμένοις τὰ πολιτικὰ μὴ ἐνδεῶς γνῶναι· μόνοι γάρ τόν τε μηδὲν τῶνδε μετέχοντα οὐκ ἀπράγμονα, ἀλλ'

ἀχρεῖον νομιζομέν, καὶ οἱ αὐτοὶ ἥτοι κρίνομέν γε ἡ ἐνθυμούμεθα ὅρθῶς τὰ πράγματα, οὐ τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις βλάβην ἥγούμενοι, ἀλλὰ μὴ προδιδαχθῆναι μᾶλλον λόγω πρότερον ἡ ἐπὶ ἀ δεῖ ἔργῳ ἐλθεῖν. διαφερόντως γάρ δὴ καὶ τόδε ἔχομεν ὥστε τολμᾶν τε οἱ αὐτοὶ μάλιστα καὶ περὶ ᾧν ἐπιχειρήσομεν ἐκλογίζεσθαι· ὃ τοῖς ἄλλοις ἀμαθίᾳ μὲν θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει. κράτιστοι δ' ἀν τὴν ψυχὴν δικαίως κριθεῖν οἱ τά τε δεινὰ καὶ ἥδεα σαφέστατα γιγνώσκοντες καὶ διὰ ταῦτα μὴ ἀποτρεπόμενοι ἐκ τῶν κινδύνων. καὶ τὰ ἐς ἀρετὴν ἡναντιώμεθα τοῖς πολλοῖς· οὐ γάρ πάσχοντες εῦ, ἀλλὰ δρῶντες κτώμεθα τοὺς φίλους. βεβαιότερος δὲ ὁ δράσας τὴν χάριν ὥστε ὀφειλομένην δὶ' εὔνοίας ᾖ δέδωκε σῷζειν· ὁ δὲ ἀντοφείλων ἀμβλύτερος, εἰδὼς οὐκ ἐς χάριν, ἀλλ' ἐς ὀφείλημα τὴν ἀρετὴν ἀποδώσων. καὶ μόνοι οὐ τοῦ ξυμφέροντος μᾶλλον λογισμῷ ἡ τῆς ἐλευθερίας τῷ πιστῷ ἀδεῶς τινα ὠφελοῦμεν ».

41. «Ξυνελών τε λέγω τήν τε πᾶσαν πόλιν τῆς Ἑλλάδος παιδευσιν εἶναι καὶ καθ' ἕκαστον δοκεῖν ἀν μοι τὸν αὐτὸν ἄνδρα παρ' ἡμῶν ἐπὶ πλεῖστ' ἀν εἴδη καὶ μετὰ χαρίτων μάλιστ' ἀν εὐτραπέλως τὸ σῶμα αὕταρκες παρέχεσθαι. καὶ ὡς οὐ λόγων ἐν τῷ παρόντι κόμπος τάδε μᾶλλον ἡ ἔργων ἐστὶν ἀλήθεια, αὐτὴ ἡ δύναμις τῆς πόλεως, ἣν ἀπὸ τῶνδε τῶν τρόπων ἐκτησάμεθα, σημαίνει. μόνη γάρ τῶν νῦν ἀκοῆς κρείσσων ἐς πεῖραν ἔρχεται, καὶ μόνη οὔτε τῷ πολεμίῳ ἐπειλόντι ἀγανάκτησιν ἔχει ὑφ' οὖλων κακοπαθεῖ, οὔτε τῷ ὑπηκόῳ κατάμεμψιν ὡς οὐχ ὑπὸ ἀξίων ἔρχεται. μετὰ μεγάλων δὲ· σημείων καὶ οὐ δή τοι ἀμάρτυρόν γε τὴν δύναμιν παρασχόμενοι τοῖς τε νῦν καὶ τοῖς ἔπειτα θαυμασθήσομεθα, οὐδὲν προσδεόμενοι οὔτε 'Ομήρου ἐπαινέτου οὔτε ὅστις ἔπεισι μὲν τὸ αὐτίκα τέρψει, τῶν δ' ἔργων τὴν ὑπόνοιαν ἡ ἀλήθεια βλάψει, ἀλλὰ πᾶσαν μὲν θάλασσαν καὶ γῆν ἐσβατὸν

τῇ ἡμετέρᾳ τόλμῃ καταναγκάσαντες γενέσθαι, πανταχοῦ δὲ μνημεῖα κακῶν τε κάγαθῶν ἀίδια ξυγκατοικίσαντες. περὶ τοι- αύτης οὖν πόλεως οἶδε τε γενναίως δικαιοῦντες μὴ ἀφαιρε- θῆναι αὐτὴν μαχόμενοι ἐτελεύτησαν, καὶ τῶν λειπομένων πάν- τα τινὰ εἰκὸς ἔθελειν ὑπὲρ αὐτῆς κάμνειν ».

42. «Δι' ὁ δὴ καὶ ἐμήκυνα τὰ περὶ τῆς πόλεως, διδα- σκαλίαν τε ποιούμενος μὴ περὶ ἵσου ἡμῖν εἶναι τὸν ἀγῶνα καὶ οἵς τῶνδε μηδὲν ὑπάρχει ὅμοιώς, καὶ τὴν εὐλογίαν ἄμα ἐφ' οἵς νῦν λέγω φανερὰν σημείοις καθιστάς. καὶ εἴρηται αὐ- τῆς τὰ μέγιστα· ἂ γάρ τὴν πόλιν ὕμνησα, αἱ τῶνδε καὶ τῶν τοιῶνδε ἀρεταὶ ἐκόσμησαν, καὶ οὐκ ἄν πολλοῖς τῶν Ἑλλή- νων ἴσορροπος ὥσπερ τῶνδε ὁ λόγος τῶν ἔργων φανείη. δο- κεῖ δέ μοι δηλοῦν ἀνδρὸς ἀρετὴν πρώτη τε μηνύουσα καὶ τε- λευταία βεβαιοῦσα ἡ νῦν τῶνδε καταστροφή. καὶ γάρ τοῖς τᾶλλα χείροσι δίκαιον τὴν ἐξ τοὺς πολέμους ὑπὲρ τῆς πα- τρίδος ἀνδραγαθίαν προτίθεσθαι· ἀγαθῷ γάρ κακὸν ἀφανί- σαντες κοινῶς μᾶλλον ὠφέλησαν ἢ ἐκ τῶν ἰδίων ἔβλαψαν. τῶνδε δὲ οὕτε πλούτου τις τὴν ἔτι ἀπόλαυσιν προτιμήσας ἐ- μαλακίου, οὕτε πενίας ἐλπίδι, ὡς κάν τι διαφυγῶν πλου- τήσειν, ἀναβολὴν τοῦ δεινοῦ ἐποιήσατο· τὴν δὲ τῶν ἐναν- τίων τιμωρίαν ποθεινοτέραν αὐτῶν λαβόντες καὶ κινδύνων ἄ- μα τόνδε κάλλιστον νομίσαντες ἔβουλήθησαν μετ' αὐτοῦ τοὺς μὲν τιμωρεῖσθαι, τῶν δὲ ἐφίεσθαι, ἐλπίδι μὲν τὸ ἀφανὲς τοῦ κατορθώσειν ἐπιτρέψαντες, ἔργῳ δὲ περὶ τοῦ ἥδη ὁρωμένου σφίσιν αὐτοῖς δξιοῦντες πεποιθέναι· καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμύ- νεσθαι καὶ παθεῖν κάλλιον ἡγησάμενοι ἢ τὸ ἐνδόντες σφέ- σθαι, τὸ μὲν αἰσχρὸν τοῦ λόγου ἔφυγον, τὸ δ' ἔργον τῷ σώ- ματι ὑπέμειναν, καὶ δι' ἐλαχίστου καιροῦ τύχης ἄμα ἀκμῇ τῆς δόξης μᾶλλον ἢ τοῦ δέους ἀπηλλάγησαν ».

43. «Καὶ οἵδε μὲν προσηκόντως τῇ πόλει τοιοίδε ἐγένοντο· τοὺς δὲ λοιποὺς χρὴ ἀσφαλεστέραν μὲν εὔχεσθαι, ἀτολμοτέραν δὲ μηδὲν ἀξιοῦν τὴν ἐς τοὺς πολεμίους διάνοιαν ἔχειν, σκοποῦντας μὴ λόγῳ μόνῳ τὴν ὡφελίαν, ἢν ἂν τις πρὸς οὐδὲν χεῖρον αὐτοὺς ὑμᾶς εἰδότας μηκύνοι, λέγων ὅσα ἐν τῷ τοὺς πολεμίους ἀμύνεσθαι ἀγαθὰ ἔνεστιν, ἀλλὰ μᾶλλον τὴν τῆς πόλεως δύναμιν καθ' ἡμέραν ἔργῳ θεωμένους καὶ ἐραστὰς γιγνομένους αὐτῆς, καὶ ὅταν ὑμῖν μεγάλη δόξῃ εἶναι, ἐνθυμουμένους ὅτι τολμῶντες καὶ γιγνώσκοντες τὰ δέοντα καὶ ἐν τοῖς ἔργοις αἰσχυνόμενοι ἀνδρες αὐτὰ ἐκτήσαντο, καὶ ὅποτε καὶ πείρᾳ του σφαλεῖεν, οὐκ οὖν καὶ τὴν πόλιν γε τῆς σφετέρας ἀρετῆς ἀξιοῦντες στερίσκειν, καλλιστον δὲ ἔρανον αὐτῇ προϊέμενοι. κοινῇ γάρ τὰ σώματα διδόντες ιδίᾳ τὸν ἄγριων ἔπαινον ἐλάμβανον καὶ τὸν τάφον ἐπισημότατον, οὐκ ἐνῷ κεῖνται μᾶλλον, ἀλλ' ἐνῷ ἡ δόξα αὐτῶν παρὰ τῷ ἐντυχόντι αἰεὶ καὶ λόγου καὶ ἔργου καιρῷ ἀείμνηστος καταλείπεται. ἀνδρῶν γάρ ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος, καὶ οὐ στηλῶν μόνον ἐν τῇ οἰκείᾳ σημαίνει ἐπιγραφή, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ μὴ προσηκούσῃ ἔγραφος μνήμη παρ' ἐκάστῳ τῆς γνώμης μᾶλλον ἡ τοῦ ἔργου ἐνδιαιτᾶται. οὓς νῦν ὑμεῖς ζηλώσαντες καὶ τὸ εὔδαιμον τὸ ἐλεύθερον, τὸ δ' ἐλεύθερον τὸ εὕψυχον κρίναντες, μὴ περιορᾶσθε τοὺς πολεμικούς κινδύνους. οὐ γάρ οἱ κακοπραγοῦντες δικαιότερον ἀφειδοῦν ἀν τοῦ βίου, οἵ τε ἐλπίς οὐκ ἔστιν ἀγαθοῦ, ἀλλ' οἵ τε ἡ ἐναντία μεταβολὴ ἐν τῷ ζῆν ἔτι κινδυνεύεται καὶ ἐν οἷς μάλιστα μεγάλα τὰ διαφέροντα, ἢν τι πταίσωσιν. ἀλγεινοτέρα γάρ ἀνδρὶ γε φρόνημα ἔχοντι ἡ μετὰ τοῦ μαλακισθῆναι κάκωσις ἡ ὁ μετὰ ῥώμης καὶ κοινῆς ἐλπίδος ἄμα γιγνόμενος ἀναίσθητος θάνατος».

44. «Δι' ὅπερ καὶ τοὺς τῶνδε νῦν τοκέας, ὅσοι πάρεστε, οὐκ ὀλοφύρομαι μᾶλλον ἡ παραμυθήσομαι. ἐν πολυτρόποις

γάρ ξυμφοραῖς ἐπίστανται τραφέντες, τὸ δ' εὔτυχές, οἵ ἀντῆς εὐπρεπεστάτης λάχωσιν, ὥσπερ οἶδε μὲν νῦν, τελευτῆς, ὑμεῖς δὲ λύπης, καὶ οἵς ἐνευδαιμονῆσαι τε ὁ βίος ὅμοιώς καὶ ἐντελευτῆσαι ξυνεμετρήθη. χαλεπὸν μὲν οὖν οἶδα πείθειν ὅν, ὡν καὶ πολλάκις ἔξετε ὑπομνήματα ἐν ἄλλων εὔτυχίαις, αἷς ποτε καὶ αὐτοὶ ἡγάλλεσθε· καὶ λύπη οὐχ ὡν ἐν τις μὴ πειρασάμενος ἀγαθῶν στερίσκηται, ἀλλ' οὖ ἀν ἐθᾶς γενόμενος ἀφαιρεθῇ. καρτερεῖν δὲ χρὴ καὶ ἄλλων παίδων ἐλπίδι, οἵς ἔτι ἡλικία τέκνωσιν ποιεῦσθαι· ἵδια τε γάρ τῶν οὐκ ὄντων λήθη οἱ ἐπιγιγνόμενοί τισιν ἔσονται, καὶ τῇ πόλει διχόθεν, ἐκ τε τοῦ μὴ ἔρημοῦσθαι καὶ ἀσφαλείᾳ, ξυνοίσει· οὐ γάρ οἶν τε ἵσον τι ἢ δίκαιον βουλεύεσθαι, οἵ ἀν μὴ καὶ παῖδας ἐκ τοῦ ὅμοιού παραβαλλόμενοι κινδυνεύωσιν. ὅσοι δ' αὖ παρηβήκατε, τόν τε πλέονα κέρδος, δὸν ηὔτυχεῖτε, βίον ἡγεῖσθε καὶ τόνδε βραχὺν ἔσεσθαι καὶ τῇ τῶνδε εὔκλεσίᾳ κουφίζεσθε. τὸ γάρ φιλότιμον ἀγήρων μόνον, καὶ οὐκ ἐν τῷ ἀχρείῳ τῆς ἡλικίας τὸ κερδαίνειν, ὥσπερ τινὲς φασι, μᾶλλον τέρπει, ἀλλὰ τὸ τιμᾶσθαι».

45. «Παισὶ δ' αὖ ὅσοι τῶνδε πάρεστε ἢ ἀδελφοῖς ὁρῶ μέγαν τὸν ἀγῶνα — τὸν γάρ οὐκ ὄντα ἀπας εἴωθεν ἐπαινεῖν —, καὶ μόλις ἀν καθ' ὑπερβολὴν ἀρετῆς οὐχ ὅμοιοι ἀλλ' ὀλίγῳ χείρους κριθεῖτε. φθόνος γάρ τοῖς ζῶσι πρὸς τὸ ἀντίπαλον, τὸ δὲ μὴ ἐμποδὼν ἀνανταγωνίστω εύνοια τετίμηται. εἰ δέ με δεῖ καὶ γυναικείας τι ἀρετῆς, ὅσαι νῦν ἐν χηρείᾳ ἔσονται, μηνσθῆναι, βραχείᾳ παραινέσει ἀπαν σημανῶ. τῆς τε γάρ ὑπαρχούσης φύσεως μὴ χείροσι γενέσθαι. ὑμῖν μεγάλη ἡ δόξα καὶ ἦς ἀν ἐπ' ἐλάχιστον ἀρετῆς πέρι ἢ ψόγου ἐν τοῖς ἀρσεσι κλέος ἦ».

46. «Εἰρηται καὶ ἔμοι λόγῳ κατὰ τὸν νόμον ὅσα εἶχον

πρόσφορα, καὶ ἔργω οἱ θαπτόμενοι τὰ μὲν ἥδη κεκόσμηνται,
 τὰ δὲ αὐτῶν τοὺς παῖδας τὸ ἀπὸ τοῦδε δημοσίᾳ ἡ πόλις μέ-
 χρι ἥβης θρέψει, ὡφέλιμον στέφανον τοῖσδέ τε καὶ τοῖς λει-
 πομένοις τῶν τοιῶνδε ἀγώνων προτιθεῖσα· ἄθλα γάρ οἵς κεῖ-
 ται ἀρετῆς μέγιστα, τοῖς δὲ καὶ ἄνδρες ἄριστοι πολιτεύουσι.
 νῦν δὲ ἀπολοφυράμενοι δὸν προσήκει ἐκάστῳ ἄπιτε ».

ΜΕΡΟΣ Β^η
ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

I. ΠΛΑΤΑΪΚΑ

Εἰσβολὴ τῶν Θηβαίων εἰς τὰς Πλαταιάς.

(B, 1 - 16)

1. **Ἐνθένδε** = ἀπὸ ταύτης τῆς πολεμικῆς πράξεως, δηλ. τῆς εἰσβολῆς τῶν Θηβαίων εἰς τὰς Πλαταιάς κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 431 π.Χ. ἐκατέροις· ἀντὶ ἐκατέρων, ἐν ᾧ· εἰς τὸ ἐνθέδε = ἀπὸ τῆς ὁποίας. οὔτε ἐπέμείγνυντο ἔτι ἀκηρυκτὶ παρ' ἀλλήλους = οὔτε ἥρχοντο πλέον εἰς ἐπικοινωνίαν πρὸς ἀλλήλους ἀνευ κηρύκων. καταστάντες τε· δηλ. εἰς τὸν πόλεμον = καὶ ἀφοῦ ἔκαμψαν ἀρχὴν τοῦ πολέμου. **ἔξης** = κατὰ σειράν. κατὰ θέρος καὶ χειμῶνα· τὸ θέρος κατὰ Θουκυδίδην ἵτο ὀκτάμηνον διάστημα, ἀπὸ τοῦ Μαρτίου μέχρι τοῦ Ὁκτωβρίου, δὲ ἡ χειμῶνας τετράμηνον, ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου. Ἡ διαίρεσις αὕτη στηρίζεται εἰς τὴν φύσιν τῶν ἴστορούμενών γεγονότων· διότι τὸ μὲν θέρος, δηλ. τὸ ἔαρ, θέρος καὶ φθινόπωρον, ἐγίνοντο αἱ κυρίως πολεμικαὶ ἐπιχειρήσεις, τὸν δὲ χειμῶνα αἱ πολεμικαὶ παρασκευαί.

2. **Ἐνέμειναν** = διετηρήθησαν ἐν ἰσχύi. αἱ τριακοντούτεις σπουδαί· ἡ ἐν ἔτει 445 π.Χ. συναφθεῖσα εἰρήνη μεταξὺ Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων, ἡ ὁποία ἐγένετο μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Περικλέους ὑποταγὴν τῆς ἀποστάσης Εὐβοίας. πέμπτω καὶ δεκάτῳ ἔτει· τῷ 431 π.Χ. μετὰ τὴν ἐν Ποτειδαίᾳ μάχην. ἐπὶ **Χρυσίδος** ἐν "Ἄργει ιερωμένης (= ιερείας ούσης)· ἡ Χρυσίς ἵτο ιέρεια τῆς "Ηρας ἐν "Ἄργει· ἥριθμουν δὲ οἱ 'Ἄργειοι τοὺς χρόνους ἀπὸ τῶν ιερειῶν. Ἐπειδὴ ἐπὶ Θουκυδίδου δὲν ὑπῆρχε χρονολογικὴ ἀφετηρία, ὅρίζει οὗτος τὴν ἐναρξῖν τοῦ Πελ. πολέμου ἀναφέρων τὰς χρονολογίας τριῶν ἐπιφανεστέρων πόλεων, τοῦ "Ἄργους, τῆς Σπάρτης καὶ τῶν Ἀθηνῶν. ἥρχοντος = ὅτε ἔμελλε νὰ εἶναι ἄρχων (ἐπώνυμος). **Βοιωταρχοῦντες**· τὸ πολίτευμα τῶν Βοιωτῶν ἵτο διλιγαρχικόν, τὴν ἀνωτάτην δὲ ἔξουσίαν ἤσκουν 11 βοιωτάρχαι κατ' ἔτος ἐκλεγόμενοι, δια τοὺς δύο ἐκ Θηβῶν. **ἐπηγάγοντο**.

δῆλος αὐτούς = προσεκάλεσαν αὐτούς. ιδίας ἔνεκα δυνάμεως = ἵνα αὐτοὶ ἐνισχυθῶσι πολιτικῶς. τοὺς σφίσιν ὑπεναντίους = τοὺς πολιτικούς τῶν ἀντιπάλους. προσποιῶ τί τινι = προσθέτω τί τινι. δυνατωτάτου = ἔχοντος μεγίστην πολιτικὴν ἴσχυν. διάφορος = ἔχθρα. μήπω φανεροῦ καθεστῶτος = ἐνῷ ἀκόμη δὲν εἶχεν ἀρχίσει φανερά. ή καὶ ῥᾶσιν = διὰ τοῦτο καὶ εὔκολωτερον. φυλακῆς οὐ προκαθεστηκούσας = ἐπειδὴ δὲν ἦτο τοποθετημένη πρὸ τῆς πόλεως (ή πρότερον) φρουρά. τίθεμαι τὰ δπλα = παρατάσσομαι. ἔργου ἔχεσθαι = νὰ ἐπιλαμβάνωνται τοῦ ἔργου (δῆλος τῆς συλλήψεως καὶ τοῦ φόνου τῶν δημοκρατικῶν). γνώμην ἐποιοῦντο = ἐδόκει αὐτοῖς. ἐπιτηδείοις = φιλικοῦς. ἐς ξύμβασιν καὶ φιλίαν ἀγαγεῖν τὴν πόλιν = νὰ προσκαλέσουν εἰς συμβιβασμὸν καὶ φιλικὴν συνεννόησιν τοὺς πολίτας. καὶ ἀνεῖπεν = καὶ ὅντως (= καὶ) ἐκήρυξε. κατὰ τὰ πάτρια = κατὰ τὰς συνθήκας τῶν προγόνων (καθ' ἡς ή Πλάταια ἀνῆκεν εἰς τὴν βοιωτικὴν συμμαχίαν).

3. ἔξαπιναίως = αἰφνιδιαστικῶς. πρὸς ξύμβασιν ἔχωρησαν = ἥλθον εἰς συμβιβασμόν. τοὺς λόγους· δῆλος. τὰς γενομένας διὰ τοῦ κήρυκος προτάσσεις. ἄλλως τε καὶ = καὶ δι' ἄλλους λόγους καὶ διότι. ἐς οὐδένα οὐδένεν ἐνεωτέριζον = δὲν ἐπείραζαν κανένα. πράσσοντες δέ πως ταῦτα = ἐνῷ δέ, τρόπον τινά, διεπραγματεύοντο ταῦτα. τῷ πλήθει οὐ βουλομένῳ ήν = τὸ πλῆθος οὐκ ἐβούλετο. ἐπιχειρηγητέα εἶναι = ἐπιχειρητέον εἶναι. ἔξαρτύω = παρασκευάζω. ή = ὅπως. ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν = ὅσον ἐπέτρεπον αἱ περιστάσεις. φυλάξαντες ἔτι νύκτα = ἀφοῦ ἐφύλαξαν (ἐπερίμενον), ὥστε νὰ εἰναι ἀκόμη νύξ. περίθρον = ὅρθρος βαθύς. δπως μὴ κατὰ φῶς θαρσαλεωτέροις οὖσι (τοῖς Θηβ.). προσφέροιντο (οἱ Πλατ.) καὶ σφίσιν ἐκ τοῦ ἵσου γίγνωνται = ἵνα μὴ ἐπιτίθενται κατ' αὐτῶν (τῶν Θηβ.), ὅτε θὰ ἔχουν περισσότερον θάρρος διὰ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας καὶ (ἵνα μὴ οἱ Θηβ.) εὑρίσκωνται εἰς τὴν αὐτὴν (πλεονεκτικήν) θέσιν μὲν αὐτούς. ἄλλα... φοβερώτεροι (οἱ Θηβ.) = ἔχοντες περισσότερον φόβον. ήσουσι ώσι τῆς σφετέρας ἐμπειρίας τῆς κατὰ τὴν πόλιν = (νὰ) εἰναι κατώτεροι αὐτῶν, ποὺ εἴχον γνῶσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς πόλεως, (ὁδῶν καὶ παρόδων). κατὰ τάχος = ταχέως.

4. ξυνεστρέφοντό τε ἐν σφίσιν αὐτοῖς = συνεπυκνοῦντο. ή

προσπίπτοιεν = ὅπου κάθε φοράν ἐπετίθεντο. (οἱ Πλ.) **όλολυγῇ χρῶμαι** = ἔκβάλλω θρηνώδη φωνήν. **ὑετὸς** = βροχή. **ἐν σκότῳ καὶ πηλῷ** = μέσα εἰς τὸ σκότος καὶ τὴν λάσπην. **ἡ = δι' ὅν.** μηνός. ἡ νῦν ἥτο ἀσέληνος, ἐπειδὴ ἥτο τὸ τέλος τοῦ (σεληνιακοῦ) μηνός. τοῦ μὴ ἐκφεύγειν = ὡστε νὰ μὴ διαφεύγῃ κανεῖς. **στυράκιον** = τὸ κάτω μέρος τοῦ ἀκοντίου. **βάλανος** = σιδηρᾶ ῥάβδος, ἡ ὁποία, εἰσαγομένη εἰς τὴν ὁπῆν τοῦ μοχλοῦ καὶ τῆς πύλης, δὲν ἀφηνε τὸν μοχλὸν νὰ κινηται. **ταύτη** = διὰ τούτου τοῦ μέρους. **αἰσθησις ταχεῖα ἐπεγένετο** (τοῖς Πλ.) = ταχέως ἀντελήφθησαν τοῦτο οἱ Πλαταιεῖς. **ἄλλη** = εἰς ὅλο μέρος. **σποράδες** = σποραδικῶς. **ἄντικρυς** = εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος. **ἀπειλημμένους** = ἀποκεκλεισμένους. **ώσπερ ἔχουσι** = ἂνευ ἀναβολῆς. **περιῆσαν** = ἔζων. **οὕτως ἐπεπράγεσαν**. = αὐτὸ τὸ τέλος εἶχον.

5. εἴ τι ἄρα μὴ **προχωροίη** = ἀν τυχὸν δὲν ἐπήγαινε καλὰ ἡ ἐπιχειρησις. **γενόμενον** = ἐπελθόν. **ἔρρυη μέγας** = ἐπλημμύρισεν, ὡστε ἔγινε μέγας. **ἔχομαι ζῶν** = αἰχμαλωτίζομαι. **κατασκευὴ** = ἀπασα ἡ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἐγκατάστασις, ἐργαλεῖα κλπ. **οἷα...** **γενομένου** = ἐπειδὴ πράγματι τὸ κακὸν ἐπῆλθεν ἀπροσδοκήτως ἐν καιρῷ εἰρήνης. **ὑποτοπέω** = ὑποπτεύω. **ὅσιος** = ὁ συμφώνως πρὸς τὸν θεῖον νόμον. **τὰ ἔξω... μὴ ἀδικεῖν.** = μὴ βλάπτειν τὰ ἔξω, δηλ. τοὺς ἀνθρώπους, ἀγρούς, κατασκευὴν.

9. **ἐπομόσαι φασὶ** = λέγουν ὅτι ἐπεβεβαίωσαν δι' ὄρκου τοὺς λόγους των. **οὐ φασιν** = ἀρνοῦνται. **ἥν τι ξυμβαίνωσι** = ἀν καταλήξουν εἰς συμφωνίαν τινά. **πρὸς δὲν ἐπραξαν οἱ προδιδόντες** = μετὰ τοῦ ὁποίου διεξήγαγον τὰς διαπραγματεύσεις οἱ προδόται. **ὑπόσπονδος** = ὁ ἔξησφαλισμένος διὰ σπονδῶν. **καθίσταντο πρὸς τὰ παρόντα** = ἐκανόνιζον σύμφωνα πρὸς τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν. μηδὲν **νεώτερον ποιεῖν** = μηδὲν νεωτερίζειν = νὰ μὴ κάμνουν κανὲν κακόν. **ἐπιστέλλω** = παραγγέλλω. **τοὺς ἀχρειοτάτους** = τοὺς καθ' ὄλοκληρίαν ἀχρήστους (ἀμάχους, δηλ. γέροντας, ἀσθενεῖς, ἀναπήρους).

Πλαταιῶν πολιορκία.

(B, 71 - 78)

71. **τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους**· κατ' Ἰούνιον τοῦ τρίτου ἔτους τοῦ πολέμου, ἥτοι τῷ 429 π.Χ. **οὐκ ἐσέβαλον**· φοβούμενοι τὴν νό-

σον, ή όποία ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἔτους ἐθέριζε τοὺς ἐντὸς τῶν τειχῶν Ἀθηναίους. **καθίσας τὸν στρατὸν** = στρατοπεδεύσας. ὃν ἔστε = ἐκ τῶν όποίων κατάγεσθε. **ξυνάρασθαι τὸν κίνδυνον τῆς μάχης** = νὰ ἀναλάβουν μετ' αὐτοῦ, νὰ συμμερισθῶσι, τὸν κίνδυνον τῆς μάχης. Διὰ τούτων ὑπαινίσσεται τοὺς Θηβαίους, οἱ όποιοι μηδίζοντες τότε δὲν ἤθελησαν νὰ συμμετάσχουν τῶν κατὰ τῶν Περσῶν ἀγώνων. **ἀπεδίδου** = ἔδιδε τὸ προνόμιον (νὰ εἶναι κύριοι τῆς χώρας των) ή ὡς τιμητικὴν ὄφειλήν. **ἀμύνω τινὶ** = βοηθῶ τινα. **τοὺς ὅρκίους γενομένους** = τοὺς όποίους ἐπεκαλέσθησαν τότε εἰς τοὺς ὅρκους. **ἡμετέρους ἔγχωρίους** οἱ ἔγχωριοι θεοὶ προστατεύσαντες τοὺς ὑπὲρ τῆς χώρας πολεμήσαντας ἔγιναν θεοὶ καὶ τῶν περὶ τὸν Παυσανίαν Λακεδαιμονίων, τῶν πατέρων δηλ. τῶν νῦν ἐπιδρομέων. **δικαιόω** = κρίνω δίκαιον.

72. **ύπολαβὼν** = λαβὼν τὸν λόγον. **ξυνελευθεροῦτε** · προστ. = προσπαθεῖτε νὰ τοὺς ἐλευθερώσετε σὺν ἡμῖν. **αὐτῶν** · δηλ. τῶν ξυνομοσάντων καὶ ὑπὸ Ἀθηναίοις νῦν ὅντων. **ἥς** = ταύτης δέ, δηλ. τῆς πρὸς ἀπελευθέρωσιν προσπαθείας. **μάλιστα** = πρὸ πάντων. **εἰ δὲ μή** · δηλ. βούλεσθε μετασχεῖν· προκαλοῦμαί τι = προτείνω τι. **τὰ** **ύμετερα** **αὐτῶν** = τὰ κτήματά σας. **μηδὲ μεθ'** **ἔτέρων** = μετὰ μηδετέρων. **ἐπὶ πολέμῳ** = πρὸς πολεμικοὺς σκοπούς. **οὐκ ἐπιτρέπωσι** · δηλ. νὰ τηρήσουν οὐδετερότητα. **ώς** **ἔνορκοι** **ὄντες** = ἐπὶ τῇ ἴδεᾳ ὅτι περιλαμβάνονται εἰς τὰς ἐνόρκους συμφωνίας. **κατὰ τὸ δέχεσθαι** = ως πρὸς τὸ δέχεσθαι. **γῆς** **ὅρους** **ἀποδείξατε** = καθορίσατε τὰ σύνορα τῆς χώρας σας. **ἔς** **ἀριθμὸν** **ἐλθεῖν** = ἀριθμηθῆναι. **μεταχωρήσατε** = ἀπέλθετε. **φορὰν** **φέροντες** = πληρώνοντες ποσόν τι (ἀπέναντι τῶν προσόδων, τὰς όποιας θὰ στερηθῆτε).

73. **ἐν αἷς εἰκός** **ἥν** **κομισθῆναι** = κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν όποίων ἵτο δυνατὸν νὰ μεταβοῦν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ νὰ ἐπιστρέψουν (οἱ Πλαταιεῖς πρέσβεις). **τέμνω τὴν γῆν** = καταστρέφω τὴν χώραν (κυρίως διὰ τῆς καταστροφῆς τῶν ἀγρῶν καὶ δενδροτομιῶν). **ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ** = πρότερον. **φασί...** **ἐν οὐδενὶ** **προέσθαι** **ὑμᾶς** = λέγουν ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ περιστάσει σᾶς ἐγκατέλειψαν. **περιορῶ** = ἀδιαφορῶ. **ἐπισκήπτω** = παραγγέλλω. **μηδὲν νεωτερίζειν** = νὰ μὴν κάμνετε καμμίαν μεταβολήν.

74. **βουλεύομαι** = ἀποφασίζω. **ἐντεῦθεν** δὴ = τότε.. **ἀνέχεσθαι** = ὁρῶντας... πάσχοντας. **ἔς** ἐπιμαρτυρίαν καθίσταμαι = ἐπικαλοῦμαι ως μάρτυρας. **ξυνίστορες** = μάρτυρες. **τὴν ἀρχήν** · ἐπιρ. = κατ' ἀρχάς. **ἐκλιπόντων τὸ ξυνώμοτον** = παραβάντων τὴν μεθ' ὄρκου γενομένην συμφωνίαν. **παρέσχετε εὔμενήν** **ἐναγωνίσασθαι** = παρέχετε εὔμενήν κατὰ τὸν ἐν αὐτῇ ἀγῶνα. **εἰκότα** = λογικά. **ξυγνώμονές** **ἔστε...** **νομίμως** = συγκατανεύετε, δπως, ὅσοι μὲν κάμνουν πρῶτοι ἀρχὴν νὰ ἀδικοῦν, τιμωροῦνται διὰ τὴν ἀδικίαν, ὅσοι δὲ νομίμως ἐπιδιώκουν τὴν τιμωρίαν, τὴν ἐπιβάλλουν.

75. **ἐπιθειάζω** = ἐπικαλοῦμαι τοὺς θεοὺς ως μάρτυρας. **καθίστη** **ἔς πόλεμον** = παρεσκεύαζε πρὸς πόλεμον. **περισταυρόω** = περιφράσσω διὰ πασσάλων. **ἔχουν** (τοῦ χόω - χώνυμι) = ἔσωρευον χῶμα. **παρωκοδόμουν** **ἐκατέρωθεν** = ὠκοδόμουν παραπλήσιως ἐκατέρωθεν τοῦ ἐπισωρευομένου χώματος. **φορμῆδον** = σταυρωτά. **ἐπὶ πολὺ** = εἰς μεγάλην ἔκτασιν. **φορέω** = ἐπισωρεύω. **ἀνύτειν** = νὰ συντελῇ εἰς τὴν ἀνύψωσιν. **διηρημένοι κατ'** **ἀναπαύλας...** **αἱρεῖσθαι** = διηρημένοι εἰς τμῆματα οὕτως, ὥστε ἄλλοι μὲν νὰ μεταφέρουν ύλικά, ἄλλοι δὲ νὰ τρώγουν καὶ νὰ κοιμῶνται· ἢ... ὥστε, δταν τὸ ἐν ἐργάζεται, τὸ ἄλλο νὰ ἔχῃ ἀνάπτασιν (νὰ ξεκουράζεται). **ξεναγοί** · Λακεδαιμόνιοι ἀποστελλόμενοι ως ἀρχηγοὶ τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων, τὰ ὅποια εἶχον καὶ ἴδιους ἀρχηγούς. **τεῖχος** = προτείχισμα, ἢ **προσεχοῦτο** = ἔχει ὅπου συνεσωρεύετο τὸ χῶμα. **ξύνδεσμος** = μέσον συνδέσεως. **δέρρεις** · (ἡ δέρρις) = ἀκατέργαστα δέρματα. **διφθέραι** = κατειργασμένα δέρματα. **οἰστός** = βέλος. **οὐ σχολαίτερον** = μὲ τὴν αὐτὴν ταχύτητα. **ἀντανήει αὐτῷ** = ἐκ παραπλήσιου πρὸς αὐτὸν ὑψοῦτο. **διελόντες...** **γῆν** = ἀφοῦ ἐχάλασαν μέρος τοῦ τείχους, ἐκεῖ ὅπου ἐγίνετο ἡ πρόσχωσις, ἔφερον μέσα (εἰς τὴν πόλιν) τὸ χῶμα.

76. **ταρσοί καλάμου** = κοφίνια καλαμένια. **ἐν ταρσοῖς...** **διηρημένον** = γεμίζοντες μὲ πηλὸν καλάθια ἔρριπτον αὐτὰ μέσα εἰς τὸ σχηματιζόμενον ἄνοιγμα (χάσμα) ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ χώματος (ὑπὸ τῶν Πλ.). **διαχεόμενον** ὑποκ. τὸ διηρημένον = διασκορπιζόμενον. **ἡ γῆ** = ὁ ἄλλος σωρὸς τοῦ χώματος. **φοροῦμαι** = μεταφέρομαι. **ταύτη** (οὕτω) **ἀποκληόμενοι** · δηλ τοῦ ἐσφορεῦν τὴν γῆν. **τοῦτο...** **ἐπέσχον** = ἔθεσαν τέρμα εἰς τὴν προσπάθειάν (των) αὐτήν. **ξυντεχμή**

ράμενοι = ίπολογίσαντες ἀκριβῶς τὸ μέρος, ἀνωθεν τοῦ δποίου ἐγίνετο
 ἡ ἐπιχωμάτωσις. **ύφειλκον** = εἶλκον κάτωθεν κρυφίως. **ώστε** ἐπι-
 βάλλοντας... τοῦ χῶματος = ὥστε, ἐνῷ ἔρριπτον ἀπ' ἐπάνω χῶμα,
 δλιγάτερον τοῦ δέοντος κατώρθωνον, ἐπειδὴ κρυφίως τὸ χῶμα ἀπε-
 σύρετο κάτωθεν. **ίζανω** = κατακαθίζω. **προσεπεξηῆρον** = πρὸς τοῖς
 ἄλλοις ἐπενόησαν κατὰ τῶν ἀντιπάλων. **τὸ κατὰ τὸ χῶμα** = τὸ ἀντι-
 στοιχοῦ εἰς τὴν γινομένην ἐπίχωσιν. **ἀπὸ τοῦ βραχέος**· δηλ. ἀπὸ τοῦ
 σημείου τοῦ τείχους, τὸ δποῖον δὲν εἶχεν ύψωθῆ. **ἐκ τοῦ ἐντὸς** = ἀπὸ τὸ
 μέσα μέρος. **μηνοειδής** = δρεπανοειδής. **ἔς τὴν πόλιν** = μὲ τὸ κυρ-
 τὸν αὐτοῦ βλέπον πρὸς τὴν πόλιν. **ὅπως...** **ἀντέχοι** = ἵνα χρησι-
 μεύῃ ὡς ἀντιτείχισμα. **ἐν ἀμφιβόλῳ...** **γίγνεσθαι** = προσβάλλεσθαι
 πανταχόθεν. **ἐπὶ μέγα κατέσεισε** = ἐκλόνησε εἰς μεγάλην ἔκτασιν (ἢ
 μεγάλως). **μηχανάς**· ἡ κυριωτέρα πολιορκητικὴ μηχανὴ παρὰ τοῖς
 ἀρχαίοις ἦτο ὁ κρίσις. **ἀνακλάω** = σύρω πρὸς τὰ ἄνω. **κεραία**· ἡ προέ-
 χουσα δοκὸς γεράνου. **ἀπὸ τῆς τομῆς ἐκατέρωθεν** = ἀπὸ τῶν δύο
 ἄκρων (τῶν δοκῶν), **ἐπικεκλιμένων καὶ ὑπερτεινουσῶν** = ἔχουσῶν
 ἐπικλινῆ θέσιν, κεκαμμένων καὶ προεξεχουσῶν (βπως αἱ κεραῖαι τῶν
 ἀτμοπλοίων, ἐκ τῶν δποίων ἐξαρτῶνται αἱ λέμβοι). **ἀνελκύσαντες**
ἔγκαρσίας = ἀνελκύσαντες, ὥστε νὰ εἰναι πλάγιαι. **ρύμη** = μεθ' ὅρμῆς
ἀποκαυλίζω = ἀποκόπτω τὸν καυλόν· ἐνταῦθα δὲ τὸ προέχον ἄκρον
 τῆς μηχανῆς (τοῦ κριοῦ) **ἐμβολή** = ἡ κεφαλὴ τοῦ κριοῦ.

77. τῷ χῶματι τὸ ἀντιτείχισμα ἐγίγνετο = πρὸς ἐξουδετέρωσιν
 τῆς ἐπιχωματώσεως κατεσκευάζετο τὸ μηνοειδὲς τεῖχος. **ἀπὸ τῶν**
παρόντων δεινῶν = μὲ τὰ διατιθέμενα φοβερὰ καὶ κοπιώδη μέσα.
πᾶσαν ιδέαν ἐπενόουν = τὸ πᾶν, κάθε μέσον, ἐσοφίζοντο. **σφίσιν** =
 ὑπ' αὐτῶν, **ύλης φακέλους** = δεμάτια ξύλων. **παρέβαλλον** = ἔρριπτον
 ἄλλα ἐπ' ἄλλων (= παρά) · **ἐπιπαρανέω** = ἐπισωρεύω πρὸς τούτους.
ἐπιπαρένησαν... **ἐπισχεῖν** = ἐπειτα, ἐκτὸς τούτων, ἐπεσώρευσαν εἰς
 δοσον περισσότερον μέρος καὶ ἐκ τῆς ἄλλης πόλεως ἥδυναντο νὰ φθά-
 σουν ἐκ τοῦ ύψους ἐκείνου τῆς προσχώσεως (ἐνν. ἐξακοντίζοντες).
ἡδη γάρ... **ἀνῆκε** = διότι μέχρι τότε ξύλα ξηρὰ (κλάδοι, φύλλα) τρι-
 φθέντα οπὸ τῶν ἀνέμων μεταξύ των μόνα των ἀνέδωκαν πῦρ καὶ φλό-
 γα. **ἐντὸς πολλοῦ χωρίου τῆς πόλεως οὐκ ἦν πελάσαι** = ἐντὸς με-
 γάλης ἐκτάσεως τῆς πόλεως (ἀπὸ τὸ μέρος τῆς πυρκαϊᾶς) δὲν ἦτο
 δυνατὸν νὰ πλησιάσῃ κανείς. **ἐπίφορος** ὁ ἐπί τι φέρων, εύνοϊκός.

78. διαμαρτάνω τινὸς = ἀστοχῶ εἰς τι. διελόμενοι κατὰ πόλεις τὸ χωρίον = διαιρέσαντες τὴν ὅλην ἔκτασιν (περιοχὴν) εἰς τμῆματα. πλινθεύομαι = κατασκευάζω πλίνθους. περὶ ἀρκτούρου ἐπιτολὰς = κατὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἀρκτούρου εἶναι δὲ ὁ ἀρκτούρος ἀστὴρ μέγιστος ἐν τῷ ἀστερισμῷ τοῦ Βοώτου ἐμφανιζόμενος ἐσπερινὸς μὲν κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔαρος, πρωινὸς δὲ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ φθινοπώρου. Ἐνταῦθα νοεῖται ἡ κατὰ Σεπτέμβριον γινομένη ἐπιτολὴ. κατεσκευάσθη = διωργανώθη.

Πλαταιέων ἔξοδος.

(Γ, 20 - 24)

20. χειμῶνος · δηλ. τοῦ 428 π.Χ. τῷ σίτῳ ἐπιλείποντι = ἐκ τῆς ἑλλείψεως τοῦ σίτου. τιμωρία = βοήθεια. ἐπιβουλεύουσιν ἔξελθεῖν = ἀποφασίζουν νὰ ἔξελθουν. ἦν δύνωνται βιάσασθαι = ἀν δύνανται νὰ τὸ ἐπιτύχουν διὰ τῆς βίας. πεῖρα = ἀπόπειρα, ἐπιχείρησις. ἀποκνέω τὸν κίνδυνον = ἐκ φόβου ἀπέχω τοῦ κινδύνου. πως = κάπως. ξυνεμετρήσαντο ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πλίνθων = εὗρον τὸ ὅλον μέτρον (τῶν κλιμάκων) διὰ (καταμετρήσεως) τῶν σειρῶν τῶν πλίνθων. ἔξαληλιμμένον = καλῶς (= ἐκ) ἀσβεστωμένον. λογισμὸς = ὑπολογισμὸς (τῶν στρώσεων). οὐ πολὺ ἀπέχοντος = διότι καὶ ἡ ἀπόστασις (ἀπὸ τοῦ τείχους) δὲν ἦτο μεγάλη, ἐβούλοντο. δηλ. ἀναβαίνειν.

21. πρός τε Πλαταιῶν... ἐπίοι = καὶ πρὸς τὸ μέρος τῶν Πλαταιῶν καὶ ἀν ἵσως κανεὶς ἔξωθεν ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν ἐπήρχετο. διέχω = ἀπέχω. πόδας · διὰ ποὺς ἰσοῦται πρὸς 0,30 τοῦ μέτρου περίπου. μάλιστα = περίπου. διὰ δέκα ἐπάλξεων = εἰς κάθε δέκα ἐπάλξεις· αἱ ἐπάλξεις ἥσαν προμαχῶνες ἐπὶ τῶν τειχῶν, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ ἀμυνόμενοι προσέβαλλον τοὺς ἐπερχομένους. διήκω = φθάνω. παρὰ πύργον = ἔξωθεν (πλησίον) τοῦ πύργου. ἀλλὰ δι' αὐτῶν μέσων διήσαν = ἀλλὰ διὰ μέσου αὐτῶν διήρχοντο (όσακις δηλ. στρατιώτης ζήθελε νὰ μεταβῇ ἀπὸ ἐπάλξεώς τινος εἰς ἄλλην κειμένην πέραν τοῦ πύργου). νοτερὸς = βροχερός. δητῶν δι' διλίγου = εὑρισκομένων εἰς μικρὰ ἀπ' ἀλλήλων διαστήματα. στεγανὸς = ἐστεγασμένος.

22. παρεσκεύαστο · ἀπροσ. = παρασκευὴ ἐγεγόνει. τηρήσαν-

τες = περιμείναντες. **χειμέριος** = χειμερινός. **περιέχω τινά** = περιβάλλω τινά. **ἀνά τὸ σκοτεινὸν** = μέσα εἰς τὸ σκότος. **φόφω δέ...** **τοῦ ἀνέμου** = ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀνεμος ἔκαμνε πάταγον καλύπτοντα τὸν ἐκ τῆς προσεγγίσεως αὐτῶν χρότον. **διέχοντες** = ἀφήνοντες μεγάλα διαστήματα μεταξύ των. **εὔσταλεῖς τῇ δπλίσει** = ἐλαφρῶς ὡπλισμένοι. **τὸν ἄριστερόν...** **ὑποδεδεμένοι** = ὅταν κανεὶς ἔχῃ γυμνὸν ὑποδήματος τὸν ἔνα πόδα, πατεῖ στερεώτερα εἰς λασπῶδες ἔδαφος. **ἀσφαλείας ἔνεκα τῆς πρὸς τὸν πηλὸν** = διὰ νὰ βαδίζουν ἀσφαλεῖς εἰς λασπώδη τόπον. **μεταπύργιον** = τὸ μεταξὺ τῶν δύο πύργων διάστημα. **προσέθεσαν** = ἐτοποθέτησαν. **δπότε εἰεν...** = ὅταν θὰ ἐπλησίαζον. **καταβάλλω** = βίπτω κάτω. **ἀντιλαμβανόμενος ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων** = ἐνῷ προσεπάθει νὰ πιασθῇ... ἐκ τοῦμπαλιν = ἐκ τοῦ ἀντιθέτου μέρους. **ὅπως ἥκιστα τὸν νοῦν ἔχοιεν** = διὰ νὰ μὴ προσέχουν καθόλου. **κατὰ χώραν** = εἰς τὴν θέσιν των. **φρυκτοὶ πολέμιοι** = σήματα διὰ πυρῶν δηλοῦντα ἐμφάνισιν πολεμίων. **παρανίσχον** (παρ.-ἀν-ίσχω) **φρυκτοὺς** = παραλλήλως πρὸς αὐτοὺς ὕψωναν φρυκτούς. **φρυκτωρία** = ἡ διὰ πυρῶν μακρόθεν συνεννόησις. **καὶ τοῦ ἀσφαλοῦς ἀντιλάβοιντο** = καὶ πατήσουν εἰς ἀσφαλεῖς ἔδαφος.

23. ἐν τούτῳ δηλ. τῷ χρόνῳ. **τὰς διόδους τῶν πύργων** = τὰς πρὸς τοὺς πύργους φερούσας ὁδούς. **οἱ μέν** • δηλ. οἱ ἀναβάντες ἐπὶ τῶν πύργων καὶ ἐν ταῖς διόδοις. **οἱ δέ** • δηλ. οἱ λοιποὶ Πλαταιεῖς. **ἀπώσαντες** = καταρρίψαντες (ἴνα μὴ δυσχεραίνεται ἡ ἀνάβασις). **ὁ διακομιζόμενος αἱεὶ** = ὁ ἐκάστοτε ὑπερβαίνων τὸ τεῖχος καὶ τὴν τάφρον. **αὐτοῖς ἐπεφέροντο** = ἐπήρχοντο κατ' αὐτῶν. **ἔς τὰ γυμνά** • εἰς τὰ πλευρὰ τοῦ σώματος τὰ μὴ κεκαλυμμένα ὑπὸ τῆς ἀσπίδος, δηλ. τὰ δεξιά. **φθάνουσι...** **διαβάντες** = ἐπρόφθασαν καὶ διέβησαν. **κρύσταλλος...** **ώστε ἐπελθεῖν** = κρύσταλλος ὅχι στερεός, ὥστε νὰ πατήσῃ τις ἐπάνω καὶ νὰ περάσῃ. **ἄλλ'** οἰσις **ἀπηλιώτου** ἡ **βορέου** **ὑδατώδης μᾶλλον** = ἀλλὰ τοιοῦτος (κρύσταλλος), ὅποιος συμβαίνει νὰ εἴναι, ὅταν πνέῃ ἀπηλιώτης ἡ βορρᾶς ὑδατώδης μᾶλλον (ἡ βέβαιος = στερεός). **νὺξ ὑπονιψομένη** = νύξ, καθ' ἣν χιονίζει σιγά σιγά (ἄλλ' ἀδιακόπως). **διάφευξις** = φυγή.

24. **'Ανδροκράτης** • ἥρως τιμώμενος ἐν Πλαταιαῖς, τοῦ δποίου τὸ μνημεῖον ἦτο ἔξω τῶν τειχῶν. **νομίζοντες...** **τραπέσθαι** = νομί-

ζοντες, οτι δεν ητο δυνατον να υποπτεύσουν (οι Πελ.) πισώς, οτι (οι Πλατ.) ἐτράπησαν (ἐπῆραν) ταύτην την ὁδόν. τὴν ἐπ' Ἀθηνῶν φέρουσαν διώκοντας = ἀκολουθοῦντας ἐν τῇ διώξει τὴν πρὸς τὰς Ἀθήνας ἄγουσαν. λαβόμενοι τῶν δρῶν = ἀφοῦ ἐπῆραν τὰ βουνά· ἀπετράποντο = ἐγύρισαν ὅπισω. κατὰ χώραν ἐγένοντο = ἐπανῆλθον εἰς τὰς θέσεις των. ως οὐδεὶς περίεστι = οτι δεν ἐσώθη κανείς. ἐσπένδοντο ἀναίρεσιν τοῖς νεκροῖς = ἐζήτουν να κάμουν σπονδάς, διὰ να σηκώσουν καὶ θάψουν τοὺς νεκρούς.

Πλαταιέων παράδοσις

(Γ, 52)

52. εἰρημένον ήν = εἶχε δοθῆ ἐντολή. εἰ... ξυγχωροῖεν = ἐὰν ἔγινετο ἀμοιβαίχ παραχώρησις. ἀποδίδομαι = δίδω ὅπισω. μὴ ἀναδοτος εἴη = μὴ δοθῆ ὅπισω. παρὰ δίκην = παρὰ τὸ δίκαιον. ἐν τῷ ἀσθενεστάτῳ = ἐν ἐσχάτῃ ἀδυναμίᾳ, τελείως ἔξηντλημένοι. ἐπικαλοῦμαι = προσκαλῶ. ἀγαθὸν εἰργασμένοι εἰσί· οἱ Λακεδαιμόνιοι διὰ τῆς ἐρωτήσεως ἔθεσαν πρὸ διλήμματος τοὺς Πλαταιεῖς, διότι, ἀν ἀπαντήσουν οὕτοι οτι τοὺς εὐηργέτησαν, θὰ τοὺς ἀντιταχθῆ ὅτι φεύδονται, ἐφ' ὅσον ἐπολέμουν πρὸς τοὺς Λακεδ., ἂν δὲ εἴπουν οὐχ, τότε θὰ καταδικασθοῦν κατὰ τὴν ὄμοιογίαν των. προτάξαντες σφῶν αὐτῶν = ἀφοῦ ὤρισαν τοὺς συνηγόρους των.

Δημηγορία Πλαταιέων

(Γ, 53 - 59)

53. οὐ τοιάνδε... δίκην ὑφέξειν = οτι δεν θὰ υποστῶμεν τοιαύτην δίκην (οἷαν δηλ. υπέχομεν διὰ τοῦ ἐρωτήματος πρβλ. Γ, 42,4). οιόμενοι... ἡγούμενοι· αἱ μετοχαὶ αὗται περιέχουν τοὺς λόγους, διατὶ πιστεύσαντες... τὴν παράδοσιν ἐποιησάμεθα. δεξάμενοι = εἰ δεξαίμεθα, ἀπόδοσις δὲ τό : τὸ ἵσον μάλιστ' ἂν φέρεσθαι = θὰ ἡμπορούσαμεν πρὸ πάντων να εὔρωμεν τὸ δίκαιον μας. ὥσπερ καὶ ἐσμέν· δηλ. οὐκ ἐν ἄλλοις δικασταῖς. ἐν δικασταῖς γενέσθαι = νὰ παρουσιασθῶμεν ἐνώπιον δικαστῶν. ἀμφοτέρων δηλ. νομιμωτέρας δίκης καὶ δικαίων δικαστῶν τὸν ἀγῶνα περὶ τῶν δεινοτάτων εἰναι = οτι ὁ ἀγῶν εἶναι περὶ ζωῆς η θανάτου. κοινὸς = δίκαιος, ἀμερόληπτος. τεκμαίρόμενοι... οὐ προγεγενημένης = συμπεραίνοντες

ἐκ τοῦ ὅτι δὲν διετυπώθη πρότερον κατηγορία. λόγον ἡτησάμεθα· δηλ. τὴν ἄδειαν νὰ ὀμιλήσωμεν (πρβλ. Γ, 52), τὸ τε ἐπερώτημα βραχὺ (= σύντομον) δν· αἰτ. ἀπόλυτος ἀναφ. εἰς τὸ τεκμαιρόμενοι. ᾖ (δηλ. ἐπερωτήματι) ἀποκρίνασθαι... γίγνεται= πρὸς τὸ δποῖον ἐπερώτημα ἡ ἀληθῆς ἀπόκρισις ἀποβαίνει δλεθρία (εἰς τὸν ἀποκρινόμενον)· τὰ δὲ ψευδῆ· δηλ. ἀποκρίνασθαι. ἔλεγχον ἔχει= ἀποδεικνύεται (ψευδῆς). πανταχόθεν ἀποροι καθεστῶτες = ἐπειδὴ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως εὑρισκόμεθα εἰς ἀμηχανίαν. δ μὴ ῥηθεὶς λόγος= τὸ μὴ ῥηθῆναι λόγον = ἡ σιωπή. τοῖς ὡδ' ἔχουσιν αἰτίαν ἀν παράσχοι = δύναται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν πρὸς κατηγορίαν (= αἰτίαν) τῶν εὑρισκομένων εἰς τοιαύτην κατάστασιν (εἰς τὴν θέσιν μας). πρὸς τοῖς ἄλλοις = ἔκτὸς τῶν ἄλλων δυσχερειῶν. ἡ πειθώ = τὸ πεῖσαι ὑμᾶς = ἡ δύναμις τοῦ πείθειν. ἀγνῶτες δύντες ἄλλήλων (ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς) = ἐὰν ἡμεθα ἀγνωστοι μεταξὺ μας. ἐπεσενεγκάμενοι μαρτύρια = ἐπεσενεγκόντες ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν = προσάγοντες εἰς τὸ δικαστήριόν σας (= εἰς) πρὸς ὑπεράσπισίν μας (= ἐπὶ) ἀποδείξεις. ἀπειροι ἦτε= δὲν ἐγνωρίζετε. καὶ δέδιμεν οὐχὶ μὴ... = δέδιμεν μὴ προκαταγνόντες ἡμῶν τὰς ἀρετὰς ἡσσους εἶναι τῶν ὑμετέρων = καὶ φοβούμεθα οὐχὶ μήπως ἐκ τῶν προτέρων καταδικάσαντες τὰς ὑπηρεσίας ἡμῶν ὡς κατωτέρας τῶν ἴδικῶν σας. 'Εννοοῦνται αἱ ὑπηρεσίαι, ἃς οἱ Πλαταιεῖς παρέσχον ἐν τῷ Περσικῷ πολέμῳ. ἔγκλημα αὐτὸ ποιῆτε· δηλ. τὸ ἡσσους εἶναι = θεωρῆτε αὐτὸ ὡς κατηγορίαν ἡμῶν. ἄλλοις (δηλ. τοῖς Θηβαίοις) χάριν φέροντες = χαριζόμενοι = πρὸς εὐχαρίστησιν ἄλλων. ἐπὶ διεγνωσμένην κρίσιν καθιστώμεθα = (μήπως) εἰσαγώμεθα εἰς κρίσιν προσποφασισμένην, εὑρισκώμεθα πρὸ εἰλημμένης ἀποφάσεως.

54. παρεχόμενοι ἄ... διάφορα= ἀναφέροντες τὰς δικαιολογίας (λόγους), τὰς δποίας ἔχομεν ὡς πρὸς τὰς διαφορὰς ἡμῶν μὲ τοὺς Θηβαίους. εῦ δεδραμένα = αἱ εὐεργεσίαι. γάρ = δηλαδή. πρὸς τὸ ἐρώτημα· ἡ πρὸς σημ. ἀναφοράν. φαμὲν γάρ... εἰ ὡς πολεμίους ἐρωτᾶτε, οὐκ ἀδικεῖσθαι ὑμᾶς μὴ εῦ παθόντας= ἀποκρινόμεθα ὅτι, ἐὰν μὲν ἐρωτᾶτε ἡμᾶς ὡς ἔχθρούς σας, δὲν ἔχετε ὑμεῖς ἀδικηθῆ, ἐὰν δὲν εὐηργετήθητε ἀπὸ ἡμᾶς. αὐτοὺς = ὑμᾶς αὐτούς. τὰ δὲ ἐν εἰρήνῃ· εἰς τὸ ἀγαθοὶ = δσον ἀφορᾶ ἀπὸ εἰς τὴν διαγωγὴν ἡμῶν ἐν τῇ εἰρήνῃ· ἀγαθοὶ γεγενήμεθα = ἔχομεν δειχθῆ γενναῖοι, ἔντιμοι, ἀμεμ-

πτοι. νῦν (= ἐν τῷ παρόντι πολέμῳ)· κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ τότε (= ἐν τοῖς Μηδικοῖς). ξυνεπιθέμενοι = μεθ' ὑμῶν ἐπιθέμενοι. ἐς ἐλευθερίαν = ἵνα διατηρήσωμεν τὴν ἐλευθερίαν. μόνοι Βοιωτῶν· δὲν πρέπει νὰ ληφθῇ κατὰ γράμμα, οὐδέτι πλὴν αὐτῶν καὶ οἱ Θεσπιεῖς κατὰ τὸν Ἡρόδοτον καὶ οἱ Ἀλιάρτιοι κατὰ τὸν Παυσανίαν ἔλαβον μέρος. μάχη = κατὰ τὴν μάχην. Παυσανίᾳ· ὁ Π. ἥτο ἀρχιστράτηγος τῶν Ἑλλήνων ἐν Πλαταιαῖς. παρὰ δύναμιν = ὑπὲρ δύναμιν δτε περ δὴ = καθ' ἦν μάλιστα στιγμήν. περιέστη τὴν Σπάρτην = ἔστη περὶ τὴν Σπάρτην = κατέλαβε τὴν Σπ. ἐς Ἰθώμην Εἰλώτων ἀποστάντων· βραχυλογ. = ἀποστάντων καὶ ἀποχωρησάντων, σεισμόν· τὸν γενόμενον τῷ 464 π.Χ. Ὡς γνωστόν, οἱ Σπαρτιάται τόσον πολὺ ἐφοβήθησαν ἐκ τῆς ἀποστασίας τῶν Εἰλώτων, ὥστε ἔστειλαν εἰς τὰς Ἀθήνας τὸν Περικλείδαν ζητοῦντες βοήθειαν, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἔστειλαν τὸν Κίμωνα. οὐκ εἰκὸς ἀμνημονεῖν = δὲν εἶναι δίκαιον νὰ λησμονῆτε.

55. τοιοῦτοι ἡξιώσαμεν εἶναι = ἐθεωρήσαμεν πρέπον νὰ εἴμεθα τοιοῦτοι. ἐβιάσαντο = μετεχειρίσθησαν βίαν καθ' ἡμῶν. Τὸ ἀναφερόμενον ἐνταῦθα ὑπὸ τοῦ ῥήτορος εἶναι ἀληθές, ὡς ἀναφέρει ὁ Ἡρόδ. VI, 108. Πιεζόμενοι δηλ. τότε οἱ Πλαταιεῖς ὑπὸ τῶν Θηβαίων ἐζήτησαν τὴν βοήθειαν τῶν Λακεδαιμ., ἀλλ' οὗτοι παρέπεμψαν αὐτοὺς εἰς τοὺς Ἀθην. ὡς κατοικοῦντας πλησίον. ἐκπρεπέστερον = ἔξω τοῦ πρέποντος, ἀσύνηθες πάθημα. ἐμελλόντες· δηλ. πείσεσθαι. εἰ = δτι. οὐκ ἡδικοῦμεν = δὲν ἡμεθα ἔνοχοι ἀδικίας. ἀπωκνεῖτε = ἐδιστάζετε. καλὸν = ἔντιμον. ἀλλως τε καὶ = καὶ πρὸ πάντων. πολιτείας (= ἴσοπολιτείας) μετέλαβε· ἐνταῦθα λέγει ὁ Θουκυδίδης δτι οἱ Ἀθην. εἶχον δώσει προηγουμένως εἰς τοὺς Πλαταιεῖς ἴσοπολιτείαν, ἥτις συνίστατο εἰς τὸ δτι πᾶς πολίτης, ἐκ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἀλλην πόλιν μετοικῶν, ἐγίνετο μόνιμος πολίτης ταύτης, εἰς ἦν μετώκει. παραγγελλόμενα· δηλ. ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. ἀ δὲ ἐκάτεροι... τῆς συμμάχοις = δσα δὲ ἐκάτεροι (ὑμεῖς καὶ οἱ Ἀθην.) ὡς ἡγεμόνες τῶν συμμάχων παραγγέλλετε εἰς αὐτούς. οἱ ἐπόμενοι· δηλ. ἐκατέροις. ἐπὶ τὰ μὴ δρθῶς ἔχοντα = ἐπὶ τὰ ἀδικία.

56. τὸ τελευταῖον· ἐνν. ὁ ἡδίκησαν = τὴν τελευταίαν ἀδικίαν ἐν σπονδαῖς· ἐνν. τὰς τριακοντούτεις σπονδάς. ιερομηνίᾳ (ιερὰ

μήνη = σελήνη) έορτάσιμος ήμέρα. Είχον δὲ οἱ Πλαταιεῖς ιερομηνίαν, διότι οἱ Θηβ. τοὺς ἐπετέθησαν κατὰ τὸ τέλος τοῦ μηνός. **δρθῶς ἔτι-**
μωρησάμεθα· ἐν τούτοις οἱ Πλ. εἶχον κάμει συμφωνίαν πρὸς τοὺς εἰσελθόντας Θηβαίους (πρβλ. Γ, 66,2 καὶ Β, 2, 1). **κατὰ τὸν πᾶσι**
νόμον καθεστῶτα = κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν γενικῶς σύνηθειαν.
ὅσιον = δίκαιον. **εἰ γάρ... λήψεσθε** = διότι, ἐὰν κρίνετε τὸ δίκαιον ἀποβλέποντες εἰς τὸ προσωρινὸν συμφέρον ὑμῶν καὶ τὴν ἔχθραν ἔκει-
 νων (τῶν Θηβ.) **φανεῖσθε** = δείξετε ὑμᾶς αὐτούς. **τότε** · δηλ. ἐν τοῖς Μηδικοῖς. **εἰ ἄρα ἡμάρτηται τι** = ἀν ἵσως ἔχῃ γίνει σφάλμα.
ἀντιθεῖναι = ἀντιπαραβαλεῖν. **μείζω πρὸς ἔλασσω** = μεγαλυτέραν (τὴν προθυμίαν) ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ μικρότερον σφάλμα. **ἐπη-**
νοῦντό τε μᾶλλον... πράσσοντες = οἱ μὴ ἐπιδιώκοντες (ώς οἱ Θηβ.)
 ὑπὲρ ἔαυτῶν ἀνευ κινδύνων τὰ συμφέροντά των σχετικῶς μὲ τὴν ἔ-
 φοδον τῶν βαρβάρων (πρὸ τοῦ ἐπερχομένου ἔχθρου). **τολμᾶν τὰ**
βέλτιστα = μετὰ τόλμης πράττειν τὰ βέλτιστα (ώς ἔπραξαν οἱ Ἀ-
 θηναῖοι ἐρημώσαντες τὴν πόλιν των). Παρατηρητέα ἢ ἀντιστοιχία :
 ἔθελοντες τολμᾶν — πράσσοντες, μετὰ κινδύνων — ἀσφαλείᾳ, βέλτι-
 στα — ξύμφορα **ῶν** = ἐκ τούτων (τῶν μετὰ κινδύνων περὶ τῶν βελ-
 τίστων ἀγωνισαμένων). Διότι οἱ Πλ. κατὰ τὰ Μηδικὰ προτιμήσαν-
 τες τὰ βέλτιστα κατέλιπον τὴν πόλιν των νὰ τὴν πυρπολήσουν οἱ Πέρ-
 σαι. (πρβλ. Γ, 57, 3). **ἔς τὰ πρῶτα** = τὰ μέγιστα. **ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς** ·
 εἰς τὸ διαφθαρῶμεν = διὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐνεργείας (διότι δηλ.
 ἐπροτιμήσαμεν τὸ δρθὸν τοῦ συμφέροντος). **δικαίως** = κατὰ τὸ δί-
 καιον. **κερδαλέως** = κατὰ τὸ συμφέρον μας. **καίτοι χρή... καθι-**
στῆται = ἀλλ' ὅμως κρίνοντες περὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων πρέπει
 νὰ φαίνεσθε, ὅτι ἔχετε σταθερὰν γνώμην καὶ νὰ μὴ νομίσετε, ὅτι (τὸ
 πραγματικὸν) συμφέρον ὑμῶν εἰναι ἄλλο τι παρά, ὅταν καὶ τὸ προσ-
 ωρινὸν συμφέρον ὑμῶν ῥυθμίζεται ὠφελίμως, ἐνῷ τηρεῖτε πάντοτε
 πιστῶς πρὸς τοὺς ἀνδρείους συμμάχους τὴν εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν
 ἀνδρείαν των· ήτοι δὲ συμβιβασμὸς τῆς ἔκαστοτε ὠφελείας ὑμῶν μὲ
 τὴν σταθερὰν εὐγνωμοσύνην τῶν γενναίων συμμάχων, (τοῦτο εἰναι τὸ
 πραγματικὸν συμφέρον). Οἱ λόγοι οὗτοι ἀποτελοῦν εἶδος μομφῆς κατὰ
 τῶν Λακ., οἱ ὅποιοι μετέβαλον γνώμην.

57. **προσ** (= προσέτι) **σκοποῦμαι** = σκέπτομαι. **ἀνδραγαθία** =
 γενναιοφροσύνη· ἐνταῦθα = χρηστότης, τιμιότης. **εἰ γνώσεσθε** μὴ τὰ

εἰκότα = ἐὰν θὰ ἀποφασίσετε ὅχι δίκαια. γάρ· αἰτιολογεῖ τὰ ἐπόμενα « ὅρᾶτε ὅπως ». **οὐκ ἀφανῆ κρινεῖτε τὴν δίκην** = δὲν θὰ ἀποφασίσετε ἐν κρυπτῷ. **ἐπαινούμενοι... μεμπτῶν** = διότι καὶ οἱ κρίνοντες ἐπαινοῦνται καὶ οἱ κρινόμενοι δὲν εἶναι ἀξιόμεμπτοι· ὅτοι θὰ δικάσετε ἡμᾶς, οἱ ὄποιοι κατέχομεν ὑψηλὴν θέσιν εἰς τὸν ἐλλην. κόσμον διὰ τὰς πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ὑπηρεσίας ἡμῶν. **οὐκ ἀποδέξωνται** = μέμφονται = δὲν θὰ ἐπικροτήσουν. **αὐτοὺς** = ὑμᾶς αὐτοὺς (τοὺς Λακ.) ἀμείνους· δηλ. ἡμῶν τῶν Πλαταιέων. Τοῦτο ἐλέχθη μετά τινος κολακείας. **ἐπιγνῶναι** = γνῶναι καθ' ἡμῶν (= ἐπί). **οὐδέ**· δηλ. ἀποδέξωνται. **Ιεροῖς κοινοῖς**· ἐννοοῦνται οἱ ναοὶ τῆς Ἑλλάδος ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ Δελφοῖς, ἔνθα συνήθως ἀνέθετον οἱ νικηταὶ ἀπὸ τοὺς ἡττηθέντας ἀναθήματα. **τρίποδα**· τὸν ἀφιερωθέντα εἰς τοὺς Δελφοὺς μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην ὑπὸ τοῦ Παυσανίου. **πανοικεσίᾳ** = οἰκογενειακῶς. **ἔς τοῦτο ξυμφορᾶς προκεχωρήκαμεν** = εἰς τοιοῦτον σημεῖον δυστυχίας ἔχομεν φθάσει. **οἵτινες** = ὡστε ἡμεῖς... ἀπωλλύμεθα· ἐννοεῖ τὸν ἐμπρησμὸν τῆς πόλεως ὑπὸ τοῦ Ξέρξου μετὰ τὴν ἐν Θερμοπύλαις μάχην ('Ηροδ. IX, 50). ἐν ὑμῖν... ἡσσώμεθα = ἐνώπιον ὑμῶν (ώς δικαστῶν) εἴμεθα κατώτεροι. **ἀγών** = κίνδυνος. **τότε**· δηλ. πρὶν ἀποφασίσουν νὰ παραδώσουν τὴν πόλιν εἰς τοὺς Λακεδαιμονίου. (πρβλ. Γ, 52, 3 καὶ 56, 3). **θανάτου κρίνεσθαι** = δικάζεσθαι περὶ ζωῆς καὶ θανάτου. **περιεώσμεθα... ἀτιμώρητοι** = μετὰ πολλὰς προσβολὰς τῆς τύχης (= περὶ) κατηντήσαμεν τέλος ἐξ ὅλων τῶν Ἑλλήνων ἡμεῖς οἱ Πλ. ἕρημοι καὶ ἀβοήθητοι (ἀπροστάτευτοι). **τότε**· δηλ. ἐν τοῖς Μηδικοῖς. **βέβαιοι** = σταθεροί.

58. **καίτοι... ἀξιοῦμεν** = καὶ ὅμως (ἀν καὶ ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ἐπὶ τὴν ὑμετέραν προστασίαν εἶναι ἀσθενῆς) ἵκετεύομεν. **ξυμμαχικῶν γενομένων** = οἵτινες ἔγιναν ἔφοροι (προστάται) τῆς ἡμετέρας συμμαχίας· δηλ. κατὰ τὰ Μηδικά, ὅτε ὁ Παυσανίας ἐπικαλεσθεὶς εἰς βοήθειαν τοὺς ἔχοντας τὴν Πλαταιέκην γῆν θεοὺς ἐνίκησε τοὺς Μήδους. **καὶ ἀρετῆς τῆς ἔς τοὺς "Ἑλληνας** = καὶ τῆς ἀνδρείας, τὴν ὅποιαν ἐδείξαμεν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. **τὴν δωρεάν...** πρέπει = (ἵκετεύομεν) νὰ ἀπαιτήσητε πρὸς ἀνταμοιβὴν ἡμῶν (ἀντὶ τῆς ἀρετῆς ἡμῶν) παρ' αὐτῶν (τῶν Θηβ.). νὰ μὴ φονεύετε ἔκείνους, τοὺς ὄποιούς δὲν ἀρμόζει εἰς ὑμᾶς (νὰ φονεύετε). **σώφρονά τε ἀντὶ αἰσχρᾶς κομίσασθαι** (= κομίσαι ὑμῖν αὐτοῖς) **χάριν** = καὶ νὰ λάβετε παρ' ἡμῶν ἔντιμον

εύγνωμοσύνην ἀντί τῆς αἰσχρᾶς (ἀτίμου) τῆς παρὰ τῶν Θηβαίων. **κακία** = δυσφημία, κακὸν ὄνομα. **ἀντιλαβεῖν** = ἀντί τῆς ἡδονῆς λαβεῖν. **δύσκλεια** = κακὸν ὄνομα. **οὐκ ἔχθροὺς ήμᾶς τιμωρήσεσθε** = ήμεῖς, οὓς τιμωρήσεσθε, οὐκ ἐσμεν ἔχθροί. τῶν σωμάτων ἀδειαν ποιεῖν = παρέχειν ἡμῖν ἀσφάλειαν. **προνοοῦντες** = ἂν, πρὶν ἀποφασίσετε, λάβετε ὑπ' ὅψιν. **χεῖρας προΐσχομένους** (τοῦ προΐσχω = παρέχω) = τὰς ἔσυτῶν χεῖρας προβάλλοντας, ἵκετεύοντας. **ὁ νόμος τοῖς "Ελλησι** = ἡ συνήθεια ἡ καθιερωμένη μεταξὺ τῶν 'Ελλήνων. **διὰ παντὸς = καθ'** δλον τὸν πρότερον χρόνον. **Θήκη** = τάφος. **ἔσθήμασι** · ἐνδύματα προσεφέροντο εἰς τοὺς νεκρούς, ἀκόμη δὲ καὶ διτι ἀλλο ἥτο προσφιλές εἰς αὐτοὺς ζῶντας. **ώραια** = ὥριμοι καρποί, τῆς ἐποχῆς. **ἀπαρχαί** · ἥσαν ἡ προσφορὰ καὶ θυσία τῶν πρώτων καρπῶν. **ἐπιφέρω** = προσφέρω. **δμαιχμος** = συμπολεμιστής. **δρθῶς** = δικαίως. **τοιούτους δηλ.** φιλίους. **τί ἀλλο δηλ.** ποιήσετε. **αὐθένταις = τοῖς φονεῦσι**. Οὕτω λέγονται οἱ Θηβαῖοι ὡς φονεῖς τῶν πατέρων αὐτῶν, διότι εἶχον ταχθῆ μετὰ τῶν Περσῶν καὶ συνεπολέμουν μετ' αὐτῶν. **ἀτίμους γερῶν = ἐστερημένους τιμῶν**. Οἱ Θηβαῖοι, ἐγκαθιστάμενοι ἐν Πλαταιαῖς ὡς φονεῖς τῶν πατέρων, δὲν δύνανται νὰ λατρεύουν αὐτούς. **ῶν νῦν ἴσχουσιν = ἀ νῦν ἴσχουσιν (ἔχουσιν). ἐρημοῦτε · εἰς θέσιν μέλλοντος = ἐρημώσετε.** **εἰσαμένων** ίδρυσάντων. Τὸ **εἰσάμενοι** = ἀόρ. τοῦ ἵζω. Εἴναι καθιερωμένος δρος ἐπὶ τῶν ίδρυτῶν τῶν ιερῶν καὶ ναῶν· ἐφρόντισεν δὲ ὁ Θουκ. νὰ ἐπεξηγήσῃ τὴν λέξιν διὰ τῶν **κτισάντων**, διότι ἐπὶ τῶν χρόνων του ἥτο ἀρχαϊκή.

59. οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης τάδε = δὲν συμβιβάζονται πρὸς τὴν φήμην σας αὐτά. φείσασθαι (ληπτέον ἀπολύτως) δέ... λαβόντας = νὰ μᾶς λυπηθῆτε διὰ νὰ καμφθῆτε κρίνοντες τὸ πρᾶγμα μὲ λελογισμένην συμπάθειαν (δηλ. προερχομένην ἐκ τῆς συνειδήσεως τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας). **ώς ἀστάθμητον... **ξυμπέσοι = πόσον δλίγον δύναται κανεὶς νὰ ὑπολογίσῃ κατὰ τίνος ποτὲ καὶ χωρὶς νὰ πταίῃ** (καὶ ἂν δὲν τὸ ἀξίζῃ) **θὰ ἐπιπέσῃ** ἡ συμφορὰ (ἢ πόσον ἀπροσδιόριστον εἰναι ποῖον θὰ εὕρῃ, ὃ δόποῖς δυνατὸν νὰ μὴ τὸ ἤξιζε, καὶ πότε θὰ τὸν εὕρῃ ἡ συμφορά). **ήμεῖς τε...** ἀντιτίθεται πρὸς τὸ **ὑμετέρας δόξης** · ὡς δηλ. κινδυνεύει ἡ δόξα ὑμῶν, οὕτως ὑπολείπεται ὑμῖν μόνον ἡ ἴκεσία. **ώς ἡ χρεία προάγει = καθὼς ἡ ἀνάγκη ἀπαιτεῖ.** **ἐπιβοώμενοι θεοὺς τοὺς δόμοβωμίους = ἐπικαλούμενοι τοὺς εἰς τοὺς****

αύτοὺς βωμούς τιμωμένους θεούς δηλ. ἐν Ὁλυμπίᾳ. Δελφοῖς. πεῖσαι τάδε· ἐκ τοῦ ἐπιβούμενοι δηλ. φείσασθαι καὶ ἐπικλασθῆναι. προστρεφόμενοι = προβάλλοντες πρὸς ὑπεράσπισιν ἡμῶν. ίκέται γιγνόμεθα ὑμῶν τῶν πατρώων τάφων. τάφων· τὸ ὑμῶν ἐκ τοῦ τάφων, τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ ίκέται = σᾶς καθικετεύομεν καταφεύγοντες εἰς τὴν προστασίαν τῶν τάφων, ἔνθα κεῦνται οἱ πατέρες ὑμῶν. ἐπικαλούμεθα... Θηβαίοις = ἐπικαλούμεθα τοὺς ἀποθανόντας νὰ μὴ περιέλθωμεν εἰς τὴν ἔξουσίαν τῶν Θηβαίων. μετ' αὐτῶν· δηλ. τῶν κεκυρκότων. ὃδε ἔχουσι = εἰς εὑρισκομένους εἰς τοιαύτην θέσιν. μετ' αὐτοῦ· δηλ. τοῦ τελευτᾶν πρό γε τούτου δηλ. τοῦ παραδοθῆναι. τῷ αἰσχίστῳ· διότι δ λιμὸς ἐπιφέρει ἀδοξον θάνατον, καθ ὅσον ἀποθνήσκει τις χωρὶς νὰ πράξῃ τι γενναῖον. ἐς τὰ αὐτὰ καταστήσαντας = εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν (εἰς ἦν δηλ. ἡμεθα πρὸ τῆς παραδόσεως) ἀφοῦ ἐπαναφέρετε. τὸν ξυντυχόντα... ἐλέσθαι = ἔξορκίζομεν νὰ μὴ παραδοθῶμεν ἐκ τῶν ὑμετέρων χειρῶν, εἰς ἀς παρεδώσαμεν ἡμᾶς αὐτοὺς μετὰ προγονούμενην διαβεβαίωσιν πίστεως (= ὑμῖν πιστεύσαντες).

60. πρὸς τὸν λόγον = ἀπέναντι τῆς πειστικότητος τοῦ λόγου. προσελθόντες· δηλ. ἐνώπιον τῶν πέντε δικαστῶν. ἐνδῶσι τι = δείξουν κάποιαν ὑποχώρησιν. ἔκεινοις· δηλ. τοῖς Πλαταιεῦσι παρὰ γνώμην = παρ' ἐλπίδα. τῆς ἀποκρίσεως = παρ' ὅσον ἀπήτει ἢ ἀπόκρισις.

Δημηγορία Θηβαίων

(Γ, 61 - 67)

61. τοὺς μὲν λόγους = τούτους τοὺς μακροτέρους λόγους. οὗτοι· δηλ. οἱ Πλαταιεῖς. ἐπὶ ἡμᾶς τραπόμενοι = στρέψαντες καθ' ἡμῶν τὸν λόγον. καὶ μὴ περὶ αὐτῶν ἔξω τῶν προκειμένων καὶ ἄμα οὐδὲ (περὶ αὐτῶν) ἥτιαμένων (ὑπὸ τινος) πολλὴν τὴν ἀπολογίαν ἐποιήσαντο καὶ ἔπαινον (πραγμάτων), ὃν οὐδεὶς ἔμεμψατο = καὶ δὲν ἔκαμνον ἔξω τῆς ὑποθέσεως μακρὰν τὴν περὶ αὐτῶν ἀπολογίαν καὶ μάλιστα χωρὶς κανεὶς νὰ τοὺς κατηγορήσῃ καὶ ἔπαινον διὰ πράγματα, διὰ τὰ ὅποια κανεὶς δὲν τοὺς ἔψεξε. πρὸς μὲν τά· δηλ. πρὸς τὰς καθ' ἡμῶν κατηγορίας· τῶν δέ· δηλ. τῆς περὶ ἑαυτῶν ἀπολογίας καὶ τοῦ ἐπαΐνου. ἡ ἡμετέρα κακία = ἡ κακία, ἦν νομίζουσιν, διὰ τὴν ἡμεῖς ἔχομεν. Τοῦτο ἐλέχθη μετά τινος εἰρωνείας. δόξα = φήσιν, διάφορος = ἔχθρος. ξυμμείκτους... ἔσχομεν = ἔχδιώξαντες ἀν-

θρώπους μιγάδας· ήσαν δὲ οὗτοι Θρᾷκες, Πελασγοί, "Ταντες. οὐκ ἡξίουν οὔτοι=δὲν κατεδέχοντο οὔτοι. προσηναγκάζοντο· ἐνν. ἐμμένειν τοῖς πατρίοις ἔθεσι· κυρίως πρὸς τὸ μὴ παραβαίνειν τὰ πάτρια.

62. τῇ αὐτῇ ἰδέᾳ· εἰς τὸ ἀττικίσαι = μὲ τὴν αὐτὴν πρόθεσιν. ἐν οἷς εἴδει· δηλ. πολιτείας = (ἐν ὅποιω¹) ὅποῖον πολίτευμα ἔχοντες. κατ' ὀλιγαρχίαν ἴσσονομον = καθ' ἥν ὅλοι οἱ εὐγενεῖς εἶναι ὁμότιμοι. ὅπερ ἔστι νόμοις καὶ τῷ σωφρονεστάτῳ ἐναντιώτατον = τὸ ὅποῖον εἶναι ὅλως ἀντίθετον πρὸς τοὺς νόμους καὶ πρὸς τὸ ἰδεῶδες καλῶς συντεταγμένης πολιτείας. Ἰδίας δυνάμεις... σχήσειν = ἐλπίσαντες ὅτι θὰ καταστοῦν ἴσχυρότεροι. τὰ τοῦ Μῆδου = οἱ Μῆδοι. κατέχοντες ἴσχύι = κρατοῦντες διὰ τῆς βίας. ἐπηγάγοντο αὐτὸν = προσεκάλεσαν τοὺς Μῆδους πρὸς τὸ συμφέρον τῶν. αὐτοκράτωρ = κυρία ἔσωτῆς. μὴ μετὰ νόμων = εὐρισκομένη εἰς ἔκνομον κατάστασιν. τοὺς νόμους ἔλαβε = ἀνέκτησεν (ἢ πόλις) τὸ νόμιμόν της πολίτευμα. καὶ κατὰ στάσιν ἔχόντων αὐτῆς τὰ πολλὰ = καὶ ἐνῷ κατεῖχον ἔνεκα τῶν ἐμφυλίων ἐρίδων τὸ περισσότερον μέρος αὐτῆς. ἐν Κορωνείᾳ πρὸς δυσμάς τῆς Κωπατίδος. 'Ἐνταῦθα ἡττήθησαν οἱ Ἀθηναῖοι τῷ 446 π.Χ. ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν, Εὐβοέων κλπ.

63. ἀξιώτεροι δηλ. ἡμῶν. ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ τιμωρίᾳ = διὰ νὰ ἡμπορῆτε νὰ μᾶς ἀποκρούσετε. οὐκοῦν χρῆν... πρὸς ἡμᾶς = λοιπὸν ἐπρεπε νὰ προσκαλῆτε αὐτοὺς ὑμεῖς μόνον ἐναντίον μας. ὑπάρχον γε ὑμῖν· ἐνν. μὴ ἔνεπιέναι = ἀν καὶ ἦτο εἰς τὸ χέρι σας. εἴ τι προσήγεσθε = ἀν τυχὸν ἡναγκάζεσθε. ἐπὶ τῷ Μῆδῳ = κατὰ τοῦ Μῆδου. προβάλλεσθε = πρὸς προστασίαν σας προβάλλετε. παρέχειν· ἐνν. ὑμῖν = ἐπιτρέπειν. τοὺς μὲν δηλ. Ἀθηναίους. τοὺς δέ· δηλ. Λακεδαιμονίους. οὐκ ἵσην χάριν ἀνταπέδοτε = δὲν ἀνταπεδώκατε ἵσην εὐεργεσίαν (ἀλλὰ μείζονα). ἔκεινοι δηλ. σᾶς ἐβοήθησαν ἀδικουμένους, ὃς λέγετε, σεῖς δὲ τοὺς ἐβοήθήσατε ἀδικοῦντας. καίτοι τὰς ὄμοιας... ἀποδιδομένας = καὶ δμως τὸ νὰ μὴ ἀποδίδῃ τις τὰς ὄμοιας ὑποχρεώσεις εἶναι μᾶλλον ἐπονείδιστον παρὰ (τὸ νὰ μὴ ἀποδίδῃ) τὰς δικαίως ὄφειλομένας, πρὸς ἀδικίαν δμως (πρὸς τὸ ἐτέρους ἀδικῆσαι) ἀποδιδομένας.

64. τε = καὶ οὕτω. μόνοι· ἐνν. Βοιωτῶν. τοῖς μέν· δηλ. Ἀθηναίοις· τοῖς δέ· δηλ. Θηβαίοις (ἢ μῖν) ἀξιοῦτε ἀφ' ὧν (ἀπὸ τούτων ἢ) ἐγένεσθε ἀγαθοί... ὥφελεῖσθαι = ἔχετε τὴν ἀξιώσιν νὰ ὥφε-

λησθε διὰ πράξεις, τὰς ὅποιας ἔκάματε, διὰ νὰ ὠφελήσετε καὶ εὐχαριστήσετε ἄλλους. **ἀλλ' οὐκ εἰκός**· ἐνν., ἐστιν ὡφελεῖσθαι. **ξυναγωνίζεσθε**· προστ.= διαμένετε συναγωνισταὶ καὶ σύμμαχοι. **τὴν τότε ξυνωμοσίαν**· τὴν γενομένην κατὰ τὸν γνωστὸν χρόνον ἔνορκον συμμαχίαν. Πότε ἐγένετο αὕτη; **ξυγκατεδουλοῦσθε**= σὺν τοῖς Ἀθηναίοις κατεδουλοῦσθε. Οἱ Ἀθηναῖοι βοηθούμενοι ὑπὸ τῶν συμμάχων των Πλαταιέων κατέλαβον τὴν Αἴγιναν. **διεκωλύετε**· δῆλ. ἐτέρους καταδουλοῦσθαι αὐτούς, **ἔχοντές τε τοὺς νόμους**= αὐτόνομοι τε ὅντες= μὴ ὑπακούοντες εἰς δυνάστας (διπώς ἡμεῖς πρβλ. Γ, 62). **τὴν τελευταῖαν πρόσκλησιν ήμῶν ἐς ἡσυχίαν**= δτε ἡμεῖς προσεκαλέσαμεν ὑμᾶς εἰς εἰρηνικὴν οὐδετερότητα (πρβλ. Β, 72, 1). **κακῷ**= δουλώσει (τῶν Ἐλλήνων). **ἀνδραγαθίαν προύθεσθε**= ἐδείξατε γενναιότητα. **οὐ προσήκοντα νῦν ἐπεδείξατε**= ἀπεδείξατε τώρα δτι δὲν ἀνῆκον (δὲν ἥσαν ἔδια) εἰς ὑμᾶς. **& δὲ τῇ φύσις ... ἐς τὸ ἀληθές**= δσα δὲ τῇ φύσις ὑμῶν πάντοτε ἐπεθύμει, ἔξελεγχθέντα ἀπεδείχθησαν ἀληθῆ, ἥλθον εἰς τὸ φανερόν. **τοιαῦτα ἀποφαίνομεν**= τοιαύτας ἀποδείξεις προσχρομεν.

65. **ἄ δὲ τελευταῖα = ως πρὸς τὰ τελευταῖα δὲ ἀδικήματα.** **ἡμεῖς αὐτοὶ = μόνοι, ἀπρόσκλητοι.** **τῆς ἔξω συμμαχίας**· δῆλ. πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. **οἱ γάρ ἄγοντες... τῶν ἐπομένων**· παραδεῖ τὰ ἐν κεφ. 55, 4 λεχθέντα ὑπὸ την Πλαταιέων: «οὐχ οἱ ἐπόμενοι αἵτιοι ἂλλ' οἱ ἔγοντες ». **πλείω παραβαλλόμενοι = διακυβεύοντες περισσότερα συμφέροντα** (ως πρῶτοι χρήμασι καὶ γένει). **τοὺς ὑμῶν χείρους... γενέσθαι = οἱ ἐξ ὑμῶν χειρότεροι νὰ μὴ γίνουν ἀκόμη χειρότεροι.** **τούς τε ἀμείνους... ἔχειν = καὶ οἱ καλύτεροι νὰ τιμῶνται ἀναλόγως τῆς ἀξίας των.** **σωφρονισταὶ ὅντες τῆς γνώμης = περιστέλλοντες τὴν ὁρμὴν τῆς ψυχῆς ὑμῶν.** **τῶν σωμάτων ἀλλοτριοῦντες = τῶν πολιτῶν στεροῦντες.** **ἐς τὴν ξυγγένειαν οἰκειοῦντες = συμφιλιώνοντες ὑμᾶς πρὸς τοὺς ὁμοφύλους σας** (τοὺς Βοιωτούς).

66. **πολιτεύω = εἶμαι πολίτης.** **χωρήσαντες ἐνν.** **πρὸς ἡμᾶς.** **εἰ ἄρα καὶ ἐδοκοῦμεν... πρᾶξαι = καὶ ἀν τυχὸν ἐφαινόμεθα δτι ἐπράξαμέν τι ὁπωσοῦν ἀπρεπὲς (ἀδικον).** **οὐ μετὰ τοῦ πλήθους ἐσελθόντες = εἰσελθόντες ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ λαοῦ.** **ἐν χερσὶν = ἐν τῇ συμπλοκῇ.** **κατὰ νόμον τινὰ = συμφώνως πρὸς τινὰ νόμον** (συνήθειαν). **χεῖρας προΐσχομαι = ἐκτείνω χεῖρας ἵκετιδας,**

ίκετεύω. παρανόμως = παρὰ τὴν συνήθειαν (τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι δὲν ἐφόνευον τοὺς ίκέτας, πρ.βλ. 67, 6). πῶς οὐ δεινά εἰργασθε = πῶς δὲν διεπράξατε ἀπάνθρωπον πρᾶξιν. τρεῖς ἀδικίας · δῆλο. δηντα. ἐν δλίγω = ἐν βραχεῖ χρόνῳ. λυθεῖσα δμολογία = ἡ παράβασις τῆς συνθήκης. ἡ ψευσθεῖσα ύπόσχεσις = ἡ ἀθέτησις τῆς ύποσχέσεως. ἀντιδοῦναι δίκην = ἀντὶ τούτων δοῦναι δίκην = κολασθῆναι. οὔκ. ἐνν. τοῦτο γενήσεται (μὴ ἀντιδοῦναι δίκην). ἦν τὰ δρθὰ γιγνώσκωσι = ἀν κρίνωσι δικαίως (οἱ Λακεδ.).

67. ἐπεξήλθομεν = ἐξεθέσαμεν λεπτομερῶς. ἵνα ὑμεῖς μέν... καταγνωσόμενοι, ἥμεῖς δὲ... τετιμωρημένοι = ἵνα ὑμεῖς μὲν γνωρίζετε ὅτι δικαίως θὰ καταδικάσετε αὐτούς, ἥμεῖς δὲ ὅτι δικαιοτέρων ἐκδίκησιν ἔχομεν λάβει δι' ὑμῶν. Οἱ Θηβαῖοι ἔνεκα τῆς ζωηρᾶς των ἐπιθυμίας φαντάζονται ώς τετελεσμένην τὴν τιμωρίαν. εἰ τις ἄρα καὶ ἐγένετο = ἀν τυχόν τις καὶ ἔγινε (εἶναι ἡ πραγματική). ἐπικλασθῆτε · πρβλ. 59, 1. **ζημίας** · ἐνν., αἰτίους εἶναι. οὔκ ἐκ προσηκόντων = ὅχι ὡς ἀρμόζει εἰς αὐτούς (διὰ τὰς προτέρας ἀρετάς). δλοφυρμῷ · δῆλο. αὐτῶν. οἰκτω · δῆλο. ὑμῶν αὐτῶν. ἐπιβοώμενοι πρβλ. 58,3. σφετέραν ἐρημίαν = τὴν ἴδιαν αὐτῶν ἀπομόνωσιν. τὴν ὑπὸ τούτων ἡλικίαν ἥμῶν διερθαρμένην = τοὺς νέους ἥμῶν (τὸ ἄνθος τῶν πολιτῶν μας), οἱ ὅποιοι ἐφονεύθησαν ὑπὸ τούτων. ἄγοντες = πειρώμενοι ἄγειν. ἐν **Κορωνείᾳ** · πρβλ. 62,3. Ἐνταῦθα οἱ Θηβαῖοι ἐνίκησαν τοὺς Ἀθηναίους, οἵτινες ἤναγκάσθησαν νὰ ἀφήσωσιν ἐλευθέρους τοὺς Βοιωτούς. τὰ ἐνάντια = τούναντίον. ἐπίχαρτοι εἶναι = (εἶναι ἄξιοι), ὥστε νὰ χαίρῃ κανεὶς διὰ τὰ κακά, τὰ ὅποια πάσχουν. δι' ἔαυτοὺς = ἐξ αἰτίας των. πλέον ἢ = μᾶλλον ἢ, μίσει ἢ δίκη = (ὠθούμενοι) ἀπὸ τὸ μῖσος ἢ ἀπὸ τὸ δίκαιον. καὶ οὐκ ἀνταποδόντες νῦν τὴν ἵσην τιμωρίαν = καὶ διότι δὲν τιμωροῦνται καὶ τώρα μὲ ἀνάλογον πρὸς τὸ ἀδίκημά των τιμωρίαν ἀμύνατε τῷ νόμῳ = προστατεύσατε τὸν νόμον. ὡν = δι' ὅσα. καὶ μὴ τοῖς τῶνδε λόγοις περιωσθῶμεν ἐν ὑμῖν = καὶ μὴ διὰ τῶν λόγων τούτων ἀπωσθῶμεν προσβεβλημένοι ἐνώπιον ὑμῶν. Διὰ τούτων παρῳδεῖ τοὺς λόγους τῶν Πλατ. ἐν .57, 4. οὐ λόγων τοὺς ἀγῶνας προθήσοντες ἀλλ' ἔργων = ὅτι δὲν θὰ δικάσετε λόγους ἀλλ' ἔργα. Τοῦτο λέγεται ἀναφορικῶς πρὸς τοὺς ῥητορικούς ἀγῶνας, εἰς τοὺς ὅποιους ἥσχολοῦντο τότε οἱ Ἀθηναῖοι. βραχεῖα · ἐνν. οὕσα. ἀμαρτανομένων δὲ (τῶν ἔργων)... γίγνονται

= ὅταν δὲ τὰ ἔργα περιέχωσιν ἀμαρτήματα, λόγοι μὲν ὡραίας λέξεις καλλωπισθέντες γίνονται προκαλύμματα αὐτῶν, ἢν κεφαλαιώσαντες διαγνώμας ποιήσῃσθε = ἀν διατυπώσαντες περιληπτικάς ἀποφάσεις διαχοινώσητε αὐτάς. Τοῦτο λέγεται ἀναφορικῶς πρὸς τὸ βραχὺ ἐπερώτημα τῶν Λακ. δικαστῶν 52, 4 « εἰ τι Λακ. ἀγαθὸν εἴργασθε ». πρὸς τοὺς ξύμπαντας δηλ. ὅχι μόνον πρὸς ἐνόχους. ησσόν τις ἐπ' ἀδίκοις ἔργοις λόγους καλούς ζητήσει = ὁ καθένας δλιγάτερον θὰ καταφεύγῃ εἰς ὡραίους λόγους διὰ νὰ καλύπτῃ ἀδίκους πράξεις.

Πλαταιέων καταδίκη

(Γ, 68)

68. νομίζοντες... δρθῶς ἔξειν = φρονοῦντες (καὶ μετὰ τὰ λεχθέντα ὑπὸ τῶν Πλαταιέων) δτι δρθὸν εἶναι νὰ ἐπιμείνουν εἰς τὸ ἐρώτημα. προείχοντο = προέτειναν. κοινούς· δηλ. εἰς τοὺς Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους, ἐπομένως οὐδετέρους. κατ' ἔκείνας· δηλ. τὰς σπονδὰς τοῦ Παυσανίου. τῇ ἔαυτῶν δικαία βουλήσει = διὰ τὴν δικαίαν ἀπαίτησιν αὐτῶν (τῶν Λακ.) ἔκσπονδοι = ἀπηλλαγμένοι τῶν δεσμῶν τῆς συνθήκης. Ἡσαν δὲ ἀπηλλαγμένοι οἱ Λακ., διότι οἱ Πλατ. ἀπέρριψαν τὰς ὑπὸ τοῦ Ἀρχιδάμου γενομένας εἰς αὐτοὺς προτάσεις περὶ οὐδετερότητος (πρβλ. B, 72 : « καὶ ἔστε μηδὲ μεθ' ἐτέρων). ἔνα ἔκαπτον παραγαγόντες = ὁδηγοῦντες ἐνώπιον τῶν δικαστῶν ἔνα ἔνα χωριστά. δπότε μὴ φαῖεν = ἐὰν δὲν ἔδιδον καταφτικὴν ἀπάντησιν. ἔξαίρετον ἐποιήσαντο = ἔξήρεσαν. κατὰ στάσιν ἐκπεπτωκόσι = ἔξορίστοις ἔνεκα πολιτικῆς στάσεως, τὰ σφέτερα φρονοῦντες = λαχωνίζοντες. καθελόντες ἐς ἔδαφος = κατεδαφίσαντες. ἐκ τῶν θεμελίων = ἐκ τοῦ ὑλικοῦ τῶν θεμελίων· διότι τὰ ἴδιωτικὰ οἰκήματα ἥσαν κατεσκευασμένα ἐκ πλίνθων πλὴν τῶν θεμελίων, τὸ δὲ καταγώγιον ἀπαντὸ τοῦ ἐκ λίθων. καταγώγιον· οἰκημα διὰ τοὺς ξένους, οἱ δόποιοι ἐπεσκέπτοντο τὸν νχὸν τῆς "Ηρας. θυρώματα = κουφώματα. τοῖς ἄλλοις = μὲν τὰ ἄλλα ὑλικά. δημοσιώσαντες = κηρύξαντες δημοσίαν. ἀπεμίσθωσαν = ἔδωκαν ἐπὶ ἐνοικίῳ. ἀποτετραμμένοι ἐγένοντο = ἀπετράποντο, ἐφάνησαν δυσμενεῖς. σχεδόν δέ τι... ἔνεκα = καὶ σχεδὸν καθ' ὅλην αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν οἱ Λακ. ἐφάνησαν τόσον δυσμενεῖς πρὸς τοὺς Πλαταιεῖς ἔνεκα τῶν Θηβαίων.

II. ΛΕΣΒΙΑΚΑ

Μυτιληναίων ἀποστασία

(Γ, 1 - 18)

1. Θέρους ἐνν. τὸ θέρος τοῦ 428, τετάρτου ἔτους τοῦ πολέμου ἄμα τῷ σίτῳ ἀκμάζοντι = ὅτε ὁ σῖτος ἦτο ὡριμός πρὸς θερισμόν, ἥτοι περὶ τὸ τέλος τοῦ σημερινοῦ Μαΐου. Διατὰ ἔκαμνον τὸν Μάϊον τὰς εἰσβολάς; ἔγκαθεζόμενοι = ἐν αὐτῇ (μονίμως) στρατοπεδεύσαντες. εἰώθεσαν ἐνν. γίγνεσθαι. ὅπῃ παρείκοι = ὅπου τοὺς ἤρχετο βολικά. προεξιόντες τῶν ὅπλων = ἔξερχόμενοι τοῦ στρατοπέδου καὶ προχωροῦντες ἀπ' αὐτοῦ. οὗ εἶχον τὰ σιτία = ἐφ' ὅσον χρόνον εἶχον τροφάς. διελύθησαν κατὰ πόλεις = διαλυθέντες ἤλθον ἔκαστοι εἰς τὰς πόλεις τῶν.

2. Μήθυμνα πόλις τῆς Λέσβου ἀφωσιωμένη εἰς τοὺς Ἀθηναίους. τῶν λιμένων τὴν χῶσιν... ἔδει ἀφικέσθαι = ἐπερίμεναν νὰ τελειώσῃ τὸ κλείσιμον τῶν στομάτων τῶν λιμένων καὶ νὰ φθάσουν ὅσα ἔχρειάζοντο ἐκ τοῦ Πόντου. διάφορος = ἔχθρος. πρόξενοι • οὕτω ἔκαλοῦντο οἱ ἀναλαμβάνοντες τὰς ὑποθέσεις ξένης πόλεως, τῆς ὅποιας οἱ πολῖται, ἔρχόμενοι εἰς τὴν ἴδιαν των χώραν, ἀπέλαυνον τῆς προστασίας καὶ τῆς συνδρομῆς των πρὸς διεκπεραίωσιν τῶν ὑποθέσεών των· κάτι άνάλογον πρὸς τοὺς σημερινοὺς πρεσβευτάς. ξυνοικίζουσι τὴν Λέσβον ἐς τὴν Μυτιλήνην βίᾳ = ἔξαναγκάζουν τοὺς Λεσβ. (τοὺς ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ τοῖς χωρίοις) νὰ κατοικήσουν εἰς τὴν Μυτιλήνην. καὶ τὴν παρασκευὴν... ἐπείγονται = ἐπισπεύδουν τὴν προετοιμασίαν των. ξυγγενῶν. ἥσαν ὅλοι Αἰολεῖς. ἥδη = ἐν τάχει, εὐθύς.

3. ἀρτι καθισταμένου = ὁ ὄποῖς μόλις εἶχεν ἀρχίσει. μέγα ἔργον = ἐπικίνδυνον πρᾶγμα. Λέσβον προσπολεμώσασθαι = νὰ καταστήσουν τὴν Λέσβον πολεμίαν πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι πολεμίοις. ἀκέ-

ραιος = ἀβλαβής, μείζον μέρος... εἶναι = ἀποδίδοντες μεγαλυτέραν σημασίαν εἰς τὴν ἔσωτῶν ἐπιθυμίαν νὰ μὴ εἶναι ἀληθῆ (ἢ εἰς τὰς καταγγελίας). **τὴν ξυνοίκισιν διαλύειν** = νὰ θέσουν τέρμα εἰς τὴν συνοίκισιν (νὰ ἀποστείλουν εἰς τὰ ἵδια τοὺς μεταχομισθέντας εἰς τὴν πόλιν). **Μαλάεις**· ἐπιθ. τοῦ Ἀπόλλωνος (ἴσως ἐκ τοῦ μᾶλον = μῆλον = πρόβατον), διότι ἦτο ἀγροτικὸς θεός. **ἄφνω** = αἰφνιδίως. ἢν μὲν ξυμβῇ ἡ πεῖρα· ἐνν. εὖ ἔχει = ἀν μὲν ἐπιτύχῃ ἡ ἀπόπειρα, ἔχει καλῶς. **κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν** = συμφώνως πρὸς τὰς ἐκ τῆς συμμαχίας ὑποχρεώσεις. ἐξ φυλακὴν ἐποιήσαντο = ἔθεσαν ὑπὸ ἐπιτήρησιν. **Γεραιστός**· ἀκρωτήριον, λιμὴν καὶ πόλις τῆς Εὐβοίας. **δλκάδος ἀναγομένης ἐπιτυχῶν** = εὑρὼν φορτηγὸν πλοῖον ἔτοιμον πρὸς ἀναχώρησιν. **πλῷ χρησάμενος** = πλεύσας μὲ εὔνοϊκὸν ἄνεμον. **τά τε ἄλλα τῶν τειχῶν...** ἐφύλασσον = ὅλα τὰ ἄλλα τὰ σχετικὰ μὲ τὰ τείχη καὶ τοὺς λιμένας ἐφύλασσον, ἀφοῦ τὰ ἡμιτελῆ ἔφραξαν.

4. **τὰ ἐπεσταλμένα** = τὰ προσταχθέντα. **λόγους ἥδη προσέφερον** = τώρα πλέον (ἐν τῇ ἀνάγκῃ) ἐπρότειναν διαπραγματεύσεις. **παραυτίκα** = πρὸς τὸ παρόν. **δμολογία τινὶ ἐπιεικεῖ ἀποπέμψασθαι** = νὰ ἀπομακρύνουν ἀφ' ἔσωτῶν μὲ ἐπιεικεῖς τινας ὅρους. **ἀνακωχῇ**· ὅπως καὶ σήμερον. **οἱ διαβάλλοντες** = οἱ καταδόται. **ώς σφῶν οὐδὲν νεωτεριούντων** = διότι δῆθεν αὐτοὶ δὲν θὰ διαταράξουν τὰς συμμαχικὰς σχέσεις. **οὐ γάρ ἐπίστευον...** **προχωρήσειν** = διότι δὲν ἤλπιζον, ὅτι θὰ ἐπιτύχουν αὐτά, ποὺ ἐπερίμεναν ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους. **ταλαιπώρως** = μὲ κόπον. **διὰ τοῦ πελάγους.** δηλ. μὴ προσορμιζόμενοι εἰς νήσους, πρᾶγμα τὸ ὅποῖον παρεῖχεν ἀσφάλειαν καὶ εὐκολίαν εἰς τὰ πλοῖα. **αὐτοῖς ἐπρασσον** = διεπραγματεύοντο μετ' αὐτῶν.

5. **"Ιμβριοι καὶ Λήμνιοι"** διότι οὗτοι, κληροῦχοι τῶν Ἀθηναίων ὅντες, ἥσαν πιστοὶ εἰς αὐτούς. **ὅλιγοι τινές**· ίσως οἱ Τενέδιοι, διότι ὑπώπτευον τοὺς Μυτιληναίους. **ἐπὶ τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον**· δηλ. τὸ ἐν Μαλέᾳ. **οὕτε ἐπηυλίσαντο** = οὕτε διενυκτέρευσαν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. **ἐκ Πελοποννήσου...** **κινδυνεύειν** = διότι ἥθελον νὰ διεξάγουν τὸν ἀγῶνα μαζὶ μὲ τὴν Πελοποννησιακὴν βοήθειαν καὶ μὲ ἄλλην δύναμιν, ἐὰν ἀπὸ κανὲν μέρος προσήρχετο. **φθάσαι τὸν ἐπίπλουν** = νὰ φθάσουν πρὸ τῶν ἐπερχομένων πλοίων.

6. **ἐπιρρωσθέντες** = λαβόντες θάρρος. **οὐδὲν ἴσχυρὸν** = οὐδε-

μίαν σοβαράν ἀντίστασιν. **περιορμισάμενοι** = ἀποκλείσαντες διὰ πλοίων. **τοὺς ἐφόρμους ἐποιῦντο** = ἐφώρμουν, ἤτοι ἔχοντες τὰ πλοῖα ἡγυ-ροβολημένα πλησίον τῶν λιμένων ἀπέκλειον αὐτούς. **τῆς θαλάσσης...** εἰργον τοὺς **Μυτιληναίους** = ἀπέκλειον τῆς θαλάσσης τοὺς Μυτ. ὥστε νὰ μὴ χρησιμοποιοῦν αὐτήν. **ναύσταθμον πλοίων** πλεονασμὸς = ναύσταθμος. **ἀγορὰ** = τόπος ἀγορᾶς. **τὰ περὶ Μυτ...** οὗτως ἐπο-λεμεῖτο = ὁ περὶ τὴν Μυτ. πόλεμος τοιουτορόπως διεξήγετο.

8. ἐπὶ τῆς πρώτης νεώς· ἵδε Γ, 4. **Ολυμπίαζε παρεῖναι**. ἐκεῖ ἐπ' εὔκαιριά τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων θὰ παρευρίσκοντο ὅλοι οἱ σύμ-μαχοι τῶν Λακεδαιμ. καὶ θὰ συνεζήτουν μετ' αὐτῶν οἱ Σπαρτιάται. **Δωριεὺς Ῥόδιος**· υἱὸς τοῦ περιφήμου Ὀλυμπιονίκου Διαγόρου. **ἥν δὲ Ολυμπίας**. ἦτο ἡ 88η Ὀλυμπίας, ἤτοι 428 π.Χ. **κατέστησαν ἐς λόγους** = συνῆλθον εἰς σύσκεψιν.

15. **τοῖς δύο μέρεσι**· τὸ ἄλλο τρίτον ἔμενεν, ἵνα φυλάττῃ ἐκάστην πόλιν. **δλκούς**· δργανα, διὰ τῶν δόποίων τὰ πλοῖα εἰλκοντο ἐπὶ τῆς ἔη-ρᾶς. Ἡ ὑπερνεώλκησις πλοίων διὰ τῶν ἴσθμῶν ἦτο συνήθης παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. **ὑπεροίσσοντες**· δηλ. τὰς ναῦς = ἵνα μεταφέρουν τὰ πλοῖα (ἀπὸ τοῦ Κορινθιακοῦ εἰς τὸν Σαρωνικόν). **ἐν καρποῦ ἔγκυομιδῆ ἥσαν** = ἡσχολοῦντο μὲ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν. **ἀρρωστίᾳ τοῦ στρατεύειν** = ἐν ἀπροθυμίᾳ εἰς τὴν ἐκστρατείαν.

16. **αὐτούς**· τοὺς Λακ. **διὰ κατάγνωσιν ἀσθενείας σφῶν** = διότι ἐθεώρουν αὐτούς ἀσθενεῖς, ἀνισχύρους. **ἀναγαγόντες** = ἀναγα-γόμενοι = ἀποπλεύσαντες. **ἥ δοκοίη αὐτοῖς** = εἰς ὅποιον μέρος ἐνόμι-ζον αὐτοὶ κατάληγον. **πολὺν τὸν παράλογον** = ἐντελῶς ἀπροσδόκη-τα. Διότι οἱ Ἀθην. παρὰ τὰς πληροφορίας τῶν Μυτιλ. ἐν 13, 4 ἐνί-σχυσαν τοὺς στόλους των εἰς τὰ διάφορα μέρη. **ἀπορα νομίζοντες** = νομίζοντες ἀκατόρθωτα. **περιοικίδα**· = τὴν χώραν τῶν περιοίκων ἐν τῇ Λακωνίᾳ καὶ Μεσσηνίᾳ. **ἐπ' οἴκου** = οἰκαδε. **δ τι πέμψουσι** = ἵνα τοῦτο πέμψωσι.

18. **ώς προδιδομένην** = νομίζοντες ὅτι διεξήγοντο συνεννοήσεις ἐν τῇ πόλει (Μηθύμην) περὶ παραδόσεως αὐτῆς. **ἐπίκουροι**· δηλ. οἱ μι-σθιφόροι (πρβλ. Γ, 2, 2). **οὐ προυχώρει**, ἢ **προσεδέχοντο** = δέν ἐπήγαιναν καλὰ τὰ πράγματα, ὅπως ἐπερίμενον. ***Αντισσα, Πύρρα,**

"Ερεσος. ίδε χάρτην τῆς Λέσβου εἰς τὸ τέλος. καταστησάμενοι βεβαιότερα = καταστήσαντες πρὸς τὸ συμφέρον τῶν ἀσφαλέστερα. κρατύναντες = ἐνισχύσαντες. ἔκβοήθεια = ἔξοδος ἐναντίον (τῶν ἐχθρῶν). πληγέντες = κατὰ κράτος ἡττηθέντες. οἱ δὲ αὐτερέται πλεύσαντες = οἱ ίδιοι (δηλ. οἱ ὀπλῖται) πλεύσαντες καὶ ὡς κωπηλάται. ἔστιν οὖ = εἰς τινα μέρη. καρτερὰ = ὁχυρὰ σημεῖα.

Λακεδαιμονίων βοήθεια πρὸς Μυτιληναίους.

Μυτιληναίων παράδοσις.

(Γ, 25 - 33)

25. **κατὰ χαράδραν** = διὰ χαράδρας. ἢ νπερβατὸν ἦν = ὅπου ᾧτο δυνατὸν νὰ ὑπερβαθῇ (πατηθῇ) τὸ τεῖχος. **προέδροις** = τοῖς ἄρχουσι τῶν Μυτιληναίων. **ἡσσον εἶχον τὴν γνώμην ὥστε ξυμβαίνειν** = ἡσσαν ὀλιγώτερον διατεθειμένοι νὰ συνθηκολογῶσι πρὸς τοὺς Αθηναίους.

26. **ἄρχοντα προστάξαντες** = διορίσαντες ἄρχοντα. **ἀμφοτέρωθεν θορυβούμενοι** = περιπίπτοντες εἰς σύγχυσιν λόγῳ τῆς συνδυασμένης ἐπιθέσεως. **ὅπως ἡσσον ἐπιβοηθήσωσι** = ἵνα μὲ μικροτέρων ἴσχυν (δύναμιν) σπεύδουν πρὸς καταδίωξιν (τῶν 40 πλοίων). **Κλεομένης**. **υἱὸς τοῦ Παυσανίου τοῦ νικητοῦ τῶν Περσῶν ἐν Πλαταιαῖς. ὑπὲρ Παυσανίου** = ὡς ἐπίτροπος τοῦ (βασιλέως) Παυσανίου. Οὕτος ὡς νέος ἐπετροπεύετο ὑπὸ τοῦ θείου του Κλεομένους. **δὴ** = ὡς γνωστόν. **μετὰ τὴν δευτέραν**. καθ' ἦν μόνον ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἔμειναν ἐν τῇ Ἀττικῇ λόγῳ τῆς ἐνσκηψάσης νόσου. **ἐπιμένοντες** = ἀναμένοντες. **ἔργον** = κατόρθωμα. **ὡς ἡδη πεπεραιωμένων** = μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι εἶχον πλέον φθάσει, **ἐπεξῆλθον τὰ πολλὰ τέμνοντες** = διέτρεξαν λεηλατοῦντες τὸ περισσότερον μέρος τῆς χώρας. **οὐδὲν ἀπέβαινε** = τίποτε δὲν ἐπραγματοποιεῖτο (ὡς πρὸς τὰς ἐκ Λέσβου εἰδήσεις). **ὁ σῖτος** = τὰ τρόφιμα.

27. **ἐνεχρόνιζον** = ἐβράδυνον. **καὶ αὐτός** · δηλ. ὡς καὶ οἱ Μυτιληναῖοι δὲν ἐπερίμεναν τὰς ναῦς πλέον. **ὀπλίζει.** ἐνν. δίδει τὸν βαρὺν ὀπλισμόν, ὃν ἔφερον μόνον οἱ ἀριστοκρατικοί, ἐνῷ αἱ κατώτεραι τάξεις ὑπηρέτουν ὡς ψιλοί. **Ψιλὸν ὄντα** = ἐλαφρῶς ὡπλισμένον. **κατὰ ξυλλόγους γιγνόμενοι** = συναθροιζόμενοι καθ' ὅμαδας. **δυνατοὺς** = ὀλιγαρχικούς. **ξυγχωρήσαντες** = **ξυμβάντες** = συνθηκολογήσαντες.

28. οἱ ἐν τοῖς πράγμασι = οἱ ιθύνοντες, οἱ ὀλιγαρχικοί. εἰ ἀπομονωθήσονται τῆς ξυμβάσεως = ἂν ἀποκλεισθοῦν ἀπὸ τὴν συνθήκην (δηλ. ἐὰν γίνη αὕτη ὑπὸ μόνου τοῦ δῆμου ἄνευ τῶν δυνατῶν). κοινῇ = ἀπὸ κοινοῦ δηλ. μετὰ τῶν δημοκρατικῶν. στρατόπεδον = στρατός. ὥστε = ἐπὶ τῷ ὅρῳ. αὐτούς· δηλ. τοὺς Μυτιληναίους. ἐν δοσῷ δ' ἂν ἔλθωσι πάλιν = μέχρι δὲ τῆς ἐπανόδου. αὕτη ἐγένετο = ἦτο αὕτη. οἱ πράξαντες = οἱ διαπραγματεύντες. μάλιστα· εἰς τὸ πράξαντες. οὐκ ἡνέσχοντο = δὲν ἔμειναν ἡσυχοι. δύμας· δηλ. ἂν καὶ ἡσαν ἀσφαλεῖς κατὰ τὴν σύμβασιν. καθίζουσι ἀμτβ. = καταφεύγουν ως ἵκεται. ἀναστήσας... ὥστε μὴ ἀδικῆσαι = (πείσας) αὔτοὺς νὰ σηκωθοῦν ἀπὸ τοὺς βωμούς μὲ τὴν ὑπόσχεσιν (ὅρον) ὅτι δὲν θὰ τοὺς βλάψῃ. 'Ανόσιον ἔθεωρεῖτο ἡ ἀπομάκρυνσις ἵκετου ἀπὸ τοὺς βωμούς. κατατίθεται = θέτει πρὸς ἀσφάλειαν. τοῖς Ἀθηναίοις δόξῃ τι = λάβουν ἀπόφασίν τινα οἱ Ἀθηναῖοι. καθίστατο = ἐτακτοποίει.

29. σχολαῖοι = βραδέως. τοὺς ἐκ τῆς πόλεως Ἀθηναίους· ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς ἐν Λέσβῳ προσκαθημένους. πρὶν δὴ τῇ Δῆλῳ ἔσχον = ἔως οὗ τέλος προσωριμίσθησαν εἰς τὴν Δῆλον. Ἐρυθραί· χερσόνησος τῆς Ἰωνίας ἀπέναντι τῆς Χίου. μάλιστα = ἀκριβῶς. τῇ Μυτιλήνῃ ἑαλωκυίᾳ = ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Μυτιλήνης, ἐκ τῶν παρόντων = ἐπὶ τῆς δημιουργήθείσης καταστάσεως.

30. πρὶν ἐκπύστους γενέσθαι = πρὶν μᾶς πάρουν εἰδῆσιν. ὥσπερ ἔχομεν = ἀμέσως. ἀνδρῶν νεωστί... εὑρήσομεν = θὰ εὑρωμεν μεγάλην ἔλλειψιν προφυλακτικῶν μέτρων ἀπὸ ἀνθρώπους, οἱ δόποιοι πρὸ δόλιγου ἔχουν καταλάβει πάλιν. κατὰ μὲν θάλασσαν καὶ πάνυ = καὶ πολὺ μᾶλλον κατὰ θάλασσαν. ή = ὅπου. ἀνέλπιστοι ἐπιγενέσθαι... ἂν πολέμιον = ἐλπίζουν ὅτι δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἐπιτεθῇ ἐναντίον των ἔχθρος· τις. καὶ ἡμῶν ἡ ἀλκὴ οὖσα = καὶ ἡμεῖς (κατὰ θάλασσαν) κυρίως συμβαίνει γὰ εἴμεθα ἰσχυροί. προσπίπτω = ἐπιτίθεμαι. τῶν ἔνδον· δηλ. τῶν ὀλιγαρχικῶν. καταληφθῆναι ἂν τὰ πράγματα = ὅτι δυνάμεθα νὰ γίνωμεν κύριοι τῆς καταστάσεως. μὴ ἀποκνήσωμεν τὸν κίνδυνον = ἀς μὴ διστάσωμεν νὰ ἀναλάβωμεν τὸν κίνδυνον. τὸ καινὸν τοῦ πολέμου = τὰ ἀπρόοπτα τοῦ πολέμου. δ (κοινὸν) εἴ τις... ὁρθοῖτο = ἀπὸ τὸ ὅποιον (δηλ. τὸ ἄφνω καὶ νυκτὸς ἀπροσδοκήτως προσπεσεῖν) ἐάν τις στρατηγὸς ἤθελε προφυλάσσεται, δσάκις τὸ παρατηρεῖ εἰς τὸν ἔσυτόν του (= τὸ) θεωρεῖ

ένδεχόμενον διὰ τὸν ἔκατόν του) καὶ ἐπιτίθεται κατὰ τῶν ἔχθρῶν, ὅσάκις παρατηρεῖ, ὅτι συμβαίνει (τὸ τοιοῦτο, δηλ. τὸ προσπεσεῖν αὐτοῖς ἀφνω) εἰς τοὺς ἔχθρους, πάρα πολλὰ δύναται νὰ ἐπιτύχῃ (νὰ κατορθώσῃ).

31. οὐδενὶ ἀκουσίως ἀφῆθαι = ὅτι ἔχομεν ἔλθει ἀρεστοὶ εἰς ὅλους. **τὴν πρόσοδον ταύτην** · τὸν συμμαχικὸν φόρον τὸν ἀπὸ τῶν Ἰωνικῶν καὶ αἰολικῶν πόλεων προερχόμενον. 'Ο φόρος οὗτος ἐπὶ 'Αριστείδου ἀνήρχετο εἰς 460 τάλαντα καὶ βραδύτερον εἰς 600 καὶ πλέον. **ἴνα, ἦν ἐφορμῶσι...** γίγνηται = ἤνα, ἐὰν (οἱ Ἀθηναῖοι) ἀναγκάζωνται νὰ ἀποκλείσωσιν αὐτοὺς (τοὺς Πελοποννήσους), δαπανῶσι χρήματα (οἱ Ἀθην.). **Πισσούθνην** · σατράπην τῆς Λυδίας. **ἐνεδέχετο** = ἀπεδέχετο, τὸ πλεῖστον τῆς γνώμης εἶχεν = ἀπέκλινε μᾶλλον πρὸς τὴν γνώμην. **τῆς Μυτιλήνης ὑστερήκει** = εἶχεν ἔλθει ὑστερον ἀπὸ τὴν ἄλωσιν τῆς Μυτιλήνης. **προσμείγνυμι** = προσεγγίζω.

32. ἄρας (τὰς ναῦς) = ἀποπλεύσας. **παρέπλει** · δηλ. παρὰ τὴν ἀκτὴν τῆς Ἰωνίας. **προσσχὼν** (προσίσχω) = προσεγγίσας. **Τήιων** · κατοίκων τῆς ἐπὶ τῆς Ἐρυθραίας Ἰωνικῆς πόλεως. **Τέω.** **Σαμίων** τῶν ἐξ Ἀναίων. Σάμιοι ὀλιγαρχικοί, οἱ ὄποιοι ἐκβληθέντες τῆς πόλεως ἰδρυσαν πλησίον τῆς Σάμου πόλιν, τὰ "Αναια. **εἰ = ὅτι** = διότι. **οὔτε** χείρας ἀνταιρομένους = οἱ ὄποιοι δὲν ἐσήκωσαν χέρι (ἐναντίον του). **ἔς φιλίαν προσάξεσθαι** = ὅτι θὰ κάμη φίλους. **ἔλπιδα οὐδὲ** τὴν ἐλαχίστην... **παραβαλεῖν** = δὲν ἥπτιζόν ποτε, ὅτι οἱ Πελοποννήσιοι θὰ διεπεραιοῦντο εἰς τὴν Ἰωνίαν, ἐνῷ οἱ Ἀθηναῖοι ἤσαν κύριοι τῆς θαλάσσης.

33. Σαλαμινία καὶ Πάραλος. δύο πλοῖα τῶν Ἀθηναίων ταχέα χρησιμεύοντα εἰς διαφόρους σπουδαίας δημοσίας ὑπηρεσίας. **Κλάρος.** πόλις τῆς Ἰωνίας πλησίον τῆς Κολοφῶνος. **ὅρμῶν** (ὅρμέω) = ἀραγμένος. **ώς γῇ ἐκούσιος οὐ σχήσων ἄλλῃ** = μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴ προσεγγίσῃ ἐκουσίως εἰς ἄλλην γῆν. **εἰ καὶ ώς μὴ διενοοῦντο μένειν** = μολονότι καὶ ὑπ' αὐτὰς ἀκόμη τὰς συνθήκας (μολονότι δηλ. ἡ ἀτείχιστος Ἰωνία ἤδύνατο νὰ προκαλέσῃ αὐτοὺς εἰς τοῦτο) δὲν εἶχον κατὰ νοῦν νὰ μένουν. **ώς.** ἐπίρρ. τροπικὸν = οὔτως. **αὐτάγγελοι** = αὐτόπται αὐτήγγειλαν. **ώς οὐκέτι ἐν καταλήψει ἐφαίνετο ἐπανεχώρει** = ἐπειδὴ ὁ (ὑπὸ τὸν Ἀλκίδαν) στόλος δὲν ἐφάνετο πλέον εἰς

ἀπόστασιν, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἡδύνατο νὰ τὸν προφθάσῃ, ἐπέστρεφεν ὅπισω (δὶς Πάχης). οὐ μετεώροις περιέτυχε (ταῖς ναυσὶ τοῦ Ἀλκίδου) = δὲν συνήντησεν εἰς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος. ἔφόρμησις = ὁ διὰ πλοίων ἀποκλεισμός. κέρδος ἐνόμισε... ἔφόρμησιν παρασχεῖν = κέρδος ἐνόμισεν, δτι εἰς οὐδὲν μέρος ἀποκλεισθεῖσαι (αἱ νῆες τοῦ Ἀλκίδου) δὲν εὑρέθησαν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ στρατοπεδεύσουν (προσορμισθοῦν) καὶ νὰ δώσουν ἀφορμὴν εἰς αὐτοὺς (τοὺς Ἀθην.) νὰ τὰς φυλάττουν καὶ νὰ τὰς πολιορκοῦν.

*Αθηναίων ἀποφάσεις περὶ Μυτιληναίων.

(Γ, 35 - 50)

35. παρίσταμαι τι = ἵστημι τι παρ' ἐμαυτῷ = ὑποτάσσω. οὖς κατέθετο· ἵδε Γ, 28. καθίστατο τὰ περὶ Μυτιλήνην = ἐτάκτοποί εἰς τὰ (πολεμικὰ) πράγματα τῆς Μυτιλήνης. ὑπομένων = μένων εἰς τὴν θέσιν του. ή ἐδόκει αὐτῷ ἐνν. καθίστασθαι.

36. ἔστιν... διὰπάξειν Πελοποννησίους = ἂν καὶ ὑπέσχετο, δτι θὰ κάμη καὶ ἄλλα τινὰ καὶ ἐκτὸς αὐτῶν δτι θὰ ἀπομακρύνῃ τοὺς Πελ. ἀπὸ τῶν Πλαταιῶν· πρβλ. Γ 68. γνώμας ἐποιοῦντο = ἐσκέπτοντο. ὑπὸ δργῆς = ὑπὸ τὸ χράτος τῆς δργῆς, δσοι ἥβῶσι = δσοι διανύουν τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν, δηλ. 18 ἐτῶν καὶ ἀνω. ἐπικαλοῦντες = κατηγοροῦντες. δρχόμενοι = πιεζόμενοι. προσξυνεβάλετο... παρακινδυνεῦσαι = συνετέλεσε προσέτι δχι δλίγον εἰς τὴν ἐπαύξησιν τῆς δρμῆς = τοῦ ἐρεθισμοῦ) τὸ δτι ἐτόλμησαν νὰ ἐκτεθοῦν εἰς κινδύνους τὰ πλοῖα τῶν Πελ. πλεύσαντα εἰς τὴν Ιωνίαν πρὸς βοήθειαν αὐτῶν. Ὑποκείμ. τοῦ δήμ. εἶναι τὸ αἱ Πελοπ. νῆες... παρακινδυνεῦσαι. τὸ δὲ ἐλάχιστον τῆς δρμῆς (= οὐκ ἐλαχίστην μοῦραν δρμῆς) ἀντικείμενον. οὐκ ἀπὸ βραχείας διανοίας = δχι κατόπιν ἐπιπολαίας σκέψεως, κατόπιν ὡρίμου σκέψεως. διαχρῶμαί τινα = φονεύω τινά. μετάγοιται ἦν... η τοὺς αἰτίους = μετενόουν καὶ ἀνελογίζοντο ἡρέμως, δτι η ἀπόφασίς των ἦτο σκληρὰ καὶ φοβερὰ (πρωτάκουστος), δηλ. νὰ καταστρέψουν ὀλόκληρον πόλιν μᾶλλον καὶ δχι τοὺς πρωταιτίους (μόνον), τοὺς ἐν τέλει· δηλ. τοὺς πρυτάνεις η στρατηγούς, οἵτινες εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ συγκαλοῦν τὴν ἐκκλησίαν. αὗθις γνώμας προθεῖναι = νὰ προτείνουν ἀναψηλάφησιν τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως. καὶ ἔκεινοις ἐνδηλον ἦν = καὶ ἔκεινοι ἔβλεπον. βουλόμενον τὸ πλέον... βουλεύσασθαι = δτι οἱ περισσότεροι πο-

λεῖται ἐπειθύμουν νὰ δώσωσί τινες εἰς αὐτοὺς (τοὺς πολίτας) ἀφορμὴν νέας συσκέψεως. ἀφ' ἐκάστων = ἀπὸ διαφόρους. πιθανώτατος = πειστικώτατος.

Δημηγορία τοῦ Κλέωνος.

(Γ, 37 - 40)

37. **ἢδη...** καὶ ἄλλοτε = σήμερον καὶ ἐν τῷ παρελθόντι. **ἀδύνατος** = ἀνίκανος. **διὰ τὸ καθ'** ἡμέραν...πρὸς ἄλληλους = ἐπειδή οἱ πολῖται εἰς τὰς καθημερινὰς σχέσεις δὲν φοβεῖσθε οὔτε ἐπιβουλεύεσθε ὁ ἔνας τὸν ἄλλον. **τὸ αὐτό·** δηλ. ἀδεες καὶ ἀνεπιβούλευτον. καὶ ὅ τι ἀν... **ἄμαρτητε** = καὶ εἰς δύοιον σφάλμα ὑποπέσετε. **οὐχ** ἡγεῖσθε = δὲν στοχάζεσθε, ἐννοεῖτε. **ἐπικινδύνως** ἐς ἡμᾶς μαλακίζεσθαι = δτι ἡ μαλακία σας (= ἡπιότης, ἐπιείκεια) αὐτὴ δημιουργεῖ κίνδυνον εἰς σᾶς. **οὐκ** ἐς τὴν τῶν ξυμμάχων χάριν = ὅχι ἵνα σᾶς χρεωστοῦν χάριν (εὐγνωμονοῦν) οἱ σύμμαχοι, δτι τυραννίδα ἔχετε τὴν **ἀρχὴν** = δτι ἡ ἀρχή, τὴν δποίαν ἔχετε, εἶναι τυραννική. **οὐκ** ἔξ ὃν ἀν **χαρίζησθε...** **περιγένησθε** = ἀκροῶνται ὑμῶν (ὑπακούουν εἰς ὑμᾶς) ὅχι ἔνεκα τῶν εὑρεγεσιῶν, τὰς δποίας κάμνετε εἰς αὐτοὺς μὲ βλάβην σας, ἀλλ' ἔνεκα τῆς ὑπεροχῆς, τὴν δποίαν ἥθελετε ἀποκτήσει διὰ τῆς ἴσχύος σας μᾶλλον παρὰ διὰ τῆς καλῆς πρὸς ὑμᾶς δικθείσεως ἔκείνων (διὰ τῆς πρὸς ὑμᾶς εύνοίας ἔκείνων). **Ἡ** ἔννοια : οἱ σύμμαχοι ὑπακούουν εἰς σᾶς ἐκ φόβου μᾶλλον διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς δυνάμεως σας παρὰ ἔξ εύνοίας πρὸς ὑμᾶς. **εἰ βέβαιον...** **δόξῃ** πέρι = ἀν δὲν θὰ μείνη τίποτε σταθερὸν ὡς πρὸς ὅσα τυχὸν ἀποφασίσωμεν. **χείροις νόμοις...** **ἄκυροις** = προτιμοτέρα (ἴσχυροτέρα) εἶναι ἡ πολις ἡ ἔχουσα χειροτέρους νόμους, ἀλλ' ἀμεταβλήτους, ἀπὸ τὴν ἔχουσαν καλούς μέν, ἀλλ' ἀνεφαρμόστους. **Ἐνταῦθα** δὲν πρόκειται βέβαια πέρι ἀναιρέσεως νόμου, ἀλλὰ περὶ καθαιρέσεως ψηφίσματος μόνον· ὁ Κλέων δμως ἐπίτηδες συγχέει αὐτά, ἵνα διεγείρῃ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ δήμου. **σωφροσύνη** = ἀπλότης, μετριοφροσύνη· ἀντιτίθεται πρὸς τὸ **ἄκολασία** = ἀπεριόριστος ἐλευθερία. **δεξιότης** = σοφία, πολυμάθεια. οἱ τε φαυλότεροι... **οἰκοῦσι τὰς πόλεις** = οἱ ἀμαθέστεροι (= οἱ ἀπλούστεροι) τῶν ἀνθρώπων συγκρινόμενοι (= πρὸς) πρὸς τοὺς πολυμαθεστέρους καλύτερον, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, κυβερνοῦν τὰς πόλεις, τῶν τε αἱεὶ λεγομένων ἐς τὸ κοινὸν **περιγίγνεσθαι** = καὶ νὰ φαίνωνται ἀνώτεροι (νὰ ὑπερισχύουν) τῶν ἔχαστοτε λεγομένων πρὸς τὸ κοινὸν ἀγαθὸν (νὰ ἐπικρατῇ πάντοτε ἡ ἀτομική των γνώμη), ὡς ἐν **ἄλλοις...**

τὴν γνώμην = ὡσὰν νὰ μὴ ἡδύναντο τάχα νὰ δεῖξωσι τὴν σοφίαν των (εὐφυῶν) εἰς ἄλλας σπουδαιοτέρας περιστάσεις. ἐκ τοῦ τοιούτου = τοιωτικαὶ πράττοντες. τὰ πολλὰ = ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. **σφάλλουσι** = γίνονται αἴτιοι νὰ δυστυχοῦν (νὰ κάμνουν σφάλματα) αἱ πόλεις. **τῇ** ἔξ ἑαυτῶν **ξυνέσει** = εἰς τὴν σοφίαν των. **ἀξιοῦσι** = παραδέχονται. **ἀδυνατώτεροι μέμφασθαι** = δλιγάτερον ἴκανοι (ἢ οἱ ξυνετώτεροι) νὰ ἐπικρίνωσι τὸν λόγον (τοῦ καλῶς εἰπόντος). ἀπὸ τοῦ ἵσου = ἀμερόληπτοι. **ἀγωνισται** = ἀνταγωνισται. **δρθεῦνται τὰ πλείω** = ἐπιτυγχάνουν (εὐδοκιμοῦν) εἰς τὰ περισσότερα. **δεινότητι·** ἐνν. **ρήτορικῇ** **ξυνέσεως ἀγῶνι** = ἀπὸ ἄμιλλαν περὶ τοῦ ποῖος νὰ φανῆ σοφώτερος. **παρὰ δόξαν** = παρὰ τὰς πεποιθήσεις μας.

38. ὁ αὐτός εἰμι τῇ γνώμῃ = τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχω (ἢν δηλ. καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ ἐκκλησίᾳ). **προτιθέναι λόγον** (γνώμας, διαγνώμην) λέγεται περὶ τῶν ἀρχόντων (πρυτάνεων καὶ προέδρων) τῶν συγκαλούντων τὰς ἐκκλησίας καὶ παρεχόντων τὴν ἀδειαν εἰς τοὺς πολίτας νὰ ὄμιλοῦν περὶ τῶν συμφερόντων τῆς πόλεως. **χρόνου διατριβὴν ἐμποιησάντων** = οἱ ὄποιοι ἔγιναν πρόξενοι χρονοτριβῆς. **ὅ ἔστι πρὸς τῶν ἡδικηκότων μᾶλλον** = πρᾶγμα τὸ ὄποῖον συμφέρει (ὡφελεῖ) μᾶλλον ἐκείνους, ποὺ ἔχουν διαπράξει ἀδίκημα. **ἀμβλυτέρᾳ τῇ δργῇ·** δηλ. ἢ ἂν ἐξεδικεῖτο ἀμέσως = μὲ δλιγατέρων δργήν. **ἀμύνεσθαι τῷ παθεῖν... ἀν λαμβάνοι·** ἢ ἀμυνα (ἐκδίκησις), ὅταν ἀκολουθῇ ἀμέσως μετὰ τὸ πάθημα (τὴν προσβολὴν), ἐπειδὴ εἶναι ἰσοδύναμος κατὰ μεγίστην προσέγγισιν, ἡμπορεῖ νὰ λαμβάνῃ δπίσω τὴν (προσήκουσαν) τιμωρίαν. **ἀξιώσων ἀποφαίνειν... καθισταμένας** = ὁ ὄποῖος θὰ τολμήσῃ νὰ ἀποδεῖξῃ, ὅτι ἢ ἀποστασία τῶν Μυτιληναίων (ἀδικία) εἶναι ὡφέλιμος εἰς ἡμᾶς, αἱ δὲ συμφοραὶ ἡμῶν καθίστανται βλαβεροὶ εἰς τοὺς συμμάχους. 'Ο Κλέων ἐνταῦθα θέλει νὰ δεῖξῃ τὴν ἀντίφασιν, εἰς τὴν ὄποιαν νομίζει ὅτι θὰ περιπέσῃ ὁ ἀντίθετος ρήτωρ. 'Ἐκ τοῦ ἀδυνάτου δὲ νὰ ἀποδεῖξῃ τις τὸ ἀνωτέρω, ὅτι ἢ ἀποστασία τῶν Μυτιλ. εἶναι ὡφέλιμος, αἱ δὲ συμφοραὶ τῶν 'Α . εἶναι βλαβεραὶ εἰς τοὺς συμμάχους, προκύπτει ἢ ἀνάγκη τῆς αὐστηροτάτης τιμωρίας τῶν Μυτιληναίων. **τῷ λέγειν πιστεύσας... ἀγωνίσαιτ'** ἀν = πεποιθώς εἰς τὴν ρήτορικήν του δεινότητα ἡμπορεῖ νὰ προσπαθήσῃ ν' ἀποδεῖξῃ, ὅτι τὸ ὑπὸ πάντων ἐν γένει ἀποφασισθὲν δὲν ἔχει ἀποφασισθῆ. **κέρδει ἐπαιρόμενος** = ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ κέρδους (δωρο-

δοκήσας). τὸ εὔπρεπὲς τοῦ λόγου ἐκπονήσας = μετὰ κόπου παρασκευάσας εὔπρεπη (ώραιον) λόγον (μὲ δλα τὰ φήτορικὰ κοσμήματα). παράγειν πειράσεται = θὰ προσπαθήσῃ νὰ σᾶς ἔξαπατᾷ. ἀθλα = ώφέλεια, τιμή. αὐτὴ δὲ τοὺς κινδύνους ἀναφέρει = αὐτὴ δὲ ἀναλαμβάνει τὸ βάρος τῶν κινδύνων. κακῶς ἀγωνισθεοῦντες = κακῶς διευθύνοντες καὶ κρίνοντες τοὺς ἀγῶνας. θεαταὶ λόγων · ὅπως εἰς τὰ θεάματα, ἐνδιαφέρεσθε διὰ τὴν τέχνην τῶν ῥητόρων καὶ ὅχι διὰ τὰ συμφέροντα τῆς πόλεως, περὶ τῶν ὁποίων πρόκειται ἀκροαταὶ τῶν ἔργων· κρίνετε τὰ πράγματα ὅχι ὅπως πραγματικὰ ἔχουν, ἀλλ’ ὅπως τὰ παριστάνουν οἱ ῥήτορες. σκοποῦντες ὡς δυνατὰ γίγνεσθαι = κρίνοντες ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ γίνουν. εὖ = πιθανῶς, εὐγλώττως. τὰ δὲ πεπραγμένα · ἐνν. σκοποῦντες = κρίνοντες τὰ πράγματα. καλῶς = μὲν ὠραίους λόγους. οὐ τὸ δρασθέν... ἀκουσθὲν = πιστεύσαντες ὅχι εἰς τὸ πραχθὲν πρὸ τῶν ὄφθαλμῶν σας, ἀλλ’ εἰς τὸ ἀκουσθὲν = ὅχι εἰς ὅσα λαμβάνουν χώραν ἐνώπιόν σας, ἀλλ’ εἰς ὅσα ἀκούετε λεγόμενα ὑπὸ τῶν ῥητόρων. ἐπιτιμάω = ἐλέγχω, κατακρίνω. μετὰ καινότητος λόγου... ἄριστοι = εἰς τὸ νὰ ἀπατᾶσθε ὑπὸ λόγου νέου (ἀσυνήθους) εἰσθε ἐπιτηδειότατοι. μετὰ δεδοκιμασμένου δὲ = ὑπὸ λόγου δὲ ἐκ πείρας ἀποδειχθέντος ὄρθου (ἀληθοῦς). δοῦλοι ὄντες τῶν αἰεὶ ἀτόπων = ἀκολουθοῦντες δουλικῶς τὰ ἐκάστοτε ἀσυνήθη (παράδοξα). ὑπερόπται τῶν εἰωθότων = καταφρονγήται τῶν συνηθισμένων. μὴ ύστεροι... τῇ γνώμῃ = νὰ μὴ φαίνησθε ὅτι ἀργότερα παρηκολουθήσατε αὐτοὺς μὲ τὴν διάνοιάν σας (ἢ ὅτι καθυστερεῖτε εἰς τὴν κατανόησιν τῆς προταθείσης γνώμης). δέξιας δέ τι... πρόθυμοι = ἐὰν κανεὶς λέγῃ κάτι εὐφυῶς, εἰσθε πρόθυμοι γὰ ἐπιδοκιμάσετε τὰ λεγόμενα, πρὶν τελειώσῃ καὶ νὰ προεκάσσετε αὐτά. ζητοῦντες... ζῶμεν = ἐπιζητοῦντες ἄλλον τινὰ κόσμον, ἵνα εἴπω οὕτω, παρὰ τὸν πραγματικόν. ἀπλῶς = ἐν συντομίᾳ. ἀκοῆς ἡδονῆς ησσώμενοι = ἡττώμενοι ὑπὸ τῆς τέρψεως τῆς ἀκοῆς. σοφιστῶν θεαταῖς... βουλευομένοις = δόμοιάζοντες μὲ ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι καθηγηταὶ ὡς θεαταὶ (σοφιστῶν διδασκάλων ῥήτορικῶν λόγων) μᾶλλον, παρὰ μὲ ἀνθρώπους σκεπτομένους περὶ τῶν συμφερόντων τῆς πόλεως.

39. μάλιστα δὴ μίαν πόλιν = περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην πολιν. καὶ αὐτοὶ... οὐκ ἄφρακτοι ἦσαν = οὐ μόνον ἐπροστατεύοντο ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ ἕδοι δὲν ἦσαν ἀπροφύλακτοι ὡς πρὸς τὴν πατο

ρασκευὴν τριήρων ἀπέναντι αὐτῶν. ἐς τὰ πρῶτα = τὰ μέγιστα, ἐπανέστησαν μᾶλλον ἢ ἀπέστησαν· τὸ μὲν ἐπανίστασθαι (= ἀνίστασθαι ἐπὶ τινα) δηλοῦ τὴν ἐπιθετικὴν ἐπανάστασιν, τὸ δὲ ἀφίστασθαι τὴν ἀμυντικὴν, τὴν γενομένην μετὰ πολλὴν καταπίεσιν. Ὁμοίως ἐπανάστασις καὶ ἀπόστασις. στάντες = συμμαχήσαντες. ἔχειρώθησαν· ἐννοεῖ τοὺς Αἰγαίητας, Ποτειδαιάτας, Ναξίους, παρέσχεν ὅκνον = ἔκαμε νὰ διστάσουν. δεινὰ = εἰς τοὺς κινδύνους τοῦ πολέμου. ἐλάσσω δὲ τῆς βουλήσεως = κατώτερα τῆς θελήσεως των· διότι ἐπεθύμουν τὴν ἐντελῆ καταστροφήν, εἰ δυνατόν, τῆς δυνάμεως ἡμῶν. ἀξιώσαντες... προθεῖναι = ἀφοῦ ἄπαξ ἀπεφάσισαν νὰ προτιμήσουν τὴν βίαν ἀντὶ τοῦ δικαίου. εἴωθε τῶν πόλεων... ἐς ὕβριν τρέπειν = ἢ ἀπροσδόκητος (ἀνέλπιστος) εὐτυχία συνήθως παρεκτρέπει εἰς ἀλαζονείαν (καθιστᾶ ὑπεροπτικάς) ἐκείνας τὰς πόλεις, εἰς τὰς ὁποίας ἥθελεν ἔλθει (ἢ εὐτυχία αὕτη) εἰς ἀνώτατον βαθμὸν καὶ εἰς βραχύτατον χρόνον. τὰ πολλὰ... ἢ παρὰ δόξαν = ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ αἱ σύμφωνοι πρὸς τὸν ὄρθδον λόγον, τὴν τακτικὴν φορὰν τῶν πραγμάτων, ἐπισυμβαίνουσαι εἰς τοὺς ἀνθρώπους εὐτυχίαι εἶναι ἀσφαλέστεραι παρὰ αἱ ἀπροσδόκητοι. χρῆν δὲ... τετιμῆσθαι = ἐπρεπε δὲ οἱ Μυτιλ. καὶ πρὸ πολλοῦ νὰ μὴ ἀπολαύωσι ποσῶς ἔξαιρετικῆς τιμῆς παρ' ἡμῶν. οὐκ ἂν ἐς τόδε ἔξύβρισαν = δὲν θὰ ἐφθινον εἰς τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς ὑπεροψίας (δὲν θὰ ἐφέροντο τόσον ὑπεροπτικῶς). καὶ ἄλλως· δῆλ. ἐκτὸς τῆς προκειμένης περιστάσεως, ἐν γένει. θεραπεῦον = τοὺς θεραπεύοντας. τὸ μὴ ὑπεῖκον = τοὺς μὴ ὑποχωροῦντας. ἀπολύω = ἀθωῶ. νῦν πάλιν... εἶναι = τώρα πάλιν νὰ ἀποκατασταθῶσιν (εἰς τὴν πόλιν). τῶν δλίγων = τῶν δλιγαρχικῶν. κίνδυνος = ἀγών. Οἱ Μυτιλ. ἐπρόκειτο νὰ ἀγωνισθοῦν ἢ μετὰ τῶν δλιγαρχικῶν κατὰ τῶν Ἀθηναίων ἢ μετὰ τῶν Ἀθ. κατὰ τῶν δλιγαρχικῶν. Οὗτοι ἐπροτίμησαν τὸ πρῶτον. ἀνήκεστος = ἀθεράπευτος. ἡμῖν ἀποκεκινδυνεύσεται... ψυχαῖ = ἡ περιουσία ἡμῶν καὶ ἡ ζωὴ εὐθὺς θὰ περιέλθουν εἰς ἔσχατον κίνδυνον. τῆς ἔπειτα προσόδου... στερήσεοθε = θὰ στερηθῆτε τοῦ λοιποῦ τῆς ἐν τῷ μέλλοντι προσόδου, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας εἴμεθα ἰσχυροί.

40. οὔκουν δεῖ... ὡνητὴν = δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ δώσωμεν ἐλπίδα (νὰ τοὺς κάνωμεν νὰ ἐλπίζουν) ὅτι δύνανται εἴτε εἰς λόγον πειστικὸν νὰ στηρίζωνται εἴτε διὰ χρημάτων νὰ ἔξαγοράσουν ἡμᾶς. Ἐνταῦθα ὑπαινίσσεται τοὺς ἀντιπάλους ρήτορας. ξυγγνώμην... λή-

ψονται = ώς ἀφορμὴν συγγνώμης (ώς ἐλαφρυντικὸν) θὰ ἔχωσι (χρινόμενοι) τοῦτο, δτι ἡμαρτον ἀνθρωπίνως (= δτι ώς ἀνθρωποι ἔπταισαν). **ξύγγνωμον** = ἄξιον συγγνώμης. **τότε· δηλ.** ἐν τῇ χθεσινῇ ἐκκλησίᾳ (διεμαχόμην). **διαμάχομαι μὴ μεταγνῶναι** **ὑμᾶς τὰ προδεδογμένα** = διατείνομαι δτι δὲν πρέπει νὰ μεταβάλετε τὰ προαποφασισθέντα (ισχυρῶς ἀνθίσταμαι κατὰ πάσης μεταβολῆς τῆς γνώμης σας). **ἡδονὴ λόγων** = ἡ ἐκ τῶν λόγων τέρψις. **οὗτοί ἀντοικτιοῦνται** (ἀντοικτίζω) = οἵτινες δὲν θὰ ἀνταποδώσουν τὸν οἶκτον. **ἔξι** **ἀνάγκης τε· διότι** **ἡσαν** **ὑπήκοοι**. **ἔξουσιν ἀγῶνα** = θὰ ἔχωσιν εὐκαιρίαν (εἰς ἄλλην περίστασιν) νὰ δείξωσι τὴν ἴκανότητά των (τὴν ῥητορικήν των δεινότητα). **βραχέα ἡσθεῖσα** = ἐπ' ὀλίγον εὐχαριστηθεῖσα. **ἐκ τοῦ εὖ εἰπεῖν... εὖ ἀντιλήψονται** = ἐκ τοῦ καλοῦ λόγου κέρδος καλὸν θὰ λάβουν ώς ἀμοιβήν. Καὶ ἐνταῦθα διαβάλλει τοὺς ἀντιπάλους ῥήτορας ώς δωροδοκοῦντας. **ἡ ἐπιείκεια... ὑπολειπομένους** = ἡ ἐπιείκεια δίδεται μᾶλλον εἰς ἔκείνους, οἱ δόποιοι μέλλουν νὰ εἶναι καὶ εἰς τὸν ὑπόλοιπον χρόνον πιστοί, παρὰ εἰς ἔκείνους, οἱ δόποιοι μένουν πάντοτε (καὶ μετὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ἐπιείκειαν ἡμῶν) ἀμετάβλητοι · δηλ. ὅμοιώς ἔχθροι (ὅπως καὶ πρότερον) **οὐ χαριεῖσθε** = δὲν θὰ τύχετε τῆς εὐγνωμοσύνης αὐτῶν. **ὑμᾶς αὐτούς... δικαιώσεσθε** (= καταγνώσεσθε) = θὰ καταδικάσετε τὸν ἔαυτόν σας δικαίως (δτι τυραννικῶς ἄρχετε). **οὐ χρεών ἀν ἄρχοιτε** = ὑμεῖς δὲν ἡμιπορεῖτε νὰ ἄρχετε κατὰ τὸ προσῆκον (πρέπον), δηλ. ἄρχετε αὐτῶν, ἐνῷ δὲν πρέπει. **ξυμφόρως** δηλ ὑμῶν αὐτοῖς = πρὸς τὸ συμφέρον σας. **οὐ προσῆκον· αἰτιατ.** ἀπόλ. = ἐνῷ δὲν ἐπρεπεν. **ἀνδραγαθίζομαι** = ἐπιδεικνύω ἀνδραγαθίαν, γενναιοφροσύνην, **ἐκ τοῦ ἀκινδύνου** = ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς. **τῇ αὐτῇ ζημίᾳ· ἐνν.** ἢ ἀν ἐτιμωρήσαντο καὶ αὐτοὶ ὑμᾶς περιγενόμενοι ὑμῶν = μὲ τὴν ίδίαν τιμωρίαν, τὴν δόποιαν θὰ σᾶς ἐπέβαλλον αὐτοί, ἀν σᾶς ἐνίκων. **ἀναλγητότεροι** = ἀναισθητότεροι. **διαφεύγοντες·** δηλ. τὸν κίνδυνον. **προϋπάρξαντας** = ἀφοῦ πρῶτοι ἔκαμαν ἀρχὴν τῆς ἀδικίας. **οἱ μὴ ξὺν προσφάσει...** **ὑπολειπομένου ἔχθροῦ** = οἱ ἀνευ ἀφορμῆς κακοποιοῦντες τινα καταδιώκουσι μέχρις ἐσχάτων καὶ προσπαθοῦν νὰ καταστρέψουν αὐτὸν ἐντελῶς, διότι φοβοῦνται τὸν ἐκ τοῦ ὑπολειπομένου (ἐὰν διασωθῇ) ἔχθροῦ κίνδυνον. **ὅ μὴ ξὺν ἀνάγκῃ... τοῦ ἀπὸ τῆς ἵσης ἔχθροῦ** = δόποιος, χωρίς νὰ δώσῃ ἀφορμήν, πάθη κάτι, αὐτὸς εἶναι σκληρότερος, ἐὰν διασωθῇ, ἀπὸ ὅ,τι θὰ ἥτο, ἐὰν εὐρίσκετο ἐν ἵση μοίρᾳ (δηλ. ἀν ἔβλαστο).

πτεν ἐπίσης τὸν ἀντίπαλον, ὅπως καὶ αὐτὸς ἔβλαψεν αὐτόν). γενόμενοι δτι... πάσχειν = ἐλθόντες μὲ τὸν νοῦν σας δσον τὸ δυνατὸν πλησιέστερα εἰς τὴν στιγμὴν τῶν παθημάτων. νῦν ἀνταπόδοτε... ἀμνημονοῦντες = νῦν ἀνταποδώσατε τὰ ἴσα (δ.τι ἡθέλετε πάθει), χωρὶς νὰ δεῖξετε ἀδυναμίαν ἀπὸ τὴν παροῦσαν αὔτῶν τύχην καὶ χωρὶς νὰ λησμονήσετε τὸν ἐπαπειλήσαντα ὑμᾶς ποτε (πρὸ μικροῦ) κίνδυνον. τῶν πολεμίων· δηλ. τῶν κυρίως ἔχθρῶν, τῶν Πελοποννησίων.

Δημηγορία Διοδότου

(Γ, 42 - 48)

42. οὔτε τοὺς προθέντας... αἴτιῶμαι = οὔτε τοὺς προτείνοντας τὴν ἀναψηλάφησιν τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως κατηγορῶ. τοὺς μεμφομένους = ἔκεινους, οἱ μεμφόμενοι παραίσθιοι (ἀξιοῦσι). μεγίστων· δηλ. συμφερόντων. εὑθουλία = ὁρθὴ σκέψις. φιλεῖ γίγνεσθαι μετ' ἀνοίας = ή ὅργη συνηθίζει νὰ ἐμφανίζεται μὲ ἀπερισκεψίαν. τὸ δέ· δηλ. τάχος μετὰ βραχύτητος γνώμης = μετὰ περιωρισμένου νοῦ. Ἡ διάρκεια δηλ. τῆς ὁρθῆς σκέψεως εἶναι βραχεῖα, δταν ἐπείγεται τις. τοὺς λόγους· τοῦτο λέγεται σχετικῶς πρὸς τὰ ἐν 38,4 « θεαταὶ... λόγων ». διαμάχεται μή... γίγνεσθαι = δισχυρίζεται δτι οἱ λόγοι δὲν γίνονται διδάσκαλοι τῶν πραγμάτων (δτι δὲν ἔχφραζονται τὰ πράγματα διὰ λόγων). Ιδίᾳ τι αὐτῷ διαφέρει = ἔχει κάποιο ίδιαίτερον (προσωπικὸν) συμφέρον. εἰ βούλόμενος... ἀκουσομένους. Ἡ σύνταξις καὶ ἀνάλυσις ἔχει οὕτω : εἰ ἡγεῖται δτι, εἰ μὲν βούλοιτο πεῖσαι αἰσχρόν τι, οὐκ ἂν δύνατο εῦ εἰπεῖν περὶ τοῦ μὴ καλοῦ (= τοῦ αἰσχροῦ), εἰ δ' εῦ διαβάλοι, δτι ἐκπλήξειν ἂν τοὺς ἀντεροῦντας καὶ ἀκουσομένους. εὗ διαβαλών· ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ τοῦ Κλέωνος « ἀπὸ τῶν λόγων καλῶς ἐπιτιμησάντων ». ὜νταυθα θέλει ὁ δῆτωρ νὰ δεῖξῃ, δτι ἡ διὰ τοῦ εὗ διαβαλεῖν ἐκπλήξις, δι' ἣς οὕτοι ἀπατῶνται, εἶναι τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ πεῖσαι αἰσχρόν τι. Ὅπανινίσσεται δὲ δτι ὁ Κλέων δὲν ἔχει τὴν ἵκανότητα τοῦ εὗ πεῖσαι, ἀλλὰ τοῦ εὗ διαβαλεῖν, δπερ εἶναι τὸ αὐτὸ κατ' ἄλλον τρόπον κατορθούμενον, δι' οὗ ὁ λέγων ἔξυπηρετεῖ τὸ συμφέρον του. χαλεπώτατοι δέ... ἐπίδειξιν τινα = ἐπικινδυνότατοι δὲ εἶναι καὶ οἱ κατηγοροῦντες τοὺς ἀντιπάλους τῶν δήτορας, πρὶν διμιλήσουν (οὕτοι), δτι χάριν χρημάτων θὰ εἰπουν ἐπιδεικτικόν τινα λόγον. Τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὸ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ Κλέωνος ἐν 38,2 « κέρδει ἐπαιρόμενος ». ἀπεχώρει· δηλ. τῆς ἐκκλησίας ἢ τοῦ

βήματος. Ξυνετώτερος ή ἀδικώτερος = χαίρετος μᾶλλον ή ἀδικος. ἀδικίας ἐπιφερομένης = ὅταν προσάπτεται ἀδικία (δωροδοκία). μὴ τυχῶν = ἂν δὲν ἐπιτύχῃ (τὸν σκοπόν του) ἀδικος· δηλ. εἰς τὴν πόλιν ὡς λαβὼν δῶρα. ἐν τῷ τοιῷδε = ἐν τοιαύτῃ περιστάσει. φοβόω· δηλ. μὴ κατηγορηθοῦν ὡς δωροδοκοῦντες. πλεῖστ' ἂν δρθοῖτο... πολιτῶν = πάρα πολλὰ ἥδυνατο νὰ ἐπιτύχῃ (η πόλις), ἐὰν εἴχεν ἀνικάνους εἰς τὸ λέγειν τοὺς τοιούτους πολίτας (τοὺς φιλοκατηγόρους). ἀπὸ τοῦ ἵσου = ἐπὶ ἵσοις δροῖς, ἵσος πρὸς τοὺς ἀντιπάλους (μὴ ὄντας δηλ. ὑπόπτους δωροδοκίας, πρᾶγμα τὸ δόποῖον τοὺς θέτει εἰς κατωτέρων μοῖραν). τῷ πλεῖστα εὗ βουλεύοντι= εἰς τὸν δίδοντα πλείστας δρθὰς συμβουλάς. προστιθέναι τιμὴν· ἐκ τοῦ χρῆ = νὰ μὴ δίδῃ νέαν (ἐξαιρετικὴν) τιμὴν πρὸς τῇ ὑπαρχούσῃ. τὸν μὴ τυχόντα γνώμης = τὸν μὴ ἄριστα συμβουλεύσαντα. οὐχ δπως = οὐ μόνον μὴ ζημιοῦν. ὁ κατορθῶν = ὁ ἐπιτυγχάνων εἰς τὰς προτάσεις του. μειζόνων = μεγαλυτέρων τιμῶν. δρέγοιτο (καὶ ἐνταῦθα τὸ ἥκιστα ἂν) τῷ αὐτῷ = τῷ παρὰ γνώμην καὶ πρὸς χάριν τι λέγειν.

43. τάναντία· δηλ. ἐλασσοῦμεν τὸν εὗ βουλεύοντα καὶ ζημιοῦμεν τὸν τῆς γνώμης μὴ τυχόντα. φθονήσαντες... κερδῶν = φθονήσαντες αὐτὸν διὰ τὴν ἀβέβαιον (ἀναπόδεικτον) ὑποψίαν διὰ τὰ ὑποτιθέμενα κέρδη. καθέστηκε... τῶν κακῶν = κατήνητησαν δὲ τὰ ἀγαθὰ ἀπ' εὐθείας (ἄνευ ῥητορικοῦ κόσμου) λεγόμενα νὰ εἶναι ἐξ ἵσου ὑποπτα πρὸς τὰ κακά. τὰ δεινότατα = τὰ κάκιστα, τὰ φαυλότατα. ψευσάμενον = διὰ ῥητορικῆς ἀποπλανήσεως. διὰ τὰς περινοίας = διὰ τὴν ὑπερβολικὴν δξύνοιαν. Ἡ ἔνοια εἶναι : διότι δὲν ἀρκεῖσθε εἰς τὴν ἀπλῆν παραδοχὴν τῶν πραγμάτων, ἀλλ' ἐξετάζετε αὐτὰ καὶ τὰ ἔξονυχίζετε κατὰ ποικίλους τρόπους. ἀνθυποπτεύεται = ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ (εἰς ἀνταμοιβὴν) καθίσταται ὑποπτος. ἀφανῶς πῃ = δι' ἀφανοῦς τινος τρόπου. πρὸς τὰ μέγιστα = προκειμένου περὶ μεγίστων συμφερόντων. χρῆ ἀξιοῦν... σκοπούντων = πρέπει νὰ ἔχετε τὴν ἀξιωσιν, ὅπως ἡμεῖς οἱ ῥήτορες διμιλῶμεν βλέποντες δλίγον « πιὸ μακριὰ » ἀπὸ ὑπᾶς, οἱ δόποιοι κρίνετε μετὰ βραχεῖαν σκέψιν. ἐν τῷ τοιῷδε = εἰς τοιαύτην κρίσιμον περίστασιν. ὑπεύθυνον· ὑπεύθυνος ήτο πᾶς ὁ προτείνων γνώμην τινά, διότι ἥδυνατο νὰ κατηγορηθῇ διὰ τῆς γραφῆς παρανόμων, ἐνῷ ὁ ἀκούων, ὁ δῆμος, ήτο ἀνεύθυνος. ὁ ἐπισπόμενος = ὁ ἀκολουθήσας τὴν γνώμην του (ὁ πεισθεὶς). πρὸς δργὴν ἥντινα... ζημιοῦτε = ἐὰν

ποτε περιπέσητε εἰς κανὲν σφάλμα, παρασυρθέντες ἀπὸ τὴν ἔξαψιν τὴν ὄποιαν τύχην νὰ ἔχετε, τιμωρεῖτε τὴν μίαν γνώμην τοῦ πείσαντος. Τὸ ἥντινα τύχητε εἰς τὸ ζημιοῦτε. Τὸ πλῆρες δὲ εἶναι: πρὸς ὅργην (πρός), ἥντινα τύχητε (ζημιοῦντες) = εἰς πρώτην τυχαίαν ἔξαψιν σας.

44. παριέναι καὶ πάροδον ποιεῖσθαι · λέγεται ἐπὶ τῶν ῥητόρων, οἱ ὄποιοι ἀναβαίνουν εἰς τὸ βῆμα, διὰ νὰ ὀμιλήσουν. **ἀντερῶν** · δηλ. τῷ Κλέωνι. **ὁ ἀγὼν** = ἡ συζήτησις (ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ). **καὶ τοῦτο** · ἐτέθη ἐν ἀρχῇ χάριν ἐμφάσεως = καὶ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοῦτο, τὸ ὄποιον ἴσχυρίζεται κυρίως ὁ Κλέων (εἰς τὸ ὄποιον πρὸ πάντων ἐπιμένει ὁ Κλέων). **ἔαν· ἔξαρταται ἐκ τοῦ** : οὐ κελεύσω. **ἔς τὸ λοιπὸν** = εἰς τὸ μέλλον. **τάναντία γιγνώσκω** = ἔχω ἀντίθετον γνώμην, **τῷ εὐπρεπεῖ λόγῳ** = διὰ τὸν εὐλογοφανῆ λόγον. **δικαιότερος γάρ... τάχ'** ἀν ἐπισπάσαιτο = ἐπειδὴ ὁ λόγος αὗτοῦ εἶναι συμφωνότερος πρὸς τὸ αὐστηρὸν δίκαιον (περιέχει περισσότερα ἐπιχειρήματα), ἐὰν τὸ κρίνετε σύμφωνα μὲ τὴν ὅργήν σας κατὰ τῶν Μυτιληναίων, ισως ηθελε σᾶς παρασύρει (δελεᾶσει). **ώστε τῶν δικαίων δεῖ** = ὡστε νὰ ἔχωμεν ἀνάγκην νὰ ἀποδείξωμεν τὰ δικαιώματά μας. **ὅπως χρησίμως ἔξουσι** = τίνι τρόπῳ θὰ εἶναι χρήσιμοι εἰς ἡμᾶς.

45. οὖν = βεβαίως. **πρόκεινται** = ἔχουν θεσπισθῆ. **τῷδε** · δηλ. τῇ ἀποστασίᾳ τῶν Μυτ. **τῇ ἐλπίδι... ἐπαιρόμενοι** = οὐδεὶς μέχρι σήμερον κρίνας περὶ ἑαυτοῦ (ἔχων τὴν γνώμην) ὅτι δὲν θὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὸ κατὰ τῶν ἔχθρῶν ἐπιχειρημά του, ἔξετέθη εἰς τὸν κίνδυνον τῆς ἐπιχειρήσεως. **ἥσω τῇ δοκήσει** = κατωτέρων κατὰ τὴν ἰδέαν της (ἀνεπαρκῆ κατὰ τὴν γνώμην της). **τούτῳ** · δηλ. τῷ ἀφίστασθαι. **πεφύκασι** = εἶναι ἐκ φύσεως πλασμένοι. **ἴδια καὶ δημοσίᾳ** = ἐν τῷ ἰδιωτικῷ καὶ δημοσίῳ βίῳ των. **διεξεληλύθασι γε... προστιθέντες** = ἔχουν δοκιμάσει κατὰ σειρὰν ὅλας τὰς ποινὰς οἱ ἀνθρωποι, ἐπαυξάνοντες αὐτὰς κατὰ μικρόν. **εἴ πως... ἔξαρταται ἐκ τοῦ ἐνν.** πειρώμενοι. **παραβαινομένων δὲ τῷ χρόνῳ** = ἐπειδὴ δὲ μὲ τὸν καιρὸν γίνονται παραβάσεις. **ἔς τὸν θάνατον αἱ πολλαὶ ἀνήκουσι** = καταλήγουν (κατέληξαν) αἱ περισσότεραι εἰς τὸν θάνατον. **καὶ τοῦτο** · δηλ. ἡ θανατικὴ ποινή, οἱ νόμοι οἱ ἐπιβάλλοντες θανατικὴν ποινὴν (παραβαίνονται). **δέος** = φόβητρον. **οὐδὲν ἐπίσχει** = δὲν κωλύει καθόλου. **ἢ πενία ἀνάγκη...** **ἢ δὲ ἔξουσία...** καὶ **φρονήματι** = ἐνῷ ἢ μὲν πενία

ένεκα τῆς ἀνάγκης (τῆς στερήσεως τῶν πρὸς τὸ ζῆν) γεννᾷ (δίδει) τὴν τόλμην, ἡ δὲ αὐθικίρετος εὔπορία (ὁ πλοῦτος)· ἔξουσία· κυρίως = τὸ ἔξεῖναι ποιεῖν, δ ἀν τις βούληται) ἔνεκα τῆς ὑπεροφίας καὶ αὐτοπεποι- θήσεως γεννᾷ τὴν πλεονεξίαν. αἱ δὲ ἄλλαι ξυντυχίαι... ἐς τοὺς κινδύνους = αἱ δὲ ἄλλαι περιπτώσεις τοῦ βίου ἔνεκα ἐμπαθοῦς τινος ὄρμῆς γεννῶσιν ἄλλο τι, καθ' διν λόγον (ὅπως) ἐκάστη τις κυριεύεται ὑπὸ ἀκαταγωνίστου τινὸς δυνάμεως (ὀρμής, τιμῆς, ἔρωτος), ἔξωθο- σα (ἡμᾶς) εἰς τοὺς κινδύνους. Κατ' ἔννοιαν : ἄλλοι μὲν παρακινοῦνται εἰς τὸ ἔγκλημα ἀπὸ τὴν πενίαν, ἡ ὅποια τοὺς ἀναγκάζει νὰ εἶναι τολμηροί, ἄλλοι ἀπὸ τὸν πλοῦτον, ὁ ὅποιος ἔνεκα τῆς ὑπεροφίας καὶ αὐτοπεποι- θήσεως γεννᾷ τὴν πλεονεξίαν, ἄλλοι δὲ ἀναλόγως τῶν ἀκαταμαχήτων παθῶν, τὰ ὅποια κυριεύουν αὐτοὺς εἰς ἐκάστην περίπτωσιν. ἐν παντὶ = εἰς πᾶσαν περίστασιν. ὁ μὲν (ἔρως) τὴν ἐπιβουλὴν ἐκφροντί- ζων, ἡ δὲ (ἐλπὶς)... βλάπτουσι = ὁ μὲν ἔρως μετὰ κόπου καὶ φροντίδος ἐπινοῶν τὸ σχέδιον, ἡ δὲ ἐλπὶς τὴν εὐπορίαν (τὴν συνδρομὴν τῆς τύχης, τὴν εὐμένειαν) προϋποθέτουσα, πλεῖστη βλάπτουσι. καὶ ἡ τύχη... ἐπαίρειν = καὶ ἀληθῶς (= καὶ) ἡ τύχη ἐκτὸς κυτῶν (τῆς ἐλπίδος καὶ τοῦ ἔρωτος) οὐδόλως δλιγάτερον συντελεῖ εἰς τὸ νὰ παρα- σύρῃ αὐτοὺς εἰς ἐπιχειρήσεις. ἀδοκήτως γάρ... προάγει = διότι ἀ- προσδοκήτως ἐνίστε παρουσιαζομένη παρακινεῖ τινα νὰ ἐκτίθεται εἰς κινδύνους καὶ μὲ μικρότερα μέσα (= ἔξ ἐλάσσονος παρασκευῆς) [ἀπὸ δσα ἔχουν οἱ ἀντίπαλοι]. καὶ οὐχ ἥσσον = καὶ μάλιστα. δσω = καθ' δσον, διότι. ἄλλων ἀρχῆς = εἰς τὸ νὰ ἀρχῃ ἄλλων. ἐπὶ πλέον τι αὐτὸν ἐδόξασε = φαντάζεται τὸν ἔσωτόν του κάμποσο (= τι) ἴσχυ- ρότερον παρ' δσον πραγματικῶς εἶναι. ἀλογίστως = ἀπερισκέπτως. πολλῆς εὐηθείας, δστις οἰεται = πολὺ ἀφελῆς εἶναι, δστις (= εὶς τις) νομίζει. τῆς ἀνθρωπίνης... πρᾶξαι = ἐνῷ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις αἰσθά- νεται ὄρμὴν (ὧθεῖται ἔνδοθεν) νὰ πράξῃ τι προθύμως. ἀποτροπὴν ἔχειν = νὰ ἀποτραπῇ (διὰ τῆς δυνάμεως τῶν νόμων ἡ δι' ἄλλου τινὸς φοβεροῦ πράγματος). Τὴν πρὸς τὰς στάσεις ὄρμὴν ὁ Διόδοτος ἀνάγει εἰς τοὺς φυσικοὺς νόμους, οἱ ὅποιοι εἶναι ἀκαταγώνιστοι.

46. καταλύω = ἔξαλείφω, παύω. ἔλθοι ἀν ἐς ξύμβασιν = δύ- ναται νὰ ἔλθῃ εἰς συμβιβασμόν. τὴν δαπάνην = τὰ ἔξοδα τοῦ πολέ- μου, τὴν πολεμικὴν ἀποζημίωσιν. καὶ τὸ λοιπὸν ὑποτελεῖν = καὶ εἰς τὸ μέλλον νὰ πληρώνῃ φόρον. ἔκείνως δὲ = κατ' ἔκεινον ὅμως

τὸν τρόπον (τὸν ὑπὸ τοῦ Κλέωνος ὑποδεικνυόμενον)· ἀντιτίθεται πρὸς τὸ νῦν μὲν. τίνα οἰεσθε... ἐς τούσχατον = ποία πόλις νομίζετε ὅτι δὲν θὰ τολμήσῃ νὰ παρατείνῃ διὰ τῆς πολιορκίας τὸν χρόνον μέχρι τῆς ἐσχάτης ἔξαντλήσεως (μέχρις ἐσχάτων). εἰ τὸ αὐτό... ἔνυμβηναι = ἐὰν ἡ βραχεῖα ἡ ταχεῖα συνεννόησις εἶναι τὸ ἔδιον πρᾶγμα. καθημένοις = πολιορκοῦσι. διὰ τὸ ἀξύμβατον = διότι οὐδένα συμβιβασμὸν δεχόμεθα. τῷδε δὴλ. τῇ προσόδῳ. μετρίως = μὲ μετριοπάθειαν ὅπως ἔξομεν... χρῆσθαι... καὶ μὴ ἀξιοῦν = πῶς θὰ δυνάμεθα νὰ μεταχειρίζωμεθα (ἔχωμεν) τὰς πόλεις ἀκμαζούσας λόγω χρημάτων. τὴν φυλακήν... τῆς ἐπιμελείας = νὰ φυλάσσωμεν τὰς πόλεις (ὁρμώμενοι) ὅχι ἀπὸ τῆς αὔστηρότητος τῶν νόμων, ἀλλ’ ἀπὸ τῆς ἐπιβλέψεως τῶν πράξεων ἡμῶν (τῆς διαγωγῆς ἡμῶν, τῆς καλῆς δηλ. διοικήσεως). ἐλεύθερον καὶ βίᾳ ἀρχόμενον = φαινομενικῶς ἐλεύθερον καὶ ἀρχόμενον ἀκουσίως κατὰ τὰς συνθήκας. εἰκότως = εὐλόγως. (ἐπειδὴ ἀρχεται βίᾳ). μηδ’ ἐπίνοιαν τούτου λώσι = ὅπως ὅχι μόνον μὴ ἀποστῶσιν, ἀλλὰ μηδὲ νὰ διανοηθῶσι τὴν ἀποστασίαν (κοινῶς : μήτε νὰ τὸ βάλουν καὶ στὸ νοῦ τους). ὅτι ἐπ’ ἐλάχιστον... ἐπιφέρειν = εἰς ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγωτέρους νὰ ἐπεκτείνωμεν τὴν ἐνοχὴν (νὰ θεωρήσωμεν ἐνόχους).

47. ὁ δῆμος = ἡ δημοκρατικὴ μερίς. Τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὸ τοῦ Κλέωνος ἐν 3,5 « τὸν δὲ δῆμον ἀπολύσετε ». ἀντικαθισταμένης = ἀντιπάλου. καταστήσετε = θὰ παράσχητε (εἰς τοὺς ὀλιγαρχικούς). προδειξάντων... κεῖσθαι = ἀφοῦ προηγουμένως ἐδείξατε, ὅτι ἡ αὐτὴ τιμωρία περιμένει (τοὺς ἀδικοῦντας καὶ τοὺς μὴ). μὴ προσποιεῖσθαι· δηλ. μὴ (ἀδικῆσαι αὐτούς). προσποιεῖσθαι = νὰ ὑποχρινώμεθα τὸ ὅχι, δηλ. ὅτι δὲν ἡδίκησαν. καὶ τοῦτο· δηλ. ἐκόντας ἀδικηθῆναι ἡ διαφθεῖραι. κάθεξις = κατοχή, διατήρησις καὶ τὸ Κλέωνος... ἐν αὐτῷ (ἐν τῷ διαφθεῖραι αὐτούς) ἄμα γίγνεσθαι = καὶ ἡ κατὰ τὸν ἴσχυρισμὸν τοῦ Κλέωνος συνένωσις τοῦ δικαίου καὶ τοῦ συμφέροντος ἐν τῇ τιμωρίᾳ (τῶν Μυτιλ.) ἀποδεικνύεται, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ συγχρόνως ἐν τῇ καταστροφῇ τῶν Μυτ. Ἀλλως : δίκαιον καὶ συμφέρον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συνυπάρχουν ἐν τῇ τιμωρίᾳ τῶν Μυτ. Διὰ τούτων ἀπαντᾷ εἰς τὰ ἐν κεφ. 40,4 « πειθόμενοι μὲν ἐμοὶ τά τε δίκαια ».

48. γνόντες μετ’ ἀπαρμφ. = κρίναντες. ἀμείνω · ἐνν. τῶν βου-

λευμάτων τοῦ Κλέωνος. οἴκτω πλέον νείμαντες = ἀποδώσαντες περισσοτέρχη σημασίαν εἰς τὸν οἴκτον. οἰς οὐδ' ἔγω ἐῶ προσάγεσθαι = ἀπὸ τὰ δόποῖα οὐδὲ ἔγω ἀξιῶ (θέλω) νὰ παρασύρεσθε (καὶ ὅχι μόνον ὁ Κλέων), ἀπ' αὐτῶν = ἐξ αὐτῶν (τὰ δόποῖα ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου παραινοῦνται ὑπ' ἐμοῦ) δρμάμενοι (= ἀπό). δστις εὺς βουλεύεται... ἀνοία ἐπιών = δστις σκέπτεται δρθῶς ἀπέναντι τῶν ἀντιπάλων του εἶναι ἀνώτερος ἀπὸ τὸν ἐπερχόμενον μετὰ βιαίων μέτρων ἐναντίον αὐτῶν, ἀλλὰ ἀπερισκέπτως.

49. μάλιστα ἀντιπάλων = ἐξ ἵσου πειστικῶν. ἥλθον ἐς ἀγῶνα ὅμως τῆς δόξης = ἐφιλονίκησαν παρὰ πᾶσαν τὴν διὰ τὸ προηγούμενον ψήφισμα μετάνοιάν των. (= ὅμως) τίνα τῶν δύο γνωμῶν νὰ προτιμήσωσι (περὶ τῆς ἀποφάσεως, τὴν δόποίαν ἀφειλον νὰ λάβουν). ἔγενοντο ἐν τῇ χειροτονίᾳ ἀγχώμαλοι = ἥλθον σχεδὸν ἵσοι κατὰ τὴν ψηφοφορίαν. κατὰ σπουδὴν = ἐν σπουδῇ. μάλιστα = ἀκριβῶς. ἄλφιτα = ἄρτον ἀπὸ ἀλευρα κριθῆς. ἐλαύνω = κωπηλατῶ. ἄλφιτα... πεφυρμένα = ἄρτους ζυμωμένους μὲ οἶνον καὶ ἔλαιον. ὑπνον ἥροῦντο = ἔπαιρνον ὑπνον. κατὰ μέρος = διαδοχικῶς. πνεῦμα = ἀνεμος. ἐπὶ πρᾶγμα ἀλλόκοτον = πρὸς πρᾶξιν ἀσυνήθη, ἀποτρόπαιον. ἡ μὲν ἔφθασε τοσοῦτον δσον... (= ὥστε) ... ψήφισμα = ἡ μὲν ἐπρόλαβε καὶ ἥλθεν τόσον πρωτύτερα, δσον ἥρκει, διὰ νὰ ἔχῃ ἀναγνώσει (μόνον) ὁ Πάχης τὸ ψήφισμα. ὑστέρα αὐτῆς ἐπικατάγεται = φθάνει κατόπιν αὐτῆς. παρὰ τοσοῦτον ἥλθεν ἡ Μυτ. κινδύνου = τόσον πλησίον τοῦ κινδύνου ἥλθεν ἡ Μυτιλ. (τόσον πολὺ ἐκινδύνευσε).

50. γνώμη = προτάσει. κλήρους ποιήσαντες = διαιρέσαντες τὴν γῆν εἰς τμῆματα. Αἱ κληρουχίαι εἶχον διττὸν λόγον, ἀφ' ἐνὸς τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ὑπηκόων, ἀφ' ἐτέρου δὲ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ἀκτημόνων. τοῖς θεοῖς ἔξειλον ιεροὺς = ἔξεχώρισαν διὰ τοὺς θεούς, ὥστε νὰ εἶναι ιεροί. τοὺς λαχόντας = τοὺς ἐκλεγέντας διὰ κλήρου· ταξάμενοι... φέρειν = ἀναλαβόντες τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πληρώσουν· οἱ λαβόντες δηλ. τοὺς κλήρους ἐμίσθωσαν αὐτοὺς εἰς τοὺς πρότερον κυρίους των ἀντὶ δύο μνῶν ἐτησίως. ὑπήκοον = ἥσαν ὑπήκοοι.

III. ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

(B, 34 - 40).

34. **χειμῶνι** · τοῦ 431 π.Χ. **νόμος** = ἔθιμον. **πρῶτον** · οὗτοι εἶναι οἱ πεσόντες κατὰ τὰς ἐν κεφ. 1 καὶ 22 ἀναφερομένας μάχας, κατὰ θάλασσαν καὶ ἐν Ποτειδαίᾳ. **δοτᾶ** · οἱ νεκροὶ ἐν πάσῃ μάχῃ ἐκαίοντο ἐπὶ τόπου, τὰ δὲ δοτᾶ αὐτῶν ἀνεκομίζοντο εἰς τὴν πατρίδα χάριν ἐπισήμου ταφῆς. **προτίθενται** = ἐκβέτουν (ἴσως ἐν τῇ ἀγορᾷ). **ἀπογενόμενοι** = οἱ ἀποθανόντες. **πρότριτα** · ἐπίρρ. = ἐπὶ τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας. **σκηνὴ** = παράπτηγμα. **ἐπιφέρω** = φέρω καὶ θέτω ἐπάνω· τὰ ἐπιφερόμενα ἥσαν ἀνθη, στέφανοι, ἀρώματα καὶ σκεύη ποικίλα. **λάρναξ** = τεφροδόχος κάλπη. **κυπαρισσίνας** · διὰ τὸ ξύλον τὸ στερεὸν καὶ εὔοσμον. **κλίνη** = φέρετρον. **φέρεται** · δηλ. διὰ τῶν χειρῶν. **ἔστρωμένη** = σκεπασμένη διὰ νεκρικῆς σινδόνος. **ἀφανεῖς** · ἐκεῖνοι, τῶν ὅποιων τὰ πτώματα δὲν ἀνευρέθησαν. **ἀναίρεσις** = τὸ σήκωμα· ἰδίως ἐπὶ τῶν νεκρῶν καὶ δοτῶν πρὸς ταφήν, ἀνακομιδή. **ξυνεκφέρει** = συμπαρακολουθεῖ. **δ προσήκων** = συγγενής. **πάρεισι** · αἱ γυναῖκες δὲν συνοδεύουν τὴν ἐκφοράν, ἀλλὰ μόνον παρευρίσκονται εἰς τὸν τάφον, καὶ ἐκ τούτων μόνον αἱ συγγενεῖς. **τιθέασι** · δηλ. τὰς λάρνακας. **σῆμα** = νεκροταφεῖον. **προαστίου** = τοῦ ἔξω Κεραμεικοῦ παρὰ τὴν Ἀγ. Τριάδα. **αἰεὶ** · ἀφ' ὅτου δηλ. καθιερώθη τὸ ἔθιμον τοῦτο, πάντως πρὸ τῶν Περσικῶν. **αὐτοῦ** · ἐν Μαραθῶνι, ὃπου σφέζεται μέχρι σήμερον. **γνώμη** = νοῦς. **προήκω** = ὑπερέχω. **ἀξίωσις** = ὑπόληψις. **ἐπ'** **αὐτοῖς** = πρὸς τιμὴν αὐτῶν, **δόποτε** **ξυμβαίη** **αὐτοῖς** · δηλ. χρῆσθαι τῷ νόμῳ = δόσακις ἐδίδετο εἰς αὐτοὺς τοιαύτη εὐκαιρία. **οὖν** = τέλος πάντων. **καιρὸς ἐλάμβανε** = ἔφθασεν ἡ κατάλληλος στιγμή. **ώς** ἐπὶ **πλεῖστον** τοῦ **ὅμιλου** = εἰς ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον μέρος τοῦ συνηθροισμένου πλήθους, διὰ νὰ τοὺς ἀκούουν οἱ περισσότεροι.

35. **τὸν προσθέντα** · καὶ δ Περικλῆς πιθανῶς ἦγνόει αὐτόν. **ἀλ-**

λοι ούπέθετον τὸν Σόλωνα, ἄλλοι τὸν Θεμιστοκλέα, ἄλλοι τὸν Ἀριστείδην. οἴα· δῆλος. ή μεγαλοπρεπής προπομπή, οἱ θρῆνοι τῶν γυναικῶν καὶ ή σεμνὴ ταφή. **τάφος** = ταφή. καὶ μή... κινδυνεύεσθαι... πιστευθῆναι = καὶ νὰ μὴ διατρέχουν κίνδυνον αἱ ἀρεταὶ (αἱ διακεριμέναι ὑπηρεσίαι) πολλῶν εἰς τὰς χεῖρας ἐνὸς ἀνδρὸς (νὰ δοθῇ δῆλος πίστις εἰς αὐτὸν εἴτε καλῶς εἴτε κακῶς ὁμιλήσῃ). **μετρίως** = προσηκόντως, ἐπιτυχῶς. **ἐν ω̄** = ἐν ζητήματι, ἐν τῷ ὅποιῳ. ή δόκησις τῆς ἀληθείας = ή ίδεα περὶ τοῦ ὅτι ὁ ἥρτωρ λέγει τὴν ἀληθειαν. **βεβαιοῦται** = ἔξασφαλίζεται (ἐν τῇ ψυχῇ τῶν ἀκροατῶν). **ξυνειδώς** = ὁ γνωρίζων, αὐτόπτης μάρτυς (τῶν πράξεων τῶν ἐπαινουμένων). **ἐνδεεστέρως** = ἐλλιπέστερον. **ἀπειρος**· δῆλος. τῆς δράσεως τῶν πεσόντων. **πλεονάζεσθαι** = λέγεσθαι ἐπὶ τὸ ὑπερβολικώτερον (ὅτι ἔξογκώνονται). **ὑπὲρ τὴν αὐτοῦ φύσιν** = ὑπερβαῖνον τὰς δυνάμεις του. **μέχρι τοῦδε... εἰσί...** ὡν **ἥκουσε** = ἐφ' ὅσον ἔκαστος φαντάζεται ὅτι καὶ ὁ ἔδιος εἶναι ἴκανὸς νὰ πράξῃ τι ἔξι ἐκείνων, τὰ ὅποια **ἥκουσε**, τῷ δὲ **ὑπερβάλλοντι αὐτῶν** (ὡν **ἥκουσε**) = εἰς πᾶν δὲ ὅτι **ὑπερβαίνει** τὰς δυνάμεις του. **τοῖς πάλαι οὕτως ἐδοκιμάσθη ταῦτα καλῶς ἔχειν** = ὑπὸ τῶν παλαιῶν (ἐκ πείρας) εὑρέθη ὅρθον ὅτι ταῦτα οὕτω γινόμενα ἔχουν καλῶς. **χρὴ καὶ ἔμε...** **δόξης τυχεῖν** = πρέπει καὶ ἔγων νὰ προσπαθῶν ν' ἀνταποκριθῶ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν καὶ προσδοκίαν ἐκάστου. **ώς ἐπὶ πλεῖστον** = ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον.

36. **ἐν τῷ τοιῷδε** = ἐν ἐπικηδείᾳ τελετῇ, οἴα ή προκειμένη. ή **τιμὴ τῆς μνήμης** = ή· κατὰ προτίμησιν μνημόνευσις, ή τιμὴ νὰ μημονεύωνται πρῶτοι. **διαδοχῇ** = διὰ κληρονομικῆς διαδοχῆς (τῶν μεταγενεστέρων). **ἔκεινοι** δῆλοι. οἱ μέχρι τῶν Περσικῶν **πατέρες**· δῆλοι. οἱ ἀπὸ τῶν Περσικῶν μέχρι τῆς ἐν Κορωνείᾳ μάχης (446 π.Χ.), ὡς οἱ Ἀριστείδης, Κίμων, Ξάνθιππος. **δσην ἔχομεν ἀρχὴν** (= ἐπικράτειαν). **αὕτη ὡρίσθη διὰ τῶν τριακονταετῶν σπονδῶν τῷ 445 π.Χ.** **τὰ πλείω**· δῆλος. τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ κράτους ὁργάνωσιν, παγίωσιν τῆς ἡγεμονίας, ἐπαύξησιν τῶν φόρων κλπ. **καθεστηκυῖα ἡλικία** = ή ἡλικία, καθ' ήν ἐπέρχεται στάσις τῆς ἀναπτύξεως τῶν σωματικῶν δυνάμεων (ή ὡριμος ἀνδρικὴ ἡλικία). **μάλιστα** = περίπου. **πᾶσι· ἐνν.** χρήματα, πεζικὴν καὶ ναυτικὴν δύναμιν, φρούρια. **ἐπ' αὐτά·** δῆλος. εἰς τὴν παροῦσαν ἰσχύν. **ἐπιτήδευσις** = διαγωγὴ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ ίδιῳ τικῷ καὶ δημοσίῳ βίῳ, ἀρχαῖ. **πολιτεία** = ὁ δημόσιος βίος, πολιτική.

τρόποι = τρόποι σκέψεως καὶ ἐνεργείας, χαρακτήρ. ἐπὶ τῷ παρόντι = εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις. **δὲ πᾶς δημιλος** = ὅλον τὸ συγκεντρωμένον πλῆθος. **ἐπακοῦσαι** = μετὰ προσοχῆς (= ἐπὶ) ἀκοῦσαι.

37. οὐ ζηλούσῃ = ἡ ὁποία δὲν ζηλεύει (ὅπως δηλ. ἡ τῶν Δακεδαιμονίων, ἡ ὁποία ἀντέγραψε τοὺς νόμους τῆς Κρήτης). **τισὶν** = εἰς πάντα ἄλλον. **διὰ τὸ μή...** **οἰκεῖν** = διότι εἶναι συντεταγμένον (τὸ πολίτευμα), οὕτως, ὥστε νὰ στηρίζηται ὅχι ἐπὶ τῶν ὀλίγων, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ λαοῦ. **μέτεστι...** **πᾶσι τὸ ἵσον** = πάντες κατὰ τοὺς νόμους ἔχουν ἵσα δικαιώματα ὡς πρὸς τὰς ἴδιωτικάς των ὑποθέσεις. **κατὰ δὲ τὴν ἀξίωσιν** = ὡς πρὸς δὲ τὴν ἐκτίμησιν (κατάλληλον ἐκλογὴν) τῶν προσώπων, τῶν ἔκλεγομένων διὰ τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν πραγμάτων. **ὡς ἔκαστος ἐν τῷ εὐδοκιμεῖ,** **οὐκ ἀπὸ μέρους...** **προτιμᾶται** = καθ' ὅσον ἔκαστος ἐν τινι κλάδῳ διακρίνεται μᾶλλον ὡς ἐκ τῆς ἱκανότητός του ἡ ὡς ἐκ τῆς προνομιούχου τάξεώς του (προτιμᾶται εἰς τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν). Ἡτοι αἱ δημόσιαι θέσεις καταλαμβάνονται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προσωπικῆς ἀξίας ἔκαστου καὶ ὅχι τῆς κοινωνικῆς του θέσεως. 'Ἐν Σπάρτη τούναντίον οἱ βασιλεῖς ἐβασίλευον λόγω τῆς καταγωγῆς των ἀπὸ τοῦ Ἡρακλέους, καὶ ἀν δὲν είχον ἀρετήν, τὴν δὲ πόλιν ἐκυβέρνων μόνον οἱ δῆμοιοι. **κατὰ πενίαν** = πένης ὅν. **ἀξιώματος ἀφανείᾳ** = διὰ τὴν ἀσημότητα τῆς κοινωνικῆς τάξεως. **ἔλευθέρως τὰ πρὸς τὸ κοινὸν πολιτεύομεν** = ζῶμεν ὑπὸ τὴν προστασίν τοῦ πολιτεύματος ἀνευ περιορισμῶν εἰς τὰς πρὸς τὴν πολιτείαν σχέσεις ἡμῶν (τὸν δημόσιον βίον). **καὶ ἐς τὴν πρὸς ἀλλήλους...** **ὑποψίαν** = καὶ εἰς τὰς πρὸς ἀλλήλους σχέσεις εἴμεθα ἀπηλλαγμένοι τῆς ἀμοιβαίας ὑποψίας (καχυπόπτου ἐπιτηρήσεως) τῶν καθημερινῶν ἀσχολιῶν. 'Τπαινίσσεται καὶ ἐνταῦθα τὴν Σπάρτην, ὅπου πράττων τις κατὰ βούλησιν ἐπέσυρε τὴν περιέργειαν τῶν ἄλλων, οἵτινες ἔξήταζον τὶ πράττει ὁ ἄλλος καὶ διατί. **οὐδὲ ἀζημίους μέν,** **λυπηρὰς δέ...** **προστιθέμενοι** = χωρὶς νὰ στενοχωρούμεθα διὰ πράξεις ἄλλων, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι μὲν ἀξιαι τιμωρίας, ἀλλὰ προκαλοῦν δυσάρεστον συναίσθημα εἰς ὅσους τὰς βλέπουν. **τὰ δημόσια...** **οὐ παρανομοῦμεν** = εἰς τὰς πρὸς τὴν πολιτείαν σχέσεις μας ἀποφεύγομεν τὰς παρανομίας ἀπὸ εὐλάβειαν. **τῶν ἐν ἀρχῇ** = τῶν ἀρχόντων. **ἀκροάσει** = δι' ὑπακοήν, πειθαρχοῦντες. **κείνηται** = εἶναι νομοθετημένοι. **ἄγραφοι** = οἱ ἡθικοὶ νόμοι (οἱ ὁποῖοι ὑπάρχουν εἰς τὴν συνεδήσιν τῶν ἀνθρώπων).

38. καὶ μὴν καὶ = ἀλλὰ πρὸς τούτοις (οὐ μόνον ἐν τῷ ἄλλῳ βίᾳ ἐπικρατεῖ ἡ ἐλευθεριότης, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς ἀναπαύσαις). ἀναπαύσας τῇ γνώμῃ ἐπορισάμεθα = εὔρομεν μέσα πνευματικῆς ἀναπαύσεως (ψυχαγωγίας). διετήσιος = δικαῖος δὲ τὸ ἔτος γινόμενος . 'Ἐν Ἀθήναις ὑπῆρχε πλῆθος ἑορτῶν. νομίζοντες ἀγῶσι = χρώμενοι. Ἰδιαι κατασκευαί . Ἰδιωτικαὶ οἰκίαι καὶ ὁ ἐσωτερικὸς διάκοσμος αὐτῶν (ἐπιπλώσεις). ὃν ἡ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει = ἡ ἐκ τῶν ὅποιων εὐχαρίστησις ἐκβάλλει τὴν λύπην (διαλύει τὴν δυσθυμίαν). ἐπεσέρχεται = εἰσάγονται πρὸς τούτοις. καὶ ξυμβαίνει ἡμῖν... ἀνθρώπων = καὶ συμβαίνει εἰς ἡμᾶς νὰ ἀπολαύωμεν τὰ προϊόντα (ἀγαθὰ) τῶν ἄλλων χωρῶν μετὰ τῆς αὐτῆς οἰκείωτητος (εὐκολίας), μετὰ τῆς ὅποιας ἀπολαύομεν τὰ προϊόντα τῆς Ἀττικῆς (= τὰ αὐτοῦ γιγνόμενα).

39. τῶν πολεμικῶν μελέταις = ἐν τῷ κύκλῳ τῆς πολεμικῆς ἐκπαιδεύσεως. οὐκ ἔστιν δτε = οὐδέποτε. ξενηλασσαί = ἀπελάσεις ξένων· δπως δηλ. ἐγίνοντο ἐν Σπάρτη διὰ τὸν φόβον ἐπιδράσεως ξενικῶν τρόπων εἰς τὰ ἥθη των. ἀπάταις· δπως δηλ. ἐδιδάσκοντο οἱ νέοι τῆς Σπάρτης διὰ νὰ γίνωνται πολυμήχανοι καὶ ἀπατῶσι τοὺς ἔχθρούς. τῷ ἀφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐς τὰ ἔργα εὐψύχω = (πιστεύοντες) εἰς τὴν ἔμφυτον (προσωπικὴν) ἡμῶν γενναιοψυχίαν ἐν τῷ πολέμῳ (κατὰ τὴν ὥραν τῆς δράσεως). παιδεῖαι = τὸ παιδαγωγικὸν σύστημα. τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται = ἐπιδιώκουν τὴν ἀνδρείαν (ὡς σκοπὸν τῆς ἀγωγῆς). ἀνειμένως = ἀνέτως. ισοπαλής = ισοδύναμος. καθ' ἐστοὺς = μόνοι των. τὴν τε τῶν πέλας αὐτοὶ ἐπελθόντες = δταν ἡμεῖς οἱ Ἰδιοι (= αὐτοὶ) εἰσβάλωμεν εἰς τὴν χώραν τῶν ἄλλων. οὐ χαλεπῶς ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ... τὰ πλείω κρατοῦμεν = μαχόμενοι ἐν τῇ ξένῃ γῇ νικῶμεν εὐκόλως, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τοὺς ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἐστιῶν ἀμυνομένους. διὰ τὴν ἐν τῇ γῇ ἐπὶ πολλά... ἐπίπεμψιν = διότι εἰς πολλὰς κτήσεις ἀποστέλλομεν διὰ δρας ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς Ἰδίους. προσμείγνυμι = ἔρχομαι εἰς χεῖρας, συμπλέκομαι. αὐχῶ = καυχῶμαι. καίτοι εἰ ῥαθυμίᾳ μᾶλλον... κινδυνεύειν = καὶ δντως, ἐνῷ κατερχόμεθα εἰς τοὺς κινδύνους μὲ μόνον ἐφόδιον τὴν ἀνετον δίαιταν (ὁρθυμία = ἀνέτως διαιτώμενοι) μᾶλλον παρὰ τὴν ἐπίπονον ἀσκησιν (πόνων μελέτη) καὶ μὲ ἀνδρείαν προερχομένην μᾶλλον ἐκ τῆς ἐλευθερίου μορφώσεως (ἀνατροφῆς ἡμῶν = τρόπων ἀνδρείας) παρὰ ἐκ τῆς ἐπιβολῆς τῶν νόμων (= μετὰ νόμων). περιγγνεται ἡμῖν... μὴ προκάμνειν = ἔχομεν τὸ

πλεονέκτημα νὰ μὴ ἀποκάμνωμεν (καταπονούμεθα) ἐκ τῶν προτέρων διὰ τὰ μέλλοντα δεινὰ (= ἔνεκα τῶν ἐναγωνίων πολεμικῶν παρασκευῶν, τὰς ὁποίας προκαλοῦν οἱ μέλλοντες κίνδυνοι). **αἰεὶ μοχθούντων** = τῶν ὑποβαλλομένων εἰς συνεχεῖς ἐπιμόχθους ἀσκήσεις. **ἀξίαν** εἶναι · ἔξαρτ. ἐκ τοῦ ἐνν. φημί.

40. εὐτέλεια = λιτότης. **φιλοσοφῶ** = ἀσχολοῦμαι εἰς τὰ γράμματα. **μαλάκια** = τρυφῆλοτης. **φιλοκαλοῦμεν...** ἄνευ μαλακίας = θεραπεύομεν τὰς ὡραίας τέχνας μὲν μικρὰν δαπάνην καὶ καταγινόμεθα εἰς τὰ γράμματα χωρὶς νὰ ἔκθηλυνώμεθα. Ταῦτα λέγει ὁ Περικλῆς, διότι οἱ Λακ. κατηγοροῦν τοὺς Ἀθηναίους ἐπὶ πολυτελείᾳ καὶ τρυφῇ. ἐνῷ αὐτοὶ ἐφοβοῦντο μήπως αἱ τέχναι καὶ τὰ γράμματα τοὺς ἔκθηλύουν. **πλούτω ἔργου...** **χρώμεθα** = καὶ τὸν πλοῦτον χρησιμοποιοῦμεν μᾶλλον ὡς ἀφορμὴν (κινητήριον δύναμιν) πρὸς ἐπιτέλεσιν ἔργων ή ὡς ἀφορμὴν πρὸς κομπορρημοσύνην (ἐπίδειξιν). **καὶ τὸ πένεσθαι...** **αἴσχιον** = τὸ νὰ ὅμοιογῇ κανεὶς τὴν πενίαν δὲν εἶναι ἐντροπή, ἀλλὰ τούναντίον ἐντροπὴ εἶναι τὸ νὰ μὴ ἀποφεύγῃ κανεὶς αὐτὴν διὰ τῆς ἔργασίας (κατὰ λέξιν : ἀλλά, καὶ ἀν νομίζῃ κανεὶς, διτι τοῦτο εἶναι ἐντροπή, μεγαλυτέρα ἐντροπὴ εἶναι (= αἴσχιον)... **ἔνι** = ἔνεστι, εἶναι δυνατόν. **τοῖς αὐτοῖς** · εἶναι οἱ πολιτευόμενοι (κυρίως). **ἔτέροις** · εἶναι οἱ ἐπαγγελματίαι. **πρὸς ἔργα τετραμένοις** = ἐνῷ ἀσχολοῦνται εἰς τὰ ἐπαγγέλματά των. **γνῶναι** (ἔνι) = νὰ ἔχουν πλήρη γνῶσιν τῶν πολιτικῶν (δημοσίων) ζητημάτων. 'Ἐν Σπάρτη εἰς μὲν τοὺς Σπαρτιάτας δὲν ἐπετρέπετο νὰ ἀσχολοῦνται εἰς χειρωνακτικὰ ἐπαγγέλματα, οἱ δὲ ἀσκοῦντες τὰ ἐπαγγέλματα ταῦτα Λακεδαιμόνιοι φαίνεται ὅτι δὲν ἦσαν ἔμπειροι εἰς τὰ πολιτικά. **ἄχρεοις** = ἄχρηστος. **καὶ αὐτοὶ ἥτοι κρίνομέν γε...** **τὰ πράγματα** = καὶ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι (ὅλοι οἱ πολῖται) ή ἐκφέρομεν τούλαχιστον γνώμην ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἄλλων (κυρίως πολιτικῶν) προτεινομένων ζητημάτων ή συλλαμβάνομεν ἴδιας ὅρθας γνώμης καὶ ὑποβάλλομεν αὐτὰς ὑπὸ τὴν κρίσιν ἄλλων (ὡς μέλη τῆς βουλῆς). **ἀλλὰ μὴ προδιδαχθῆναι...** **ἔργω ἐλθεῖν** = ἀλλὰ μᾶλλον (βλάβην ἥγούμενοι) τὸ νὰ μὴ φωτισθῶμεν διὰ λόγων πρότερον, πρὶν ἐκτελέσωμεν (πραγματοποιήσωμεν) ὅσα πρέπει νὰ γίνουν, **διαφερόντως** καὶ τόδε **ἔχομεν** = ὑπερέχομεν καὶ κατὰ τὸ ἔξῆς. **ῶστε τολμᾶν** = ὅτι τολμῶμεν. **οἱ αὐτοὶ** = συγχρόνως. **ἐκλογίζομαι** = ὑπολογίζω ἀχριβῶς. **μάλιστα** ἀναφ. εἰς τὰ δύο ἀπαρέμφατα. **δ** = τοῦτο δὲ =

τούναντίον δημως. **άμαθία** = ή τῶν κινδύνων ἄγνοια. **Θράσος** = ἄλογος τόλμη. **λογισμὸς** = ὀρθὴ (μελετημένη) σκέψις. **κράτιστοι τὴν ψυχὴν** = γενναιοψυχότατοι. **τὰ δεινὰ** = οἱ κίνδυνοι. **διὰ ταῦτα** = διὰ τοῦτο (τὸ γιγνώσκειν). καὶ τὰ ἐς ἀρετὴν ἐνηγνιώμεθα τοῖς πολλοῖς = καὶ ὡς πρὸς τὴν εὐεργετικὴν διάθεσιν διαφέρομεν ἀπὸ τοὺς ἄλλους. **βεβαιότερος δ δράσας...** **σώζειν** = σταθερώτερος φίλος εἶναι ὁ εὐεργετήσας οὕτως, ὥστε νὰ φροντίζῃ νὰ διατηρῆται ζωντανὴ πάντοτε ἡ ἀνάμνησις τῆς ὁφειλῆς του διὰ τὴν εὐεργεσίαν (νὰ διατηρῇ τὴν εὔγνωμοσύνην τοῦ εὐεργετηθέντος διὰ τῆς διαρκοῦς πρὸς αὐτὸν εύνοίας του). **δ δ' ἀντοφείλων...** **ἀποδώσων** = ἐνῷ ὁ ὑποχρεωμένος εἶναι ὅχι τόσον πρόθυμος (εἶναι ψυχρὸς) νὰ ἔκπληρώσῃ τὸ χρέος του, ἐπειδὴ γνωρίζει ὅτι θὰ ἀποδώσῃ εὐεργεσίαν, ὅχι διὰ νὰ τοῦ χρεωστῆται εὐγνωμοσύνη, ἀλλὰ πρὸς ἔξοφλησιν ὑποχρεώσεως. **τοῦ συμφέροντος λογισμῷ** = ἀποβλέποντες εἰς τὸ συμφέρον. **τῆς ἐλευθερίας τῷ πιστῷ** = τὴν πεποίθησιν, τὴν δόποιαν ἐμπνέει ἡ εὐγένεια τῶν αἰσθημάτων. **ἄδεῶς** = χωρὶς νὰ φοβούμεθα (ἀγνωμοσύνην ἢ ζημίαν). **Παραδείγματα ἀνιδιοτελοῦς συνδρομῆς τῶν Ἀθηναίων πρὸς ἄλλους ἀναφέρει** ἡ ἱστορία, ὡς τὴν βοήθειαν πρὸς τοὺς ἀποστατήσαντας ἀπὸ τοῦ Δαρείου "Ιωνας, τὴν ὑπὸ τὸν Κίμωνα πρὸς τοὺς Σπαρτιάτας βοήθειαν κατὰ τὸν τρίτον Μεσσηνιακὸν πόλεμον.

41. ξυνελῶν = συντόμως, παίδευσιν τῆς 'Ελλάδος = σχολεῖον, κέντρον πάσης πνευματικῆς μορφώσεως. **καθ'** ἔκαστον δοκεῖν... **αὐταρκεῖς παρέχεσθαι** = νομίζω δτι εἰς καὶ ὁ αὐτὸς πολίτης ἔχει τὴν ἰκανότητα νὰ μορφώσῃ (παρέχεσθαι ἀν) τὸν ἔχυτόν του ἰκανὸν εἰς πλεῖστα καὶ ποικιλώτατα εἰδη ἀσχολιῶν (= ἐπὶ πλεῖστα εἰδη) μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιδεξιότητα καὶ χάριν (= μετὰ χαρίτων μάλιστ' ἀν εὐτραπέλως). **κόμπος λόγων** = κομπορρημοσύνη. **ἔργων ἀλήθεια** = ζωτανὴ ἀλήθεια. **ἡ δύναμις τῆς πόλεως** · περὶ τῆς στρατιωτικῆς καὶ οἰκονομικῆς δύναμεως τῆς πόλεως κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου ἔγινε λόγος ἐν τῇ εἰσαγωγῇ. **τρόπων** · οὓς προεῖπεν ἐν 37. μόνη τῶν νῦν ἀκοῆς **κρείσσων ἐς πεῖραν ἔρχεται** = μόνη ἐξ ὅλων τῶν σημερινῶν δοκιμαζομένη ἀποδεικνύεται ἀνωτέρα (τῆς περὶ αὐτῆς ἐπικρατούσης γνώμης). **τῷ πολεμίῳ...** **ὑφ οἴων κακοπαθεῖ** = δίδει εἰς τὸν ἔχθρὸν ἀφορμὴν νὰ ἀγανακτῇ, ὅτι ὑπὸ τοιούτων (ἀναξίων ἀντιπάλων) κακοπαθεῖ. **κατάμεμψιν** = ἀφορμὴν παραπόνων. **σημεῖα** = σημεῖα (τὰ ὅποια

σωζόμενα μέχρι σήμερον μαρτυροῦν περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Περικλέους λεγομένων). οὐ δὴ = δχι δά. τοι = βεβαίως. ούδὲν προσδεόμενοι... οὔτε δστις ἔπεσι... ἡ ἀλήθεια βλάψει = χωρὶς ποσῶς νὰ ἔχωμεν ἀνάγκην οὔτε τοῦ 'Ομήρου ὡς ὑμητοῦ οὔτε ἄλλου τινός, δ ὅποῖς θὰ τέρψῃ μὲν πρὸς στιγμὴν διὰ στίχων, ἀλλ' ἡ πραγματικὴ ἀλήθεια (ἡ ἐπισκόπησις αὐτῶν τῶν ἔργων τῶν ὑμουρμένων ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ) θὰ καταδείξῃ φευδῆ τὴν περὶ τῶν πραγμάτων ἵδεαν (τὴν ποιητικὴν παράστασιν τῶν πράξεων = τὴν ὑπόνοιαν). ἐσβατὸς = προσιτός. ξυγκατοικίσαντες = ἴδρυσαντες ἐκτὸς τῶν ἀποικιῶν μνημεῖα. κακῶν τε κάγαθῶν· παρὰ τὴν Μέμφιν τῆς Αἰγύπτου παναλεθρία τῶν Ἀθηναίων μαρτυρεῖ περὶ τοῦ μεγαλείου τῆς πόλεως ὅμοίως, ὅπως καὶ οἱ περιφανεῖς τοῦ Κίμωνος νῦν καὶ περὶ τὸν Εύρυμέδοντα. δικαιῶ = ἀναγνωρίζω ὡς καθῆκον. λειπόμενοι = οἱ ἐπιζῶντες. εἰκός (ἐνν. ἐστὶν) ἔθέλειν. κάμνω = κοπιάζω.

42. τῶνδε δηλ. τῶν πλεονεκτημάτων τῶν Ἀθηναίων. δμοίως = ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ. εύλογία = ἔπαινος, ἐγκώμιον. σημείοις = δι' απτῶν ἀποδείξεων. αὐτῆς· δηλ. τῆς εὐλογίας. τὰ μέγιστα = τὰ πλεῖστα καὶ σπουδαιότερα σημεῖα. οὐκ ἀν πολλοῖς... φανείη = δι' ὀλίγους "Ελληνας δύναται νὰ φανῇ (θὰ εὑρεθῇ) ὁ λόγος ἀνάλογος τῶν ἔργων, ὅπως ὁ διὰ τοὺς προκειμένους νεκροὺς (= ὀλίγοι "Ελληνες ὑπάρχουν, ὅπως οἱ προκείμενοι, εἰς τοὺς ὅποιους ἀρμόζει τοιοῦτος ἐπαινος). δοκεῖ δέ μοι δηλοῦν... καταστροφὴ = μοῦ φαίνεται δὲ ὅτι ὁ τῶν προκειμένων νεκρῶν θάνατος, εἴτε οὗτος εἶναι τὸ πρῶτον δεῖγμα τῆς ἀνδρείας (διὰ τοὺς νέους), εἴτε εἶναι ἡ τελευταία ἐπισφράγισις αὐτῆς (διὰ τοὺς πρεσβυτέρους), εἶναι τρανὴ ἀπόδειξις τῆς ἀνδραγαθίας τῶν. καὶ γάρ τοῖς τάλλα χείροις... προτίθεσθαι = διότι καὶ αὐτοὶ ἀκόμη, οἱ ὅποιοι εἶναι ἀπὸ πάσης ἄλλης ἀπόψεως φαῦλοι, δικαιοῦνται νὰ προβάλλουν πρὸς ὑπεράσπισίν των τὰς ἐν τοῖς πολέμοις ὑπέρ πατρίδος ἀνδραγαθίας τῶν. ἀγαθῶ = διὰ γενναίας, πατριωτικῆς πράξεως. κακὸν = ἥθικὸν σφάλμα. κοινῶς = πρὸς τὸ γενικὸν συμφέρον. ἐκ τῶν ἰδίων = διὰ τῶν ἀμαρτημάτων καὶ παρεκτροπῶν τοῦ ἰδιωτικοῦ τῶν βίου. μαλακίζομαι = ἐπιδεικνύω δειλίαν. τὴν ἔτι = τὴν μακροτέραν, ὡς κἀντι διαφυγῶν... πλουτήσειεν = δτι διαφυγῶν τὴν πενίαν ἦτο ἐνδεχόμενον νὰ πλουτήσῃ. τοῦ δεινοῦ = τοῦ κινδύνου. αὐτῶν· δηλ. τῆς ἀπολαύσεως τοῦ πλούτου καὶ τῆς ἐλπίδος

νὰ διαφύγουν τὴν πενίαν. **λαβόντες** = ἐκλαβόντες, χρίναντες. μετ' αὐτοῦ· δηλ. τοῦ κινδύνου = κινδυνεύοντες. **έβουλήθησαν** μετ' αὐτοῦ... τῶν δὲ ἔφρεσθαι = ἀπεφάσισαν ὑπομένοντες τὸν κινδυνὸν τοὺς μὲν ἔχθροὺς νὰ τιμωροῦν, τὰ δὲ ἀγαθὰ ἔκεῖνα (τὴν περαιτέρῳ ἀπόλαυσιν καὶ τὸν πλοῦτον) νὰ ἐπιθυμοῦν (νὰ διατηρήσουν δηλ. τὸν πόθον, διότι ὁ ἄγων ἥδυνατο νὰ ἀποβῇ καὶ εὐτυχῆς δι' αὐτούς). **έλπιδι** τὸ ἀφανές τοῦ κατορθώσειν ἐπιτρέψαντες = ἐμπιστευθέντες εἰς τὴν ἐλπίδα τὸ ἀδηλὸν (τὴν ἀβεβαιότητα) τῆς εὐτυχοῦς ἐκβάσεως. **ἔργῳ δὲ περί...** **ἀξιοῦντες πεποιθένται** = ἐν τῇ πράξει δὲ θεωροῦντες καθῆκον τῶν νὰ ἔχουν πεποίθησιν εἰς τὴν προσωπικὴν τῶν ἀνδρείαν ὡς πρὸς τὸν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ὑπάρχοντα ἥδη κινδύνον. **ἐν αὐτῷ· δηλ.** τῷ κινδύνῳ. **τὸ αἰσχρὸν τοῦ λόγου** = τὴν ἐπὶ δειλίᾳ κακὴν φήμην, κατηγορίαν. **τὸ ἔργον** = τὴν μάχην. καὶ δι' ἐλαχίστου καιροῦ... **ἀπηλλάγησαν** = καὶ ἐν βραχυτάτῃ κρισίμῳ στιγμῇ (τῆς τύχης), ὅτε ἥλπιζον νίκην μᾶλλον παρὰ ἥτταν, ἀπέθανον.

43. τοὺς δὲ λοιπούς... διάνοιαν ἔχειν = οἱ δὲ ἐπιζῶντες πρέπει νὰ εὔχεσθε μὲν εἰς τοὺς θεούς νὰ σᾶς δίδωσι τύχην ἀκινδυνοτέραν, ἀλλὰ νὰ μὴ θεωρῆτε ἄξιον τοῦ ἔαυτοῦ σας (καταδέχεσθε) νὰ ἔχετε ποσῶς ἀτολμότερον τὸ φρόνημά σας ἀπέναντι τῶν ἔχθρῶν. **λόγῳ σκοπεῖν τὴν ὡφελίαν** = κρίνειν (ἔξετάζειν) κατὰ τὸν λόγον (τῶν ῥητῶν) τὴν ὡφέλειαν (μὴ περιορισθῆτε νὰ ἀκούετε τὰ καλὰ ἀπὸ τὸν λόγον μου μόνον). **ἔργῳ θεώμενοι** = παριστάμενοι θεεταὶ ἐμπράκτως (τῆς δυνάμεως τῆς πόλεως, ὅπως παρουσιάζεται αὕτη ἀπὸ τὰ πράγματα). **ἐν τοῖς ἔργοις** = ἐν ταῖς μάχαις. **διπότε καὶ πείρᾳ του σφαλεῖεν** = εἴ ποτε καὶ πειρώμενοί τινος σφαλείησαν (συνέβη νὰ ἀποτύχωσι). **οὐκ οὖν** = δικαῖος διὰ τοῦτο δέν... **κάλλιστον ἔρανον τῇ πόλει προϊέμενοι** = τὴν καλλίστην συνεισφορὰν προσφέροντες εἰς σωτηρίαν τῆς πατρίδος. **ἰδίᾳ** = προσωπικῶς. **παρὰ τῷ ἐντυχόντι...** **καιρῷ** = εἰς πᾶσαν ἐκάστοτε παρουσιαζομένην εὐκαιρίαν καὶ λόγου (δταν δηλ. εἰς πανηγύρεις ἔκφωνοῦνται λόγοι, θὰ μνημονεύωνται αὐτοὶ) καὶ ἔργον (δταν ἐν τῇ μάχῃ θὰ προτρέπουν τοὺς μαχομένους νὰ μιμοῦνται αὐτούς). **σημαίνει** = σημεῖόν ἔστι, διατηρεῖ τὴν μνήμην τῶν. **οἰκείᾳ δηλ. γῆ.** μὴ προσήκουσα = ἡ ξένη. **ἄγραφος μνήμη** = ἡ ἐν τῇ καρδίᾳ ἐγγεγραμμένη, κατ' ἀντίθ. πρὸς τὸ : στηλῶν ἐπιγραφή. **ἄγραφος μνήμη...** **ἐνδιαιτᾶται** = ἡ ἀγραφος ἀνάμνησις τῆς διαθέσεως

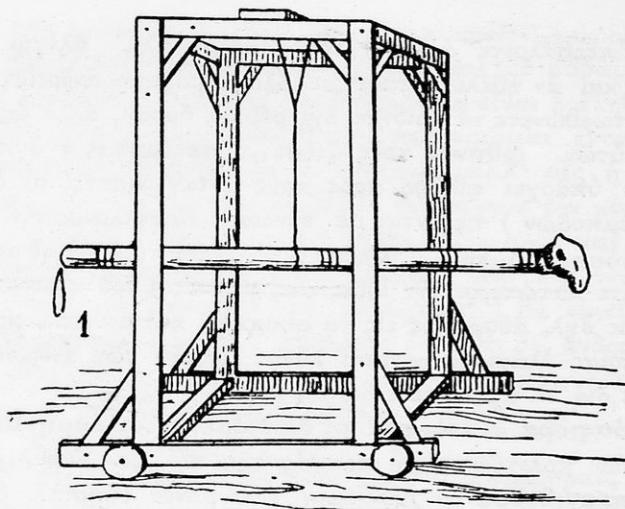
μᾶλλον (τῶν πεσόντων) παρὰ τοῦ ἕργου αὐτῶν μικροῦ ἢ μεγάλου κατοικεῖ μέσα εἰς τὴν καρδίαν ἐνὸς ἔκαστου. καὶ τὸ εὔδαιμον... κρίναντες = καὶ ἔχοντες τὴν ἴδεαν ὅτι ἡ ἐλευθερία εἶναι ἡ ἀληθής εὐδαιμονία, ἡ δὲ εὐψυχία εἶναι ἡ ἐλευθερία. περιορῶμαι ἐνταῦθα = πτοοῦμαι, ἀποδειλῶ. κακοπραγῶ = δυστυχῶ. ἀλλ' οἶς ἡ ἐναντία... κινδυνεύεται = ἀλλ' ἔκεινοι, οἱ ὄποιοι διατρέχουν τὸν κίνδυνον μεταβολῆς ἐπὶ τὰ χείρων ἐν τῷ μέλλοντι (= ἔτι) βίῳ των. καὶ ἐν οἷς μάλιστα μεγάλα τὰ διαφέροντα ἐν. ἔσται = καὶ εἰς τοὺς ὄποιούς ἡ διαφορὰ (πρὸς τὴν προτέραν των κατάστασιν) θὰ εἶναι πάρα πολὺ μεγάλη. ἀλγεινοτέρα γάρ... κάκωσις = διότι δι' ἄνδρα βέβαια εὐγενῆ καὶ ὑπερήφανον (μὲν φιλότιμο) εἶναι πικροτέρα ἡ ταπείνωσις ἡ ἀπορρέουσα ἐκ τῆς δειλίας. ἀναίσθητος = ἀνώδυνος.

44. τοκεύς (γονεύς). ἐν πολυτρόποις ξυμφοραῖς ἐπίστανται τραφέντες = γνωρίζουν ὅτι ἀνετράφησαν ἐν μέσῳ ποικίλων περιπετειῶν. εὐπρεπεστάτης τελευτῆς = ἐνδιόξοτάτου θυνάτου. οἶς ἐνεδαιμονῆσαι... ξυνεμετρήθη = τῶν ὄποιων ὁ βίος ὥρισθη (ἐδόθη) ἐν συμμέτρῳ ἀναλογίᾳ, ὥστε νὰ περάσουν αὐτὸν ἐν εὐδαιμονίᾳ, καὶ νὰ ἀποθάνουν ἐν τῷ αὐτῷ βίῳ εὐδαιμονίας (: τοὺς ὄποιούς συνώδευσεν ἡ αὐτὴ εὐτυχία καὶ εἰς τὴν ζωὴν καὶ εἰς τὸν θάνατον). Ὡν ἀναφ. αἰτιολ. = διότι αὐτῶν. λύπη οὐχ ὕν... στερίσκηται = λυπεῖται τις ὅχι δι' ἀγαθά, τὰ ὄποια στερεῖται, χωρὶς νὰ τὰ δοκιμάσῃ. ἔθας τινος = συνηθισμένος μέ τι. ίδιᾳ = κατ' ίδίαν, ἐν τῇ οἰκογενείᾳ. τῶν οὐκ ὄντων... ἔσονται = οἱ κατόπιν γεννώμενοι εἰς τινας παῖδας θὰ τοὺς κάμουν νὰ λησμονήσουν τοὺς ἀποθανόντας. ξυνοίσει. ὑποκ. τὸ ἐπιγίγνεσθαι παῖδας. οὐ γάρ οἴόν τε ἔσον... κινδυνεύωσι = διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ σκέπτωνται περὶ τῶν κοινῶν ὄμοιώς ὁρθῶς καὶ δικαίως (ἐν ἰσότητι ὑποχρεώσεων καὶ δικαιοσύνη) μὲ τοὺς ἔχοντας τέκνα εἰς τὸν πόλεμον ἔκεινοι, οἱ ὄποιοι μὴ συνεισφέροντες τέκνα (= εἰς τὸν πόλεμον) δὲν διατρέχουν κίνδυνον νὰ τὰ χάσουν. παρηβῶ = γίνομαι παρηλιξ. τόνδε. ἐνν. τὸν ὑπόλοιπον βίον. κουφίζομαι = παρηγοροῦμαι. τὸ φιλότιμον ἀγήρων μόνον = ἡ φιλοτιμία (φιλοδοξία) μόνον δὲν γηράσκει. οὐ τὸ κερδαίνειν μᾶλλον τέρπει, ἀλλὰ τὸ τιμᾶσθαι = δὲν εὐχαριστεῖ τόσον τὸ κέρδος, ὅσον ἡ δόξα. ἀχρεῖος = ἀχρηστος.

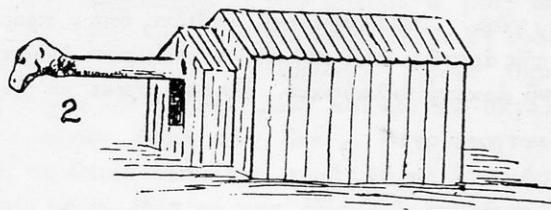
45. μέγαν = δυσχερῆ. καὶ μόλις ἀν καθ' ὑπερβολὴν ἀρετῆς

(= καὶ εἰ ὑπερβάλοιτε ἀρετῇ) οὐχ ὁμοῖοι ἀλλ' ὀλίγῳ χείρους
 κριθεῖτε = καὶ ἂν ἡθέλετε ἐπιδείξει δλως ἔξαιρετον ἀνδρείαν καὶ τότε
 μόλις θὰ κατωρθώνετε νὰ κριθῆτε ὅχι βέβαια ὅμοιοι, ἀλλὰ ὡς κατά τι
 κατώτεροι αὐτῶν. **φθόνος τοῖς ζῶσι...** τετίμηται = διότι μεταξὺ^{τῶν}
 ζώντων ὑπάρχει φθόνος πρὸς τοὺς ἀνταγωνιστάς, οἱ δὲ νεκροὶ^(= τὸ μὴ ἐμποδὼν) τιμῶνται μὲν εὔνοιαν ἀδιαφυλονίκητον. **τῆς τε**
γὰρ ὑπαρχούσης φύσεως... κλέος ή = μεγάλη τιμὴ θὰ εἶναι εἰς σᾶς,
 ἀν δὲν φανῆτε κατώτεροι τῆς ἴδιας σας φύσεως (τοῦ προορισμοῦ σας,
 ἀν ἀσχολῆσθε δηλ. ἀθορύβως εἰς τὰ οἰκιακὰ) καὶ μάλιστα εἰς ἐκείνην,
 περὶ τῆς δύοις ἐλάχιστα γίνεται λόγος μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν (ἐν τῇ
 ἀγορᾷ) εἴτε διὰ τὸ καλὸν εἴτε διὰ τὸ κακόν.

46. **πρόσφορα** = ἐπίκαιρα. οἱ θαπτόμενοι κεκόσμηται δηλ. τῇ
 συμπαθείᾳ τῶν πολιτῶν καὶ τῇ προνοίᾳ τῆς πόλεως. **ῷφέλιμον στέφανον...** προτιθεῖσα = ὥφέλιμον (οὐ μόνον εὐπρεπῆ, ὅπως ήτο
 εἰς τοὺς κυρίως ἀγῶνας) ἀμοιβὴν τῶν τοιούτων ἀγώνων (ὑπὲρ πα-
 τρίδος) προβάλλουσα εἰς τοὺς προκειμένους νεκρούς καὶ εἰς τοὺς ἐπι-
 ζῶντας. **ἄθλα γὰρ...** πολιτεύουσι = διότι, ὅπου προβάλλονται μέ-
 γιστα βραβεῖα τῆς ἀρετῆς, ἐκεῖ πολιτεύονται ἄριστοι ἀνδρες. **ἀπολοφυ-ράμενοι** = ἀφοῦ ἀρκετὰ ἐκλαύσατε. **δν προσήκει** = τὸν προσήκοντα
 τὸν ἴδικόν του.

1. Κριός κρεμαστός.

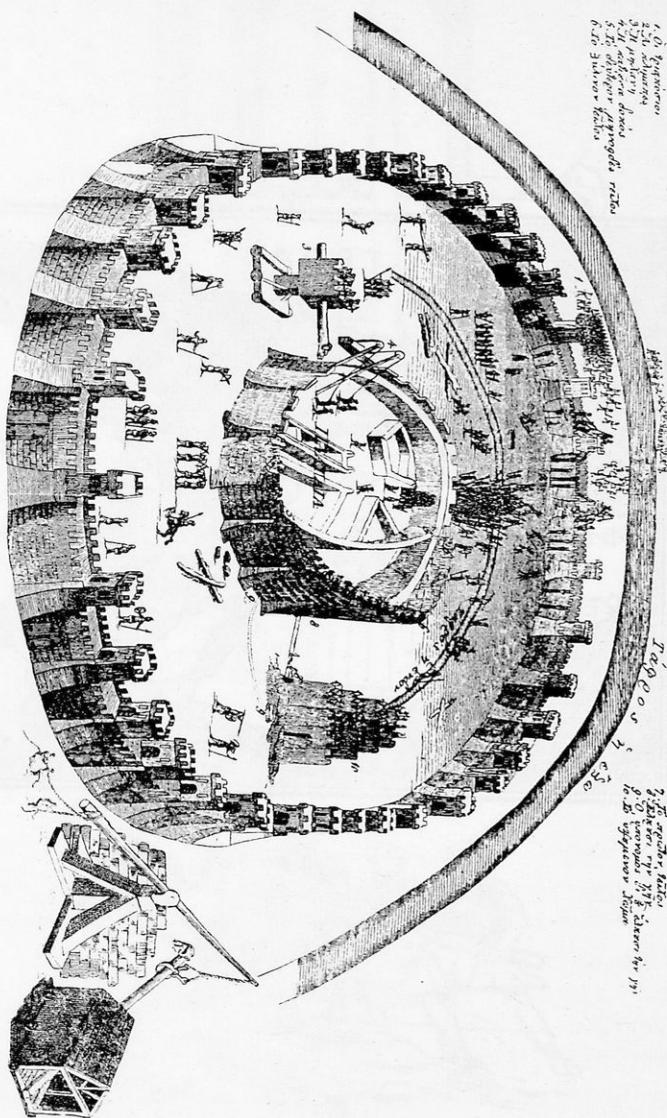
2. Κριός προκεκαλυμμένος ἐντὸς χελώνης (χελώνη κριοφόρος). Καὶ τὰ δύο εἴδη τοῦ κριοῦ ἔχρησιμοποιοῦντο πρὸς κατακρήμνισιν τειχῶν.

3. Κριός φορητός (πρὸς παραβίασιν κυρίως πυλῶν)

Δέσπος

Τετάρτη Πελοποννησίων

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελ.

Εἰκὼν τοῦ Θουκυδίδου	5
Εἰσαγωγὴ	
I. Ὁ Θουκυδίδης	7
II. Ἡ πρὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου κατάστασις ἐν Ἑλλάδι	10
ΜΕΡΟΣ Α'	
I. Πλαταιϊκὴ	
α) Εἰσβολὴ τῶν Θηβαίων εἰς τὰς Πλαταιὰς (Β, 1 - 6)	15
β) Πλαταιῶν πολιορκία (Β, 71 - 78)	20
γ) Πλαταιέων ἔξοδος (Γ, 20 - 24)	25
δ) Πλαταιέων παράδοσις (Γ, 52)	29
ε) Δημηγορία Πλαταιέων (Γ, 53 - 59)	30
ζ) Δημηγορία Θηβαίων (Γ, 61 - 67)	36
ζ) Πλαταιέων καταδίκη (Γ, 68)	41
II. Λεσβιακὴ	
α) Μυτιληναίων ἀποστασία (Γ, 1 - 18)	43
β) Λακεδαιμονίων βοήθεια πρὸς Μυτιληναίους. Μυτιληναίων παράδοσις (Γ, 25 - 33)	43
γ) Ἀθηναίων ἀποφάσεις περὶ Μυτιληναίων (Γ, 35 - 50)	53
δ) Δημηγορία Κλέωνος (Γ, 37 - 40)	54
ε) Δημηγορία Διοδότου (Γ, 42 - 48)	59
III. Περικλέους ἐπιτάφιος (Β, 34 - 46)	65
ΜΕΡΟΣ Β'	
'Ερμηνευτικαὶ σημειώσεις	
75	

Έκδοσις ΚΣΤ', 1975 (IV) - Άντίτυπα 105.000 - Σύμβασις 2518/15-3-75

Έκτύπωσις - Βιβλιοδεσία : I. ΔΙΚΑΙΟΣ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής